சுதந்திரச் சுழல்

ஆசிரியர்

N. R. பத்மநாபன்

அருள் நிலயம்

ராமச்சந்திரபுரம் : திருச்சி ஜில்லா

பதிப்புரிமை
முதற் பதிப்பு
ஜனவரி 1947

விலை ரூ 5/-

மதராஸ் ரிப்பன் பிரஸ், ராமசந்திரபுரம்

பதிப்புரை

நம் இந்தியத் தலைவர்களுள் முதன் மரியாதைக் குரியவர் நேதாஜி. இளைஞரின் இலட்சிய புருடரும் அவர்தான். அவரது வாழ்க்கைச் சித்திரம் ஒப்பற்ற அரசியல் போக்கினையும், தியாக வேள்வி, சுதந்திரச் சோதி ஆகச் சித்திரத்தை எழில் குறையாமல் தமிழருக்குத் தருவது இந்நூல். இதனைத் தீட்டிய சிற்பி திரு N. R. பத்மநாபன் அவர்கள் பத்திரிகைத் துறையிலும், அரசியல் துறையிலும் ஊழியம் புரிந்து சிறந்த அனுபவம் பெற்றவர். ஹரிஜன இயக்கத்தில் பெரும் பங்கு கொண்டு மகாத்மாஜியின் மனத்தைக் கவர்ந்தவர். அவரது ஆணித்தரமான பேனாவின் ஆற்றல் தமிழர் உள்ளத்தை அள்ளிப் பிடிக்குமென்பது உறுதி.

ராமசந்திரபுரம்
23-1-1947
[க அ ந.]

அருள் நிலயம்

அன்புக் காணிக்கை'

அன்னை பாரதத் தேவியின் சுதந்திர மாளிகையை நிர்மாணிக்கும் பொருட்டு அஹிம்சைப் போரிலும் ஆயுதப் போரிலும் தங்கள் தசை - எலும்பு - இரத்தம் ஆவிகளைச் சிந்திய தியாகிகளுக்கு இந்நூல் என் அன்புக் காணிக்கை

— **N. R. பத்மநாபன்** —

வந்தேமாதரம்!

முன்னுரை

மகாத்மா காந்தியடிகளின் காலத்திலே வாழக் கொடுத்து வைத்த நாம் பெற்றுள்ள பேறுகள் பல. அவைகளுள் தலை சிறந்தது இடைக்கால சர்க்கார். நாளை, பரிபூரண சுதந்திர சர்க்காரையும் பெற்று விடுவோ மென்பதில் சந்தேகமில்லை. அந்தச் சுதந்திர சர்க்காரின் தலைவர்களாக, ஒருவர் பின் ஒருவராக எத்தனையோ புனிதர்கள் வரவிருக்கின்றனர். எனினும் "சுதந்திர சர்க்காரின் **முதலாவது தலைவர்** யார்?" என்றொரு கேள்வி யெழுந்தால், **நேதாஜி** என்ற ஒரே பதில்தான் கிடைக்கும். இதை யாரும் மறுக்க வியலாது. ஏனெனில், 1943 அக்டோபர் 21-ம் நாளே அந்தப் புனிதப் பேற்றை அவர் அடைந்து விட்டார்.

நேதாஜியின் வாழ்க்கை முழுதுமே சோதனைகள் என்னும் வைரக் கற்களால் நிரம்பியிருப்பதைக் காண்கின்றோம். அவரது சரித்திர ஏடுகளிலே தலை சிறந்த பகுதி, 1941 ஜனவரி 15-ம் நாள் முதல் 1945 ஆகஸ்ட் 17-ம் நாள் வரையுள்ள நிகழ்ச்சிகள் கொண்டதுதான். அறுபது ஆண்டுகள் முயன்றும் அடையப் பெறாத சுதந்திர சர்க்காரைத் தோற்றுவித்து, மூன்று ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்த முதலாவது தலைவர் அவரே தானென்றால் தவறில்லை.

நாற்பது கோடியினரின் பிரதிநிதிகளாகக் கிழக்காசியாவில் சிதறிக்கிடந்த முப்பது லட்சம் இந்தியர்களையும் ஒன்று சேர்த்து, கலப்பற்ற சுதந்திர சர்க்காரை யமைத்து, சரித்திர முறைப்படி ஆயுதந் தாங்கிய போரையும் நடத்திய வீரர் நேதாஜி ஐந்தே முக்கால் ஆண்டுகளில் அவர் பெற்ற வன்மையும் செல்வாக்கும் புகழும் வேறெவராலும் பெற முடியாதென்பது திண்ணம். அவருக்கு நேர்ந்த சோதனைகள், இன்னல்கள், ஆபத்துகள் வேறெவருக்கேனும் நேர்ந்திருந்தால், வெற்றி பெறுவதென்பது குதிரைக் கொம்பாகத்தானிருக்கும்.

மனித சக்தியையும் மீறிய ஆற்றல் படைத்த நேதாஜியின் புகழுக்கு, பெருந்துணையாக நின்றவர்கள் தமிழர்களே யாவர். ஆகவே, நேதாஜியின் புகழில் தமிழர் பெருமை மண்டியிருப்பதைத் தமிழ் நாட்டார் ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டுவது, தவிர்க்க முடியாத கடமையாகும். இந்தக் கடமையைப் பறைசாற்றி, தமிழர் உள்ளத்திலே — உணர்ச்சியிலே — அறிவிலே — ஆற்றலிலே சுதந்திரக் கனலைக் கொழுந்துவிடும்படிச் செய்ய வேண்டுமென்பது எனது பேரவா. இந்த ஆசை நிறைவேற எனது தமிழ் நடை துணை செய்யுமா வென்பதைச் சோதனை செய்யத் துணிந்தேன். அந்தத் துணிவுதான் இந்தச் **சுதந்திரச் சுழலாக** வெளிவருகிறது.

நேதாஜி பற்றிய புத்தகங்கள் பல பல மொழிகளில் கணக்கின்றி வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் இந்நேரம், அவரது சித்தக் கடலிலே எழுந்த இரத்த அலைகளால் தோன்றிய சுதந்திரச் சுழலை, அரசியல் கண்கொண்டு ஆராய்ந்து தொகுத்து எழுதுவதற்கு, கிழக்காசிய இந்தியச் சுதந்திரக் கழக வெளியீடுகள் - நேதாஜி பற்றி இதுவரை வெளிவந்துள்ள புத்தகங்கள் - பத்திரிகைச் செய்திகள் ஆகியன பெருந்துணை செய்தன. அவைகளின் ஆசிரியர்கள் உரிமையாளர்கள் ஆகியோருக்கு எனது உள்ளம் நிறைந்த நன்றியும் வந்தனமும் உரியன.

மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்கள் பல்கியிருக்கும் இப்பாரதி சகாப்தத்திலே, எல்லா நூலாசிரியர்களும் கையாளும் முறைகளையேதான் நானும் கையாண்டிருக்கிறேன். ஆயினும் இந்த எனது ஊழியத்தைத் தமிழகம் நன்கு வரவேற்கு மென்பது எனது நம்பிக்கை.

ஜெய ஹிந்த்!

ராமச்சந்திரபுரம்
23—1—47

N. R. பத்மநாபன்

பொருள் அடக்கம்

வாழ்க்கைச் சித்திரம்	பக்கம்
அன்னையின் அருள்	17
பரம்பரைப் பண்பு ...	20
இளமையும் எழிலும்	22
முதலாவது சோதனைக் காலம்	25
இருளடர்ந்த இரு ஆண்டுகள்	29
பேராசிரியர் தளபதியானார்	34
சித்தரஞ்சரும் — சுபாஷ் சந்திரரும்	38
மத்தியிலே நிகழ்ந்தவை	44
தலைவர்கள் பிற்போக்காளர்களா?	50
சுதந்திர நினைவும் உப்புப் போரும்	56
சோகக் கதைகள்	61
ஐரோப்பாவில் மூன்று ஆண்டுகள்	65
ராஷ்டிரபதி போஸ்	70
பதவியைத் துறந்த பின்?	75
பட்டாணியர் உடையில்	81
காபூலில் காபூரா!	85
மருந்தும் விருந்தும்!	91
வெற்றிகரமான பிரயாணம்	94
ஜெர்மனியில் 'பரீஸ் இண்டியன்'	102
கிழக்காசியாவில் எழுச்சி	107
செய் அல்லது செத்துப்போ!	113
வலிய வந்த தலைமை	122
மூன்று முக்கிய நிகழ்ச்சிகள்	130
காந்தி ஜெயந்தி! ...	135

சரித்திரத்தில் புதிய சகாப்தம் .. 145
துடைப்பம் தூக்கிய கையில்? ... 151
போர்ப் பிரகடனப் அங்கீகாரம் 155
பிறநாட்டு சர்க்கார்கள் 164
டோக்கியோவில் புதிய சரித்திரம் . 167
ஓராண்டில் கண்ட காட்சிகள் 174
இரண்டே வாரத்தில் வெற்றி முரசு . 181
இம்பால் முற்றுகை . 187
காரிருள் கவிந்தது 196
குழம்பிய நிலைமை 205
பொய்யா? மெய்யா? 214
சிந்தனையின் தீர்ப்பு 219

இரத்த அலைகள்

புரட்சியை வளர்ப்பது? 231
தற்காலிக சர்க்கார் பிரகடனம் 241
ஆம், இந்தியா அளிக்கும்! . 249
இழந்த உயிர் திரும்புமா? .. 254
இரத்தம் கொடு! சுதந்திரம் இதோ! 264
காந்திஜிக்குக் காணிக்கை! .. 269
ஐரோப்பாவைப் பாருங்கள்! . 290
கற்றுக் கொண்ட பாடம்! . 306

சுதந்திர இந்தியாவின் தேசிய கீதம்

*

"ஸுப ஸுக க்ஷயன கி பாகஹா பாஸே பாரத பாக ஹை ஜாகா
பஞசாப ஸிநத குஜராத மராடடா தராவிட யுதகல பஙகா
சஞ்சல ஸாகா விநத ஹிமாலா நீலா ஜமுனா கஙகா
தேரே நித குண காயே துஜ ஸே ஜீவன பாயே
ஸப தன பாயே ஆஷா
ஸுராஜ பன கா ஜக பா க்ஷமகே பாரத நாம ஸுபாகா.
ஜயஹோ ஜயஹோ ஜய-ஹோ
ஜய ஜய ஜய ஜய ஹோ பாரத நாம ஸுபாகா"

"ஸப கே தில மெண பரித பஸாயே தேரி மீதி பாணி
ஹர ஸுபே கே ரஹனே வாலே ஹர மஸஹப கே பராணி
ஸப பேட ஓர பாக மிடடா கே
ஸப கோத மெண தேரி ஆககே
கூநதே பரேம கி மாலா
ஸுராஜ பன கா ஜக பா க்ஷமகே பாரத நாம ஸுபாகா
ஜய ஹோ ஜய ஹோ ஜய ஹோ
ஜய ஜய ஜய ஜய ஹோ. பாரத நாம ஸுபாகா"

"ஸுபாஹ ஸவேரே பணக பகஹேறு தேரே ஹீ குண காயேன
பாஸ பரீ பாபபூர ஹவாயேன ஜீவன மெண ருத லாயே
ஸப மில கா ஹிநத புககாரே ஜேய ஆஸாத ஹிநத கி நாரே
பயாரே தேஷ ஹமாரா
ஸுராஜ பன கா ஜக பா க்ஷமகே பாரத நாம ஸுபாகா
ஜய ஹோ ஜய ஹோ ஜய ஹோ
ஜய ஜய ஜய ஜய ஹோ. பாரத நாம ஸுபாகா."

[ஆஸாத ஹிநத சாககார அங்கிகரிததது]

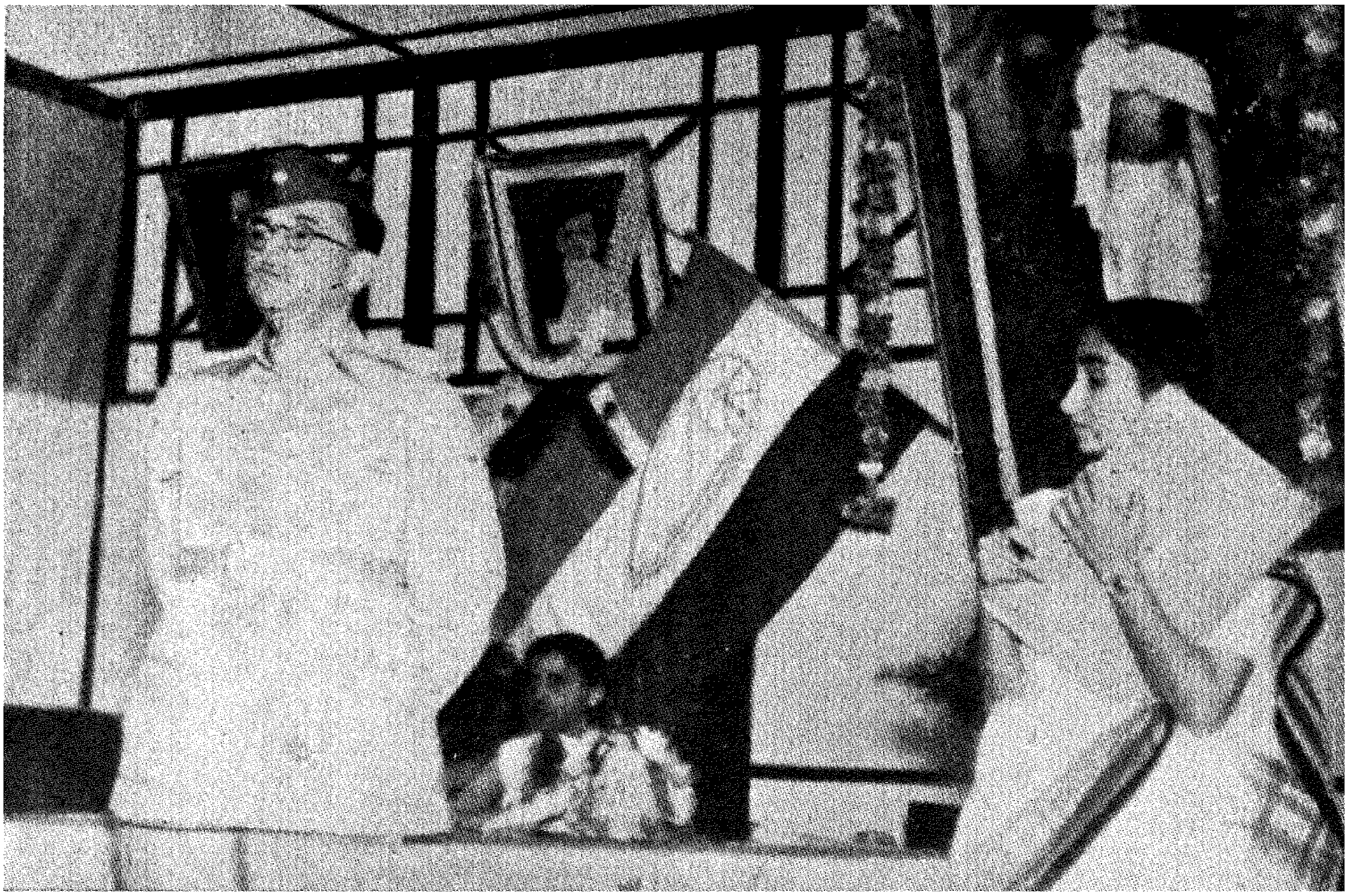

இந்திய மாதர்கள் கூட்டத்தில் பேசுகிறார்

மலேயாப் பலியம் கேக்காஷியும்

பிளுங்கு
ஒலிபரப்பியில்
நேத்தாஜி

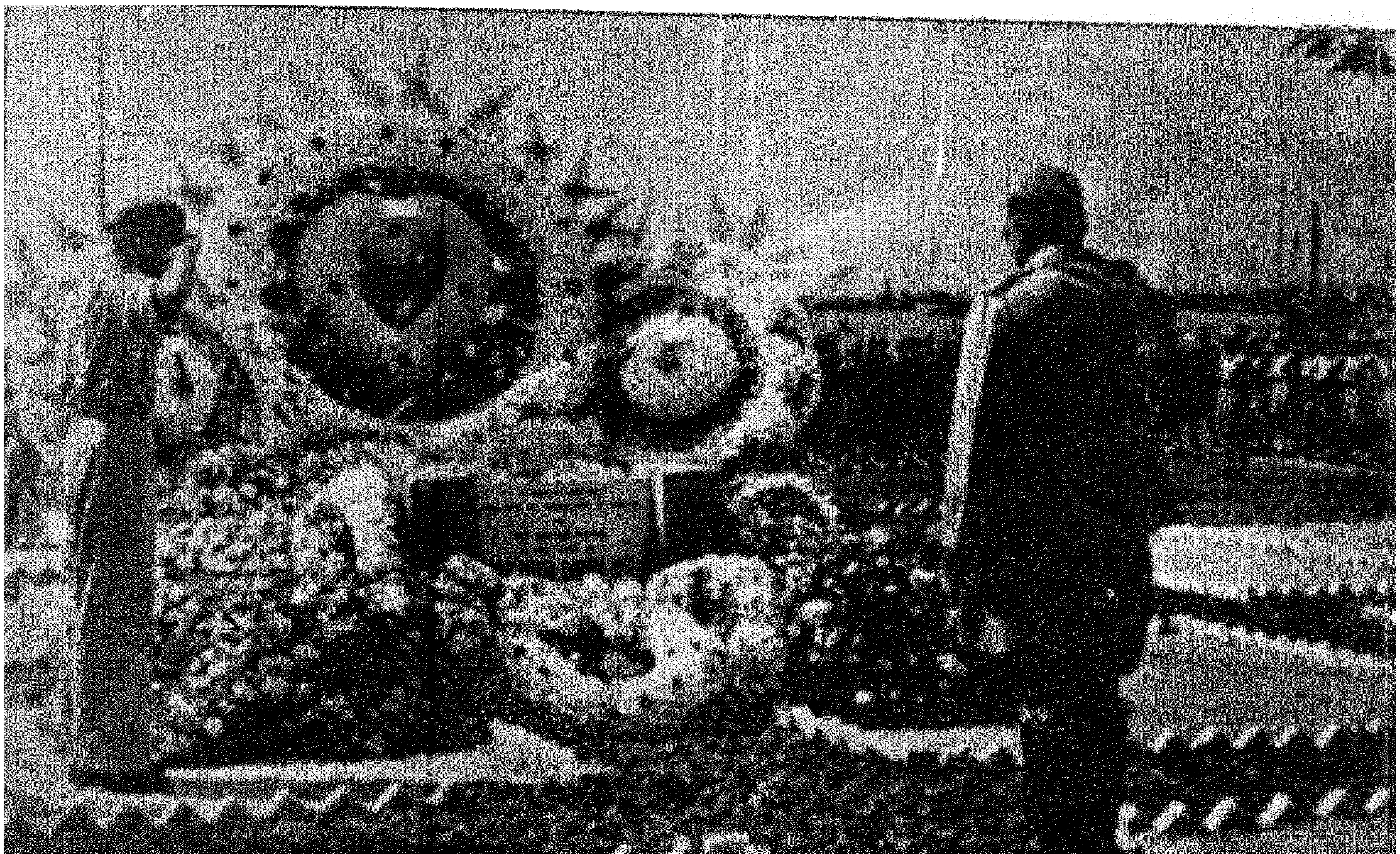

தியாகிகள் சின்னத்துக்கு வணக்கம்

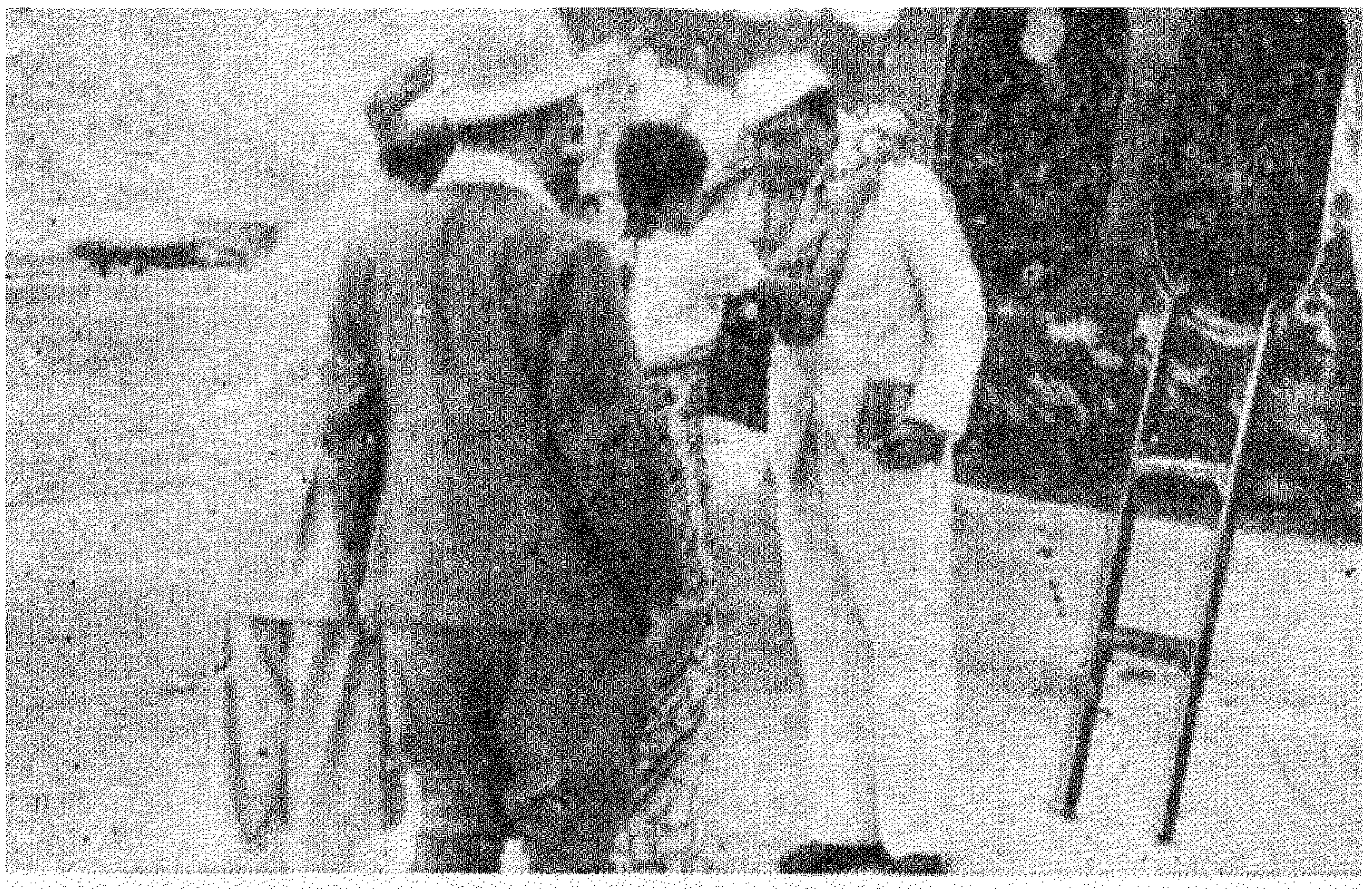

சிங்கப்பூரில் கால்
வைத்ததும்
குதூகல வரவேற்பு

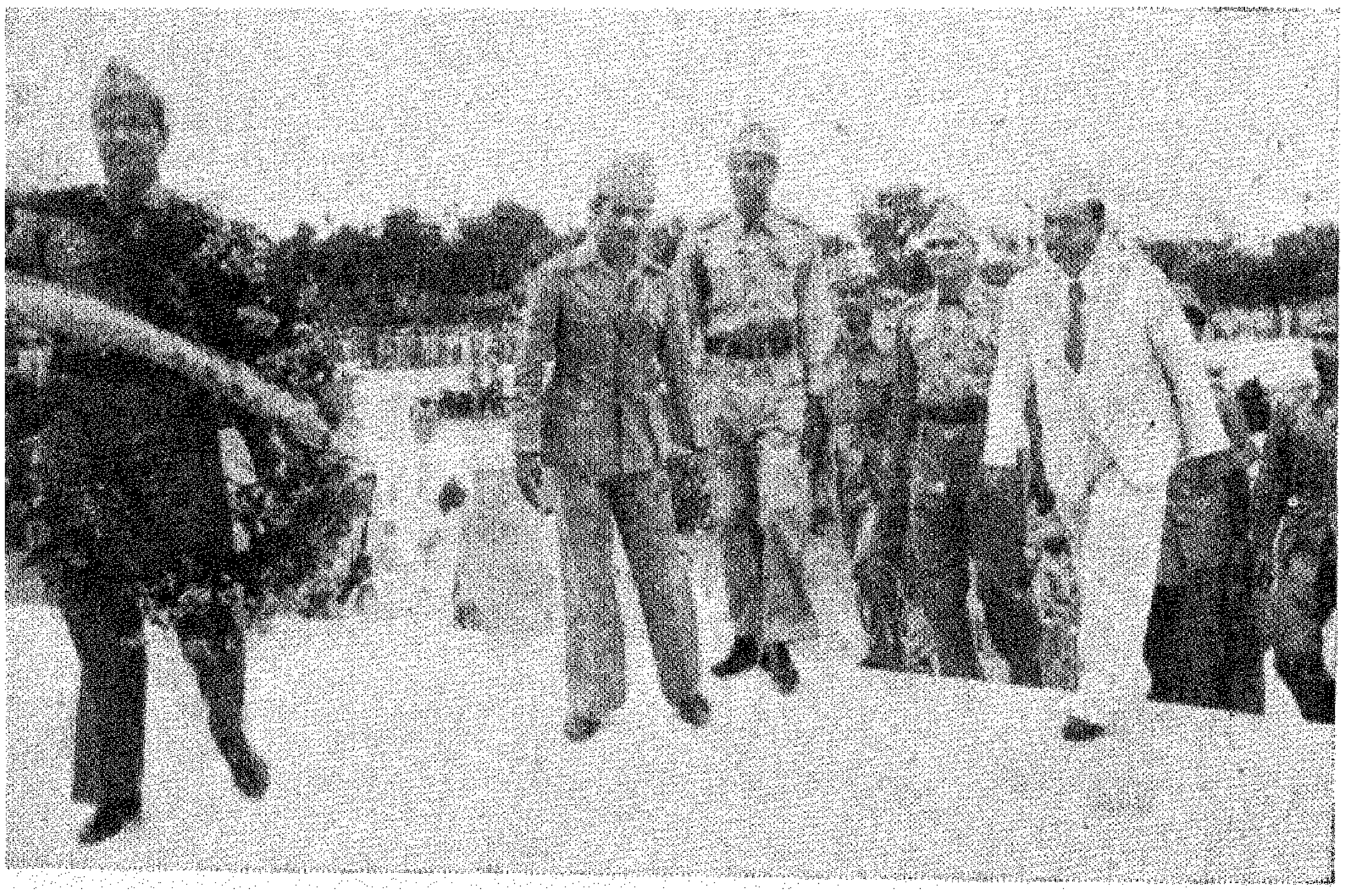

தியாகிகளின்
சின்னத்துக்கு
செல்லும் காட்சி

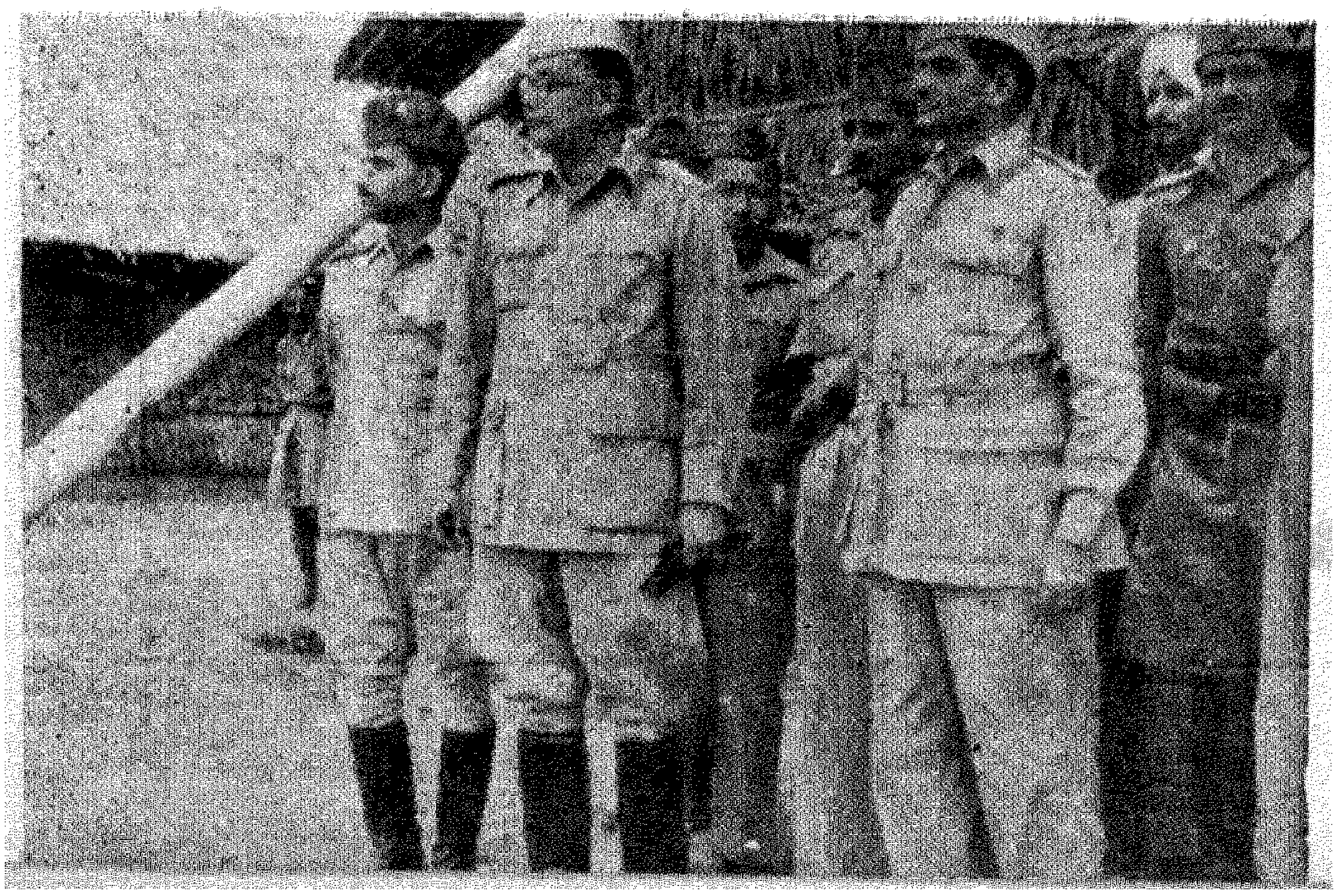

அணிவகுப்பைப்
பார்வையிடுகிருர்

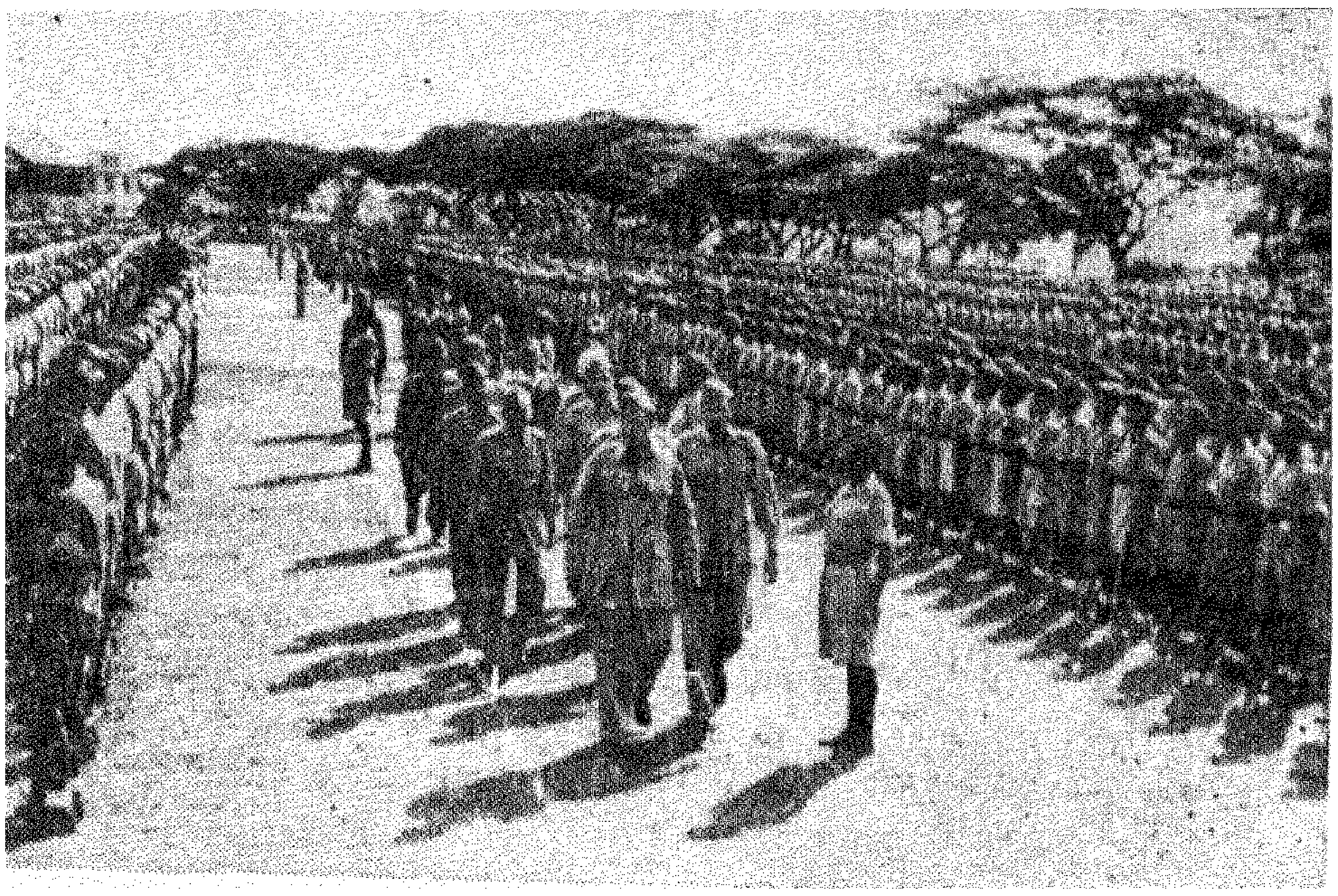

சுதந்திர இந்திய
இராணுவத்தின்
அணிவகுப்பு

வீர ஜான்ஸி
ராணிப்படையின்
அதிகாரிகள்

போர்க்கோலத்தில்
பெண் தெய்வங்கள்

"நல்லுயிரிந்தும் கொடியினைக் காப்போம்"

போர்வீரர் சந்திப்பு

இந்தியப் பெண் சமூகமே! எம்மைப் பின்பற்றுக!

நேத்தாஜி! இதோ......எங்கள் அணிவகுப்பு!

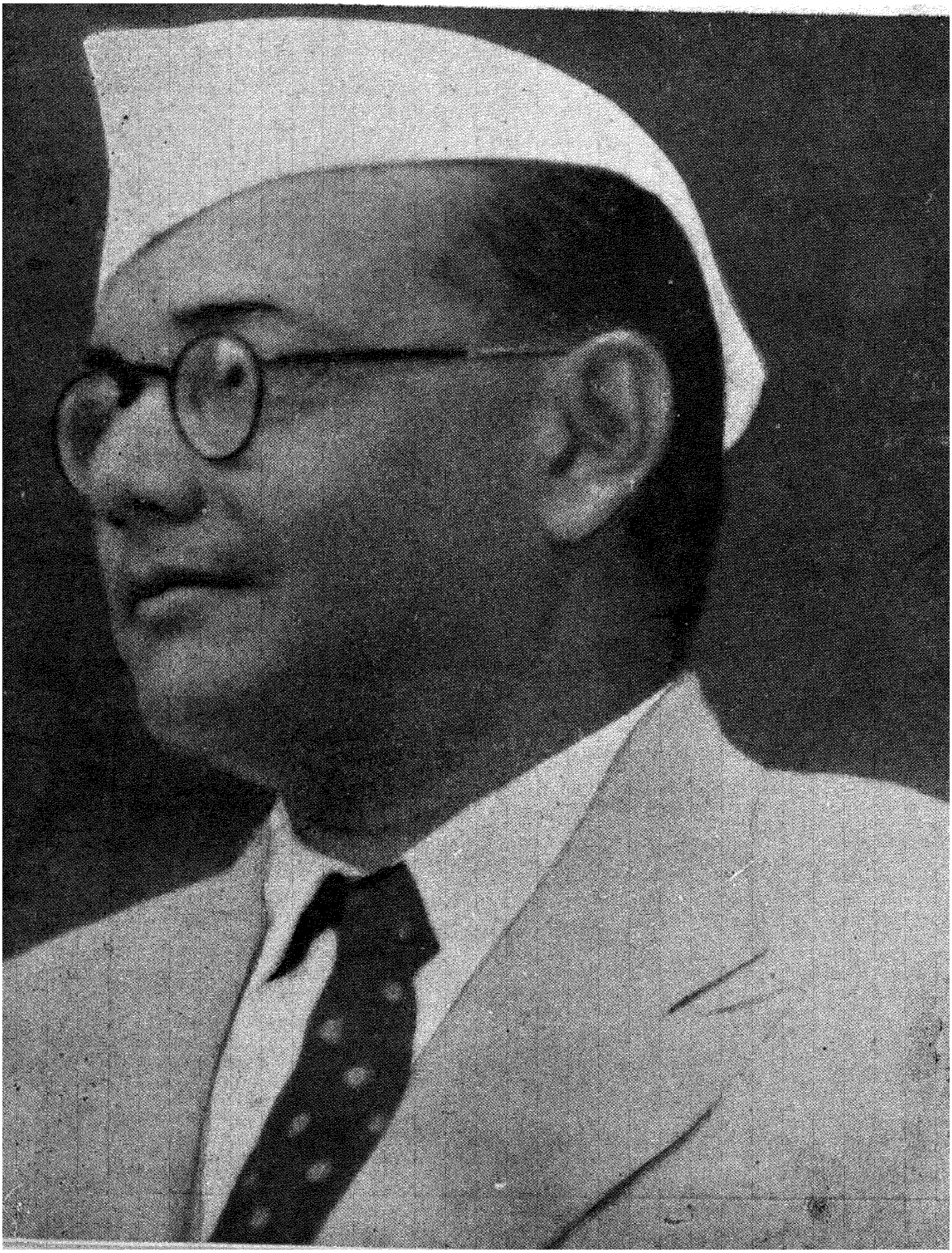

க. அன்னையின் அருள்

அகில உலகும் அதிசயிக்கிறது, அங்காந்திருக்கிறது, இமயத்தைப் பார்த்து நொந்தரும் அதன் நிழலை நினைத்து நினைத்து அறிவைப் பறிகொடுக்கிறது விண்ணை யிடிக்கும் இமயம்போல, இந்திய மண்ணின் இயற்கை வளமும் இன்பச் சுனைகளும் விண்ணளவு புகழ் மணம் வீசுவதால், மண்ணாசை கொண்ட மன்னர்கள் மனம் புழுங்குகின்றனர், பேராசைப் பேய்க் கூட்டம், அவர்களது இதயக் கதவுகளை உடைத்து நொறுக்குகிறது. அதனால், மூண்ட போர்கள் எத்தனை? வெறி பிடித்த அன்னியரின் தறுதலைச் செயல்களுக்கு அளவு உண்டா? கொள்ளைக் கூட்டத்தார்களின் கொடுமைகளுக்குக் கணக்கு உண்டா? மதப் பித்தர்களின் மறச் செயல்களை மறக்க முடியுமா? மக்களை யிழந்து மனமுடைந்து மடிந்தனர் பெற்றோர்கள், கணவனைப் பறி கொடுத்துக் கதறினர் கற்பரசிகள் கலையும் தொழிலும் கொலையுண்டன. அம்மம்ம! மூளை கொதிக்கும், வாய் ஊமையாகும், மூச்சுத் திணறும், நெஞ்சு குமுறும், பேறு நடுங்கும் அத்தனைத் துன்ப அலைகள் பல நூற்றாண்டுகளாக இந்தியாவை முட்டி மோதி அழிக்கத் தலைப்பட்டன. ஆயினும் பாரத அன்னை சிறிதும் தயங்கினாளில்லை, இயற்கையாலமைந்த தன் அருள் ஒளியை ஒவ்வொரு சமயமும் உலகுக்கு அளித்து முன்னின்றாள் — இன்றும் நிற்கிறாள், இனி மேலும் அப்படித்தான்.

அஞ்ஞான இருள் படர்ந்த உலகுக்குச் சங்கரனைச் சமைத்தாள், இராமானுஜனை இசைத்தாள், கம்பனையும்

காளிதாசனையும் கொடுத்தாள், வான் புகழ் வள்ளுவனை அருளினாள், ஏன்? மனிதச் சாதியையே புனிதமாக்கினாள் பாரதத் தேவி யென்றால் மிகையன்று இவ்வாறு மங்காத விளக்குகள் பல இன்னும் வழி காட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன உலகத்தினருக்கு திரித்துக்கூறும் சரித்திரக்காரர்கள் எவ்வளவுதான் தங்கள் கைதேர்ந்த தந்திர வரிசைகளைக் காட்டினாலும், நேர்மையை மறைக்க இயலவில்லை. அவர்கள் திரிபுகளை யெல்லாம் கிழித்துக்கொண்டு உண்மைகள் நம் முன் காட்சி தருகின்றன. பழமை பழமை யென்று பாவனை பேசும் கீழ்மையினரல்ல நாம் என்றைக்கும் அந்நிலை நம்மை யணுகாது

சென்ற இருநூற்றாண்டுச் சரித்திரத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். அலசி ஆராய வேண்டுவதில்லை, கிண்டிக் கிளற வேண்டியதில்லை வேதாந்தக் கற்பகம் இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் தோன்றினார், அக்கற்பக நிழலில் களைப்பாறிய காம வீரர் சுவாமி விவேகானந்தர்—விந்தை யுலகின் சிந்தை மயக்கி, நம் முந்தையர் பெருமையைச் சந்ததமும் நிலை நிறுத்தினார், உலகம் உவக்க உயர்தரக் கவீந்தராக இரவீந்திரர் விளங்கினார், தரணியோர் வியக்க—தாவர விஞ்ஞானி ஜகதீசவசு திசை தோறும் தனிமுரசு கொட்டினார். எந்த நாட்டார் தான் இவர்களுக்குத் தலைவணங்காதிருக்க முடியும்? நவீன நாகரிகம் மலர்ந்துள்ள நானிலமும், இவர்கள் பெயரையும் பெருமையையும் அறிந்து திடுக்கிடுகின்றன

இவர்களெல்லாரும் இந்தியப் புதல்வர்கள் என்று சொல்லும் போதே, நம் தலை—தானே நிமிர்கிறது, விடுகின்ற மூச்சிலே பெருமிதம் பிறக்கின்றது அதிலும்

வங்கத்தினரைக் கேட்கவா வேண்டும், வங்கக் கருவி லன்றோ அத்தனைய பல மேதைகள் தோன்றினர்! ஆகவே, வங்கத்தினர் நெஞ்சிலே மிஞ்சுகின்ற இறுமாப்பு—வார்த்தையிலே நேர்த்தி—செய்கையிலே வீரம்—தாண்டவ மாடுவதைக் காண்கின்றோம். இந் நிலைமையில், காரல் மார்க்ஸின் கனவு—நெப்போலியனின் ஆண்மை—விவே கானந்தரின் ஆத்மா—பெல்ஜியரின் இலட்சியம்—அசோகனின் அரசியலறிவு—சிவாஜியின் சிந்தனை—பாரதியின் பண்பு—இரவிவர்மாவின் ஓவியம்—ஹிட்லரின் சித்தம்—நிப்பொனியரின் வீரம்—லெனினின் முயற்சி—நேருவின் நேர்மை—நியூட்டனின் தத்துவம்—இவை யனைத்தையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து, தேசபந்து தாஸின் இரத்தத் தேனில் ஊறவைத்து, அன்னையின் அமுதத்தில் கரைத்து, காந்தீயப் பரிதி யொளியிலே காயவைத்து உருட்டித் திரட்டிய தென்ன, ஓர் மின்சாரச் சஞ்சீவியை நமக்கு வங்கம் இன்று தந்திருக்கிறது. அதன் மணம் இந்தியாவிலுள்ள ஆண்-பெண், கிழவன்-குமரன், அரசன்-ஆண்டி, முதலாளி—தொழிலாளி, படித்தவன்—பாமரன் எல்லோரது உள்ளத்திலும் உடம்பிலும் வீசி நிற்கிறது. அதனால் மின்சார சக்தி கொண்ட புதிய இரத்தம்—புதிய உணர்ச்சி தோன்றிவிட்டது, அறிவில் தெளிவு காணப்படுகிறது, அச்சம் அழிந்து விட்டது, ஆண்மை முந்துகிறது, நம்மையறியாமலே ஆவேசச் சூறாவளி அலை மோதுகிறது.

அதே சமயம் 'எங்குமில்லை எமக்கு இணையான வல்லரசு' என்றுத் துள்ளிக் குதித்த ஆங்கில ஏகாதிபத்தியம், அஸ்தியில் ஜுரம் கண்டு ஆட்டமெடுத்து, அலறிப் புடைத்து, நம்மிடம் மண்டியிட்டு மன்றாடி

மன்னிப்புக் கோருகிறது. இந்த அற்புத—அதிசயப் புதுமை யெல்லாம் இருந்து பார்க்கக் கொடுத்து வைத்தோம். எல்லாம் அந்த 1897 ஜனவரி 23-ம் நாளில் வங்கம் தந்த சிங்கம், இரத்தக் கடலைக் கலக்கிய செயல்தான். “நேதாஜி” எனும் மணி முடி தரித்த அந்த சுபாஷ் சிங்கத்தின் வாழ்க்கைச் சித்திரம் இந்தியர்கட்கோர் மதிக்க முடியாத மாணிக்கப் பொக்கிஷமன்றோ!

௨ பரம்பரைப் பண்பு

துஞ்சும் பொழுதும் தாயின் பதத் தொண்டு நினைந்திடும் வங்கத்தின் மத்தியிலே, இயற்கை வளம் செறிந்த இருபத்து நான்கு பர்கானாக்கள் அவைகளிலொன்று கோடாலி கிராமம். அங்கு, புராதனப் பெருமை பெற்ற காயஸ்த வகுப்பிலே—சீரும் செல்வமும் சிறக்கக்கொண்டது “போஸ் குடும்பம்.” அக் குடும்பத்தினர் பலர் அரசியல் நிர்வாகிகளாகவும் - திவான்களாகவும் - மந்திரிகளாகவும் அமர்ந்து ஆணை செலுத்தியுள்ளனர். பொது ஜன ஊழியமே சிறப்பு இலட்சியமாகக் கொண்ட அவர்களுக்குத் திருமகளும் உறுதுணையாளள்.

வாழ்வும் தாழ்வும் நிலையல்ல வாதலின், போஸ் குடும்பத்தையும் வறுமைப்பிணி ஒரு சமயம் வாட்டிற்று. அதற்கு இலக்கானவர் ஜானகி நாத் என்பார்தான். இளமையில் வறுமை கண்டாலும், தன்னிடமுள்ள மதி நுட்பமும் சுற்றுச் சார்பும் இவரது கல்வி முன்னேற்றத்துக்கு உதவி செய்தன. உயர்தரக் கல்விக்குப் பெற்றோரது செல்வ நிலை இடந்தர வில்லை யாயினும், இவர் பாலமைந்த வசீகர சக்தி, பக்கத்திலுள்ள செல்வந்தர்கள்—கல்வி அதி

காரிகள் ஆகியோரது பார்வையைத் தன்பால் இழுத்தது. அதனால் பி. ஏ. பட்டதாரியுமானார்.

மைந்தனுக்கு மணம் முடித்து மகிழ் பெற்றோர்கள் ஆசைப் பட்டனர். கலாசாலைப் படிப்பு முடியு முன்னரே, கலியாணமும் நடைபெற்றது பிரபாவதி தேவியார் வாழ்க்கைத் துணைவியானார் ஒத்த கல்வி—ஒத்த அறிவு—ஒத்த உடல்—ஒத்த பண்பு படைத்த மண மக்கள் இருவரும், இல்லறத் தோணியில் இன்பம் துய்க்கத் தொடங்கினர். குடும்பச்சுமை நாளுக்கு நாள் அதிகரிக்கவே, தோணியைச் சரிவரச் செலுத்த இயலவில்லை. அச் சுமையை எளிதாக்கக் கருதிய ஜானகிநாதர் சட்டக் கல்லூரியில் நுழைந்தார் குடும்பத்துடன் கல்கத்தா சென்று, சட்டம் பயின்று பட்டமும் பெற்றார் சட்ட வாதத் தொழிலுக்குக் கட்டாக் நகரம் சிறப்புத் தருமெனக் கருதி, அங்குச் சென்று வக்கீல் தொழிலை மேற்கொண்டார்.

ஆண்டுகள் சில சென்றன. சட்ட நிபுணத்துவமும் நிகரற்ற சொல்வன்மையும் இவரிடம் தனிச் சிறப்புக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டனர் மக்கள் முதல் தர வழக்கறிஞரென்ற புகழ் இவரைத் தேடி வந்து சரணடைந்தது. பின்னர் கேட்கவும் வேண்டுமோ? வறுமை கருகி மடிய, செல்வம் பெருகி வளர்ந்தது. வங்க அரசாங்கமும் இவரை சர்க்கார் வக்கீலாக நியமித்தது. சர்க்கார் அளிக்கும் கௌரவம் அவ்வளவாகத் திருப்தி தரவில்லை. நகர சபை—ஜில்லா போர்டு—வக்கீல்கள் சங்கம் ஆகிய நிலையங்களில் சேவை செய்ய விழைந்தார் அவைகளும், அன்னாரின் தலைமைக்கு இடமளித்து ஊழியம் புரிந்தன. வங்கச் சட்ட சபையும் ஆசனமளித்துப் புகழ்ந்தது. பல வருடங்கள் தொண்டாற்றி இன்பம் துய்த்து வரும்

போதே, காங்கிரஸ் மகா சபையின் காந்த சக்தி இவர் மனதைக் கவர்ந்தது. அதில் ஈடுபட்டுழைக்க முன் வந்தார். சுதேசி இயக்கத்துக்கு ஆக்கம் தந்த சிற்பிகளில் இவரும் ஒருவரென்பதைச் சரித்திரம் தெளிவு படுத்துகிறது. இவ்வாறு பணமும் பயனும் பெற்று இன்பசாகரத்தில் களித்து விளையாடும் ஜானகிநாத-பிரபாவதி தம்பதிகள் பதினான்கு மக்களை ஈன்றெடுத்தனர். அந்த எட்டு ஆண் - ஆறு பெண் குழந்தைகளும் அத் தம்பதிகளை அழகு செய்தனர் அவர்களுள் ஒருவர் தான் நம் சுபாஷ் சந்திரபோஸ்.

௩. இளமையும் எழிலும்

செல்வம் கொழிக்கும் கொடாலி இல்லத்திலே 1897 ஜனவரி 23-ம் நாள் பிரபவாவதி தேவியார் சுபாஷ் சந்திரனை ஈன்றார். நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக் கொண்ட வளர்ச்சி, வளர்ப்பு முறையை விரித்துரைத்தல் மிகையே யாகும் மாசற்ற மழலைப் பருவம் தவழ்ந்து செல்ல வயது ஐந்து மகிழ்ந்து வந்தது. 1902-ம் ஆண்டில் கட்டாக் நகரிலுள்ள **பிராட்டஸ்டண்ட் ஐரோப்பிய பள்ளியில்** கல்வி பயிற்சி ஆரம்பம். கலைமகள் அருட்கரத்தால் அணைத்தாள். ஒழுக்கம்—உயர் குணம்—நிறைமதி யாவும் எதிர் வந்து தழுவி முத்தமிட்டன. விளையும் பயிர் முளையிலே தெரியுமல்லவா? சுபாஷின் எதிர்காலம் இளமையிலேயே பிரதிபலித்தது. கண்டவர் மனமெல்லாம் கொள்ளை கொண்டான் சிறுவன் சுபாஷ்.

இப்பள்ளியில் ஏழாண்டுகள் பயின்றதும் **ரேவன்ஷா கொலிஜியேட் கலாசாலை** வாழ்க்கை ஆரம்பம். அங்கு

நன்றி உணரும் தன்மை — அலசி ஆராயும் அறிவு — எடுத்த காரியம் வெற்றி காணும் பேராற்றல் ஆகிய நலன்கள் கிடைத்தன. வழிவழி வந்த இயற்கைக் குணங்களுடன் இச்செயற்கை நலன்கள் கொஞ்சிக் குலாவின. வயது பதினாறு நிரம்பும்போது மெட்ரிகுலேஷன் பரீட்சையில் தேர்ச்சி பெற்றான் மாகாணத்தில் 2-வது மாணவனாக. மெட்ரிகுலேஷன் பரீட்சை யென்றால், அதில் தேறுவ தென்பது எவ்வளவு சிரமமென்பதை மாணவ உலகம் நன்கு அறியும், ஆசிரியரும் அறிவர் அதிலும் மாகாணத் திலேயே 2-வது மாணவனாகத் தேறுவதென்றால், அம் மாணவனின் திறமையைக் கூறவும் வேண்டுமா ?

ஹைஸ்கூல் படிப்பு முடிந்ததும், சர்வ கலாசாலைப் படிப்புக்காக கல்கத்தா சர்வ கலாசாலையில் நுழைந்தான் இண்டர்மீடியட் முதல் வகுப்புப் பயிற்சி முடிந்தது அந்தப் பரீட்சையிலும் 2-வது மாணவனாகத் தேர்ச்சி பெற்றான். இண்டர் 1-வது ஆண்டு தொடங்கிறது சுபாஷ் மனதில் ஓர் புதிய உணர்ச்சி — புதிய ஆர்வம் முளைத்தது. அதனால் பள்ளிப் படிப்பு அவ்வளவாக சுபாஷை அள்ளிப் பிடிக்கவில்லை. சர்வ கலாசாலைக் கட் டிடச் சுவர்களுக்குள்ளே கட்டுண்டு கிடக்க மனமொப்ப வில்லை. சமய நூல்களும், தத்துவ நூல்களும் இவன் கரங்களை அழகு செய்தன. வெளியுலகைக் கண்டு களிக்க, மனம் துள்ளி யெழுந்தது. பகவான் இராம கிருஷ்ண பரம ஹம்சரின் அருள் மொழிகளிலே கவனம் சென்றது. கர்ம யோகி விவேகானந்தரின் சொற்பொழிவுச் சாகரத் திலே களித்து விளையாட விரும்பினான். திரிசங்கு சுவர்க்கத்திலே இண்டர் மீடியட் படிப்பு ஊசலாடத் தொடங்கிறது.

ஞான மார்க்கத்திலே மனோரதம் செல்லவே, வீட்டையும், கலாசாலையையும் துறந்தான், 'குருவில்லா வித்தை குப்பைக்கு நேர்' எனும் உண்மை உருவாயிற்று ஞானாசிரியனைத் தேடிப் பிடிக்கப் புண்ணிய யாத்திரை செல்லலானான். கரடு முரடான காடெல்லாம் தவிடு பொடியாயின. வழியே, எண்ணற்ற சன்னியாசிகள் — யோகிகள் குறுக்கிட்டனர் அவர்களோடு அளவளாவினான் அவர்கள் உள்ளத்திலே உண்மையொளி கொண்ட ஞானாசிரியத் தன்மை இடம் பெற்றிருக்கிறதா வென்பதைத் துருவித் துருவி ஆராய்ந்தான். பலனில்லாது போயிற்று. ஆத்ம ஞானம் அருளுகின்ற ஞானாசிரியனைக் கண்டு பிடிக்கும் முயற்சி, வெற்றி தரவில்லை, போலித் தன்மையும் புறவேடமும் கபட நாடகமும் தான் காட்சியளித்தன. கஞ்சாவைப் புகைத்துக் கடவுளைக் காண விழையும் கயவர்களின் மயக்க வெறியைக் கண்டு மனம் கலங்கினான் மாணாக்கன் சுபாஷ்.

கலங்கிய மனத்திலே ஆத்திரம் பொங்கிற்று, வெறுப்பு உருப்பெற்றது அந்த அதிர்ச்சியால் உடல் மெலிந்தது. உரிய காலத்தில் உணவின்மையாலும், ஒவ்வாத உணவுகளாலும், காலநிலை மாற்றத்தாலும், பித்த வாத நோய் உடலைப் பற்றிக்கொண்டது வீட்டை நினைத்தான். அன்னையின் அன்பும், தந்தையின் சிந்தையும் மனக் கண் முன் தோன்றின, கால்கள் விரைந்தன கன்றினைப் பிரிந்த பசுவென ஏங்கியிருந்த ஜானகி நாதரும், பிரபாவதி அம்மையாரும் மைந்தனை அன்புக் கரங்களால் அணைத்து ஆனந்தமடைந்தனர் நோய்க்கு மருத்துவம் செய்தனர். ஒரு சில தினங்களில் நோய் தீர்ந்து உடல் நலம் பெற்றது ஆயினும் மன நோய் தீரவில்லை. அம்மன நோய் தீர

வேண்டுமானால், விவேகானந்தருக்குக் கிடைத்த ஞானாசிரியர் போல் ஓர் வைத்தியரல்லவா கிடைக்க வேண்டும்? இந்தக் குறைபாடு மட்டும் தவிர்க்கப் பட்டிருக்குமானால், இன்று **நேதாஜி போஸாக** விளங்க முடியாது, மற்றொரு **விவேகானந்த போஸாகத்**தான் பார்க்க முடியும். ஆகவே, கற்பகத்தை அடைந்தவன் காஞ்சிரங்காய் பெற்றது போல், மனம் நொந்து எதிர் காலத்தைச் சிந்திக்கலானான் சுபாஷ். கலாசாலைப் படிப்பை மீண்டும் தொடருவதே நலமெனத் தோன்றிற்று. திரிசங்கு சுவர்க்கத்திலே நிறுத்திய இண்டர் 2-வது வகுப்பில் நுழைந்தான். 1915-ல் தேர்ச்சி பெற்றதும் பி. ஏ. ஆனர்ஸ் வகுப்பில் புகுந்தான்.

மனிதப் பிராயமான 19 வயது தொடங்கி விட்டதால் இனிமேல் நாம் சுபாஷ் சந்திரன் என்று அழைப்பது முறையல்ல, சுபாஷ் சந்திரர் என்றுதான் அழைக்க வேண்டும்.

௪. முதலாவது சோதனைக்காலம்

பி. ஏ, ஆனர்ஸ் வகுப்பு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. செவி வாயாக — நெஞ்சு களனாக மாணாக்கர்கள் பாடம் கேட்கின்றனர். அவர்களது கிணற்றுத் தவளை வாழ்க்கை கண்டு சுபாஷ் சந்திரருக்கு இரக்கம் பிறக்கிறது. கலாசாலை அட்டவணைக் குட்படாத பத்திரிகை அறிவையும், அரசியலாராய்ச்சியையும், சமய நூற் பயிற்சியையும் அவர்களிடையே பரப்ப முனைகிறார். இவரது நுண்மதி கண்டு சகோதர மாணாக்கர்கள் மதிப்புத் தருகின்றனர். மாணாக்கர் தலைவராகவும் இவரை ஏற்றுக் கொள்ளுகின்

றனா. இந நிலைமையில சோதனைக காலம வலிநது வரு கிறது

கலாசாலைக கட்டிடத்துககுளளே பேராசிரியா சி. எப. ஓட்டன பாடம சொலலுகிறா. கேட்கினற மாணவ காகளில இநதிய இளைஞாகளதான அதிகம. அபபேரா சிரியா வாயினினறும தகாத வாாததை பிறககிறது. இநதி யரைப பழிததது இழிவு செயகிறது அவ வாாததை, இநதிய மாணவகா நெஞசிலே அச சொலலமபு தைககவே, நெஞசம குமுறிறறு, இரததம கொதிததது, கணகள சிவநதன, நெறறிகள சுருககிட்டன, கோபககனல கொழுநதுவிட்டது, கைகள துடிதுடிததன சுபாஷைத தலைமையாகக கொணட மாணவகா கூட்டம, மிஸடா ஓட்டனுககு எசசரிககை விடுததது அநத எசசரிககை யைத துசசமாகத தளளினன மிஸடா ஓட்டன. ஆஙகி லேயன எனற இறுமாபபு அவனை ஆட்கொணடிருநத தால, மாணவகா மாணபுககு மரியாதை செயய அவனால இயலவிலலை மாணவகாகளோ, அநத இறுமாபபை ஒழித துககட்டுவதென உறுதி கொணடனா. உணாசசி மிகுநத கிளாசசி வலுததது. குழபபத்தின மேல குழபபம, கலகத்தின மேல கலகம. மாணவகா போா உசசநிலை யடைநதது. இறுதியாக, கலாசாலையைவிட்டு வெளியேறு வதே நலமென மாணவகாகள தீாமானிததனா. கட்டுப பாடாக வெளியேறறமும நடநதது.

நாட்கள சில சென்றன திருமபவும கலாசாலைககுள நுழைநதனா. ஒரு நாள, சரியான காரணமினறி - சட்ட விரோதமாக - அதே ஓட்டன ஒரு மாணவகனை அடிதது விட்டான. நொநத புணணில வேல பாயநததுபோல இச செயல மாணவகாகளுககு வேதனை தநதது ஆததிரம

பெருக்கெடுக்க, ஓட்டனை வஞ்சம் தீர்த்தனர் "பழிக்குப் பழி" என்னும் இலட்சியம்கொண்ட அம் மாணாக்கர்களின் நடத்தை, கலாசாலை அதிகாரிகளுக்கு மனக் கொதிப்பை உண்டாக்கிற்று அதிகார ஆணவம் சுதி போட்டத் தொடங்கிற்று நீண்ட ஆலோசனைக்குப் பின், இத்தனைக் கிளர்ச்சிக்கும் காரணம் சுபாஷ்தான் என்ற முடிவுக்கு வந்தனர் அதிகாரிகள். மானம் பெரிதென் றெண்ணும் சுபாஷை மாணாக்கர்களின் மத்தியில் மன்னிப்புக் கேட்க வைத்து, மானபங்கம் செய்வதன்மூலம் தண்டனை யளிக்கக் கங்கணம் கட்டினர்

அதிகாரிகளின் முன்னிலையில் சுபாஷ் நிற்கின்றார் 'இதுவரை நடந்த கலகங்களுக்குத் தானே பொறுப்பாளி யென்றும் - அத் தவறுக்கு மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டு மென்றும்' உத்தரவு பிறந்தது. மறுத்தால் கலாசாலையில் அனுமதி கிடையாதென்றும் கூறப்பட்டது. உணர்ச்சியால் தூண்டப்பட்ட சுபாஷ், அதிகாரிகளை நோக்கி "குற்றமிழைப்பவன் ஆங்கிலேய ஓட்டன், மன்னிப்புக் கோருவது வங்கத்து இளைஞனா? நன்று - நன்று! நன்றாக இருக்கிறது ஆங்கிலேயன் நீதி! பள்ளிப்பிள்ளை என்றால் கிள்ளிக் கீரையெனக் கருதினீர்கள் போலும்! மறநெறியை எதிர்த்து, மரணத்தையும் மறந்து போரிட்டு வெற்றிமாலை சூடிய பிரகலாதனும் ஓர் மாணாக்கன்தான் - மறந்துவிடாதீர்கள் நீதிக்குப் பணிவது நேர்மை, அநீதிக்குப் பணிவதென்பது எம்போன்ற இளைஞர் அகராதியில் கிடையாது. என் எதிர்கால வாழ்க்கை இக் கலாசாலைக் கல்வியில் அடங்கி யிருக்கிறதென்பதை அறிவேன். அதற்காக, மானத்தை விற்று மன்னிப்புக் கேட்கத் துணிய மாட்டேன். மறந்துவிடுங்கள் - மன்னிப்புக் கட்டளையை!" எனக் கர்ஜித்தார், எண்ணிய எண்ணம் மண்ணானதுகண்ட

அதிகாரிகள் வெகுசினம் கொண்டனர். வணங்காமுடி சுபாஷும் அவரது தோழர்களும் வெளியேற்றப்பட்டனர்.

இரண்டு ஆண்டுகள் உருண்டோடின. கலாசாலைப் படிப்பை எப்படியும் பூர்த்திசெய்ய வேண்டுமெனும் ஆசை பிறந்தது. குற்றம் சுமத்தப்பெற்று வெளியேற்றப்பட்ட எந்த மாணவனுக்கும் எந்தக் கல்லூரியும் இடமளிக்காதல்லவா? ஆதலால், சுபாஷின் ஆசை பகற்கனவுதான் எனப் பலரும் கருதினர். சுபாஷுக்குக் கவலை பெருகிற்று. கடைசியாக சிறப்பும் செல்வாக்குமிக்க ஸர். அஷுதோஷ் முகர்ஜி என்ற பெருந்தகையாளரின் அரிய முயற்சியால் நல்லகாலம் பிறந்தது. 1917-ல் சர்ச் கல்லூரியில் சேர்ந்து கல்விப் பயிற்சியைத் தொடங்கினார். சிறப்புப்பாடமாகக் கொண்ட தத்துவ நூலில் முதன்மையாகத் தேறினார். இப்பொழுது சுபாஷ்சந்திரபோஸ், பி. ஏ. (ஆனர்ஸ்) வெறும் பி. ஏ. பட்டதாரி மட்டுமல்ல, இக் கலாசாலையிலேயே இராணுவக் காலாட்படைப் பயிற்சியிலும் தேர்ச்சி பெற்றார்.

வயதும் 22 நிரம்பவே, உயர்தரப் படிப்புக்காக 1919ல் இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பி வைத்தனர் பெற்றோர். ஐ. சி. எஸ். வகுப்பில் சேர்ந்து படித்து, அதிலும் 4-வது மாணாக்கராகத் தேர்ச்சியடைந்தார். அத்துடன் கேம்பிரிஜ் சர்வகலாசாலையில் சேர்ந்து உளநூல் பயின்று, அதிலும் பட்டதாரியானார். 'மெட்ரிகுலேஷனில் 2-வது மாணாக்கன் - இண்டர் முதல் வகுப்பில் 2-வது மாணாக்கன் - பி. ஏ. (ஆனர்ஸ்) வகுப்பில் முதல் மாணாக்கன் - ஐ. சி. எஸ். வகுப்பில் 4-வது மாணாக்கன்' என்றால், அவர் திறமையைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? எத்தனையோ மலை

போன்ற இடையூறுகளையும் தாண்டி இப்படித் தேர்ச்சி பெறுவதென்றால், மாணாக்கர் உலகத்துக்கே ஓர் புதிதானது. போதாக் குறைக்கு இராணுவக் காலாட்படைப் பயிற்சி - உளநூல் - தத்துவ நூல் இந்தியப் பட்டதாரி மட்டு மல்ல, கேம்பிரிட்ஜ் பி. ஏ. பட்டதாரியுங்கூட இத்தனைத் திறமை தனக்கிருப்பதை அறியும் எந்த மாணாக்கர்தான் தன்னம்பிக்கை கொள்ளாதிருக்க இயலும்? அதைப் போலவே சுபாஷ் சந்திரரின் பெற்றோரும் மைந்தனின் கல்வித்திறமை கண்டு உள்ளம் பூரித்தனர், எதிர்காலம் பற்றி பற்பலவாறு சிந்தித்தனர் சுபாஷ் சந்திரபோஸ், ஐ ஸி எஸ் எனும் பட்டமுடி தரித்து, இந்திய அரசாங் கத்தின் அதிகார பீடத்தில் அமர்ந்து, ஆணை செலுத்தும் நன்னாளை எதிர்பார்த்தனர் மனித வாழ்வில் தலைமை யின்பம் தருகின்ற பள்ளி வாழ்க்கையை முடித்துவிட்டுத் தாயநாடு திரும்பினார். 1921-ம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் கலையின் சிகரம் ஏறிய கப்பல் பம்பாயத் துறைமுகத்தை வந்தடைந்தது

௫. இருளடர்ந்த இரு ஆண்டுகள்

சுபாஷ் சந்திரர் இங்கிலாந்தில் கல்வி பயின்ற காலமாகிய 1919—1920 ஆகிய இரண்டு ஆண்டுகளிலும் இந்தியா வில் நடைபெற்ற பயங்கர விளைவுகள் அவரது மனத்தைக் கலக்கின. கல்வியில் ஒரு கண்ணும் தாய் நாட்டில் ஒரு கண்ணுமாக அவ்விரண்டு ஆண்டுகளையும் கடந்தார்

1914 ஆகஸ்ட் 4-ம் தேதி தொடங்கப்பெற்ற முதல் உலக மகா யுத்தம் முடிவடைந்ததும், பிரிட்டிஷார் இந்தி யாவுக்கு ஓரளவு சுதந்திரம் அளிப்பரென இந்தியர்கள்

நமபி இருநதனா. பிரிடடிஷ வெறறிககாக பெருமபண மும சோதது கொடுததுதவிய மகாதமா காநதிஜியும பிரிடடிஷாா வாாததைகளில பூரண நமபிககை கொண டிருநதாா. அநத நமபிககைகளெலலாம பகற கனவாகவே முடிநதன அடிமைச சஙகிலி மேலும கழுததை நெரிககத் தொடஙகிறறு ஆடவரும பெணடிரும ஆடுககுடடி களைக கருதபபடடனா, அருமைச சிறுரெலலாம எருமைக கனறுகளென எணணபபடடனா

'**பிரிடடிஷ வெறறியின பினனா இநதியாவுககு சுய அரசியல உரிமை**' எனற தமபடடம ஆடிக காறறில பறநதுவிடடது பதிலாக "மாணடேகு செமஸபோாடு சீாதிருததம" எனற மூசசு விடவும இடநதராத முரடடு அடிமைச சஙகிலி யொனறு புதிதாகப பிணைககப பெறறது. இநதக கபடநாடகததை யாரேனும எதிாததால, அதனை அடககி யொடுககி ஆணமை கொளள "**ரௌலட சட்டம**" எனனொரு வாளும முளைததது. இநதியாகளின ஒருமுக மான எதிாபபுகளுககிடையே அமுலுககு வநத இநத ரௌலட சடடம, தலைவிரிகோலமாயத தாணடவமாடிய கூறறை இநதியா யாரேனும மறகக முடியுமா? மனனிகக முடியுமா?

1919 ஏபரில 6-ம நாள பஞசாபிலே பூரண ஹாத தால. அநத ஹாததாலை நடததியவாகள அமிாதசரஸ தலைவாகளான டாகடா கிசசுலும டாகடா சததியபாலு மாவா. அவவிருவா மீதும குறறம சுமததி நாடுகடதத வும செயதது சாககாா பாாததனா பாஞசால மககள; பரபரபபடைநதனா. பஞசாபின உணமை நிலையைக கணடறிய விரைநது வநதாா மகாத்மாஜி எனன நினைதது ததோ அரசாங்கம — காநதிஜியையும கைது செயதது

பம்பாய்க்குக் கொண்டு சென்றது. இச் செய்தி காற்றினும் கடிது பாய்ந்தது. பஞ்சாப் சந்து பொந்துகளுக்கெல்லாம். ஏற்கனவே பரபரப்படைந்துள்ள பஞ்சாப், இச் செய்தி கேட்டு பதைபதைத்துத் துடித்தது. உள்ளக் கொதிப்படைந்த மக்களின் கிளர்ச்சிக் கூட்டங்கள்; ஆவேச உணர்ச்சியின் வீரகர்ஜனை, ஆகியன எழுந்தன. அமிர்தசரஸிலும் லாகூரிலும் அமர்க்களம்.

அமிர்தசரஸில் **"ஜாலியன் வாலா பாக்"** என்னும் தோட்டத்திலே 1919 ஏப்ரில் 13-ம் நாள் ரௌலட் சட்டக் கண்டனக்கூட்டம், எள்விழ இடமில்லை. ஆண்-பெண், கிழவன்-குமரன், பால் மணம் மாறாப் பச்சிளங் குழந்தைகள் அனைவரும் அலைகடலெனக் காட்சி தந்தனர். அங்கு திடீரெனப் பாய்ந்தான் — அடங்காப்பிடாரி — அட்டூழிய நிட்டூரன்-பைசாசப் பாதகன் —**ஜெனரல் டயர்** கண்ணீர் விட்டுக் கதறக்கதறச்சுட்டு வீழ்த்தினான் கைத் துப்பாக்கியால். இரத்தம் பெருக்கெடுத்து ஓடிற்று. மனம் புகைந்த மக்களெல்லாம் பிணக் குவியலாயினர். இரத்தப் பெருக்கையும் பிணக்குவியலையும் கண்டு மகிழ்ந்தான், காலன் டயர். அப்பிணக் குவியல்மீது குதிரைச் சவாரி செய்து நடனமும் செய்தான். இறுமாப்பு தலைக்கேறி "சுட்டேன் சுட்டேன்-குண்டு தீரும் வரைச்சுட்டேன்" என்று கும்மாளம்போட்டான். அவனைத்தட்டிக் கொடுத்துத் தாளம் போட்டான் கவர்னர் மைக்கேல் ஓட்வியர்.

மக்கள் மனங் கொதித்தனர், எரிமலைபோன்ற உணர்ச்சி கொதித்தெழுந்தது. இந் நேரத்தில், நீதிக்காகவே தன்னைக் கடவுள் நியமித்திருப்பதாகக் கொக்கரிக்கும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம், படுகொலை செய்த பழிகாரன் டயருக்கு வைரம் பதித்த வீரவாளும் 18,000

பவுனும் பரிசளித்தது, கொலைக்காரக் கவர்னர் ஓட்வியருக்கு-பதவிக்காலத்தை நீட்டிக்கொடுத்தது என்ன திமிர்! என்ன ஆணவம்! வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சும் அரசாங்கத்தின் செயல், ஏற்கனவே கனன்று கொண்டிருந்த அனலுக்கு நெய்வார்த்த கதையாயிற்று பிரிட்டிஷார் மீது இந்தியர்கள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையும் அன்பும் வெறுப்புக் கனலாக மாற்றமடைந்தன

1919 டிசம்பரில் 34-வது காங்கிரஸ் மகாசபை அமிர்தசரஸில் நடைபெற்றது. முடிசூடா மன்னர் பண்டித மோதிலால் நேரு தலைமை, பக்கத்தில் கருணைக் கடல் காந்திஜி. "இந்தியாவின் குறைபாடுகளைத் தவிர்த்து உரிமைகளை நிலைநிறுத்த, பிரிட்டிஷ் பிடிப்பிலிருந்து அறுத்துக் கொள்வதே சிறந்த வழி" என்ற ஆலோசனை பிறந்தது நாள்தோறும் இந்த யோசனை உரம் பெற்று வளரவும் தொடங்கிற்று. அடுத்த ஆண்டு டிசம்பரும் நெருங்கிற்று.

நாகபுரியில் தமிழ் நாட்டுக் கேசரி — சேலம் விஜயராகவாச்சாரியார் தலைமையில் 35-வது காங்கிரஸ் மகாசபைக்கூட்டம் சைத்தான் ஆட்சிக்குப் பாசக்கயிறு வீச, தேசமக்கள் அனைவரும் ஒருமனப்பட்டனர் மானசிகச் சிற்பியான காந்தியடிகள் "ஒத்துழையாமை" என்ற ஆயுதத்தைக் கொடுத்தருளினார் மனமுவந்து ஏற்றுக் கொண்டது மகாசபையும் சாக்கார் அணிவித்து அழகு பார்த்த ஆசைப்பட்டங்களெல்லாம் கட்டவிழ்ந்தன. உலகக் கவிஞர் இரவீந்திரநாததாகூரின் "ஸர்" பட்டம் வைசிராயின் காலடியில் அபயம் கேட்டது வைசிராய் நிர்வாக சபை அங்கத்தினர் ஸர். சங்கரன் நாயர் தன்னைக் கட்டியணைத்தப் பதவிப் பேயை வெருட்டியடித்தார். ஜாலியன்

வாலா மிலேச்சத்தனத்தைக் கண்டித்து அவர்கள் விடுத்த செய்தி சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்றது. இவர்களைத் தொடர்ந்து பல அறிஞர்கள் தத்தம் பட்டம் பதவிகளையெல்லாம் சுட்டெரித்தனர் கல்லூரி வாழ்க்கையைக் காலால் உதைத்தனர் காளையர், சட்டவாதத் தொழிலை விட்டொழித்தனர் வழக்கறிஞர்கள். சட்ட நிபுணர் பண்டித மோதிலால் நேருவும், திங்களொன்றுக்கு ரூபாய் 25,000 வரை தனது இரும்புப் பெட்டியை நிரப்பி வந்த தேசபந்து சித்தரஞ்சன தாஸும் தங்கள் தங்கள் வக்கீல் தொழிலை உதறித்தள்ளினர் குடிசைகளில் இராட்டினம் கீதம் பாடத் தொடங்கிற்று, கதர்த்திட்டம் காட்சி தந்தது, மது விலக்கு மாண்பு கொண்டது சட்டசபைப் பகிஷ்காரம் திடம் பெற்றது. ஒத்துழையாமையும் சட்டமறுப்பும் ஆயுதங்களாயின கத்தியின்றி இரத்தமின்றி சத்தியாக்ரகப்போர் தவழத் தொடங்கிற்று. சுருங்கக்கூறின், காங்கிரஸின் புதிய வாழ்க்கை காந்தியடிகளால் ஆரம்பமாயிற்று. தலைவர்கள் வழிகாட்டினர், மக்கள் வேள்வித் தீயில் குதிக்க முன் வந்தனர் தேசபந்துவின் வாழ்க்கைத் துணைவி வசந்தா தேவியார் "இந்தப் போர் முனையில் ஒவ்வொரு ஆணும் பெண்ணும் வீறுகொண்டு பணியாற்றவேண்டும்" என்று விடுத்த அறிக்கை ஊக்கம் தந்தது

சுதந்திரத் தாகமும் தியாக உணர்ச்சியும் உச்சநிலையடைவதைக்கண்ட அரசாங்கம், முளையிலேயே கிள்ளிவிட, கச்சையை வரிந்து கட்டிற்று 144 தடையுத்தரவும் அதுபோன்ற பிறபல ஆயுதங்களும் கையாளப் பட்டன தலைவர்கள் சிறைவைக்கப்பட்டனர் இவ்வாறு இந்திய அரசியல் வானம் கொந்தளிப் படைந்தது.

இந்நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் இங்கிலாந்தில் கல்வி பயின்று கொண்டிருக்கும் சுபாஷ் சந்திரர் காதுகளில் புகுந்தன. உள்ளத்திலே உணர்ச்சி பொங்கிற்று. தாய் நாட்டுக்கு நேர்ந்த அவமானத்தையும் கொடுமையையும் சகித்துக் கொண்டிருக்க, போர்க்குணம் படைத்த சுபாஷ் சந்திரரால் எப்படி முடியும்? கவிதாகூர், ஸர் சங்கரன் நாயர், பண்டித மோதிலால், தேசபந்து தாஸ் ஆகியோரின் பட்டத் துறவுகள் அவர் மனக்கண் முன் தோன்றின. அடிமை நாட்டில் அரசு செலுத்துவதைவிட, சுதந்திரம் விரும்பும் தொண்டனாக வாழ்வதே மேலெனக் கருதினார்; அரும் பாடுபட்டுப் பெற்ற ஐ. ஸி. எஸ். பட்டத்தின் தன்மையை ஆராய்ந்தார். அநீதி செய்யும் ஆங்கிலேய ஆதிக்கத்தின் நிரந்தர — அந்தரங்க அடிமைப் பட்டயந் தான் ஐ. ஸி. எஸ். பட்டம் என்ற உண்மை புலனாயிற்று. பிற நாடுகளைப் போல் இந்தியாவும் சுதந்திர நாடாகும் வரை சர்க்கார் உத்தியோகம் பார்ப்பதில்லை யென்று விரதங்கொண்டார். ஐ. ஸி. எஸ். வாலை அங்கேயே வெட்டி வீழ்த்திவிட்டு இந்தியா திரும்பினார். அன்று இந்தியா மந்திரியாக இருந்த மாண்டேகுத் துரை, படித்த வித்தையெல்லாம் செய்து சுபாஷைத் தடுக்க முயன்று பார்த்தும், கடைசியில் தோல்வியைத் தான் கண்டார். காந்தியடிகளின் காந்தசக்தி கோயில் கொண்டபின் இந்தியா மந்திரியின் தந்திர வித்தைகளுக்கு இடமேது?

௪ பேராசிரியர் தளபதியானார்

இருள் சூழ்ந்த அரசியல் வானில் அருட்சூரியன்-காந்திஜி உதயமாகி வழிகாட்டும் நேரம், பம்பாயத் துறைமுகத்தில் சுபாஷ் சந்திரர் காலடி வைத்தார். சுதந்திர

இரத்தம் துள்ளியோடும் சுபாஷ்சந்திரர், கரன் சந்திரரைக் கண்டு பணியக் கடிது சென்றார். தலை வணங்கி, சுய சரிதம் சொல்லி, தியாக சிந்தையைத் திறந்து காட்டினார். மனங் குளிர்ந்த மகாத்மாஜி, அன்புச் சங்கிலியால் அணைத்து ஆத்ம சக்தியை அவர் உள்ளத்தில் பாய்ச்சினார். "தன்னிகரில்லா இளைஞ! சென்று தேசபந்துவிடம் ஒன்றுக!" எனப் பணித்தார். இந்தியத் தந்தையிட்ட பணியைச் சிரமேற் கொண்டு, தேசபந்துவிடம் சென்றடைந்தார் சுபாஷ். தேடிவந்த செந்தாமரையின் இயற்கையெழிலும், குணமும் மணமும், உள்ளுறைந்த தாதுவின் சக்தியும் கண்டு, களிப்பெய்தினார் தேசபந்து. தபக்க மின்றித் தடதட வென்று, தகைந்த சங்கிலியைச் சிதைத்துப் பொடிக்கும் வகைபல உணர்த்தி, தனது வலக்கரமாக்கிக் கொண்டார். ஒத்துழையாமைப் போரில் சித்தம் கவிந்து சிறுமைக்கு இலக்காகிய கல்லூரி மாணாக்கர்களுக்கு, கலை நிழல் தந்து பெருமைசெய்யும் பொருட்டுத் தோற்றிய **வங்க தேசீயக் கல்லூரியின் பேராசிரியர்** (பிரின்ஸிபால்) பதவி ஈந்து, பணி செய்யும்வழியை சுபாஷுக்குக் காட்டினார் தேசபந்து.

1921 மே மாதம் முதல் பேராசிரியர் பொறுப்பை சுபாஷ் ஏற்றுக் கொண்டார். மாணாக்கர்களை, வருங்கால இந்தியாவின் மன்னர்களாக்கும் பணியைத் திறம்பெற நடத்தலானார். மாணாக்கர் மனத்தில் படர்ந்த மாசு, நீக்கம் பெற்றது. வீர சுதந்திர வேட்கை விதை, ஒவ்வொரு மாணாக்கர் உள்ளத்திலும் கிளர்ந்தெழுந்தது. மாணாக்கரும் ஆசிரியரும், உயிரும் உடலுமாயினர். வெறும் ஆசிரியராக மட்டுமல்ல — வாழ்நாளின் இலட்சிய புருடராகவும் வழிபட்டனர் மாணாக்கர்கள். ஒரு புறம் ஆசிரியர் வேலை, மறு

புறம சுதநதிர எழுசசி, இவை யிரண்டும செவவனே உரம பெறறன

கிளாநதெழுநத தேசபகதியைக கிளறி யெறிநது விடடு, அவவிடததில இராஜபகதியை நடடுவைகக, அனறிருநத அரசப பிரதிநிதி தீவிர முயறசி செயது வநதார அதில ஒனறு தான வேலஸ இளவரசரின (காதலை விருமபி மணிமுடி துறநத வின்டஸா கோமகன) இநதிய விஜயம 1921 நவமபர 17-ம நாள பமபாயத துறை முகததில இளவரசர வநதிறஙகும தினம இள வரசர வரவேறபைச சிறபபிகக, சிறையிருககும தேசபநது போனற தலைவர்களிடம சமரசம செயது கொளளும முயறசியில அதிகாரவாககம ஈடுபடடது. ஆனால, காநதிஜியோ ' அலி சகோதரர்களை விடுதலை செயய வேணடும, மாகாண சுயாடசிககு வாககளிகக வேண்டும; இனறேல சமரசததுககு இடமிலலை ' யெனக கூறிவிடடார ஆகவே, இளவரசர வரவேறபில, இநதியர யாரும கலநது கொளளலாகாதெனக காங்கிரஸ் கடடளையிடடது. பொது ஜனஙகளும கடடளையை ஏறறுககொணடனர, வரவேற பைப பகிஷகரிகக ஹாததால நடததினர.

இராணுவப பயிறசி பெறற பேராசிரியர போஸ், காஙகிரஸ் தொண்டர் படையின தளகர்த்தராக நியமனம பெறறார வஙகம முழுதும தளகாததா போஸின வீர காஜனை செவிடுபடடது. கேடடோரெலலாம போருககுக் கசசை கடடினர கரை புரண்டோடும உணர்சசிப பெரு வெளளததை அடககுமுறை எனற அணையால தடுத்து நிறுதத முனைநதது அரசாஙகம. ஆஙகில அதிகார பீடத் தில அமாநது அடிமை விலஙகுடன ஆணை செலுத்தி

ஏகாதிபத்தியத்தை அலங்கரிக்க வேண்டிய சுபாஷ், அந்த ஏகாதிபத்தியத்தையே வேருக்கும் இடமில்லாமல் வெட்டி வீழ்த்தும் பணியில் முற்பட்டிருப்பதைக் கண்ட பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம், ஏமாற்றமும் திகிலும் அடைந்தது விட்டு வைத்தால் காரியம் கெட்டு விடுமெனக் கருதிய வங்கக் கவர்னர் லார்டு ரோனால்ட்ஷே, சுபாஷைக் கைது செய்யக் கட்டளையிட்டார். ஆறு மாதக் கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. இதுதான், தேச ஊழியத்தின் சிறப்பால் முதன் முதலாக சுபாஷுக்குக் கிடைத்த முதற் பரிசு அடைப்பட்டு அல்லலுற்றும் அவரது வீர வாழ்க்கை நாள் தோறும் பண்பட்டு சிறப்படையத் தொடங்கிற்று.

தண்டனை முடிந்து சிறைக் கதவுகளினின்றும் சுபாஷ் வெளியே வந்தார் திடுக்கிடும் செய்தி யொன்று காதைத் துளைத்தது. "வடக்கு வங்காளத்திலே வெள்ளப்பெருக்கு; திடீரெனச் சினந்தெழுந்த இயற்கைத் தேவிக்கு எண்ணற்ற உயிர்கள் பலியாயின, புதைந்து போன பொருள்களுக்குக் கணக்கில்லை, எஞ்சிய மக்கள் மனையிழந்து-உணவின்றி - உடையின்றித் தவித்தனர். பஞ்சப் பேய் பவனி வந்து படுத்திய பாடு வருணனைக் கடங்காது; அத்தனைத் துயர்கள்" என்பது தான் அந்தச் செய்தி. மக்களுக்கு நேர்ந்த இத் துன்பங்களுக்கு நிவாரணம் தேட காங்கிரஸ் மகாசபை கங்கணம் கட்டிற்று. வங்கக் கமிட்டியின் நிவாரணப் பொறுப்பு நம் சுபாஷ் சந்திரரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. சுபாஷும் பொறுப்பேற்று, அல்லும் பகலும் ஊண் உறக்கமின்றி அலைந்து திரிந்து பட்டபாடு கொஞ்சநஞ்சமல்ல. பஞ்சப் பேயை வெற்றிகரமாகப் பறந்தோடச் செய்தார் சுபாஷ். இப் புனித

சேவையால உயிர்த்தெழுநதனா வஙக மககள. கரை கடநத அனபும மதிபபும சுபாஷை அலஙகரிததன. அனறு கவானராக இருநத லாரடு லிட்டன கூட நம போஸின திறமையை வியநது பாராட்டினா. மககளின அனபு உளளததால ஆககபபெறற "பாபு" எனும மண மாலை, சுபாஷ சநதிரரை அழகு செயதது.

எ. சித்தரஞ்சரும்—சுபாஷ்சந்திரரும்

அரசாங்கததின அடககுமுறை ஆணவததை அலட்சியம செயதது, காட்டுத தீபோல பரவிறறு காநதியடிகள கொளுததிய ஒததுழையாமைத தீ ஐககிய மாகாணததில புகுநது சௌரிசாராவிலும கொழுநது விட்டது அதனல அங்கு நடநத கலகமும உயிரச சேதமும நினைததால நெஞசைப பிளககும காநதியடிகளின கணகள கலஙகின. ஒததுழையாமைப போரை நிறுததி விடுவதே நலலதென ஆதம சகதி அவருககு உததர விட்டது அதறகு காங கிரஸும சமமதம அளிததது. போரும நிறுததபபட்டது.

சநதாபபததை எதிரபாராதிருநத வைசிராய லாரடு ரீடிங 1922 மாரச 10-ம தேதி காநதிஜியைக கைது செயய உத்தரவிட்டார். இராஜததுவேஷ வழககுத தொடரப பெறறு ஆறு வருடத தணடனைககுக காநதிஜி ஆளானா. அதனல ஒததுழையாமை உணாசசி தளாசசி யடைவது போல தோறற மளிததது தேசபநது சிததரஞசனதாஸ மனதிலே ஓா யோசனை தோனறிறறு. அடககுமுறைச சட்டங்களுககு முட்டுககட்டை போட்டாலதான சுதந திரப பயிரைச சிறகக வளாகக முடியுமெனக கருதினா. "சட்ட சபைககுளளே நுழைநது சுதநதிரப போா நடத்

தினால் நல்ல பலன் கிடைக்கலாம்" என்ற தேசபந்துவின் கருத்துக்கு பண்டித மோதிலால்நேரு-வித்தல்பாய்பட்டேல்-ஸ்ரீனிவாச அய்யங்கார்-பாபு சுபாஷ் சந்திரர் ஆகியோர் ஆதரவு தந்தனர். நாடு முற்றிலும் சட்டசபைப் பிரவேசப் பிரசாரம் ஆரம்பமாயிற்று.

1922 டிசம்பரில் கயா காங்கிரஸ் தேசபந்து தாஸ் தலைவர். அதில் சட்டசபைப் பிரவேசத் தீர்மானம் பலத்த எதிர்ப்பு காரணமாகத் தோல்வி யடைந்தது. ஆனால் 1923 செப்டம்பர் 23-ம் நாள் மௌலானா அபுல்கலாம் ஆஸாத் தலைமையில் டில்லியில் நடைபெற்ற விசேடக் காங்கிரஸ், தீர்மானத்துக்கு ஆதரவு தந்தது. காந்திஜியும் மாறுதல் விரும்பாத தலைவர்களும் தேசபந்துவின் நோக்கத்துக்குச் சந்தர்ப்ப மளித்தனர். அதிலிருந்து "சுய ராஜ்யக் கட்சி" பிறந்தது. தேசபந்து தலைவராகவும், பண்டித மோதிலால் காரியதரிசியாகவும், பாபு சுபாஷ் விளம்பர அதிகாரியாகவும் கடனாற்ற முனைந்தனர்.

எட்டுத் திக்கும் முரசு கொட்டி, மக்களைத் தட்டி யெழுப்ப "பார்வர்டு" என்னும் பத்திரிகையைச் சிருஷ்டித்தனர். அதன் தலைமை ஆசிரியர் பாபு சுபாஷ். கேட்கவா வேண்டும்? ஆணித்தரமான பாபுவின் பேனா, கட்டுரைகளை வரைந்தது "பார்வர்டு" நாடெங்கும் பறந்து சென்று பறை சாற்றிற்று. உள்ளத் தெழுந்த சுதந்திரக் கனல் பாபுவின் வாய்வழியே குமுறி யெழுந்தது. தேர்தல் முழக்கம் சந்து பொந்துகளெல்லாம் எதிரொலித்தது. மக்கள் சுயராஜ்யக் கட்சியின் வசமாயினர். கல்கத்தா நகர சபை (கார்ப்பரேஷன்) சுயராஜ்யக் கட்சியினரால் கைப் பற்றப்பட்டது. தேசபந்து தாஸ்—தலைவர் (மேயர்), பாபு

சுபாஷ் நிர்வாக அதிகாரி (கமிஷனர்). சுயராஜ்யக் கட்சியினரின் ஊழியம் நகர மக்களின் மனத்தைக் கவர்ந்தது. தேசபந்துவுக்கும் பாபுவுக்கும் செல்வாக்கு உச்சநிலையடையத் தொடங்கிற்று.

சட்டசபைக் குறிச்சிகளும் இவர்களை வரவேற்று உபசரித்தன. இரட்டையாட்சி முறையைத் தகர்த்தெறிய மக்களும் பேராதரவு கொடுத்தனர். கைத்தூக்கும் பொம்மைகளை வைத்துக் கொண்டு, ஆனந்தக் கூத்தாடிக் கும்மாளம் போட்ட சர்க்கார் திகிலடைந்தது. தான் தோன்றிச் சட்டங்களுக்கெல்லாம் முட்டுக் கட்டை; அதிகார ஆணவத்துக் கெல்லாம் ஆப்பு. அரங்கிலே நடந்த நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் அம்பலத்துக்கு வந்தன. திரும்பும் திசையெல்லாம் சுயராஜ்யக் கட்சியின் எதிர்ப்பு. இவைகளை எந்த அன்னிய அரசாங்கத்துக்குத் தான் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க முடியும்? வங்கக் கவர்னர் மூளையிலிருந்து ஓர் சட்டம் உதயமாகிறது. நீதி ஸ்தலத்தில் விசாரணை நடத்தும் வழக்கம் சுயராஜ்யக் கட்சியால் பலனில்லாது போகவே, விசாரணையில்லாமலே சிறையில் போடுவது என்பதே அச் சட்டம். அத்துடன் 1924 அக்டோபர் 24-ம் தேதி நடு நிசியில் வைஸ்ராய் விடுத்த (வங்கச் சட்டம்) அவசரச் சட்டமும் சேர்த்துக் கையாளப் பட்டது. 1924 அக்டோபர் 25-ம் தேதி அதிகாலையில் பெரும்பான்மைக் காங்கிரஸ் தலைவர்களும் சுயராஜ்யக் கட்சியினர் சிலரும் கைதியாயினர். நகர சபையிலும் சட்ட சபையிலும் சுயராஜ்யக் கட்சியினர் நுழைந்து ஆறு மாதங்கள் கூட செல்லவில்லை, சுபாஷ் பாபுவும் அந்தச் சட்டங்களுக்கு இலக்கானார்.

தோளொடு தோள் நின்ற துணைவர் சுபாஷ் கைதி யான செய்தி தேசபந்துவின் காதுக்கு எட்டிற்று. தேசபந்து தலைமையில் கல்கத்தா நகரசபைக் கூட்டம். அதில் "தாய் நாட்டின் மீது அன்பு கொள்வதும், அதர வற்றவர் மீது இரக்கம் காட்டுவதும், அன்னியர் பூட்டிய அடிமை விலங்கை உடைக்க விரும்புவதும், பொய்மைக் குச் சாவுமணி அடித்து உண்மையுரைப்பதும், விடுதலை விரும்பி வீரம் காட்டுவதும் குற்றமானால், நகர சபைக் கமிஷனர் போஸ் மட்டுமல்ல — மேயரான நானும் குற்ற வாளியேதான்" என்று முழக்கினார்.

பேச்சிலே — எழுத்திலே — நடத்தையிலே புரட்சித் தீயால் சுடரிடும் ஆற்றல் கொண்ட பாபுவை அக்டோபர் 25-ம் தேதி அதிகாலையில் படுக்கையிலிருந்து எழுப்பிக் கைது செய்த கல்கத்தா போலீஸ் கமிஷனர் அவரது மோட்டாரிலேயே ஏற்றி அலிப்பூர் சிறைக்குக் கொண்டு சென்றார். சர்க்காரின் விசேஷ உத்தரவு மீது கார்ப்பரேஷன் வேலைகளைச் சிறையிலிருந்தபடியே கவனித்து வந்தார். சில மாதங்கள் அலிப்பூர் சிறையிலும் பொகாம்பூர் சிறையிலுமாகச் சென்றன. என்ன நினைத் ததோ அரசாங்கம்? 'சிறைச் சுவர்களுக்குள்ளும் சுதந்திரக் கனலை சுபாஷ் மூட்டிவிடுவாரோ' என்று பயந்துதா னிருக்க வேண்டும் இந்தியாவை விட்டு வெளியேற்றி விடுவதெனத் தீர்மானித்தது. பாரத அன்னையின் தவப் புதல்வர் பலரது சிறை வாழ்க்கைக்கு இடமளித்துக் கீர்த்தி பெற்ற மாந்தலே சிறைக் கதவுகள் சுபாஷ் பாபு வையும் வரவேற்றன. இங்குதான், மகாராஷ்டிரத்தின் மாபெருந் தலைவர்—இந்தியாவின் இணையற்ற அருட்சோதி—

பால கஙகாதர திலகா, தாய நாடடுககுப பணி செயத குறறததுககாக முனபு தவங கிடநதார. இச சிறை அவருககு இடமளித திராவிடடால, திலகரின "கீதா ரகசியம்" எனனும ஒபபுயாவறற ஆராயசசி நூல நமககு எபபடிக கிடைததிருகக முடியும? உலகததது அறிஞரெலலாம உவநது போறறும இந நூலை திலகா பெருமான ஆககித தருவதறகு இடமளிதத மாநதலே சிறைக கோடடததை யாரால மறகக முடியும? அதே சிறைச சாலை சுபாஷ சநதிரருககும இடமளிதத தெனறால, அதனை உலகம உளளளவும இநதியாகளால மறகக முடியாதலலவா!

மறககமுடியாத அநத மாநதலே சிறைககோடடம நினைவுககு வரும போதெலலாம, மனககலககமும பின தொடரததான செயகிறது. திலகரது பொன மேனியை வாடடி வதைதத அதன பிறவிககுணததுககு மடடை வைததுககடட மருததுவனுககு எஙகேபோவது? பாபு விடடும அது சேடடை செயயத தொடஙகிறது நாறபது இராததல தசையைத தினறுவிடடது - அச சிறைச சாலை கவனமறற—காரசார மிலலாத—அரைகுறைப பககுவம கொணடதும கலலும மணணும கலநததுமான உணவு, பாபுவின குடலுககுத தொநதரவு தநதது இரததம வெநது நஞசாகியது, எலுமபு உருகிறது, உடல தளாநதது காலனும அஞசுகினற காச நோய பறறிககொணடது. பழிவாஙகும சூழிபடைதத அரசாஙகம விழியைக குருடாககிககொணடது. நோயால நொநது நைநதார சுபாஷ. துணைககு இநதியாவிலிருநது தனனுடனே அனுபபபபடட ஏழு கைதிகளும தஙகளாலான உதவி

யைச செயது வநதனா. இவாகளைபபாாவையிட, அடிக
கடி விசித்திர மனிதா பலா வருவதுணடு. அபபடி வநதவா
களுககுள ஒருவா பாடடாஸன எனபாா இஙகிலாநதி
லுளள சிறைக கமிஷனரான இவா தனது விசித்திர
வாழததைதக கூறினா. "இநதியாவிலுளள மிக மிக ஆபத
தான எட்டுப் போவழிகள இவாகள" எனபதுதான
அவரது வாழததது.

இநநேரததில, இநதியாவிலிருநது ஓா பேரதிாசசி
தரும செயதி 1925 ஜுன 16-ம நாள தனது அரசியல
போராசியா 'தேசபநது டாாஜிலிஙகில உலகு நீததாா' எனற
செயதி பாபுவுககு எட்டியதும, ஆயிரநதேள கொட்டி
யது போலாயிறறு. உடல நோயுடன மனககவலையும
பிணிககொணடது. 1927-ம ஆணடு பிறநததும பாயும
படுககையுமானா. பேசவும நடககவும சகதி யிழநதாா
உடல நிலை மோசமாகவே, ஓா வைததிய போாடினால
பரிசோதிககபபடுவதறகாக இரஙகூனுககு மாறறபபட
டாா சுபாஷ. பரிசோதனை செயத வைததிய போாடாா,
'சுபாஷை சிறையில வைததிருககக கூடாதெனச' சிபாாசு
செயதனா. அச சிபாாசுககேறப, சாககாா உததரவு
கிடைபபதுவரை இனஸீன சிறையில வைததனா. பின
னா நிபநதனையின மீது விடுதலை செய்வதாகக கூறினா.
அதனை சுபாஷ மறுககவே, ஐககிய மாகாணததிலுளள
அல்மோரா சிறைககு மாறறியிருபபதாக ஓா உததரவு
கிடைததது

மே மாதம ஒரு நாட் காலையில இரஙகூனை விட்டுக
கலகத்தா புறபபடவிருநத கபபலுககு சுபாஷ கொணடு
போகபபட்டாா. நானகாவது நாள—கபபல கலகததாவை

அணுகவில்லை, மற்றோர் வைத்திய போர்டாரின் பரிசோதனைக்காளானார் பின்னர் 1927 மே 17-ம் தேதி, கவர்னர் ஸர். ஸ்டான்லி ஜாக்ஸன் உத்தரவின் பேரில் விடுதலை யானார்.

அ. மத்தியிலே நிகழ்ந்தவை

மாந்தலேச் சிறையில் பாபு அல்லற்படுகிறார், இந்தியாவிலே 1926-ம் ஆண்டு பிற்பகுதியில் சட்டசபைகள் கலைக்கப்பட்டு நவம்பரில் புதுத்தேர்தல் வங்கச்சட்டசபைக்கு மக்களால் பாபு தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றார் காங்கிரஸ் பிரதிநிதியாக. மக்கள் மனதில் கோயில் கொண்டிருக்கும் சுபாஷ் பாபுவின் தேசாபிமானச் சோதியை, அடக்குமுறைச் சட்டங்களும் காவல் கட்டுப்பாடும் இரும்புக் கம்பிகளும் அணைத்துவிட இயலவில்லை. பர்மாவில் சிறை வைத்திருந்தும், வங்கச்சட்டசபை அங்கத்தினராகத் தேர்ந்தெடுத்த மக்களின் வாக்குரிமை பலத்துக்கு, மரியாதை செய்ய சர்க்காருக்கு மனம் வரவில்லை சட்டசபை ஆசனத்தில் அமராமற் செய்ய தண்டனைக் காலம் மலைபோல் நின்றது. மக்களின் ஏகோபித்த வேண்டுகோள்களெல்லாம் குப்பைத் தொட்டியில் எறியப்பட்டன.

வரவர மோசமாகிக்கொண்டிருக்கும் சுபாஷ் பாபுவின் உடல் நிலைச் செய்தி இந்தியாவுக்கு எட்டிற்று. மக்கள் பரபரப்படைந்தனர் எங்கு பார்த்தாலும் பிரார்த்தனைக்கூட்டங்கள், விடுதலை செய்யவேண்டுமென்ற தீர்மானங்கள் சட்ட சபையிலும் பெருங்கிளர்ச்சி நடந்தது. வேறுவழியின்றி சர்க்காரும் கண்துடைப்பு வேலையில் ஈடுபட்டனர். கல்கத்தாவில் வைத்திய நிபுணராக விளங்

கிய (பாபுவின் சகோதரர்) சுநில்சசந்திரபோஸ், பர்மா வைத்தியக் கர்னல் கெல்ஸால் ஆகிய இருவரையும் இன்ஸீனுக்கு அனுப்பிவைத்தனர் அதிகாரிகள். அவ்விருவரும் அங்கு சென்று பரிசோதனை செய்தனர். பாபுவின் உடல் நிலை அபாயகரமாக இருக்கிறதென்றும், காலங் கடத்தாது ஆரோக்கியமான ஓரிடத்துக்குக் கொண்டு சென்று சர்வ ஜாக்கிரதையுடன் சிகிச்சை செய்யவேண்டுவ தவசியமென்றும் அவர்கள் அறிக்கையும் விடுத்தனர்.

இந்த அறிக்கைக்கு மதிப்புத்தர அரசாங்கத்தின் கல் நெஞ்சம் இணங்கவில்லை. டாக்டர்களின் அறிக்கைப்படி, அவ்வளவு மோசமான நிலைமை எதுவும் ஏற்படவில்லையென்றும், வங்க அவசரச்சட்டத்தின் ஆயுட்காலம் முடிவடைகிற 1930 ஜனவரி 30-ம் தேதிவரை இந்தியாவில் காலவைக்க அனுமதிதரமுடியாதென்றும், வேண்டுமானால் நிபந்தனையுடன் வெளிநாடுகளில் சிகிச்சைபெற அனுமதிக்கலாமென்றும், அதிகாரிகள் ஓர் உத்தரவு பிறப்பித்தனர் 'அப்படியானால் ஸ்விட்ஸர்லாந்துக்கு அனுப்புவது நலம்' என உள்நாட்டு மந்திரி மோபர்லி உபதேசித்தார். பார்த்தார் பாபு, இந்த உத்தரவுக்கு இணங்க மனமொப்பவில்லை. சுயமரியாதையை விற்றுச் சுகம் பெறுவதைவிட, சிறையிலே செத்துமடிவதே சிறப்பு எனக்கருதினார். அந்நேரம், தான் கொண்ட மனப்பான்மையை ஓர் கடிதமாக வரைந்து மூத்த சகோதரர் பாபு சரத்சந்திர போஸுக்கு அனுப்பிவைத்தார். அஞ்சா நெஞ்சமும் சுதந்திர ஆவேச உணர்ச்சியும் கடமையை விளக்கும் மாண்பும் மிளிரும் அக்கடிதத்தின் சாரத்தையேனும் நாம் தெரிந்துகொள்வது அவசியமன்றோ!

இன்ஸின மத்ய சிறை
4—4—1927

அனபுள்ள சோதர !

தஙகளையும அருமைப பெறறோரகளையும, மறறுமுள்ள சோதரரகள—நணபாகள அனைவரையும திரும்பக காணபேனெனபது சநதேகநதான. என பரிதாப நிலைககுக கவலைப படுவீரகளெனறு நினைக்கிறேன என கடமையை நிறைவேறறு முன் இவவளவு இளமையில ஆணடவன என்னை அழைததுக கொள்ளமாட்டான சிறிய சகோதரா என்னைக கலக்காமலே அறிககையும பிராசுமு கொடுதது விட்டாா. நான நோயாளியாகவும அவா வைததியராகவும் கருதுவதாலை, ஒருவேளை அவா தனது கடமையைச செயதவராகலாம அரசியல துறையில் எவவித நலனையும அவா எனககுச செய்து விடவிலலை. உள நாட்டு மநதிரி, அபாயம எதுவுமில்லை எனக கூறுகிறா எநத வைததியராலும் குணபபடுதத முடியாத நிலைமை ஏறபடடாலதான அபாயமென சாககாா கருதுவா போல தெரிகிறது

கனம மோபாலியின நிபநதனை வேதனை தருகிறது. சிறையிலேயே உயிா விட வேணடும, அலலது கால வரையறையினறி அயல நாட்டிலே சிகிசசை பெற வேணடுமெனபது தான அவர் நிபநதனை. வேறு வழியே கிடையாதா? அதைச் செயய அவாகளுககு விருபபமிலலை. வங்க அவசரச் சட்டம 1930 ஜனவரியோடு மாணடு மணணுகுமென்பது என்ன நிசசயம? நான அரசியல கேடிதான. அநதக கேடித தனததை எனனால எபபடி விட்டொழிககமுடியும? ஸவிட்சாலாநதுககுச சென்றாலும, அங்கே நேரும் தொநதரவுகளிலிருநது என்னைப பாதுகாககும் பொறுபபை இநத சர்ககார்

ஏற்றுக் கொள்ளுமா? அங்கேயும் பிறநாட்டு வேவுகாரர் பலரை இந்த சர்க்கார் நியமித்திருக்கிறதே! அவர்கள் என்னைப் பற்றி சர்க்கார் உள்ளத்திலே பயங்கரச் சித்திரம் ஏதேனும் தீட்டி விட்டால் நிலைமை என்னவாகும்? தலைவர் லாலா லஜபதிராய் சரித்திரம் நினைவுக்கு வருகிறது; சில பார்லிமெண்ட் நண்பர்களும் மந்திரிகளும் சிபார்சு செய்யாவிட்டால் அவர் இந்திய மண்ணை மிதித்திருப்பாரா?

எத்தனைதான் ஒதுங்கி யிருந்தாலும், வேவுகாரர்கள் தவறாகத்தான் கருதுவார்கள். 1929 பிறகு முன்பே, என்னை ஓர் பொதுவுடைமைப் பூச்சாண்டியாகக் கூட சித்தரித்து விடுவார்கள். பொதுவுடைமை என்ற பேச்சைக் கேட்டவுடனேயே கதி கலங்கும் இந்த சர்க்காரின் முன்னிலையில் என் கதி என்னவாகும்? நினைத்துப் பார்த்தால், ஏன் என்னை நாடு கடத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்ற கேள்வி எழுகிறது. பொதுவுடைமை ஏற்பட வேண்டுமென்ற எண்ணம் என் மனதில் உதித்திருந்தால், ஓர் சிறந்த பொதுவுடைமைக்காரனாகி பலவருடங்களாகி யிருக்கும், அதற்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளும் ஒரு சமயம் நேர்ந்ததுண்டு. அந்த வசதிகளை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தால், நெருப்பைக் கக்கும் பேச்சுகளும், கோடையிடி போன்ற சொற்பெருக்குகளும் செய்து, பாரிஸ் முதல் லெனின் கிரேட் வரை ஆர்ப்பரிக்கும் கூட்டத்துடன் நானும் ஒருவனாகியிருப்பேன்.

தாய் நாட்டிலோ-பக்கத்திலுள்ள சகோதர நாடுகளிலோ நான் அடி வைக்கக் கூடாதென அரசாங்கம் சொல்லுகிறது. இவ்வார்த்தை என் சித்தக் கடலைக் கலக்குகிறது. எவ்வாறு அதனை வருணிப்பேன்! பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியமே என்னால்

அழிந்துவிடுமா? அவ்வளவு பயங்கரப் பிறவியா நானா? ஒன்றும் விளங்கவில்லை. என் அரசியல் கொள்கை எரிமலைபோன்ற அபாய முடையதன்று. வங்கத்துக்கு வெளியே எனது ஊழியம் இடம்பெற வில்லை. இந்த நிலைமையில் பர்மாவும் இலங்கையும் என்னைக்கண்டு அஞ்சுவதேன்? அவைகளுக்குள்ளே ஏதேனும் தொடர்பு இருக்கிறதா? இல்லையென்றால் இந் நிபந்தனைக்கு இடமில்லையே? இரண்டரை ஆண்டுகளாக உங்களைப் பிரிந்து நரக வேதனை அனுபவிக்கும் நான், இன்னும் மூன்று ஆண்டுகளை நாடு கடத்துவதன் மூலம் செலவிடுவதென்றால், எப்படிச் சகிக்க முடியும்? இந்தத் தாம கைங்கரியப் பட்டத்தைச் சர்க்கார் சூட்டிக்கொள்ளட்டும். புகழின் வழி சமாதியில் தானே முடியும்?

கவலை வேண்டாம், அருமைப் பெற்றோர்க்கு ஆதரவளியுங்கள். நாம், தனித் தனியாகவும் ஒன்று சேர்ந்தும் துன்பத்தை ஏற்கக் கடமைப் பட்டுள்ளோம் ஏனெனில், சுதந்திரம் தேசத்தின் உயிர் நிலையல்லவா? விலை மதிக்க முடியாத அந்தச் சுதந் திரத்தை நம் உயிரைக் கொடுத்தேனும் அடைந்தே யாகவேண்டும். அதற்காகத்தான் என்னளவில் கடுந்தவம் செய்து வருகிறேன். நம் எண்ணம் சிறு சிவியானது தேசம் என்றைக்கும் நம்மை மறக்காது. இதுதான் இரவும் பகலும் நான் காணுகின்ற கனவு.

—சுபாஷ் சந்திரன்

இது தான் தம்பி, தமயனுக்கு விடுத்த கடிதம்.

சுபாஷ் பிழைப்பது சந்தேகம் என்பது தெரிந்ததும், சட்டத்தைப் பிடித்துத் தொங்கிக்கொண்டிருந்த அரசாங்கம் சிறிது அசைந்தது. சட்டத்தைக் கழுதையாய் வைத்திருக்கும் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார், ஒரு விஷயத்தில்

மட்டும் எச்சரிக்கையாக இருந்து வருகிறது. எந்தக் கைதியையும் சிறைச்சாலையில் இறப்பதற்கு விடுவதில்லை, மரணத்தறுவாயில் ஏதேனும் வைத்தியசாலைக்கு அனுப்பி, அங்கேயே வேலை முடிந்ததாகப் பதிவு செய்வது வழக்கம். இந்தக்கட்டம் சுபாஷுக்கும் வந்தது.

1927 மே 16-ம் நாள் கல்கத்தா அவுட்ராம் கட்டிடத்திலே பெருங்கூட்டம். நண்பகலிலே இமைகொட்டாமல் கடலை நோக்கி நிற்கின்றனர் மக்கள். துறைமுகத்துக்கு வராமல் நடு ஆற்றில் வந்து நின்றது அரோண்டாக் கப்பல். வங்கக் கவர்னரின் சொந்த வைத்தியர் மேஜர் கிங்ஸ்டன் நீராவிப்படகிலேறி அரோண்டாவுக்குச் சென்றார். அவருடன் டாக்டர் பி. ஸி ராய், லெப்டினெண்ட் கர்னல் சாண்டிஸ், ஸர் நீலரத்தன் சர்க்கார், சரத்பாபு ஆகிய நால்வரும் அனுமதி பெற்றுச் சென்றனர். உருவம் தெரியாத நிலைமையில் நைந்து எலும்புக்கூடாகியிருக்கும் பாபு சுபாஷ் சந்திரரின் உடலை மீண்டும் பரிசோதனை செய்தனர். மாலை நான்கு மணிக்கெல்லாம் மேஜர் கிங்ஸ்டன் தவிர மற்றவர்கள் திரும்பி விட்டனர். பாபுவுடன் மேஜர் மட்டும் அன்றிரவு முழுதும் கழித்தார்.

மறுநாட் பொழுதும் விடியத்தொடங்கிற்று. உடல் நிலை அபாயமும் மக்களின் ஆத்திரமும் ஒன்று சேர்ந்து கொண்டதால், நிபந்தனையற்ற விடுதலை உத்தரவும் பிறந்தது. சுபாஷ் விருப்பம்போல் எந்த இடத்திலும் சிகிச்சை பெற்றுக்கொள்வதில் எவ்விதத் தடையுமில்லை யென அறிவிக்கப்பட்டது. சகோதரர் சரத்பாபு விரைந்து வந்து பத்திரமாகத் தம்பியை வீட்டுக்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்தார். படுக்கையருகே வாழ்த்துக் கடிதங்களும்

தந்திகளும் குவிந்தன. "வீடு வந்து சேர்ந்தேன். கடமை யாற்ற உடல் இடம் தரவில்லை. திரும்பென நொறுங்கி யிருக்கும் உடலைச் சிறிது உறுதி செய்ய அவகாசம் தருக. உடல் தேறியதும் ஊழியம் புரிய வந்து விடுகிறேன். அன்புக்கு நன்றி" என்று அனைவருக்கும் பதில் செய்தி விடுத்தார் உடல் தேறியது, வாய் மொழியை நிறை வேற்ற முனைந்தார்

௧௦. தலைவர்கள் பிற்போக்காளர்களா?

1928 டிசம்பர் 24-ம் நாள் கல்கத்தாவிலே கண்கொள் ளாக் காட்சி அங்கு நடைபெறும் 43-வது காங் கிரஸ் மகாசபைக்கு நாலு பக்கங்களி லிருந்தும் எண்ணற்ற மக்கள் திரண்டிருந்தனர் வீதியெல்லாம் ஒரே மனித சமுத்திரம். மன்னாதி மன்னரும் மனம்புழுங்கப் பண்டித மோதிலால் நேரு தலைமை வகிக்கிறாரென்றால் கூட்டத் துக்குக் கேட்பானேன்?

பதினாறு குதிரைகள் பூட்டிய இரதத்தில் தலைவர் ஊர்வலம். இரதத்தின் முன்னே குதிரைப் படை—காலாட்படை—சைக்கிள் படை—மாதர்படை ஆக நால் வகைப் படைகள் அணிவகுத்துச் சென்றன அவைகளின் முன்னணியில் ஆறடி உயரமுள்ள இணையில்லா இளஞ் சிங்கம் ஒன்று, இராணுவ உடையணிந்து, அடங்காக் குதிரையை அடக்கிப் போடுக்கி, அதன் மீதமர்ந்து, படை களைக் கொண்டு செலுத்திற்று. கண்டோ ரெல்லாம் அந்தத் தளகர்த்தர் மீதே கவனம் செலுத்தினர் பிற நாட்டுப் படைத் தளகர்த்தர்கள், இந்தத் தளகர்த்தர் குரலைக் கேட்டாலே சித்தம் கலங்கி யிருப்பர் நெப்போலி யன்கூட நேரில் கண்டால் நெஞ்சம் பதறியிருப்பான்—

அவ்வளவு கம்பீரத் தோற்றம், அதுபோலவே ஆணையிடும் பாணியும்.

அகன்ற நெற்றி—அடர்ந்த புருவம்—கூரிய கண்களின் நேரிய பார்வை—செக்கச் சிவந்த கன்னம்—ஆண்மை வழியும் உடற்கட்டு—சிங்கமும் அஞ்சும் கர்ஜனை—மூவர்ணக் கொடி தாங்கிய கை—இவை அந்தச் சேனாதிபதியின் சிறப்புகள். நால்வகைப் படைகளையும் அணி வகுத்து நிறுத்தி, மகாசபை வாசலிலே தலைவரை வரவேற்ற காட்சி மனதைவிட்டு அகலாததொன்றே யாகும். கண்டவரெல்லோரும் கனவுலகிலே சிந்தனை செலுத்தினர்; கண்கள் மட்டும் தளபதி மீது நிலைத்தனவென்றால் மிகையன்று. அன்றைக்கே, "சுதந்திர இந்தியச் சேனையின் தலைமைப் பீடம் இவருக்கே தான்" என்று முத்திரை யிட்டனர் மக்கள். அந்த உருவம்தான் பாபு சுபாஷ்.

அந்த மகாசபையிலே அகிம்சாமூர்த்தி மகாத்மா "குடியேற்ற நாட்டந்தஸ்து" திட்டத்தைப் பிரரேபித்தார். தலைமை தாங்கும் பண்டித மோதிலால் நேரு தயாரித்த அந்தத் திட்டம், சபையின் அங்கீகாரத்துக்கு விடப்பட்டது. 1929 டிசம்பர் 31-ம் தேதிக்குள் சர்க்கார் இதனை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் உடனே ஒத்துழை யாமை கையாளப்படுமென்றும், அதற்கிடையே பூரண சுதந்திரக் கொள்கையும் அமுலில் இருக்குமென்றும் அத் தீர்மானம் கூறிற்று. இளைஞர்களின் மனம் பொறுக்கவில்லை. பரபரப்பு உண்டாயிற்று எழுந்தார் சேனாதிபதி போஸ்;

'சென்னையிலே நடைபெற்ற 29 வது காங் கிரஸ் சுயராஜ்யத் தீர்மானம் நிறைவேறியிருக்க, இந்த 43-வது காங்கிரஸ் குடியேற்ற நாட்டந் தஸ்தை விரும்புகிறதென்றால், நாம் முன்னேறுகிச்

செலலும் பாதையைத தவற விடுகின்றவர்களா கினறோம. பினனோக்கிச் செல்லுவதைப் பொறுத திருககமுடியாது கலப்பறற பரிபூரண சுதநதிரமே நமககு வேணடும "

எனறு ஓா திருததம கொணாநது இடிமுழக்கம செயதாா தலைவாின புதலவா ஜவஹாலால நேரு ஆதரிததாா. காநதியடிகளின மிகுநத செலவாககு காரணததால திருததம தோலவியுறறது. ஆனால, இளைஞாகளின உளளததை உளளவாறுணாநத காநதியடிகள, அடுதத ஆண்டுககுள பலனளிகக விலலையானால—பூரண சுதநதிர இயககததைத் தானும தழுவிக கொளவதாக உறுதி தநதாா.

இவவுறுதி மொழி வெறும ஏமாறறு விததைதான எனறு இளைஞாகள கருதினா பண்டித ஜவஹரும சுபாஷ பாபுவும ஒனறு சோநதனா. இவவிருவரையும கூட்டுக காரியதரிசிகளாகக கொண்ட "பூரண சுதநதிர இயககம" தோனறிறறு. தேசபநதுவால தொடங்கப் பெறறிருநத "பாாவாடு" பத்திரிகையும பூரண சுதநதிர இயககததைத தீவிரமாகப பரபபக கஙகணம கட்டிறறு. நாடுமுறறிலும கிளாசசி ஆரமபமாயிறறு.

சில தினங்கள செல்லவே நாகபுரி இரயிலவேக கமபெனியாா பறறிய கட்டுரை யொன்று, சுபாஷை ஆசிரியராகக கொணட "பாாவாடு" வெளியிட்டதறகாக, மானநஷட வழககொனறு நடைபெறறது. 1929 ஏபரல 24-ம தேதி "பாாவாடு" ககு விரோதமான தீாபபு வெளியாயிறறு ஒனறரை லட்ச ரூபாய நஷட ஈடு கொடுகக வேண்டுமென அததீாபபுக கூறிறறு. பாாததா பாபு-

"பாரவாடை"த் தொடர்ந்து நடத்த இயலவில்லை. உடனே "புதிய பாரவாடு" என்றொரு பத்திரிகையைத் தொடங்கினார். அதுவும் சர்க்கார் உதவியுடன் தடுக்கப் பட்டது. மூன்றாம்நாள் "லிபர்ட்டி" என்று மற்றொன்றை வெளிக்கொணர்ந்தார். மூன்று தினங்களில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக மூன்று பத்திரிகைகளை வெளிக் கொணர்வ தென்றால், அடிமைநாட்டில் எவருக்கும் சக்தி கிடையாது. நினைத்துப் பார்த்தால்கூட கனவாகத்தான் தோன்றும்.

இதற்கிடையில் தேசத்திலே பெரிய நெருக்கடி. அடக்குமுறைச் சுழலில் அகப்பட்டனர் பல தலைவர்கள். மீரத் சதிவழக்கும்—லாகூர் சதிவழக்கும் இளைஞர் பலரைச் சிறைக்கோட்டத்துக்குக் கொண்டுசென்று சிதைத்தன. அரசியல் கைதிகள் அளவிலாக் கொடுமைக்கு ஆளாயினர். இந்த அடூழியங்களைக் காணப்பொறாத ஜதீந்திரநாத தாஸ் சிறையிலே உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டு உயிரையும் நீத்தார். இந்நிகழ்ச்சிகளால் மக்கள் மனம் எரிமலை யெனக் குமுறிற்று, நடைமுறையிலும் நெருப்பைக் கக்கிற்று. ஒருக்கால் சுபாஷ் பாபுவும் பயங்கர இயக்கங் களுடன் தொடர்பு கொண்டிருப்பாரோ என்ற சந்தேகம் அரசாங்கத்தைப் பிடித்துக் கொண்டது.

அரசாங்கத்தின் சந்தேகம் வலுத்துக்கொண்டே போயிற்று, "லிபர்ட்டி" தோன்றிய இரண்டாம் மாதம், அஸ்ஸாமிலே வெள்ளப் பெருக்கு. 12,00,000 மக்கள் வெள்ளக் கொடுமைக்கு இலக்காயினர் பஞ்சம் மிஞ்சிற்று. அத்துடன் கல்கத்தாவில் ஆலை முதலாளிகளும் தொழிலா ளிகளும் சச்சரவு, வேலைநிறுத்தமுங்கூட. இவைகளை யெல்லாம் பார்த்துக் கைகட்டிக் கொண்டிருக்க சுபாஷ்

விரும்பாததால், நிவர்த்தி தேடமுனைந்தார் இரவு பகல் சமரசம் செய்வதிலும் நிவாரணம் தேடுவதிலும் ஈடுபட்டார். இவ்விரண்டு கடமைகளையும் வெற்றிகரமாகச் செய்துமுடித்துவிட்டு, சிறிது ஓய்வுகொள்ள விரும்பினார்.

அரசியலில் ஈடுபட்டோருக்கு ஓய்வுக்கு இடமேது? 1929 ஆகஸ்ட் 11-ம் நாள் "அரசியல் கைதிகள் தினம்" கொண்டாட ஏற்பாடாயிற்று அரசாங்கத்துக்கு இச் செய்தி எட்டியதும், 11-ம் தேதிமுதல் ஒருவாரத்துக் கெல்லாம் நகர எல்லைக்குள் எவ்வித கூட்டமும் நடத்த லாகாதென்ற தடையுத்தரவு பிறந்தது. இந்தத் தடையுத்தரவைச் சுக்குநூறாக்க முன்வந்தார் பாபு "ஹஜாரிபாக்"கிலே அரசியல் கைதிகள் தினம், சுபாஷ் தலைமையில் கொண்டாடப்பட்டது. அரசியல் கைதிகளை அரசாங்கம் நடத்தும் அலங்கோலத்தைக் கண்டித்துத் தீர்மானம் நிறைவேறியதும், பிரம்மாண்டமான ஊர்வலம் ஆரம்பமாயிற்று 'ஏகாதிபத்தியம் வீழ்க!—புரட்சி வாழ்க!" என்ற ஊர்வல கோஷங்கள் போலீஸாரின் கண்களை உறுத்தின தடியடி தர்பாரில் குதித்தனர் போலீஸார் சுபாஷ்மீது வெஞ்சினம் கொண்டு இராஜத் துவேஷ வழக்கும் தொடர்ந்தனர். வழக்கு நீடித்துக் கொண்டிருந்தது.

1929 டிசம்பர் மாதம் 29-ம் தேதி லாகூரிலே, சரித்திர பிரசித்தி பெற்ற 44-வது காங்கிரஸ் மகாசபைக் கூட்டம். தந்தையிடமிருந்து தேசத் தலைமைப் பதவியைத் தனயன் வாங்கிய காட்சி இங்கு தான் சுபாஷ் பாபுவின் உற்றதுணைவர் - பண்டித ஜவஹர்லால் தலைமை தாங்கும் இந்த மகாசபையில், மனங்களிக்காத மக்கள்

யாரிருக்கமுடியும்? சொன்ன சொல் தவறாத மன்னன் காந்தியடிகள் "பரிபூரண சுதந்திர"த் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்தார். பெருமித வாக்குகளால் தீர்மானமும் நிறைவேறிற்று. உவகை மிஞ்சியதால் உள்ளம்பூரித்து வெற்றி முரசு கொட்டினார் சுபாஷ்.

"சரித்திரத்திலே பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் பழையபாஞ்சாலநிகழ்ச்சிகள் என் நினைவுக்கு வருகின்றன. சென்ற ஆண்டில் எங்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த தீர்மானம், மகாத்மாஜியும் பண்டித மோதிலால் நேருவும் எதிர்த்ததால் தோல்வியுற்றது. ஆனால் அன்று எதிர்த்த அதே மகாத்மாஜியால் இன்று கொண்டுவரப்பட்ட எங்கள் தீர்மானம், அதே பண்டிதமோதிலால் நேருவால் ஆமோதிக்கப்பட்டு இன்று நிறைவேறுவதைக் காண மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இந் நிகழ்ச்சியைக் கவனிக்கும்போது, சென்ற ஆண்டில் நாங்கள் கொண்டிருந்த கருத்து முற்றிலும் சரிதான் என்பது உறுதியாகிறது. அன்று தந்த உறுதிமொழியை, இன்று காந்திஜி நிறைவேற்றி விட்டார். அதற்காக, காந்திஜிக்கு எனது பணிவான வணக்கம்."

இதுதான் பாபு சுபாஷின் முரசொலி.

அத்துடன் நிற்கவில்லை, இன்னுமொருபடி முன்னேற வேண்டுமென அவரது மனம் துள்ளி எழுந்தது.

"பரிபூரணச் சுதந்திரத் திட்டம் வெற்றிபெறச் செய்ய, போட்டி சர்க்கார் அமைக்க வேண்டும், அதன்மூலம் கொடுங்கோலோச்சும் முடியரசுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும்"

என்றொரு திருத்தம் கொண்டுவந்தார். பெரிதினும் பெரிது விரும்பும் பாபுவின் உள்ளத்தைத் தொட்டளக்க

கும சகதிவாயநத காநதிஜியோ,” சுபாஷ கூறுவது சிறந்த யோசனைதான. ஆனால—இநநேரம, அதறகு வேண்டிய ஜனசகதியும சாதனஙகளும கிடைககுமா? எனபதைக் கொஞசம சிநதிததல அவசியம்” எனறு ஓர புதிரைப் போடடார. எலலோரும ஆழநத சிநதனையில மூழகினர. திருததம தோலவியுறறது. தோலவியிற கலங்காத சுபாஷ மடடும மனச சாநதி பெறவிலலை தலைவர்களெனபோ ரெலலாம பிறபோககுடையவர்களாகததான இருபபார் களெனறு அவருககுத தோனறிறறு.

௰ சுதந்திர தினமும் உப்புப் போரும்

அனறு ஜவகர் தலைமையில பூரண சுதநதிரத தீர்மானம நிறைவேறறபபடடபோதே, அதனமீது எழுபபப் படட சுதநதிர தினககொணடாடடமும சேர்நது கொணடது 1930 ஜனவரி 30-ம நாள நாடெஙகும முதனமுறையாகசசுதநதிர தினம கொணடாடபபடடது. வஙகததிலும் அததினததைச சிறபபாககொண்டாட முயறசிகள நடைபெறறன மூவர்ணககொடியை ஏறறிவணஙகவும, ஊர்வலம் -பொதுககூடடம நடததவும மககள முனவநதனர். ஜனவரி 28-ம தேதிககு இரண்டுதினங்கள இருககும்போது, ஏறகனவே நடநதுகொணடிருநத ‘அரசியல கைதிகள் தின’ வழககிறகுத தீர்பபுக கூறபபடடது. அதன பலனுக சுபாஷ பாபுவுககு ஒரு வருடக காவல தணடனை விதிககப் படடது. மறுகி நினறனர மககள.

“வேணடுமெனறே பழைய வழககிறகு இனறு
தீர்பபுக கூறபபடுகிறது. எனனைப பிரிதது விட
டால, இவவிழா நடைபெறாதென அதிகாரிகள்

கனவுகாணகினறனா போலும். விழாவை வெறறி
கரமாக நடத்துங்கள். செனறு வருகிறேன"

என ஆறுதலளிதது விடை பெறறுக கொண்டாா

அலிபபூா சிறையிலே சுபாஷ, குறிபபிடட தேதி யிலே நாடடில சுதநதிர தின விழா. "சுபாஷைச சிறை வைதது விடடோம, சுதநதிர தின விழாவிலே அவரால் கலநது கொளள முடியாது" எனறு ஆனநதக கூததாடிய அதிகாரவாககததின மகிழசசி யெலலாம பாழாகு மெனக கனவிலும யாரும கருதவிலலை. காறறும புக முடியாதபடி கடடும காவலும கெடுபிடியும கொணடிருககும சிறைச சுவாகளுககுளளேயும, சுதநதிர தினம கொணடாடபபடு மெனறு எநத அதிகாரிதான நினைகக முடியும? மூவாணக கொடி சிறைச சுவாகளையும தாணடிச செனறு படடொளி வீசிப பறநதது சிறைககுளளேயும சுதநதிர தினம் கொணடாடப பெறற மாமம தெரியாமல திகைததனர் அதிகாரிகள தஙகள கடடும காவலும சுட்டுப பொசுங கியது காணப பேரவமானம கொணடனா இயனற மட்டும் முயனறு பாாததும, கொடி புகுநத மாமததைத தெரிநது கொளள முடியவிலலை. சுபாஷ மீது சநதேகம பிறநதது. சநதேகம மனக கசபபுககு வழி விடடது ஆகவே, பழி தீாககச சநதாபபததை எதிா நோககினா.

"குருவி உடகாாநததும பனமபழம விழுநதது" எனறொரு பழமொழி உணடலலவா? அநதப போல் அரசியல கைதிகளுககும சிறை யதிகாரிகடகும ஒரு நாள சசசரவு உண்டாயிறறு, அதிகாரிகளின கடடளைககுக் கைதிகள கீழபபடிய மறுதததுதான காரணம. இதனை ஓா காரணமாகக கொணடு, கைதிகள மிருகததனமாக

கட்டப்பட்டனர் மாடி மீதிருந்து கீழே உருட்டித் தள்ளப்பட்டனர் கைதிகள். அந்தக் கொடுஞ் செயலுக்கு சுபாஷும் ஆளானார். அதனால் பாபுவின் கை மணிக்கட்டு பிசகிற்று, மூர்ச்சையுற்றார், உடனே ஜுர நோயும் பற்றிக் கொண்டது பல நாட்கள் நோயால் வருந்தியபின் குணமடைந்தார். சிறையிலிருந்து விடுதலை பெறவில்லை; கல்கத்தா கார்ப்பரேஷன் தேர்தல். பாபுவுக்குத் தெரியாமலே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்று மேயராகவும் ஆகிவிட்டார். தன்னலம் பேணாப் பிறர்க்குரியாளர் எங்கிருந்தாலும் (சிறையில் இருந்தாலுங்கூட) தலைமைப் பதவி தானே வந்தெய்தும் என்பதை இந் நிகழ்ச்சி நிரூபிக்கிறதன்றோ!

1930 மார்ச் 12-ம் தேதி ஓர் புண்ணிய தினம் 2-ம் தேதியே வைஸ்ராய் இர்வினுக்கு நீண்ட அறிக்கையாக ஓர் இறுதிக் கடிதம் அனுப்பிவிட்டு, காந்திஜி, உப்பு சத்தியாக்கிரகத்தை மேற்கொண்டார். "வெற்றி பெற்றால் சபர்மதி ஆசிரமத்தில், இன்றேல் தாண்டிக் கடலில்" என்ற சபதத்துடன் போர் முரசு கொட்டினார் இந்தியப் பத்திரிகைகளும் வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகளும் வியக்கத்தக்க ஆதரவு தந்தன. கால் நடையாகவே 78 தொண்டர்களுடன் தாண்டியை அடைந்தார் ஏப்ரில் 6-ம் நாள் கடலில் புனித ஸ்நானம் செய்து கடற்கரையில் கிடந்த உப்புக் கட்டிகளைச் சேகரித்து உப்பு இயக்கத்தைத் தொடங்கி வைத்தார். நாடு முற்றிலும் இயக்கம் பரந்து விரிந்தது. உப்புச் சட்டம் தவிடு பொடியாவதைக் கண்டனர் அரசாங்கத்தார் உப்புப் போருக்கு இயற்கைச் சாதனங்கள் இல்லாத இடங்களில், இதரச் சட்டங்களை மக்கள் மீறத் தொடங்கினர். அன்னிய நாட்டுத் துணிப்

பகிஷ்காரமும், பிரிட்டிஷ் சாமான பகிஷ்காரமும், மதுக் கடை மறியலும், வரி கொடா இயக்கமும், அப் போரின் அம்சங்களாயின. பல்லாயிரக் கணக்கான ஆண்களும் பெண்களும் தொண்டர் படையில் சேர்ந்தனர். போர் உச்ச நிலை யடைந்தது. மதுவால் 25 கோடியும் அன்னியத் துணி வியாபாரத்தால் 60 கோடியும் இழக்க நேர்ந்திருப் பதைக் கண்ட அதிகாரவர்க்கம், இயக்கத்தை அடக்கி யொடுக்கக் கச்சை கட்டிற்று. துப்பாக்கிக் குண்டுகளும் தடியடியும் தாண்டவமாடின. இறந்தோரும் சிறைப்பட் டோரும் கணக்கிலர். 60000 க்கும் அதிகமான மக்களைச் சிறை வைத்தனர் என்ன செய்தாலும் இயக்கம் அடங்கிய பாடில்லை, மேலும் மேலும் பலம் பெற்றுக் கொண்டிருப் பதைக் கண்டு அரசாங்கம் நடுநடுங்கிற்று. "**அகிம்சையை ஆயுதமாகக் கொண்ட மனித சக்தியை, மிருகபலத்தால் அடக்க முடியாது**" எனும் உண்மையை உலகம் உணரத் தலைப்பட்டது

ஒன்பது மாதங்களுக்குப் பின் அலிப்பூர் சிறைக் கதவுகள் திறக்கப்பட்டன. சுபாஷ் பாபு விடுதலையானார் நாட்டிலே முழங்கும் போர்ப்பறை, சுபாஷின் காதுகளைத் துளைத்தது. உடனே போர்க் கோலம் பூண்டார், தன் னுள்ளே அடங்கி யிருந்த மின்சாரப் பொறிகளை விசிறத் தொடங்கினார் மக்கள் மனதிலே வீராவேசம் பொங் கிற்று. சர்க்காரின் மனம் தாழவில்லை. "**மால்டா ஜில்லா வில் நுழையாதே**" என்று 144 தடையுத்தரவு சுபாஷை நோக்கி விரைந்தது பார்த்தார் பாபு "சர்வ வல்லமை யுள்ள தென்ப பெருமை பேசும் இவ் வரசாங்கம், என்னைக் கண்டு இப்படித் தொடை நடுங்குவானேன்? நான் என்ன- கொலைகாரனா? கொள்ளைக்காரனா? அங்கே போகாதே!

இங்கே நுழையாதே! என்பதற்கு என்னைக் கட்டுப்படுத்த இவர்களுக்கென்ன அதிகாரம்? மால்டாவுக்குச் செல்லக் கூடாதாம்! — அப்படியானால், இதோ—மால்டா செல்கிறேன்" என்று பாய்ந்தார். காத்திருந்த சர்க்கார் கைது செய்தது ஒரு வாரம் சிறைத் தண்டனை. தண்டனை முடிந்ததும் நேரே கல்கத்தா வந்து சேர்ந்தார் கார்ப்பரேஷன் மேயரல்லவா? கார்ப்பரேஷன் வேலையில் ஈடுபட்டார்.

அடுத்த சுதந்திர தினமும் நெருங்கிறது. விழாவுக்கான முன்னேற்பாடுகளெல்லாம் மும்முரமாக நடைபெற்றன 1931 ஜனவரி 26-ம் நாள் மாலை 4 மணிக்கெல்லாம், கார்ப்பரேஷன் வேலைகளைக் கவனித்துவிட்டு மேயர் சுபாஷ் வெளிவரும் நேரம், கடலைப்போல மக்கள் கூட்டம் திரண்டது. வானைப் பிளந்தது ஆரவாரம் கையிலே மூவர்ணக்கொடி தாங்கிய மேயர் சுபாஷ் தலைமையில் ஊர்வலம். பொறுமையிழந்த போலிசாரின் மனம் பொசுபொசுத்தது. நாலா திசைகளிலிருந்தும் போலீஸ் படை—குதிரைப்படை—ராணுவப்படை ஆகியன திரண்டு வந்து ஊர்வலத்தின்மீது பாய்ந்தன. தடியடி தர்பாரின் கைவரிசைகள் தாண்டவமாடின. மேயர் போஸுக்கு தலை—நெற்றியெல்லாம் பலத்த காயம். போதாக்குறைக்கு கைதியும் ஆக்கினார் மேயரை. ஆறுமாதக் கடுங்காவல் தண்டனையும் பெற்றார். தண்டனைக்காலம் முடியுமுன்னரே உப்புப் போரில் சமரசம் ஏற்பட்டதால், காந்தி இர்வின் ஒப்பந்தப்படி அரசியல் கைதிகள் அனைவரும் விடுதலை பெற்றனர். அவர்களோடு மேயர் சுபாஷுக்கும் விடுதலை கிடைத்தது.

௰க. சோகக் கதைகள்

உபபுப போர வெறறியளிதத சநதாபபததிலே ஓர சோகககதை. மீரத சதிவழககும லாகூர சதிவழககும முடிவுககு வநதன அரகக மனம படைதத அரசாஙகத தின மனதிலே ஆணியடிகக நினைதத பாஞசால சிஙகங களான பகவதசிங—ராஜகுரு—சுகதேவ மூவரும மரண தணடனை விதிககபபடடனர தூககு மேடையிலே தொஙகிய கயிறறை முததமிடும சமயம நெருஙகிறறு காநதி யடிகளின பகிரத முயறசி வீணாயிறறு, நாடடு மககளின கோரிககை புறககணிககபபடடது. மூவரும வீர சுவாககம எயதினர. அரசாங்கததின மிருகததனததுககு ஆளான அரசியல கைதிகளுககு விமோசனம தேடத துணிநத யதீந்திர நாதரும 61-நாள உணணா நோனபு கொணடு உயிர நீததார ஏறகனவே காநதி—இர்வின ஒபபநதததைக கணடு அருவருப பெயதிய சுபாஷின மனதை, இபபரிதாப நிகழசசிகளெலலாம ஒனறுசேரநது படாதபாடு படுததின காநதி இர்வின ஒபபநதம உதவாக கரையானதெனப பகிரங்கமாகக கண்டிததார இநதியா மறறொரு அயர்லாநதாக வேண்டுமெனபதும, அகிமசை-சத்தியாககிரகம-சமாதானமெலலாம பிரிடடனின பிடி வாதததை அசைகக முடியாதெனபதும அவரது கருதது.

இநத அரசியல உதவேகம அரசாஙகததுககு அதிரச சியைக கொடுததது வெளியே விடடுவைததால விபரீதம விளையுமோவென அஞசினர ஆகவே மேயர சுபாஷை பாதுகாபபுக கைதியாககினர 1932 ஜனவரியில, பழைய 3-வது ரெகுலேஷனபடி. இநதச சநதாபபததில, காநதிஜி

யும் லண்டன் வட்டமேஜை (2-வது) மகாநாட்டுக்குச் சென்று திரும்பியதும் கைது செய்யப்பட்டார். அதைத் தொடர்ந்து, பண்டித ஜவஹர்—ஷெர்வானி—வல்லபாய் படேல்—வித்தல் பாய்—நரிமன் ஆகியோர்களும் சிறைக் கூடம் சேர்ந்தனர்.

சியோனிச் சிறையிலே சுபாஷின் உடல்நிலை மிகவும் சீர்கேடடையத் தொடங்கிற்று. ஐந்து மாதங்களில் 18 ராத்தல் எடையை விழுங்கிவிட்டது அந்தச்சிறை. ஈரல் கருகியதால் பழைய நோயின் சின்னங்கள் தோன்றின. உடனே ஜபல்பூர் சிறைக்கு மாற்றம். அங்கும் உடல் நிலையில் அபிவிருத்தி ஏற்படவில்லை. ஜூலை 13-ம் தேதி சென்னை (மாகாண) சீர்திருத்தச் சிறைச்சாலைக்கு மாற்றம். இங்கேயும் குணம் கண்ட பாடில்லை. வைத்திய நிபுணர்கள் பரிசோதனை செய்தனர். ஆழ்ந்த யோசனையின் பின்னர் ஐரோப்பாவில் சிகிச்சைபெற சுபாஷுக்கு வசதியளிப்பது தான் நல்லதென்ற முடிவுக்கு வந்தனர். அபாயத்தை உணர்ந்த சர்க்காரும் இசைந்தது. ஆனால் வீட்டுக்குச் சென்று பெற்றோரிடம் விடைபெற்றுக் கொள்ளச் சம்மதிக்கவில்லை அரசாங்கம்.

பி ஸி. ராய்—நீலரதன் சர்க்கார் இருவரின் ஆலோசனைக்கிணங்க, 1933 ஆரம்பத்தில் வியன்னாவுக்குச் சென்றார். பூர்வ நகர வைத்திய சாலையிலே சிகிச்சை. சத்ரசிகிச்சைதான் குணம்தருமென அங்குள்ள நிபுணர்கள் கருதினர். அவ்வமயம், இந்திய சட்டசபையின் தலைமைப் பீடத்தை அலங்கரித்து ஓய்வு பெற்ற வித்தல்பாய் படே லும் சிகிச்சைக்கு அங்கு வந்துசேர்ந்தார். அவரது வருகையால் பாபுவுக்கு கொஞ்சம் மன ஆறுதல் கிடைத்

-த்து. உடல் நிலை அபாயமுற்றிருக்கும் இவ்விரு தலைவர்களும், தன்னல நினைப்பின்றி அன்னை நாட்டிற்கு ஊழியம் புரியும் வகைபற்றிய ஆராய்ச்சி நடத்துவதிலேயே பொழுதைப் போக்கிக் கொண்டிருந்தனர். சந்தர்ப்பங் கருதி ஆறுவாரங்களுக்கு சட்ட மறுப்பை நிறுத்திவைத்த காந்திஜி மீது இவ்விருவருக்கும் ஆத்திரம் உண்டாயிற்று. உடனே ஒரு அறிக்கை —

> 'அரசியல் தலைமையில் மகாத்மா காந்திஜி தோல்வியடைந்துவிட்டார். ஆதலால் காங்கிரஸ் திட்டங்களையும் போக்கையும் திருத்தி யமைக்க வேண்டியது இந்தியர்களின் கடமை" —விட்டல், சுபாஷ்.

இதுதான் அவ்வறிக்கையின் சாரம்.

நாளுக்குநாள் இருவருக்கும் நோய் முற்றிக் கொண்டே யிருந்தது. ஆயினும் தன் உடலைக் கவனியாமல் விட்டல்பாய் பட்டேலுக்கு ஊழியம் புரிந்துவந்தார் சுபாஷ். விட்டல்பாயின் இறுதிக்காலம் நெருங்கிற்று. உயிர்பிரியச் சில நிமிடங்கள்தான் பாக்கி, அப்பொழுதும் தேசத்தின் மீதுள்ள அன்பு வீறிட்டது. வெளிநாடுகளிலே இந்திய விடுதலைபற்றிப் பிரசாரம் செய்ய வேண்டுமென்ற நினைப்பு, அதற்கு முழுத் தகுதிவாய்ந்தவர் சுபாஷ்தான் என்று நினைத்தார் போலும்! சுபாஷ்பேரால் தன் சொத்தில் ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு உயிலெழுதி வைத்தார் விட்டல். 'அக்டோபர் 22-ம் நாள் மறுவுலகம் சேர்ந்தார் விட்டல் பாய்' என்ற செய்தி நாடு முற்றிலும் பரவிற்று. கலங்கிய நிலைமையில் சுபாஷ்பாபு கப்பலேற்றினார் விட்டல்பாயின் உடலை. நவம்பர் 9-ம் தேதி பம்பாய்க் கரை வந்து சேர்ந்தது விட்டல்பாயின் உடல். அத்துடன்

காநதிஜிககு சுபாஷின தநதியும பறநதுவநது சேர்நதது. உடலும தகனமாயிறறு.

பட்டகாலிலே காயம படடுமாறுபோல, தன உடலைப பறறிக கொண்டிருககிறது நோய, நோயதீர வியனனுவுககு வநதிருககிறா, வநத இடததில சடடசபைக கேசரி விததலபாயின மரணததால பிரிவாறறாமைத துயரம. எனற தநதையும மரணத தறுவாயிலிருபபதாக அனனையின தநதியும பின தொடாகிறது இநத நிலைமையில சுபாஷ அடைநத அதிாசசியை எபபடி வாணிபபது? தன உடல நிலையை மறநதாா, தநதையைக காண விமான யாததிரையை மேறகொணடாா. விமானம 1934 டிசமபா 4-ம நாள கராசசி வநது சோநதது. தாய நாடடில காலவைககும முனபே தநதை விணணுலகெயதி விடடாரெனற செயதி காதில நுழைநதது. துயரம நெஞசைப பிளநதது. இததான சமயமெனறு சுஙக அதிகாரிகள பாபுவின சாமானகளைச சோதனையிடடனா. பாபு எழுதிய "இநதியச் சுதந்திரப போா' எனற நூலின (கையெழுததுப பிரதியின) சில பகுதிகளை அவாகள கைபபறறிக கொணடனா

கராசசியி லிருநது கலகததாவுககு மீண்டும விமானப பிரயாணம. விமானததி லிருநது இறஙகி மண்ணை மிதிககவிலலை, போலிசாரின தடை யுததரவு. அநத உததரவின இலடசணநதா னெனன? எநத இடததிலும தஙகாமல நேரே வீடுசெலல வேண்டுமாம, மறு உததரவு வரையில வீடடைவிடடு வெளியே செலலககூடாதாம, வெளிநாடுகளிலிருந்து வரும கடிதங்களும பாாசலகளும சோதனையிடட பினனாதான கொடுககப படுமாம, வீடடுககுளளே

போலீஸார் புகுவதைத் தடுக்கக் கூடாதாம், மீறினால் ஏழு வருஷம் தண்டனையாம். இதுதான் வங்கக் கிரிமினல் சட்டப்படி, வங்கக் கவர்னர் சுபாஷுக்கு விடுத்த தடையுத்தரவு. இந்த விசித்திர உத்தரவுப்படி சொந்த வீட்டிலேயே சிறையிருந்தார் சுபாஷ்.

ஒரு மாதம் செல்லவில்லை, சிறிது குணமடைந்திருந்த உடல் மீண்டும் நோய்வாய்ப்பட்டது. நோக்கம் போல் சிகிச்சை பெறவோ தடையுத்தரவு குறுக்கே நின்றது. ஒருவாறு சர்க்காரும் இணங்கினர். சிகிச்சைக்கு உத்தரவுப்படி வைத்திய நிபுணர்கள் பாபுவின் உடலைப் பரிசோதனை செய்தனர். ஐரோப்பா செல்வதே நலமென முடிவு ஏற்பட்டது. 1935 ஜனவரி 10-ம் தேதி இரகசியப் போலீஸ் காவலுடன் சுபாஷை ஏற்றிக் கொண்டு **விக்டோரியா கப்பல்** ஐரோப்பாவுக்குப் புறப்பட்டது. வழியில் எகிப்தில் இறங்கவும் அதன் தலைவர் நஹூராஸ் பாஷாவுடன் பேசவும் ஓர் நல்ல வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அங்கிருந்து நேரே வியன்னா, இரண்டு மாத காலம் அங்கு தங்கி சிகிச்சை பெற்றார். நான்கு முறை ஆபரேஷன். ஒருவாறு நோய் தீர்ந்து உடலும் நலம் பெற்றது.

செக் பிரதேசத்தில் மார்லஸ்பாத் நகரில் நாட்கள் நகர்ந்து கொண்டிருந்தன. ஆனால் உள்ளம் மட்டும் உலக அரசியல் அரங்கத்திலே சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தது. அதன் பலன்தான் 1935 ஏப்ரல் 31-ம் தேதியன்று கிடைத்த, உலகப் பெரியார்—பிரஞ்சு நூலாசிரியர்—ரோமன் ரோலந்தின் சந்திப்பு. இந்தியப் பிரச்னைபற்றி அவருடன் சுபாஷ் பாபு கலந்து பேசினார். இந்தச

சந்திப்பு, சுபாஷுக்குப் பெருமைப்படத் தகுந்த தொன்றாகும். அதோடு நிற்கவில்லை, ஜெர்மனி—இத்தாலி—அயர்லாந்து ஆகிய தேசங்களின் அரசியல் முறைகளை அலசிப் பார்க்க ஆசைப்பட்டார். ஹிட்லர்—முசோலினி—டிவேலரா ஆகியோரின் நட்பும் தொடர்பும் கிடைக்கப் பெற்றார். அவர்கள் சுபாஷுக்குக் கொடுத்த கௌரவம் சிறிதன்று. சுபாஷ் பெற்ற கௌரவமும் போற்றுதலும் இந்தியாவுக்குக் கிடைத்த நன்மதிப்பே யாகும். சுபாஷ் மூலம் அவர்களும் இந்திய அரசியல் நிலைமையைத் தெள்ளத் தெரிந்துகொண்டனர்.

ஏறக்குறைய மூன்று ஆண்டுகளை, இந்தியா பற்றிய அரசியல் பிரசாரம் நடத்துவதிலேயே ஐரோப்பாவில் செலவிட்டார். தாய்நாடு திரும்ப வேண்டுமென்ற ஆசை பிறந்தது. ‘இந் நேரம் இந்தியா செல்வதாயின், சுதந்திரம் பறிமுதலாகிவிடும்’ என எச்சரித்தார் வியன்னாவி லிருந்த பிரிட்டிஷ் ஸ்தானீகர். அந்த எச்சரிக்கையைத் துச்சமாகக் கருதிய சுபாஷ், இத்தாலியக் கப்பலொன்றில் 1936 மார்ச் 29-ம் நாள் பிரயாணமானார். வழியிலே அச்சம் கொண்ட அதிகார வர்க்கத்தின் மிரட்டல். ‘கொழும்பிலே இறங்கலாம், பம்பாயில்தான் இறங்கக்கூடாது’ என்று ஓர் எச்சரிக்கை வந்தது. இந்தப் பூச்சாண்டியைப் பொருட்படுத்துபவரா சுபாஷ்! “நேரே பம்பாய் துறைமுகத்தில்தான் இறங்குவேன்” எனப் பிடிவாதம் செய்தார். கப்பலும் ஏப்ரில் 8-ம் தேதி பம்பாயை அணுகிற்று. பாபுவின் வருகை கேட்ட மக்கள், கடற் கரையில் ஆரவாரித்து மனித சமுத்திரமாகி விட்டனர். அதிகார ஆணவமோ, 7-ம் தேதி இரவே போஸை கைது செய்யும் முஸ்தீபில் முனைந்திருந்தது. அதிகாலை

4-30 மணிமுதல 200 ரிசாவ படையினா துறைமுகத் தைக காவல செயதனா.

கபபலும கரைவநது சோநதது. சுபாஷ கீழே இறங்கினா. மலாநத முகததுடன காத்திருநத மககள மலா மாலைகளை மலையெனக கொட்டினா பாபுமீது ஜே கோஷஙகள எதிரொலிததன உடல நிலை பறறிக கேளவிகள எழுநதன. "நலம. ஆனால வயிறறுவலி மட்டும சிறிது இருககிறது" எனற பதிலைத தநது சில நிமிடஙகளதான இருககும, 1818-ம வருட 3-வது ரெகுலேஷன சுபாஷைப பிடிததுககொணடது. "தாய் நாட்டின சுதந்திரக் கொடி தாழாது பறககுமாக!" எனற செயதியைத தநதுவிடடுக கைதியானா.

சுபாஷ வருகையை எதிாபாாததுககொணடிருநதது— இரு தினஙகளுககுப பின நடைபெறவிருநத பெயஸ பூா காங்கிரஸ. தநதியைக கணட ராஷடிரபதி ஜவஹாரும மறறுமுளளோரும கவலையில மூழகினா. சாககாரின சணடித்தனததைக கணடிகக, மே 10-ம தேதியை "சுபாஷ தினமாகக கொணடாடுக!" என்று ராஷடிரபதியின கட்டளை பிறநதது இநதியா முழுமையும கணடனக கூட்டஙகள நடநதன. இநதியா சட்ட சபையும கலகததா காாபபரேஷனும கணடன நடவடிககைகளில கலநதுகொண்டன. பாமாவும இலஙகையுஙகூட கண்டனத தீாமானஙகள செயதன. சாதாரணமாக 172 ராததல எடையுளள சுபாஷின உடல 152 ராததலை எட்டிப பாாததால, கவலை தரும நிலைமை ஏறபட்டது. அதையுணாநத அரசாஙகமும சரதபாபுவின வீட்டில சுபாஷைக காவல கைதியாகக கொணடுவநது சோததது.

ஓராண்டு ஓடிமறைந்தது, சுபாஷின் உடல் நிலை தான் சரிப்படவில்லை மீண்டும் கவலைக்கிடமான நிலைமை. எப்படியோ சர்க்காருக்கும் இரக்கம் உண்டாயிற்று 1937 மார்ச் 17ல் நிபந்தனையற்ற விடுதலை கிடைத்தது. விடுதலைச் செய்தி வெளியானதும் மக்கள் கொண்ட மகிழ்ச்சி கரைபுரண்டது. 'உடனே புறப்பட்டு வருக' என ஓர் தந்தியை அனுப்பினார் ராஷ்டிரபதி நேரு. 'உடல் நிலை இடம் தரவில்லை — மன்னிக்கவும்' என்று பதில் தந்தி. கண்டு மகிழ விரைந்தார் காந்திஜியின் காரியதரிசி மகாதேவ தேசாய். திரும்பி வந்து காந்திஜிக்குச் செய்தி தந்தார் நேரில் கண்டுகளிக்க ஆவலுற்றார் காந்திஜி, தேட்டம் மிஞ்சிற்று.

பிரயாணம் செய்ய உடல் இடம் தரவில்லையாயினும் ஓய்வு கொள்ள மனம் சம்மதிக்கவில்லை. ஆகவே, சில வருடகாலமாகப் பிளவுபட்டுச் சீர் குலைந்திருந்த வங்க மாகாணக் காங்கிரஸை ஒன்று படுத்தி உறுதி செய்யக் கங்கணம் கட்டினார். தீவிர உழைப்பின் மீது அப் பணியில் வெற்றியும் வந்தடைந்தது.

உடல் சிறிது தேறியதும், தேட்டங் கொண்டிருக்கும் அருள் வள்ளல் காந்தியடிகளைத் தரிசிக்க, 1937 ஏப்ரில் 26-ம் தேதி அலகாபாத் ஆனந்த பவனத்துக்கு ஓடோடியும் வந்து சேர்ந்தார் சுபாஷைக் கண்டதும் மகாத்மாஜி உள்ளம் பூரித்தார், உச்சி மோந்தார், கட்டித் தழுவினார்; பொக்கைவாயப் புன்னகையால் பாபுவின் அயர்ச்சி நீக்கினார் பாபுவின் மனதிலே புதிய ஊக்கமும் ஆக்க நினைவுகளும் தோன்றின. பண்டித ஜவஹருடன் கூடிக் குலாவினார். இரண்டு நாட்கள் அங்கு தங்கி, அன்றைய

அரசியல நிலைமையைத தௌளத தெளிய ஜவஹா மூலம் தெரிநது கொண்டதும, பழைய நினைவுகள மறைநதன அகிமசையில அதிக நமபிககை பிறநதது, காநதியததில மனம தீவிரமாயிறறு.

இநதிய மாகாணஙகள பதினொனறில, ஏழு மாகாணங களில திறமபட அரசு செலுததும காஙகிரஸ மநதிரி சபைகளைக கணடதும, பாபுவுககு ஆனநதம பொஙகிறறு. தேசப பணியே இலடசியமாகக கொணட காங்கிரஸ மநதிரிகள, குறைநத சமபளம பெறறு நிறைய உழைபபது கணடு மகிழசசியடைநதார காநதிஜியின அறபுத ஆறறல் ஆறுதலளிததது. தேசப பணி காரணததால சிறையில நலிநது வாடிய அனைவரும விடுதலை பெறறிருபபது கண்டு களிபபெயதினா உடல நலம கருதி பாஞசாலததில சில நாடகளைக கழிதது விடடு கலகததாவுககுத திருமபினா.

1937 அகடோபரில, கலகததாவிலே அகில இநதிய காஙகிரஸ் கமிடடியின கூடடம. சுபாஷ பாபுவின சிறநத முயறசி காரணததால, அநதக கூடடம வருடாநதர மகா சபை போல காடசியளிததது. அடுதத மாதம 10-ம தேதி கலகததா காரபபரேஷனுககு ஆலடாமனுகத தோநதெடுக் கப பெறறூா சுபாஷ. ஊழியததுககாகவே உயிர்தாங்கி யிருககும பாபுவை மீண்டும நோய பறறிககொணடது. 18-ம தேதி மீண்டும வியனனாவுககுப புறபபடடார நோய நீஙகி உடல குணம பெறறதும, 1938 ஜனவரி 16-ம தேதி அங்கிருநது இங்கிலாநதுககுப பயணம. செயினட பாஙக ராஸ நகர மண்டபததில அமோகமான வரவேறபு. பினனா பறபல இடஙகளில ஒபபறற சொனமாரிகள. சென்ற இடஙகளி லெல்லாம, காங்கிரஸின இலடசியம —

பதவி ஏற்றதன் நோக்கம் - உலக அரசியல் இயக்கங்களோடு காங்கிரஸின் தொடர்பு ஆகியவைகளைக் குறித்து விளக்கினார். இந்தியாவின் எதிர் காலம் பற்றிய நம்பிக்கையை எங்கும் பரப்பினார்.

௰௩. ராஷ்டிரபதி போஸ்

லண்டனிலே சுபாஷ் சந்திரரை வரவேற்ற கூட்டங்களிலெல்லாம் மிகப் பெரிது கான்வே கட்டிடத்தில் நடைபெற்ற கூட்டம்தான். அதில் தலைமை வகித்த மிஸ்டர் ஜார்ஜ் லான்பரி கூட்ட ஆரம்பத்தில் ஓர் நற் செய்தியைத் தந்தார் "லண்டனிலே இருக்கும் நமது நண்பர் சுபாஷ், இந்தியாவிலே-ஹரிபுராவிலே நடைபெறப் போகும் காங்கிரஸ் மகா சபைக்கு ராஷ்டிரபதியாக, அங்குள்ள இந்தியர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றிருக்கிறார்" என்பதுதான் அந்த நற்செய்தி கூட்டத்தில் இருந்தவர்கள் அனைவரும் ஆச்சரியப் பட்டனர் சுபாஷுக்கு மட்டும் ஆச்சரியம் எதுவும் தோன்றவில்லை புத்தம் புதிய நிகழ்ச்சியாக இருந்தால் தானே ஆச்சரியத்துக்கு இடமுண்டு? இத்தகைய பல நிகழ்ச்சிகள், பலமுறை சுபாஷைப் பொறுத்த வரையில் நடந்திருக்கின்றனவன்றே!

ஆதலால், செய்தி தந்த ராய்ட்டர் நிருபரிடம் கூறினார் "இம் மகத்தான கௌரவம் கிடைத்தது பற்றி நான் இறுமாப்புக் கொள்ள இடமில்லை தேசியப் போர் முனையில் திடுக்கிடும் துன்பங்களைத் தாங்குகின்ற இளைஞர்கட்கு, தேச மக்களால் அளிக்கப்படும் பாராட்டுதான் இது. ஆகவே, என் தேச மக்களின் அனுதாபத்தையும் ஆதரவையும் பெற்று, முன்னைவிடச் சிறந்த ஊழியம் புரிய

போதிய பலததை ஆணடவன எனககு அருளுமாறு பிராாததிககிறேன'' எனறு அனனையின இநத அழைபபை ஏறறுககொணடு விமானததில பறநது வநது சோநதாா ராஷடிரபதி போஸ்.

ஹரிபுராவிலே — தபதி நதிககரைக கரையில மூனறு மைல பரபபளவில விததல் நகா நிாமாணிககப பெற றிருநதது. அதன அமைபபும கமபீரத தோறறமும இநதியச சிறபிகளின கைததிறனை உலகினருககு எடுததுக காட்டின. 1938 பெபருவரி 19-ம நாள காலை நேரம். 30 இலட்சததுககும அதிகமான மககள திரண்டிருநதனா. எலலோா முகததிலும அருட்கலை பிரகாசிததது. 41 வய துடைய இளம சிங்கம 51-வது காஙகிரஸுககு ராஷடிரபதி யாகும பேறு பெறறிருககிற தெனறால, மகிழசசிககுக கேட்கவா வேணடும?

கழுததிலே மூவாண மாலை — நெறறியிலே மாதாகள இட்ட செநதூரத திலகம — இவை தரிதத ராஷடரபதி போஸை, 51 எருதுகள பூட்டிய ஓா ரதம ஊாவலமாக அழைதது வநது சோதததது. ஆண பெண தொணடா படைகளின அணிவகுபபு மரியாதை, ஜே கோஷம வானில எதிரொலி செயதது. மேடையிலே அனனை பிரபா வதியாா — இநதியத தநதை காநதிஜி — இனனும பல தலைவாகளும வீறறிருநதனா. ராஷடிரபதி பீடததிலே சுபாஷ சநதிரா காட்சி தநதாா, எள விழுநதாலும ஒலி கேட்கும — அவவளவு நிசபதம. அனனையின மூவாணக கொடியை அழகுபெற ஏறறி வைததுக கூறினா —

"தளரா ஊககம தரும் இநதச சுதநதிரக கொடி, நமது இலட்சியததை விரைவில் அடையும்

படி நமமைத தூணடுகிறது. இலட்சியம வெகு தூரததில இருநதாலும, சுதநதிரப் பாதையில் நாம வெகு தூரம் வநது விட்டோ மென் பதில சிறிதும சநதேகமிலலை. எநத சக்தியும நமமைத தடுதது நிறுதத இனிமேல முடியாது தாய நாட்டு விடுதலைககாக உயிரையே அாபபணம் செயதுளள — எணணறற தியாகிகளின் பினனே, நாம தங்கி விட்டோம். அவாகள விட்டுச சென்ற அரை குறைப பணியையும முடிதது வைபபதே நமது கடமை. அநதக கடமையை நிறைவேறற உடல பொருள ஆவி அனைததையும் தியாகம் செயயத தயஙக மாடடோமென, இபபொழுது நாம சபதம் மேறகொளள வேணடும். இநத நிலை மைககு நமமை அழைதது வநத மகாதமாஜி நீடு வாழக! இநதிய சுதநதிரததுககும மனித சமூகத துக்கும அவா இனறியமையாத தேவை, எனறைக கும இநதியா அவரை இழக்க முடியாது. நாமனை வரும ஒனறு படடு சுதநதிர லட்சியததை அடைய இறைவன கருணை காட்டுவாராக!”

காஙகிரஸ நிாவாகம திறமபெற நடைபெறறதெனக் கூறவும வேண்டுமா? 24 வயதிலே அரசியல காடடிலே நுழைநது 17 ஆண்டுகளாக அரசியல கபடிகளுடன ஒய் வொழிவிலலாது அறபபோா தொடுதது, அனுபவம பெறற இநத ராஷ்டிரபதிககு, நிாவாகம மிக எளிதாகவே யிருந் தது. எனறும போல பணி செயயலானா. காங்கிரஸிலே கட்டுபபாடும ஒழுஙகும சிறகக, ஓராண்டு நிாவாகம பெரு மிதம தநதது மாாசசு மாததில— கட்டாக நகரில பல இலடச ரூபாயச செலவில தநதையாா நிாமாணிததிருந்த தனது மாளிகையைக காங்கிரஸுககு அாபபணம் செயதாா.

அடுத்த ஆண்டு. 52-வது காங்கிரஸ் மகாசபைக்கு ராஷ்டிரபதி தேர்தல். சுபாஷ் பாபுவுக்கும் பட்டாபி சீதாராமய்யாவுக்கும் போட்டி. இம்மாதிரி ஓர் போட்டி காங்கிரஸ் சரித்திரத்திலே என்றும் நடை பெற்றதில்லை. தேர்தல் சூறாவளி நாடு முழுதும் கொந்தளிப்பை உண்டு பண்ணிற்று. காரியக்கமிட்டி அங்கத்தினர்களிலே அறுவர், பட்டாபியை, தேசமக்கள் ஆதரிக்குமாறு அறிக்கை விடுத்தனர். தேர்தலுக்கு நிற்கவேண்டாமென காந்திஜியும் சுபாஷை வேண்டிக்கொண்டார் **"பட்டாபியின் தோல்வி எனது தோல்வி"** என்று காந்திஜி கதறினர் காரியக்கமிட்டி அங்கத்தினர்களில் 13 பேருடைய ராஜிநாமாவும் பின் தொடர்ந்தது. முன் வைத்த காலை பின்வைக்க சுபாஷ் சந்திரர் தயங்கினர் துணிவு கொண்ட போட்டி வலுத்தது. 1939 ஜனவரி 29-ம் நாள் தேர்தல். டாக்டர் பட்டாபியை விட 199 வோட்டுகள் அதிகமாகக் கிடைத்ததால், சுபாஷ் பாபுவே மீண்டும் ராஷ்டிரபதியானர்.

மார்ச்சு மாதம் 11-ம் தேதி திரிபுரத்தில் 52வது காங்கிரஸ் ராஷ்டிரபதியோ கடுமையான ஜுரத்தால் படுக்கையில் தள்ளப்பட்டார் 105 டிகிரியில் ஜுரம். பூரண ஓய்வு வேண்டுமென வைத்திய நிபுணர்கள் வற்புறுத்தினர். இமயமே சரிந்து தடைக் கல்லானாலும் இதயம் கலங்காத ராஷ்டிரபதி, இறந்தாலும் திரிபுரத்திலே இறப்பதென உறுதிகொண்டு விட்டார். கல்கத்தாவிலிருந்து திரிபுரத்துக்கு அம்புலன்ஸ் காரில் வந்து சேர்ந்தார் ராஷ்டிரபதி போஸ் 52 யானைகள் பூட்டிய ரதத்தில் ஊர்வலத்துக்கு ஏற்பாடாகியிருந்தது உடல் நிலை இடந்தராத சுபாஷுக்குப் பதில், அவரது படம் ஊர்வலத்தில் காட்சி தந்தது. ராஜகோட் சம்பந்தமாக உண்ணுவிரதம் மேற்கொண்டிருந்த

தால காநதிஜியும திரிபுரததுககு வர இயலவிலலை. எனபது போனற பிறநாடுகளிலிருநதும பல பிரதிநிதிகள காஙகிரஸ் நகரை அலங்கரிததனர

தலைமை யுரையைப படிககும சகதிகூட இலலாத நிலைமையில ராஷ்டிர தலைமை தாங்கினா ராஷ்டிரபதி யின தலைமையுரையை, சகோதரர சரதசநதிரா படிததார.

> “பிரஞசு-பிரிட்டன ஆகிய ஏகாதிபத்தியங்கள நாளுககு நாள பலமும செலவாககும இழநது கொணடே வருகினறன. சமீபகால நிகழசசிகளே அதறகுச சானறு. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபததியததைத தாககககூடிய நறகாலம் இனனும வரவிலலையெனச சிலா கருதுகினறனா அவாகளுககாக வருநது கிறேன பொது ஜன இயககம உரமபெறறிருப பதும, சமஸதானஙகளிலே எதிர்பாராத விழிபபு ஏறபட்டிருப்பதும, சாவதேச நிலைமை சாதகமாக இருபபதும, நமககுப போதுமான நறசகுனததைக காட்டுகினறன இதைவிட நலல சநதாபபம மறு முறை வாயபபது அரிது இநத அரிய சநதாப பததைச சரியாக உபயோகிகக வேணடியது நம கடமை. ஆதலால நம சகதி யனைததையும ஒனறு திரட்டி, போராட்டததில ஈடுபடுவோமாக.”

எனக காஜிததார. அநதப பிரசஙகததில படுககையி லிருநது கொணடே எதிாகாலததை அளநது கணககிட்ட அவரது அரசியலறிவு முதிாசசியை நினைககுமபோது, இனறைய இநதியா அனறு செயத தவறுககு வருநதாம லிருகக முடியாது.

சில தினங்களில காரியக கமிட்டியை அமைகக முனைநதார. அபிபபிராய பேதங்கள தலைவிரிததாடின. காநதிஜிககும ராஷ்டிரபதிககும ஓயவொழிவிலலாத

கடிதப போககுவரத்துகள நடைபெறறன பததிரிகைகள பரபரபபான செய்திகளைக கொட்டை எழுததில வெளியிடடன. இறுதியில, ராஷடிரபதி பதவியைத் துறநது விடுவதே நலமென சுபாஷுககுத தோனறிறறு. ராஜிநாமாக கடிதமும சோபபிககபபடடது.

௰௪. பதவியைத் துறந்தபின்?

பதவியைத துறநத சுபாஷ சநதிரா, கடடவிழததார் கனன்ற எணணஙகளை. தான கொண்ட இலடசியததை நாடு முழுதும பரபபக கஙகணம கட்டினார முன்னணிக் கட்சி (பார வாடு பளாக) உதயமாயிறறு. பிரசசாரததின பொருடடு பழைய பாரவாடுப பததிரிகைககு புதிய மெருகு கொடுதது வெளிக கொணாநதார தனனைப போலவே ஐ ஸி எஸ படடததை அறுததது விடட எச. வி. காமத எனபாரும கடசியின காரியதரிசியானார். இரணடு மாஜி ஐ ஸி எஸ களும ஒரு மனப படடதால கிளாசசி வளாசசி பெறறது எஙகு பாரததாலும அதி தீவிரப பிரசசாரம. 1939 ஜூலையில, பமபாயில, முன னணிக கடசியின கிளையும முளைததது கட்சியின நலததுக காக பமபாய மககளின பததாயிரம ரூபாய அனபளிபபும கிடைததது.

முனனணிக கடசி முனனேறிக கொண்டிருககும சமயததில, தனிபபடட காஙகிரஸகாரரகள சததியாககிரகம செயயக கூடாதெனறும, மாகாண மநதிரி சபைககும மாகாணக கமிட்டிககும எவவிதத தொடர்பும இருகக லாகாதெனறும, அகில இநதிய காங்கிரஸ கமிட்டி தீர மானிததது. அத் தீரமானம சுபாஷுககு ஒருசெனத்

தோனறிறது. கணடன அறிககைகளைச சரமாரியாக விடுத்தார பெருமபாலான இந்தியாகள அந்தக கண்டனத்தை ஏற்றுக கொள்ள முற்பட்டனா.

காஙகிரஸின போககைக கணடித்த சுபாஷ், காங கிரஸின கட்டுபபாட்டை மீறிய குற்றத்துககு ஆளானா. வாாதாவில கூடிய காஙகிரஸ கமிட்டி, அவா மீது நடவடிககை எடுத்தது. "மூன்றுறை வருடகாலம காங் கிரஸில எவவிதப பதவியும வகிககக கூடாது" எனபது தான அந்த ஒழுஙகு நடவடிககை முதலில ராஷ்டிரபதி பதவியைத துறந்தார, இபபொழுது காஙகிரஸிலிருந்தே ஓயவு பெற்றுககொணடாா. ஆகவே முனனணிக கடசிக காக முழு சக்தியையும செலவிட முழு நேரச சாவகாசம கிடைத்தது பற்றி மகிழசசி கொணடாா. மாகாணஙகள தோறும தன இலடசியத்தைப பரபபச சுற்றுப பிரயாணத்தை மேற கொணடாா செலலும திசை யெலலாம அமோகமான வரவேற்பு. 1939 செபடமபரில சென்னைககு விஜயம, அஙகிருந்து மதுரை, மதுரையிலே மாபெருமவரவேற்பு ஹிந்தியிலே சுபாஷின வீர காஜனை- அதனைச சுவை குன்றாது தமிழாககினார காரைககுடி- காமவீரன கணபதி மககள மனத்தைக கொள்ளைகொண்ட பாபு கலகத்தாவுககுத் திருமபினார

1940 மாாசசு மாதத்தில ராமகாரில சமரச எதிாப்பு மகா நாடொன்று வெற்றிகரமாக நடந்தது. அந்த் வெற் றிககு சுபாஷ சநதிரா தான மூலகாரணம. ஓயவிலலாத சுற்றுப பிரயாணத்தின போது பொழிந்த சொனமாரி களும உழைத்த உழைப்பும எணணற்றன. இந்தக காடு முரடான உழைபபின போதும, இந்தியாவை இழிவு

செய்து கறைப்படுத்திய சரித்திர நினைவுகள் அடிக்கடி மனத்தில் சஞ்சரித்துக் கொண்டே யிருந்தன.

'சிப்பாய்க் கலகம்' என்று சரித்திரத்திலே வர்ணிக்கப் பட்டிருக்கும், அந்த முதலாவது சுதந்திரப் போராட்டத்திலே, சென்னை ராணுவத்தலைவன் ஒருவன் (ஆங்கிலேயன்) கையாண்ட அடக்கு முறை அட்டூழியத்தை நினைத்தால் நெஞ்சம் பதறும். இந்தியரின் இரத்தத்தை அருவியெனச் சிந்தினான், சிந்திய இரத்தத்தை நகர்ந்து சென்று நாவால் நக்கிச் சுத்தம் செய்யும் படியும் கட்டளையிட்டானென்றால், அதிகம் விரிப்பானேன்? அந்த அரக்கனுக்குத்தான் சென்னை மௌண்ட் ரோட்டிலே சிலை கட்டினர் அரசாங்கத்தார். அவன் பெயர் ஜெனரல் நீலன். இது ஓர் முதல் தரமான கறையல்லவா?

இதைப் போலவே 'கல்கத்தா இருட்டறை' என்ற மற்றொரு கற்பனையையும் சரித்திரத்தில் காண்கிறோம். எவ்வளவு சாமர்த்தியமாகவும் முன்னெச்சரிக்கை யுடனும் திமிருடனும் இந்தக் கற்பனை சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது - பாருங்கள் ஆங்கிலேயருக்கும் மன்னர் சுராஜ்-உத் தௌலாவுக்கும் 1757 ஜூன் 16-ம் தேதி கடும் போர். நவாப் வெற்றிபெற்றார். ஆங்கிலேயர்கள் வெற்றிகரமான தோல்வி கண்டனர். சிறை வைக்கப்பட்ட ஆங்கிலேயர்களுக்கு நவாப் விடுதலை யளித்தார். விடுதலை யடைந்தவருள் சிலர் குடிவெறியால் நவாபின் வீரர் சிலருடன் கை கலந்தனர். உடனே நவாபின் உத்தரவுப் படி 18 அடி நீளம்—14 அடி 10 அங்குல அகல முள்ளதும் இரண்டு ஜன்னல்கள் உடையதுமான ஓர் இருட்டறையில் புளி மூட்டை அடைவது போல 146 ஆங்கிலேயர்கள் அடைக்கப்பட்டார்களாம். மறு நாட் காலையில் திறந்து

பார்க்க 23 பேருக்குத்தான் உயிர் ஊசலாடிக் கொண்டிருந்ததாம். மற்ற 123 பேர்களும் மடிந்துவிட்டார்களாம். சொன்னவன் சொன்னாலும் கேட்பவன் மதி எங்கே போய் விடும்? அந்த தப்பிப்பிழைத்த 23 நபர்களில் ஒருவனும் ஹால்வெல்துரை. அவனுக்கென ஓர் உருவச் சிலையை, வைசிராயாக வந்த கர்ஸான் என்ற கயவன் கல்கத்தா டால்ஹவுஸி ஸ்கொயரில் நட்டுவைத்தான்

இந்த நீலன் சிலையும், ஹால்வெல் சிலையும் நீண்ட நாளாக இந்தியத் தலைவர்களின் கண்களை உறுத்திக் கொண்டே யிருந்தன. இன்றைக்கு சுமார் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கூட, இந்தச் சிலைகளை அப்புறப் படுத்த வேண்டுமென்று மக்கள் கிளர்ச்சி செய்தனர் பயனில்லாது போகவே, சந்தர்ப்பத்தை எதிர் நோக்கி யிருந்தனர். மாகாணங்களில் காங்கிரஸ் மந்திரி சபைகளை ஏற்றதும், நீலன் சிலை சென்னை எழும்பூர் கண்காட்சி சாலையிலே இடம் தேடிக்கொண்டது. ஆனால் ஹால்வெல் சிலைக்குத் தான் காலன் கண்கெடுத்துப் பார்க்கவில்லை அந்த வேலையை, தானே செய்து முடிப்பதென சுபாஷ் சந்திரர் விரதம் பூண்டார். ஹால்வெல் சிலையை அகற்றும் பொருட்டு சத்யாக்ரகத்தைத் தொடங்கினார். கனவில் கற்பனை செய்து கட்டிய கோட்டை, இடி பட்டு நொறுங்க மனம் சகிக்கவில்லை அரசாங்கத்துக்கு. ஆதலால், உடனே சுபாஷைக் கைதி செய்து சிறையிலே தள்ளிற்று.

சிறையிலே உடல், சிந்தையிலே புரட்சிக்கனல் மூண்டது. சத்ரபதி சிவாஜியை மலையெலி எனக் கேலி செய்தும், சத்தியமே அறியாத கிளைவை அரிச்சந்திரனாக்கியும், அட்டூழியமே இலட்சியமாய்க் கொண்ட வாரன்

ஹேஸடிஙகை புருடோத்தமனுககியும, மாணுககாகளுக்குப பாடம சொலலும கொடுமை நினைவில தோனறுகிறது. மலபாா மாபபிளளைக கைதிகளை, தாகததுககூடத் தணணீா கொடாமல கதறக கதறக கொனறு குவித்த அரசாஙகததின சோக நாடகம மனககண முனனே தோனறுகிறது. அமிாதசரஸிலே 250 கெஜ நீளமும 200 கெஜ அகலமுமுளள — அநத ஜாலியன வாலாத தோட்டததிலே நிரபராதிகளான ஆண்களைக குண்டு தீருமவரைக் கொனறு குவிததது,ம கறபுடை மாதரைக கறபழிததுக கொலை செயததும நெஞசை அழுததின வழககமபோல இநநேரமும இநதியா சடடசபைககு தோநதெடுககப பெறறா பாபு. விடுதலைவேணடும - சடடசபையிலே ஆடசி முறையின ஆபாசம வெடட வெளிசசமாகவேண்டும— சடடசபையில பாபு அமருவதறகு வசதி தரவேணடும எனற நாடடு மககளின கிளாசசியெலலாம அவா மனதில இடமபெறவிலலை. அதறகுப பதிலாக, முதல மகாயுததததிலே — ஆஙகில ஏகாதிபததியம வெறறிபெற 14,01,350 இநதியாகள பலியானதும, 750 கோடி ரூபாய் கரியானதும அவா மனதிலே சஞசரிததன. விணணையிடிததுப பறநத யூனியன ஜாக மண்ணிலே புதைய நோநத அபாயததில, உயிரையும உடலையும பொருளையும் கொடுதது உயிாபபிசசை ஈநத இநதியாவுககு, வெளளையா இழைதத அநீதிகளும, கொடுதத வாககுறுதிகளைக் காறறிலே பறககவிடட கொடுஞசெயலும மனககாடடைக் கலைததன இநத இரணடாவது மகாயுததததில எனன நேருமோவென மனஙகலஙகினா.

கலஙகிய நெஞசிலே தெளிவு தோனறுகிறது. இநதிய விடுதலையைக காலநதாழததாமல உடனடியாகப் பெற

வேண்டுமானால், வெளிநாடு சென்றேயாகவேண்டுமென உணர்ந்தார். தடைக்கல்லாய் நிற்கும் சிறைக்கதவுகளிலிருந்து முதன் முதலில் தன்னை விடுதலை செய்து விடுவதென உறுதி பூண்டார் என்ன இடையூறு நேர்ந்தாலும் இம் முயற்சியில் வெற்றியடைவதெனச் சங்கற்பம் செய்து கொண்டார். பரோலில் விடுதலையும் கிடைத்தது, வீடு வந்து சேர்ந்தார்.

நினைத்த காரியத்தைச் செய்து முடிக்க, நீண்ட ஆலோசனையில் மூழ்கிய சுபாஷ் சந்திரர், வேண்டும் தயாரிப்புகளை முன்னெச்சரிக்கையுடன் செய்து வரலானார். தனியறையில் மூன்று மாதகாலம் தியானமும்—பிரார்த்தனையும். பின்னர் ஒரு வாரம் உண்ணாவிரதம் பாபுவின் தியானம்—பிரார்த்தனை—உண்ணாவிரதம் ஆகிய செய்திகளை யெல்லாம் பத்திரிகைகள் கொட்டை யெழுத்தில் பிரசுரித்தன. அரசியல் வாழ்க்கையைத் துறந்து விட்டு, சன்னியாசியாகப்போகிறார் போலிருக்கிறது என்று மக்கள் நம்பினர். அரசாங்கமும் அப்படித்தான் நம்பியிருக்கவேண்டும்

1941 ஜனவரி 26-ம் தேதி காலையிலே "**சிறையிலே பாதுகாப்பிலிருந்த சுபாஷ் மாயமாய் மறைந்து விட்டார்**" என்ற செய்தி காற்றினும் கடிது பாய்ந்து நாடு முற்றிலும் பத்திரிகைகள் பரபரப்புடன் செய்தி தந்தன. நாட்டு மக்கள் வியப்பெய்தினர் அதிகாரவர்க்கம் திகைப் படைந்தது, தங்கள் காவலும் கட்டுப்பாடும் சட்டதிட்டங்களும் மண்ணானது கண்டு வெட்கித் தலைகுனிந்தது. இன்னது செய்வதென விளங்காத நிலைமையில், பாபுவைக் கண்டு பிடிக்கும் வேலையில் தீவிர முயற்சி எடுத்தனர். அதிகாரிகள் இரகசியப் போலீஸார் பகீரத முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். எங்கு பார்த்தாலும் பரபரப்பு—கொந்தளிப்பு—

ஆச்சரியம் இவை கலந்த ஒரே காட்சி. அதனால் ஆளும் வர்க்கமும் ஆளப்படும் மக்களும் போஸ் மறைவு பற்றி பற்பல கட்டுக்கதைகளைச் சிருஷ்டித்தனர். 'ஜப்பானியக் கப்பலிலே சென்றிருக்கலாம்' என்றது ஓர் செய்தி, 'ஜெர்மன் சப்மரீனிலே சென்றிருக்கலாம்' என்றது மற்றொரு செய்தி. இப்படிப் பற்பல செய்திகள் காதைத் துளைத்து நெஞ்சை அள்ளிப் பிடித்தன.

உண்மை வரலாறு நீண்ட நாட்களாக யாருக்கும் தெரியவில்லை. சென்ற ஆண்டு (1945) வரை, ஐந்து வருட காலம் திரை மறைவிலிருந்த மாய மறைவுச் சரித்திரம் சமீபத்தில் விடுதலையான உத்தம் சந்த் மூலம் தான் முதன் முதலாக வெளியாயிற்று. அவர் தந்துள்ள செய்தியை ஆதாரமாகக் கொண்டுதான் அடுத்த கட்டம் ஆரம்பமாகின்றது.

௰௫ பட்டாணியர் உடையில்

நீண்ட நாளாகச் சுபாஷ்—க்கு மாஸ்கோவைப் பற்றிய சிந்தனை அடிக்கடி தோன்றியதால், ஒரு கோஷ்டியினர் மிகமிக இரகசியமாக மாஸ்கோ பயணத்துக்கு வேண்டிய முன்னேற்பாடுகளையெல்லாம் தயாரித்தனர். இரு முக்கிய காரணங்களால் சிறிது காலதாமதம். ஒன்று கல்கத்தா கார்ப்பரேஷன் சம்பந்தமான ஓர் முக்கிய அலுவல், மற்றொன்று சிறையிலிருந்து வெளியேறுவதற்குப் போதுமான மாறுவேடத் தயாரிப்பு.

கார்ப்பரேஷன் வேலை முடிந்ததும், ஓர் தனியறையில் தானே கைதியாகிக்கொண்டார். எவருக்கும் பேட்டியளிக்க மறுத்தார். உணவுகூட நேரில் எவரும் கொடுக்கச் சம்மதிக்கவில்லை. அறையைவிட்டு எக்காரணம் கொண்டும்

வெளிவருவதில்லை. நோய்வாய்ப்பட்டிருப்பதாகவும்—உடல் நிலை மோசமாகிக் கொண்டே போவதாகவும், அதனால் பரிபூரண ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளும்படி வைத்திய நிபுணர்கள் வற்புறுத்துவதாகவும், அறிக்கைகள் பல வெளி வந்தன. அவ்வறிக்கைகளை எல்லோரும் உண்மையென்றே நம்பினர். எவரும் அவரது வீட்டு வாசலில் (சிறையில்) நுழையக்கூட அனுமதிக்கவில்லையாதலால், திரைமறைவில் நடந்த தயாரிப்புகள் என்னவென்பது யாருக்கும் தெரிய வில்லை. அதற்குள் தாடியும் நாற்பது நாள் பருவம் அடைந்து விட்டது.

1941 ஜனவரி 15-ம் நாள் இரவு 8 மணிக்கு, சுபாஷ் தனக்குத்தானே விடுதலையளித்துக் கொண்டார். மௌலவி வேடம் தரித்த சுபாஷ் சந்திரரை 40 மைல் தொலைவிலே யுள்ள ஓர் இரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு, ஓர் மோட்டார் ஏற்றிச் சென்றது. அங்கிருந்து பெஷாவருக்கு 2-வது வகுப்பு டிக்கட்டிலே இரயில் பிரயாணம், தலையை மறைத்தது பெஸ்குல்லா-உடம்பை மறைத்தன ஷெர்வானி யும் பைஜாமாவும்-முகத்திலே கண்ணாடி இல்லை, பதிலுக்குத் தாடி தான். பெயரோ சுபாஷ்சந்திரருக்குப் பதில் ஜியாதீன். எவராலும் அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியாத இந்த மாறுவேடத்துடன், 17-ம் தேதி இரவு 9 மணிக்கு பெஷாவர் ஸ்டேஷனில் இறங்கினார். பாபு முன்னேற்பாட்டின்படி அவருக்காகக் காத்து நின்ற ஓர் காரில் ஏறினார். பந்தோபஸ் தான ஓரிடத்தில் இரண்டு நாள் தங்கிவிட்டு, பட்டாணியர் உடையில், 19-ம் தேதி காபூலை நோக்கிப் பிரயாணம் செய் தார். ஜாம்ரத் கோட்டை வழியாக, காஹி எனும் கிராமம் வரை கார் சென்றது. துணைக்கு ஜனாப் ரஹமத்கான். உண் மையில் இந்த ஜனாப் முஸ்லிமல்ல, பகத்ராம் என்ற ஹிந்து

தான். இந்த இரு மாறுவேடதாரிகளும காரஹியை அடைந் தனா. காரிருள கவிநதுகொண்டது, இராப பொழுதை அங்கேயே செலவிட்டனா. மறுநாள காலையில துபபாககி தாங்கிய இரு பட்டாணியாகளின பாதுகாபபுடன கால் நடையாகக காபூலுககுப பயணமாயினா இருவரும

வழியிலே ஜியாதீன ஊமையாகவும செவிடாகவும் நடிககப பழகினா 20ம தேதி காலையில இநதிய எல்லையைத் தாணடி மலைச சாதியினா வாழும ஓா கிராமத்தை அடைநது, போபோன மசூதி யொனறில ஓயவு எடுததுக் கொணடனா. அம மசூதியிலிருநத பீா எனபாா இவ விருநதினாகளுககு எலலாவித வசதிகளும கொடுதது ஆதரிததாா வழி நடநத களைபபைச சிறிது ஆறறிவிடடு மீணடும பிரயாணததைத தொடஙகினா. காரஹியிலிருநது துணைககுவநத துபபாககி தரிதத இரு பட்டாணியாகளும தஙகள கிராமததுககுத திருமபவே, அவாகள வேலையை வேறு மூவா மேற கொணடனா. இவாகள உணமைப் பட்டாணியாகள தான. கரடுமுரடான வழியை மிகக கஷடததுடன தாண்டி "லால்புரா" எனனும இடததை அடைநதனா. ஆபகன சாககாா வடடாரததிலே செல வாககு மிகுநத கான எனனும சிறறரசரின விருநதினராக அங்கு தஙகினா. இதுவும முனனேறபாடுகளில ஒனறு தான. அனறிரவுப பொழுதும மிகச சௌகரியமாகவே கழிநதது.

"ஜியாதீன—ரஹமதகான இருவரும மலைசசாதியினர் பிரதேசத்தைச சோநதவாகள. அவாகள நடத்தைக்கு நானே பொறுபபாளி. யாரும அவாகளுககுக தொநதரவு கொடுககக்கூடாது, எனபதற்காகவே நான் இந்த நற்சாட் சிப் பததிரம்" எனறு பாரசீகப பாஷையில எழுதபபட்ட

ஓர் தற்காப்புக் கடிதத்தை அந்த லால்புரா சிற்றரசர் இவர்களுக்குக் கொடுத்தார். அதனை வாங்கியதும் விடை பெற்றுக்கொண்டனர் அளவுக்கு மீறிய களைப்புதான். ஆயுதம் தாங்கிய வேறிரு பாதுகாப்பாளரின் துணை கிடைத்ததால், களைப்பைப் பொருட்படுத்தாது சில மைல் தூரத்தைக் கடந்தனர். காபூல் நதி குறுக்கிட்டது. அதனைக் கடக்கப் படகு எதுவும் தென்படவில்லை. நீர் நிரப்பிய தோற்பைகளைக் கயிறுகளால் இணைத்துக்கட்டிய படகுதான் இவர்களை மறுகரைக்குக் கொண்டு சேர்த்தது துணைக்கு வந்த பாதுகாப்பாளர்களும் திரும்பிவிட்டனர். இத்துடன் பிரயாணத் திட்டங்கள் பூர்த்தியாயின.

ஜெயதீனும் ரஹமத்கானும் குறுக்கு வழியிலே புகுந்து காபூல் மண்ணிலே கால் வைத்தனர் காருக்காக வெகு நேரம் காத்திருந்தனர் எத்தனையோ கார்களுக்குச் சைகை காட்டியும், பயனில்லாது போயிற்று. சூரியனும் மேற்கடலில் மறையத் தொடங்கினான். கடைசியாக ஒரு லாரி கிடைத்தது அதிர்ஷ்ட வசந்தானென்று சொல்ல வேண்டும்.

லாரியிலே, ஜெயதீனும் ரஹமத்கானும் பிரயாணம். கடும்பனி கொடுமை செய்தது. போர்த்திக் கொள்ளப் போர்வையில்லை, சாலையோர மரங்களோ, தலையைப் பிளந்து விடுவதுபோல் நின்றன இரவு முழுதும் இவைகளைச் சமாளித்துக் கொண்டே சென்றனர். வழியில் ஆங்காங்கு சூடான தேத்தண்ணீர் மட்டும் கிடைக்காம லிருந்தால், பனியின் கொடுமை உயிரைக் கூடப் போக்கடித்திருக்கும் மறுநாட் காலையில் படகாக என்ற ஊரில் லாரி வந்து நின்றது இது ஒரு சுங்கச்சாலை. பிரயாணச்

சீட்டுகளைப் பரிசோதனை செயயும அதிகாரிகள பாாவை யிட்டனா. லாலபுரா சிறறரசரின நறசாட்சிப பத்திரம் மட்டும கையில இல்லாதிருநதது, எவவளவு லஞசம கொடுத் தாலும இங்கு தபபுவது சிரமமதான. இருநதாலும் சிறிது லஞசம நீட்டபபட்ட பினனாதான லாரி புறப பட்டது. மாலை 5-மணிககெல்லாம காபூல நகரை அடைந் தனா இருவரும

௰௬. காபூலில் காபுரா!

ஊருககுப புதிய இவவிரு பட்டாணியாகளும, எங்கு செலவது? எங்கு தங்குவது? எனத தெரியாமல திகைதது நினறனா காா ஸடானடில ஜெயஸ்ரீயோ ஊமை; ஆதலால பிரயாணிகள தஙகுமிடம எஙகிருககிறதென ரஹமதகான விசாரிககலானா. கடைசியில சுஙகப பரிசோதனையாளா ஒருவா வழி காட்டினா ஓா பெரிய சமவெளிககு எதிரேயுள்ள லாஹோரி டாவாஜா சததிரததை அடைநதனா இருவரும. மாடியிலே இருளடாநத ஓா குகைதான இவாகளுககுக கிடைததது. சுறறுப புறததிலிருநது வீசும துாநாறறம குடலைப் பிடுஙகிறது சுருஙகக கூறின நம நாட்டுச சிறைகளிலே ஒறறைக கொட்டடியின நிலைமைதான. ஆபகானியாகளின தாய பாஷை—புஷ்டு மொழிதான எனககருதிய இவாகள ஏமாறறமடைநதனா. ஆபகானியாகள எலலோரும பாரசீகபபாஷை பேசியதால, இவாகளுககு நோநத சிரமம கொஞச நஞசமலல.

பாஷை தெரியாததால அடைநத சிரமங்களை யெல லாம பொருட்படுததாமல வநத வேலையில ஈடுபட்டனர். ருஷ்ய ஸ்தானீகரைச சநதிகக ஒவவொரு நாளும்

முயற்சித்தனர். ஒரு நாள் சந்திப்பும் கிடைத்தது. ஜெய தீனை சுபாஷ் சந்திரர்தான் என்று சந்தேகமறத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கான ருசுக்கள் வேண்டுமென, ஸ்தானீகர் கேட்டார். அவருக்கு விளங்கும்படி தெளிவான பாஷையில் பதில் சொல்லத் தயங்கியதால், பெரும் ஏமாற்றம் ஏற்பட்டது.

இதற்கிடையில் ஆப்கன் துப்பறியும் போலீஸார் தொந்தரவு லால்புரா சிற்றரசர் நற்சாட்சிப் பத்திரம் இருந்ததால் நிலைமை அவ்வளவு மோசமாகவில்லை. பணப் பேய் பிடித்த ஒரு ஸி. ஐ டி தினந்தோறும் இவர்களைச் சந்திப்பதும், ஐந்தும் பத்துமாக லஞ்சம் வாங்குவதுமாக இருந்தான். ஜெயதீனுடைய விலையுயர்ந்த கைக் கடிகாரத்தையும் தனதாக்கிக் கொண்டான் எனினும் திருப்தியடையவில்லை அவன் மனம். அதிகப் பணம் பெறும் உபாயத்தைக் கையாள நினைத்தான் "ஸ்டேஷனுக்கு வாருங்கள்" என்று தொந்தரவு செய்யவும் முனைந்தான். ருஷ்ய ஸ்தானீகர் பேட்டியில் தோல்வியும், ஸி. ஐ டி யின் தொந்தரவும் கவலை தந்தன.

அடுத்தபடி என்ன செய்யலாமென ஆலோசித்தனர் இருவரும். 'முதலில் தங்குமிடத்தை மாற்ற வேண்டும், இரண்டாவதாக ருஷ்ய ஸ்தானீகர் பேட்டிக்குப் பதில், இத்தாலிய ஸ்தானீகரைப் பேட்டி காண முயற்சிக்க வேண்டும்' என்ற முடிவுக்கு வந்தனர். அத்துடன் பெஷாவரிலிருந்து உதவி கோரி, ஓர் கடிதத்தையும் ரஹமத்கான் அனுப்பினார். திடீரென ஓர் நினைவு தோன்றிற்று ரஹமத்கானுக்கு. இந்தியாவில் நவஜவான் பாரத் சபையில் உழைத்தவரும், அதன் பலனாக இரண்டு ஆண்டு

சிறைத தண்டனை யடைநதவரும' காட்டிக கொடுககும அறபத்தனம இலலாதவருமான உத்தமசந்த் எனனும இநதிய வியாபாரி யொருவர காபூலில வசிததுவரும விஷயததைப பாபுவுககுக கூறினா. "அபபடியானால அவரைச சநதிகக வேணடுவது மிகமிக அவசியம" எனறு பாபு கூறவே, ரஹமதகான அவரைச சநதிகக இரணடு தினஙகள அலைநது திரிநதார

பெபருவரி 3ம தேதி காலை நேரம, உததம சநத தனது கடையிலே உடகாரநதிருநதார. கையிலே பததிரிகை, சுபாஷ பாபு மாயமாய மறைநத செயதியை அப பததிரிகை யிலே கணடு திகைபபுறறிருககும சநதாபபம, 'அஸஸலாம அலைககும' எனறு முகமன கூறினார ஒரு படடாணியர முன பின பழககமிலலாத இநதப படடாணியரின முகமன வியபபை அளிததது. சிறிது நேரததில அநதப படடாணி யா-ரஹமதகான தனனை உததமசநதுககு அறிமுகமசெயது வைததார இருவரும ரகசியமாக உடகாரநது பேசிக கொணடிருககுமபோதே, வநத காரியததைத தெளிவுபெற ரஹமதகான கூறினார. காண்பது கனவா? நனவா? எனறு தெரியவிலலை, ஆனநதம பொஙகிறது, கிடைததறகரிய பெரும பேறு கிடைததமைககு இறைவனை வணஙகினார.

பலபல எண்ணியெண்ணிப பாரததார உததம சநத வேறு வகை தோன்றவிலலை. சுகாதார வசதியறற தனது வீடடையே பாபுவின புகலிடமாககினார வநத விருநதினர பறறிய விருததாநதஙகளை அவர மனைவி அறிநதுகொளள எவ்வளவோ முயன்றும, உததமசநத அசைநது கொடுகக விலலை. இறுதியில உணமையைச சொலலிததானுகவேணடு மெனற கடடாயம உண்டாயிறறு தெளளத தெளிய

பாபுவின் நிலைமை தெரிந்ததும், அம்மையார் உள்ளம் மகிழ்ந்து, பாபுவின் பாதுகாப்பில் கண்ணுங்கருத்து மானாள். சுருங்கக் கூறினால், பாபுவுக்குக் கண்ணிமைப் பாதுகாப்புதானென்று சொல்லிவிடலாம் பகல் முழுதும் இருட்டறை, கதவிலே பூட்டு, பூட்டின் சாவி அம்மையார் மடியிலே. இப்படிச் சென்றன நாட்கள்

ஒரு நாள் அந்த அறையின் கதவு அவசர காரியமாகத் திறக்கப்பட்டது திரும்ப அடைத்துப் பூட்டுவதில் மறதி பக்கத்திலே குடியிருந்த ஒருவர் கண்ணிலே, எதிர்பாராதவாறு சுபாஷின் உருவம் தென்பட்டு விட்டது. அவ்வளவுதான், “பாதுகாப்பில் பழுதுநேர்ந்து விட்டதே! குட்டு வெளிப்பட்டுவிடுமே! என்ன நடக்குமோ!” எனக் கலங்கினர் எல்லோரும் அதற்கேற்றாற்போல அந்த நபரும் உடனே வேறு வீடு பார்த்துச் செல்லத் தொடங்கி விட்டார். கலக்கத்தால் பதைபதைத்த உத்தமசந்த், அபாயத்தைத் தவிர்க்க ஒரு யோசனை செய்தார் வேறொரு பந்தோபஸ்தான இடத்தில் பாபுவை வைத்திருப்பதே நலமெனத் தோன்றிற்று. அவ்வாறே வேறொரு வீட்டில், தேவையான ஏற்பாடுகளையெல்லாம் செய்து பாபுவுக்குப் பாதுகாப்பளித்தார்

பகல் முழுதும் நகரைப் பலமுறைச் சுற்றிவந்தார் ரஹமத்கான் இரவு வேளையில், பாதுகாப்பிடத்தில் அன்றைய வேலைகளைப் பாபுவிடம் சமர்ப்பித்து வரலானார். உத்தம சந்தும் அவர்களோடு கலந்துகொள்வது வழக்கம். ஒரு நாள் “ருஷ்ய ஸ்தானீகரின் தொடர்பு கிடைப்பது குதிரைக் கொம்பாக இருப்பதால், அச்சுநாட்டு ஸ்தானீகர் எவருடனாவது தொடர்பு கொள்ள முயற்சிப்பது நலம்” என்று தன் கருத்தை வெளியிட்டார் பாபு. வந்த காரியத்

தில கண்ணுங் கருத்துமாயிருக்கும தோழர் ரஹமதகான், உடனே அபபணியை மேறகொண்டார. நாள முழுதும் ஒரு சநது பொநது விடாமல காபூலைச சுறறிச சுறறி அலைநதார. இறுதியாக இததாலி ஸதானீகா காரியாலயம் கணணுககுத தெனபடடது, ஜெரமன ஸதானீகர் காரியாலயம கணணுககுப படவேயிலலை

மறுநாட காலையில இததாலிய ஸ்தானீகா காரியாலயத்துககு ரஹமதகானின காலகள விரைநதன. வாசலிலே ஆபகன போலிஸ்காரன காவல ரஹமத கான உளளே செலல அனுமதி மறுததான. ஓா குயுகதி தோனறிறறு. தான ஜபபானிய ஸதானீகா காரியாலயக காவறகாரனெனறு கூறியதும. உடனே அனுமதி கிடைததது. உளளே சென்று ஸ்தானீகரைச சநதிதது, வநத விபரம் முழுதும கூறினா. கேடட ஸ்தானீகரும, சநதோஷம் தெரிவிததாா "உடனே ஜெரமன சாககாருககும் இததாலிய சாககாருககும தகவல கொடுதது சில தினங்களில வெளியேறுவதறகான சகல ஏறபாடுகளையும விரைவில செயது தருகிறேன" என வாககளிததாா இரணடு தினஙகளில திருமப வநது சநதிககும படியும கேட்டுக கொணடார. உளளம மகிழநது வீடு திருமபினாா ரஹமதகான.

முதல தடவை நுழையுமபோது வாசலகாபபோனால் ஏறபடட தடை எபபொழுதும தானே இருககும? ஒவவொரு தடவையும குயுகதி செயய முடியுமா? முடிந்தாலும உண்மையை மறைதது வைபபதில ஆபத்து ஏறபடடுவிடுமே' ஆகவே இநதச சிரமஙகளையெலலாம் தவிாகக, ஓா புது ஏறபாடு நடைபெறறது காபூலிலே

வசிக்கும் ஹெர் தாமஸ் என்ற ஜெர்மன் வியாபாரி, நடுவே சங்கிலிப் பாலமானார். ஸ்தானீகர் காரியாலயத்தில் நுழைய வேண்டிய அவசியமே இல்லாமற் போயிற்று.

எனினும், ருஷ்ய ஸ்தானீகர் தொடர்பு வேண்டுமே என்பதில்தான் பாபுவுக்கு நோக்கமிருந்தது. ஆதலால், நீண்டகாலமாகக் காபூலிலேயே வசிப்பதால் அனுபவமிருந்துள்ள தோழர் உத்தம் சந்தை, அந்தவழியிலே பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும்படிக் கேட்டுக்கொண்டார் பாபு.

இத்தாலிய ஸ்தானீகர் சந்திப்பின் மூன்றாம் நாள்; ஹெர்தாமஸிடமிருந்து ஸ்தானீகர் காரியாலய முத்திரையிட்ட கடிதமொன்று ரஹமத்கானுக்குக் கிடைத்தது. அதில் இத்தாலிய ஸ்தானீகர் குறிப்பிட்டிருந்தார் — "பெர்லினிலும் ரோமிலும் பொறுப்பு வாய்ந்த அதிகாரிகள் போஸின் காபூல் வருகையால் மகிழ்ச்சி தெரிவித்திருக்கின்றனர். விரைவில் உதவியளிக்க எனக்கு உத்தரவும் கிடைத்திருக்கிறது. சில தினங்களில் எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்து முடிந்துவிடும்" என்று.

கடிதம் கண்டதும் களிப்பெய்திய பாபு, மறுநாள் அந்த இத்தாலிய ஸ்தானீகருக்குப் பதில் விடுத்தார். "உங்கள் கடிதம் கிடைத்தது, மகிழ்ச்சி, உங்கள் முயற்சிக்கு நன்றி. இங்கு நீண்ட நாள் தங்குவது அபாயமெனத் தோன்றுகிறது. விரைவில் வெளியேற ஏற்பாடு செய்வது நலம். ரோமிலும், பெர்லினிலுமுள்ள அதிகாரிகளின் வாழ்த்துரைகளுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவிக்கவும்" என்பது தான் பாபுவின் பதில்.

கடிதஙகள போகவும வரவும, ஹொா தாமஸ் வீடு தபாலாபீஸாகி விடடது. கடிதம வாஙகி வரவும கொண்டு சோககவுமுளள வேலை உததமசநத மீது விழுநதது. சமயததில அவசரமாகச செயதி கொடுககும பொருடடு உததம சநததின கடை விலாசமும இததாலிய ஸதானீ கருககுத் தெரிவிககபபடடது.

௰௭. மருந்தும் விருந்தும்!

பெபருவரி 10-ம தேதி வரை, உததமசநத உதவியால சிறநத பாதுகாபபுடன இருநதனா ஜெயதீனும ரஹமததானும. அனறு மததியானம 12 மணிககு ரஹமத கான திடுககிடும செயதி யொனறை உததமசநதிடம கொண்டு வநதாா. “ஒவவாத உணவாலும, சுகாதாரக குறைவாலும பாபுவுககு வயிறறுக கடுபபு அதிகச சிரமபபடுகிறா” எனற செயதி காதில விழுநததும உததமசநதுககுக கவலை யுணடாயிறறு. இரவு 7 மணிக கெலலாம தன வீடடுககு அழைததது வநதாா கவன முடன சிகிசசையும பராமரிபபும செயத பினனா சிறிது குணமடைநதாா. அடிககடி இருமல தொநதரவு செயதது. இருமுகினற சததம அணடை வீடடாா காதுகளில விழாதிருகக, உததமசநதின மனைவி கையாணட முறை மெசசத தகுநததாகும போல இருமும போதெலலாம அதை விடப பெருஙகுரலில தானும இருமிச சமாளிதது வநதாள. அதனால, வேறறு மனிதா தன வீடடில தஙகி யிருககினறனரெனறு யாரும சநதேகங கொளளாதவாறு நடநது கொணடாள அமமையாா.

ஒரு வாரததில பூரண குணம. மததியில ஸ்தானீகர் காரியாலயததிலிருநது மேறகொணடு தகவல எதுவும்

கிடைக்கவில்லை. ஆனால் ஸதானீகா மனைவி மட்டும் அடிக்கடி உத்தம சந்த் கடைக்கு வந்து போனாள். மற்றொரு வாரமும் கடந்தது, மனம் புழுங்கி யிருக்கும் பாபு, பிரயாணத்திற்கு அவசரமான உதவி தரும்படி உத்தமசந்த் மூலம் ஸதானீகருக்கு மற்றொரு கடிதம் அனுப்பினார். மறுநாள் ஸதானீகரின் பதிலைக் கொண்டு வந்து சேர்த்தாள் அனாரின் மனைவி. இப்படிப் பல கடிதங்கள் பரிமாறப்பட்டன. கடைசியாக ஒரு கடிதம்

"மிகுந்த சிரமத்தின்மீது சோவியத் சர்க்காரின் சம்மதம் பெற்றுவிட்டேன். இரண்டு தூதர்களின் வருகையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அவர்கள் வந்து சேர்ந்ததும் பிரயாணத்துக்கு ஏற்பாடு தயாராகும். இனி மேல் தாமதம் கிடையாது"

என்று கூறிற்று. அந்த வாரமும் கடந்துவிட்டது.

இரவும் பகலும் இருட்டறையில் அடைபட்டிருக்கும் பாபு, வெளியே சிறிது உலாவ வேண்டுமென ஆசைப்பட்டார். ஓயாது வீதி சுற்றும் வழக்கத்தையுடைய ரஹமத்கான், காபூலை நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டு விட்டதால், பாபுவைத் திருப்தி செய்ய முனைந்தார். உத்தமசந்தும் அதற்கு இடங் கொடுத்தார். தேச ஆசாரத்திற்கேற்ற உடையும் குல்லாயும் அணிந்து கொண்டார் பாபு. கால் சோடுகள் சேரவில்லை, கடையிலே வாங்கிக் கொள்ளலா மெனக் கூறிவிட்டு வெளியே புறப்பட்டனர். அணிந்த உடை அசல் ஆப்கானியரைப் போலக் காட்சி தந்தது. பாபுவும் ரஹமத்கானும் பகல் முழுதும் கடை வீதிகளில் சுற்றி யலைந்து கால் சோடுகளை வாங்கிக்கொண்டு மாலை நேரத்தில் வீடு வந்தனர்.

சோடு வாங்கிய கடையிலே ஓர ரசமான நிகழசசி. அநதக கடையின சொநதககாரர ஓர இநதியர. எபபடித தான மாறு வேடம தரிததிருநதாலும, சுபாஷை ஓர இநதியர என எபபடியோ கணடு கொணடார அநத வியாபாரி வேறு வழியினறி, தான ஓர இநதியனே எனறும, காபூலிலுளள ஹாபிபியா கலலூரியில புரொபஸ ராக இருபபதாகவும, பெயர ஜெயதீன எனறும, இஙகு வநது சில தினஙகள தான ஆகினறனவெனறும், தேச பாஷை தெரியாததால அதிகமாக வெளியே வருவதிலலை யெனறும், அநத வியாபாரியின கேளவிகளுககு வெகு ரசமான பதிலகளைக கொடுததார சுபாஷ

அனறிரவு முழுதும தூககம பிடிககவிலலை, உததம் சநதுடன பேசிககொணடே யிருநதார. மாஸ்கோ செலவதன முககிய நோககஙகளை யெலலாம உததம சநத விரிவாகத தெரிநது கொணடார பாபுவின வாயால

மறறொரு வாரமும ஓடி மறைநதது. தகவல எதுவு மிலலை, தூதரகள எவரும வநதபாடு மிலலை. கவலை அதிகரிததது, மனச சோரவு மணடிறறு கடை வீதிககுச செலவதைக கூடத தடை செயதது மனம. எனன செயவ தெனத தோனற விலலை இபபடியே பொழுது போயக கொணடிருநதது.

ஒரு நாள ஹாஜி சாஹிபின தேனீர விருநது பாபுவும இணஙகினார, அனறு முதல அடிககடி அவர வீட்டுககுச செலவதையும வழககமாககிக கொணடார பாபு. இநத நபர யாரெனறு நினைககிறீரகள? அனனியரனறு, இநதியர தான. முதன முதலில ரஹமத கானும உததம சநதும சநதிததாரகளலலவா? அனறு, நமபிககைககுப்

பாததிரமான இந்த ஹாஜியிடம தான் பாதுகாபபுக்கு இடம கேட்டார உததம சநத. அபபொழுது தன வீட்டில் பிறா நடமாட்டம இருநததால ஒததுக கொளள முடியவிலலே. மேலும தனது முன அனுபவமும தடையாய நினறது. ஒததுககொளளாததோடு ஹாஜி நிறகவிலலே; உததம சநதுககும உபதேசம செயதார தாய நாட்டின் மீது தனககிருநத அபிமானததின காரணமாக, தனது வாழநாளில எததனேயோ இநதியாகளுககுப புகலிடம — பாதுகாபபு — உதவி ஆகியன கொடுதது ஏமாறறமடைநத கதைகளெலலாம சொலலி, உததம சநதை எசசரிககவும் செயதார அநத எசசரிககைககுப பயபபடுபவரா உததம் சநத! ஹாஜியையே மனமாறற மடையுமபடிச செயதார. நாளாவட்டததில, பாபு பறறிய உணமைகளெலலாம தெரிய வரவே, இழநத சநதாபபததுககு வருநதி, எபபடியாவது பாபுவை ஒரு முறையேனும தரிசிதது விட வேணடுமென ஆவலுறறா ஹாஜி. மிகுநத சிரமததுடன தரிசனம கிடைததும, கடவுளேக கணடது போல பேரானநதம கொண்டு ஆதரவு தநதார அபபுறம தான், முன குறிபபிட்ட விருநதும பிறவும

௰அ வெற்றிகரமான பிரயாணம்

இததாலியா உதவி கிடைபபதில காலத தாழ்வு, காபூலில மேறகொணடு தஙகுவதில வெறுபபு, இவை இரணடும் சேரநது வேதனே தநதது காபூலுககு வநததே முழுத் தவறு என்று கூட நினேததார பாபு ஒருயோசனே தோனறிறறு, ருஷ்ய எலலேககு அழைததுச செலல யாரேனும ஒருவரைத தயாரிததால போதுமெனபதுதான் அநத யோசனே. ‘ருஷ்ய எலலேயில கைதியானுல கூட

கவலையில்லை; மாஸ்கோ அதிகாரிகளின செவிகளில செயதி விழுநதால, உடனே விடுதலை கிடைத்துவிடும்” என்ற நமபிககையும பிறநதது அதறகாக எவவளவு செலவு நோநதாலும பொருடபடுததாமல அவவழியைப பினபறறத துணிவு கொணடார ருஷய எலலைககுச் செலலும வழியைத தெரிநதுகொளள எலலைப படம் ஒனறு வாங்கி வரவும பாபு கடடளையிடடார.

ருஷய எலலைககு பாபுவை அழைததுச செலவதறகுத் தகுதியான நண்பர யாரேனும இருககினறனரா? என்ற கேளவி, உததமசநதின சிநதனையில புகுநது வேலை செயயத தொடஙகிறறு ஆபகன–ருஷய எலலையில ஓடுகினற ஹாங்கோ நதிக கரைககு அடிககடி சென்று திருமபும ஒருவரது நினைவு வநதது 20 வருடஙகளுககு முன கொலைககுறறம செயதுவிடடு, தபபியோடி ஆபகனில ஆபகன பிரஜையாகவே வாழும அநத நபருககு, எலலைக்குச செலலும திருடடு வழிகள தெரிநதிருககலா மென நமபினார உததமசநத. அவர ஒருசமயம லாரி டிரைவராகவும இருநதிருபபதால, டிரைவாகளின நடபும இவருககு ஏறபடடிருககலா மெனக கருதினார ஆபகன சுதநதிர தினததன்று சூதாடட நிலையம ஒன்று அமைத்து அதனால கிடைககும வருவாயைக கொணடு, வருட முழுதும் வாழ்ககை நடததும அநத நபருககு, கைதேரநத தநதிரங களும தெரிய வரலாமெனறும நினைததார. அததுடன் உலக அனுபவம—எதிரிகளை முறியடிககும சொலவனமை அசையாத மனோதிடம – அனறாட உலக நிகழசசிகளில் ஆழநத சிநதனை ஆகிய இயலபுகளும அநத நபரிடம பிரகாசிததன ஆதலால பாபுவின கருததை நிறைவேறற இவரை உபயோகிததுக கொளளவதென முடிவு செயதார்.

ஒருநாள், அந்த நபரைச் சந்தித்து இரகசியமாக— ஆனால் பாபுவின் உண்மை வரலாறுகளோ லட்சியமோ எதுவும் அவருக்குப் புலனாகாதபடிப் பேசி, மிகச் சாமர்த்தியமாக, நடக்கவேண்டிய காரியங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்தார். அவரும் இந்தக் கடுமையான வேலையை, எவ்வளவு சிரமப்பட்டேனும் தன் முழு சக்தியையும் உபயோகித்து வெற்றிகரமாகச் செய்து முடித்துத் தருவதாகவும் உறுதி கூறினார் இந்த வேலைக்கு ஆப்கன் ரூபாய் 700 தருவதாகவும், முன் பணமாக ரூபாய் 200-ம் எல்லை சேர்ந்து விட்டதாகப் பாபுவின் கைச்சாத்து கிடைத்ததும் பாக்கியைக் கொடுத்து விடுவதாகவும் உத்தமசந்த் பேசி முடித்தார். மறுநாட் காலை தன்னை வந்து சந்திக்கும்படி உத்தமசந்த் கூறிவிட்டு, எல்லைப் பட்டத்துடன் வீடு திரும்பினார்

உதவியாளர் தயாரித்த விபரமெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டே, பாபு அவர் கூறிய வழிகளெல்லாம் சரிதானாவென்று படத்தைப் பார்த்து ஆராய்ந்தார். சரியான வழிகள் தாமென்த் தோன்றிற்று. மூன்று தினங்களில் அந்த உதவியாளருடன் வெளியேறிவிடுவதென நிச்சயித்தார்.

மறுநாட் காலை பத்தரை மணிக்கெல்லாம் உத்தமசந்த் கடைக்கு அந்த நபர் வந்துவிட்டார். இருவரும் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். கடை முன்னே ஒரு மோட்டார் வந்து நின்றது. ஸ்ரீமதி கரோனி இறங்கி வந்து கடையில் நுழைந்தாள். உத்தமசந்த் பேச்சை நிறுத்திவிட்டு, ஸ்ரீமதி கரோனியுடன் சில நிமிடம் ஏதேதோ ரகசியமாகப் பேசிவிட்டு, பாபுவின் கடிதத்தை அம்மையாரிடம் கொடுத்தார். காரும் சென்று விட்டது, அவ்வமயம் ரஹ்மத்கானின் வருகை. ருஷ்ய எல்லைக்கு அழைத்துச்—

செல்ல வந்திருக்கும் அந்த நண்பரை உத்தம சந்த் ரஹ்மத்கானுக்கு அறிமுகம் செய்துவைத்தார். இரவு அந்த நண்பர் வீட்டில் மந்திராலோசனை, பிரயாணத் திட்டம் தயாராயிற்று. ரஹ்மத்கான் தன் நண்பர் ஒருவருக்குத் தேவையான ஒரு ஜோடிச் செருப்பும் வாங்கியும் வாங்க, அவரிடம் கொஞ்சம் பணம் கொடுத்து விட்டு வீட்டுக்குத் திரும்பினார்.

அன்று மாலையில், உத்தம் சந்தின் நெருங்கிய நண்பர் ஒருவர் உலர்ந்த பழ வியாபாரி—ஜீவன் லால், பெஷாவரிலிருந்து வந்து சேர்ந்தார். அவர் காபூலுக்கு வந்தால் உத்தமசந்த் வீட்டிலேதான் தங்குவதும் உணவு கொள்வதும் வழக்கம். இந்தத் தடவை உத்தமசந்த் உபசாரம் செய்வதில் தயங்குவதைக் கண்டார். மறுநாள் சூதாடியான அந்த நண்பருடன் கடையில் உத்தமசந்த் பேசிக்கொண்டிருந்ததைக் கண்டதும், அவருக்குக் கோபமுண்டாயிற்று. ரஹ்மத்கானின் சந்திப்பில் அவநம்பிக்கை பிறந்தது. ரஹ்மத்கானை யாரென்று அறிய ஆவல் கொண்டார். நூறு ரூபாய் நோட்டை உத்தம சந்த் சூதாடியிடம் கொடுத்ததை நேரில் கண்டதும், ஜீவன் லாலுக்கு அடங்காத கோபம் பொங்கிற்று. அவர்கள் முன்னிலையிலே கண்டிக்கவும் முற்பட்டார். எல்லாம் நட்பின் தூய்மை காரணத்தால் தான்.

ஜீவன் லாலின் கோபாவேசத்தைக் கண்ட ரஹ்மத்கானும் சூதாடியும் கோபம் கொள்ளத் தொடங்கினார்கள். தங்கள் கோபத்தை வெளிக்காட்டாமலே அவ்விருவரும் வெளியேறி விட்டனர். பார்த்தார் உத்தம சந்த், இனிமேலும் உண்மை வரலாறுகளை ஜீவன் லாலுக்குச் சொல்ல மறுத்தால், ஒருக்கால் நடைமுறை விஷயங்கள்

வெளியாகி விடுமோவென அஞ்சினார். ஜீவன லாலோ உததம சந்த் பேசசிலிருந்து, ஏதேதோ ரகசிய வேலைகள நடை பெறுவதாகத தெரிநததும, உண்மையைத தெரிநது கொளளப பேராசைகொண்டார 'ஒருபோதும துரோகம் செயவதிலலை' என உறுதிமொழிகூறி கெஞசிக கும்பிடடுக் கூததாடினார். யோசிததுச சொலவதாக உததம சந்த் கூறியதில திருபதி கொளளவிலலை. இரவில பாபுவுககு விஷயம தெரிவிககபபடடது. தீரககாலோசனை செயது, தான வெளியேறிய பினனார ஜீவன லாலுககு இரகசி யததைத தெரிவிபபதில ஆடசேபனையிலலை யெனற முடிவுககு வநதார பாபு

மறுநாள காலையில மீண்டும ஜீவனலாலின தொநதரவு, 'மனைவிககு உடல நிலை சரியிலலை, ஆதலால யோசனைககு நேரம கிடைககவிலலை' என்று உததம சநத மழுபபினார். கடையிலிருநது இரவில வீடுதிருமபியதும, சூதாடியுடன பாபு செலவதறகான எலலா ஏறபாடுகளையும ரஹமதகான் செயது முடிததுவிடடதாகவும, லாரிககு ஏறபாடு செயவது ஒனறுதான பாககி யெனறும தெரியவநதது.

அடுதத நாள, வழககமபோல கடையில உடகாரநதி ருநதார உததமசநத. ஜீவன லாலும அபபு வநது பழைய பலலவியைப பாடத தொடஙகினார எபபொழு தாவது உணமையைச சொலலி விடுவதாகச சொலலிச சாநதபபடுததிக கொணடிருககும நேரததில, ஸ்ரீமதி கரோனியின வருகை இரகசியக கடிதம ஒனறை உததம சநதிடம சோபபிததுவிடடு, அமமையார சென்று விடடாள இதைககண்டதும ஜீவன லாலின பேராசை அளவு மீறிறறு. புதிராகத் தோனறின நிகழசசிக

னெல்லாம். தொந்தரவு மிஞ்சுகிறது. மிகச் சாமர்த்தியமாகத் தப்பித்து வீடு திரும்பினார் உத்தம சந்த்.

ஸ்ரீமதி கரோனி தந்த கடிதம் போஸிடம் கொடுக்கப் பட்டது.

"ரோமிலிருந்து தூதர்கள் புறப்பட்டு விட்டனர். அனுமதிச் சீட்டுக்கு உங்கள் போட்டோ தேவை. நாளை பகல் 11-மணிக்கு தாப் ரோடில் உங்களுக்காகக் காத்து நிற்கும் காரில் ஏறிக்கொள்ளுங்கள். போட்டோ பிடித்ததும், புறப்பட்ட இடத்தில் உங்களை அந்தக் கார் கொண்டுவந்து சேர்த்துவிடும். ஒரு வாரத்துக்குள் பிரயாணத்துக்குத் தயாராகுங்கள்" என்று எழுதியிருந்ததைக் கண்டதும் நீண்ட ஆராய்ச்சியில் பாபு ஈடுபட்டார் 'போட்டோவைக் கொடுப்பதில் எவ்வித நஷ்டமும் இல்லை' என்ற முடிவு கண்டார். ஜீவன் லாலின் தொந்தரவை உத்தம சந்தால் தாங்கமுடியவில்லை யென்பதறிந்த பாபு, உத்தம சந்திடம் "வேறு வழி யில்லாவிட்டால் அவரிடம் இரகசியத்தைக் கூறி விடுங்கள்" என உத்தரவிட்டார்.

மறுநாள் பொழுதும் விடிந்தது கடைக்கு வந்து விட்டார் ஜீவன் லால் பழைய தொந்தரவை மீண்டும் தொடர்ந்தார் கேட்டுக்கொண்டேயிருந்த உத்தம சந்த் எச்சரிக்கை செய்து, நடந்ததை—நடப்பதை யாவும் ஒன்று விடாமல் ஜீவன் லாலுக்குத் தெரிவித்தார். அவ்வளவு தான், ஜீவன் லாலுக்குப் பாபுவை நேரில் காணவேண்டு மென்ற துடிதுடிப்பு உண்டாயிற்று. 'முயற்சி செய்கிறேன்' என்ற பதிலைக் கொடுத்துவிட்டு வீடு வந்தார். வீட்டில் வழக்கம்போல் பழைய ஆராய்ச்சி நடைபெற்றது. 'மாஸ்கோ—மாஸ்கோ' என்று புலம்பிக்கொண்டிருந்த

பாபுவின 'மனதில, புதிய மாறறம புகுநதிருபபதைப் பார்தத மறறவாகள மகிழசசி யடைநதனா.

குறிபபிடட நேரததில குறிபபிடடபடி போடடோ எடுககசசென்று திருமபி வநதாா சுபாஷ. மாலையில ஹாஜி வீடடில தேனீா விருநது. உததம சநதும கலநது கொணடாா. சிறிது நேரம ஹாஜி சாஹிபின ஜொமன மனைவியுடன ஜொமன பாஷையில பாபு பேசிககொணடிருநதாா. இரவில வீடடுககுத திருமபியதும முடிவு செயயபபடாமலிருநத பழைய பிரசனையை மீணடும தொடாநதனா. அசசு நாடுகளுககுச சென்றுவிடடால அங்கிருநது மாஸகோ செலவது எளிது என்றும, அனுமதி மறுககபபடடாலுஙகூட அசசு நாடுகளிலேயே தங்கிவிடுவதால நனமையே தவிர கெடுதி யொன்றுமிலலையென்றும பாபு கருதியதால, சூதாடியுடன செயதிருநத ஏறபாடடைத தடடிககழிகக வேணடியதாயிறறு

அடுதத நாள காலையில ஜீவன லாலும உத்தம சநதும பேசிககொணடிருநதனா. ஸ்ரீமதி கரோனி மறறொரு கடிதததைக கொணடுவநது கொடுததாா. கவனிததுக கொணடிருநத ஜீவன லாலுககு, அமமையாரைபபறறியும அறிநதுகொளள ஆசையுணடாயிறறு அதுவும தெரிவிததாயிறறு. கடிதததைப பாபுவிடம சோபபிகக அவசரப படடுககொணடிருநத உததம சநதுடன, ஜீவன லாலும சில பழவகைகளை எடுததுககொணடு பாபுவின தரிசனததுககுக தயாரானாா. தரிசனம கிடைததது, அங்கேயே தஙகவும தலைபபடடாா ஜீவன லால.

பிரயாணததுககாக இரணடு சூடடுகள தயாரிககப் பட்டு ஹாஜியின மனைவி மூலம ஜொமனிககு அனுபபப

பட்டன. இரண்டு நாட்கள் சென்றதும் இத்தாலிய ஸ்தானிகரும் அவரது மனைவியும் உத்தம சந்த் கடைக்கு வந்து, கடைசிக் கடிதம் ஒன்றைக் கொடுத்துச் சென்றனர்.

“பெப்ருவரி 16-ம் தேதியன்று பகல் 2 மணிக்கு பிரயாணத்துக்கு வேண்டிய சாமான்களை யெல்லாம் உத்தம சந்த் கடையிலிருந்து ஒருவர் எடுத்துச் செல்வார். 17-ம் தேதி இரவு 8 மணிக்கு ஜெயதீனும் ரஹமத்கானும் ஸ்ரீமதி கரோனி வீட்டுக்கு வந்து விருந்துண்ண வேண்டும். 18-ம் தேதி அச்சு நாட்டுத் தூதர்கள் பாபுவை அழைத்துச் செல்வர்” என்று அக்கடிதம் கூறிற்று. இந்தக் கடிதம் கண்டதும், பாபு உள்ளங் குளிர்ந்தார், உடல் பூரிப்படைந்தது.

பெப்ருவரி 16-ம் தேதி நெருங்கிற்று. கடிதப்படி கடையிலிருந்து சாமான்களும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. அன்று இரவுதான் உத்தம சந்த் வீட்டில் பாபு தங்கிய கடைசி இரவு. மறுநாள் பொழுது விடிந்தது. காலை 4 மணிக்கே ஆகாரம் புசித்துவிட்டு உத்தம சந்தின் குழந்தைகளுக்கு அன்பு முத்தங்கள் ஈந்தார் பாபு. உத்தம சந்திடமும் அவர் மனைவியாரிடமும் விடை பெற்றுக் கொள்ளும் சந்தர்ப்பம், எல்லோர் கண்களையும் கண்ணீர் மறைத்தது; நா அசைவற்றது. பிரிவாற்றாமைக் காட்சி: கலங்கிய கண்களுடன் பாபுவின் காலடியில் வீழ்ந்தார் உத்தம சந்த். “ஏதேனும் குறைகள் நேர்ந்திருந்தால் மன்னிக்க வேண்டும்” எனப் பிரார்த்தித்தார் உத்தம சந்த். “எவ்வித குறையும் நேரவில்லை, கவலை வேண்டாம்” என்று கண்ணீர் துடைத்து, “எச்சரிக்கையா யிருங்கள் மிக எச்சரிக்கை வேண்டும், போலீஸ் சென்றதும் தகவல்

தருகிறேன்" என்று ஆறுதல் கூறித் தேற்றி விடை பெற்றுக்கொண்டார்.

மத்தியானம் ஹாஜிசாஹிப் வீட்டில் விருந்து. உத்தம் சந்தும் அழைக்கப்பட்டார். விருந்து முடிந்ததும் அங்கு தங்கிவிட்டு, இரவு 8-மணிக்கு கரோனியின் வீட்டுக்கு சென்றனர் ஜெயதீனும் ரஹமதகானும். மறுநாட் காலை 9-மணிக்கெல்லாம் 'போஸ் பிரயாணமாகிவிட்டார்' என்ற செய்தியை ரஹமதகான் கொண்டுவந்து சேர்த்தார். இரு ஜெர்மானியர்—ஒரு இத்தாலியர் ஆக மூவர் துணையோடு காட்டடைன் என்ற புனைபெயருடன் சுபாஷ் சந்திரர் விமானத்தில் பறந்து சென்றார்

௧௧ ஜெர்மனியில் 'பரீஸ் இண்டியன்'

விமானம் 1941 மார்ச் 28-ம் தேதி சுபாஷ் பாபுவை பர்லினில் கொண்டு சேர்த்தது "மாபெரும் இந்தியத் தலைவரும் மாஜி இந்திய ராஷ்டிரபதியுமான சுபாஷ் சந்திர போஸ் ஜெர்மன் தலைநகரான பர்லினுக்கு, சுகமே வந்து சேர்ந்தார்" என்று ஜெர்மன் பத்திரிகைகளில் செய்தி வெளியாயிற்று பாபுவின் படங்களும் அப்பத்திரிகைகளை அலங்கரித்தன. சில தினங்களில் அந்தப் பத்திரிகைகள் உத்தம் சந்துக்கும் கிடைத்தன. காபூலிலிருந்து ருஷ்ய எல்லைக்குக் காரிலும், அங்கிருந்து மாஸ்கோவுக்கு ரயிலிலும், மாஸ்கோவிலிருந்து பர்லினுக்கு விமானத்திலும் பாபு பிரயாணம் செய்ததாக ஸ்ரீமதி கரோனி மூலம் உத்தம் சந்துக்குத் தெரியவந்தது.

1939 செப்டம்பரில் தொடங்கிய 2-வது உலக மகா யுத்தம் ஐரோப்பாவைக் கதிகலங்க வைத்தது. ஜெர்மனி

ஹிடலரும இததாலி முசோலினியும வெறறி மாலை சூடி நேச நாடடினரை வெறறிகரமாகப பின வாஙகுமபடிச செயகினற தருணததில, சுபாஷ சநதிரா பொலினை யடைநதார. ஹிடலரால வரவேறகப படடார. கருதிய எணணம கைகூட முயறசிககலானார.

ஏநத அடிமைநாடும பிறநாடடு உதவியினறி சுதநதிர மடையவிலலை யெனனும உண்மையைப படிததறிநதிருநத பாபுவுககு, இனறைய சுதநதிர நாடுகள தததம சுதநதிரங களைக காபபாறறிக கொளள-பிறநாடடு உதவியை நாடிப பலையினிதது நிறகினற காடசி ஆதரவு தநதது. மீளாத அடிமைப படுகுழியில கிடநதுழலும தனது தாய நாடு, சுதநதிரம பெறும பொருடடு அனனியா உதவியைப பெறுவதில இழிவு ஒனறுமிலலை யெனக கருதினார. அநத நமபிககை அஸதிவாரததின மீது சுதநதிர மாளிகையை நிாமாணம செயயத தீாமானிததார. அடிமைத தளையை ஆயுதததால அறுததெறிவதே தனது கடமை யெனறு திடசிததம கொணடார முதனமுதலில, தானே ஒா போா வீரனாக இருநதால தான, கனவு நனவாக முடியுமெனற எணணம பிறநதது. உடனே நவீன சாதனஙகளுடன போா புரியும ராணுவப பயிறசியைத தொடஙகினார. ஏறகனவே சிறு பிராயததில ராணுவக காலாடபயிறசியில தனககிருநத தோசசி, இநதப பயிறசியை எளிதாககிறறு. பயிறசியில வெறறி பெறறதும, ஐரோபபாவில வாழும இநதியாகளின சுதநதிர மனப்பானமையைக கணடறிய, சுறறுபபிரயாணததை மேற கொணடார.

இநநேரததில, ஐரோபபிய யுதத நிலவரததைச சாதகமாககிக கொணட ஜபபானியா, ஆசியாப போருககு

முரசறையத தொடங்கினா 1941 டிசமபர் 7-ம தேதி பால துறைமுகததைத தாககி, கிழககாசிய யுததததைத ஜபபானியா ஆரமபிததது வைததனா. 13-ம தேதி குவாம, 22-ல வேக, 25-ல ஹாஙகாங ஆகியன வீழசசியுறறன. மினனல வேகததில பல பிரதேசஙகள ஜபபானியா கையில அகபபடத தொடஙகின இபபடியாக ஆசியாவும ஐரோபபாவும யுத்தப புயலால அவதியுறறன.

சுறறுப பிரயாணததைத முடிதது விடடு பெர்லின திருமபிய சுபாஷ, "இநதியாவை மீடகும பொருடடு, ஆஙகிலேயா ஆடசியை ஆழமாயப புதைகக, இநதியாவுக்கென தேசிய ராணுவம ஒனறு தேவை, ஆரமபததில் 400 போ கிடைததால போதும" எனறு ஒரு வேணடுகோள வெளியிடடாா. அவ வேணடுகோளை மரியாதையுடன ஏறறுககொணடனா ஐரோபபாவில சிதறிககிடநத இநதியாகள ராணுவததில சோ 1400 இநதியாகள முனவநதனா இநத 1400 பேரையும கொணட இநதிய தேசிய ராணுவததை 1942 ஜனவரி 26-ம நாள டிரெஸடன எனனுமிடததில நிறுவினா. சில தினஙகளில அநத ராணுவம 4000 பேரைக கொணடதாகவும வளாசசி பெறறது "பிரீ ஸ இணடியன" எனறு இநதராணுவததை ஜொமனியா அழைததனா. ஆபரிகக ராணுவததை யொதத உடையும தாவுமபுலி பொறிதத மூவாணச சினனமும இநத ராணுவததுககு அளிககப படடன டிரெஸடன, அனுபாக போனற பல முககிய ராணுவ முகாமகளில அதி தீவிரப் பயிறசி பெறறனா 15 கமபெனிகளைககொணட ஒரே பிரிகேடடாக விளஙகிய இநத இநதிய தேசிய ராணுவம், ஹாலநது-தெறகு பிரானஸ்-லாரோசெலலி ஆகிய பகுதிகளின தறகாபபு அரணகளுககு அனுபபபபடடது

ஐரோப்பிய போர்முனையில் பல இடங்களுக்கு இந்திய தேசிய ராணுவம் அனுப்பப்பட்ட போதிலும், இந்த ராணுவத்தை அபாயகரமான போர்முனைகளுக்கு அனுப்பலாகாதென்றும், இன்னும் பல போர்த்தொழிற் பயிற்சிகளை அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டுமென்றும் நாஜி சர்க்காரிடம் கண்டிப்பான ஏற்பாடு செய்தார் பாபு. அத்துடன் 'இந்திய தேசிய ராணுவம், பிரிட்டிஷ் படை அமெரிக்கப் படைகளுடன் மட்டுமே போரிட வேண்டும், வேறெந்த நாட்டுப் படையுடனும் போரிடக் கூடாது' என்றும் கட்டளையிட்டார். இந்த ஏற்பாட்டையும் கட்டளையையும் கண்ட நாஜி சர்க்கார் திகைப்பும் ஆச்சரியமும் அடைந்தது. போஸின் இலட்சியத்தையும் ஆற்றலையும் கண்டு மகிழ்ச்சியுற்றனர் நாஜித் தலைவர்கள். ஆதலால், போஸ் சர்க்காரின் கொள்கைகளை எட்டிப் பார்க்கவும் ஜெர்மன் சர்க்காருக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை. நேசப்பான்மையுடன் சம அந்தஸ்து அளிக்கப்பட்டது. இந்திய தேசிய ராணுவம் அமைக்கப்பட்டு — பயிற்சி பெற்றதும், போர்முனைக்குச் செல்லும் தறுவாயில் நடை பெற்ற அணிவகுப்பின் போது, எதிர்பார்த்தபடி விஜயம் செய்து ராணுவ மரியாதை செலுத்திய ஹெர் ஹிட்லர், ஆற்றிய 12 நிமிடச் சொற்பொழிவொன்றே, இந்த ராணுவத்தின் அமைப்பைத் தெளிவு படுத்தும். அந்தப் பிரசங்கத்தில் ஹிட்லர் குறிப்பிட்டார் —

"சுதந்திர இந்திய சர்க்காரின் தற்காலிகத் தலைவர் மேன்மை தங்கிய ஹெர் சுபாஷ் சந்திர போஸ் அவர்களது ராணுவப் படைக்கு, நான் ஆலோசனை கூறுவதோ-கட்டளையிடுவதோ நேர்மையல்ல, ஏனெனில் அவர்கள் சுதந்திர அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த

வர்கள். ஜெர்மன் வீரர்களே! ஜெர்மன் மக்களே! நீங்கள் மட்டும் உங்கள் சிந்தையில் ஒரு விஷயத்தை நன்றாகப் பதியவைத்துக் கொள்ளவேண்டும். எட்டுக் கோடியினராகிய உங்கள் தலைவிதி, உங்கள் தலைவர் பியூரரிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டிருப்பது போல், நாற்பது கோடியினராகிய இந்தியர்களின் உரிமைகளைப் பெற ஹெர் போஸ் சபதம் கொண்டிருக்கிறார். ஆதலால் உங்கள் தலைவருக்கு எவ்வளவு மரியாதையும் ஒத்துழைப்பும் அளிப்பீர்களோ, அதைப் போலவே ஹெர் போஸுக்கும் அவரது சகாக்களுக்கும் அளிப்பீர்களாக!"

ஐரோப்பாவிலே பல போர் அரங்கங்களிலும் ஆங்கிலேய அமெரிக்கப் படைகளை எதிர்த்துப் போரிட்டுக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே, ஆசியாவிலே - இந்தியாவுக்கு வெளியே, தனது படையை விஸ்தரிக்கவோ - அல்லது தனியாக ஓர் படையை அமைக்கவோ செய்தல் நலம் என்று சுபாஷுக்குத் தோன்றிற்று. இந்தியர்களுக்கென 14 பிரசங்கங்களை ஜெர்மன் ரேடியோ மூலம் செய்தார். இவ்வாறு ஏறக்குறைய இரண்டு ஆண்டுகளை ஐரோப்பாவிலே செலவிட்டு வரும்போது, கிழக்காசியா இந்தியர்களின் அழைப்புக் கிடைத்தது. ஐரோப்பாவிலேயுள்ள "ப்ரீஸ் இண்டியன்" இராணுவத்தை ஸ்ரீ நம்பியாரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு, டோக்கியோவுக்குப் பிரயாணமானார். பிரயாணத்துக்கு ஜெர்மன் நீர்மூழ்கியும் ஜப்பான் நீர்மூழ்கியும் துணை செய்தன. 1943 மார்ச் மாதத்தில் புறப்பட்ட பிரயாணம் டோக்கியோ வந்து சேருவதற்குள் மூன்று மாதங்கள் பிடித்தன. யுத்த மேகங்களால் நேர்ந்த தொந்தரவுகள் அனைத்தையும் சமாளித்துக்

கொண்டு, ஜூன மாத இறுதியில டோககியோ வநது சோநதாா. ஜபபானிய ராணுவத தலைவாகள - மநதிரிகள - பிரமுகாகள அனைவரையும சநதிததுப பேசினா.

உய கிழக்காசியாவில் எழுச்சி

ஐரோபபாவிலே சுபாஷ் போஸ இநதியாகளின உணாச சியைததட்டி யெழுபபிக கொணடிருககும நேரததில, 1941 டிசமபா 7-ம நாள ஆசியாவிலே நேச நாட்டினா மீது ஜபபானின போாப பிரகடனம அதே தினததில டோககியோவில வசிதது வநத இநதியாகளும விழிப பெயதி ஒனறு கூடி ஆலோசனை செயதனா. முதல மகா யுததததினபோது, தாய நாட்டின விடுதலைக கிளாசசி யில முனனினறதன விளைவாக, டோககியோவில வாழநது வநத ராஷபிகாரிபோஸ தலைமையில ஓா கமிட்டியும அமைககப பட்டது. அநதக கமிட்டி டிசமபா 26-ம தேதி டோககியோ இரயிலவே ஹோட்டலில ஓா மகா நாட்டைக கூட்டிறறு. 50 பிரதிநிதிகள கலநது கொண டனா. இநதியாவின விடுதலைதான ஜபபான அரசாங கததுககு வெறறியைத தாமுடியுமெனறும, ஜபபான வெறறிபெற விருமபினால இநதிய விடுதலைககு அதன உதவி தவிாகக முடியாத தேவை யெனறும, இநதியா வில பிரிட்டிஷ ஆதிககம இருககுமவரை ஜபபானின வெறறி குதிரைக கொமபுதானெனறும அம மகாநாடு தீாமானிததது இததீாமானம ஜபபான் அரசாங்கததைக கலககியது. நீணட பரிசிலனையின பினனா, ஜபபான தலையை அசைததது. கிழககாசிய இநதியர்களின இயககமும ஓா தலைமை ஸதாபனததை நிறுவிறறு. ஆககவேலைகளுட ஆரமபமாயின

டிசம்பர் 7-முதல் 26-க்குள் ஜப்பானியர் பெற்ற வெற்றி அளவிடற்கரியதே. ஜப்பானியரின் மின்னல் தாக்குதல்களை எதிர்த்து நிற்கச் சக்தியற்று பிரிட்டிஷ் ராணுவம் பின் வாங்கிக்கொண்டே யிருந்தது. பின் வாங்கும் வேகத்தில், தங்களுடன் தோளோடு தோள் நின்ற இந்திய ராணுவத்தினரையும், இந்தியப் பொது மக்களையும் நடுச்சந்தியிலே விட்டு விட்டனர். தங்கள் உயிரையும் உடைமையையும் மட்டுமே பெரிதெனக்கருதி வெற்றிகரமாகப் பின் வாங்கினர் பிரிட்டிஷார். 1942 பெப்ருவரி முதல் தேதிக்கெல்லாம் பஸிபிக் சமுத்திரத்திலிருந்து அநேகமாக வாபஸாகி விட்டனர்.

பெப்ருவரி 2-ம் தேதி தாயலாந்து வழியாக சிங்கப்பூரில் நுழைந்தனர் ஜப்பானியர். 15-ம் தேதி சிங்கப்பூரும் வீழ்ந்தது. அழைத்து வந்த பிரிட்டிஷ் வல்லரசு போதிய ஆயுத பலமும் இதரத் தேவைகளும் அளிக்காமல் தன்னந்தனியே விட்டு விட்டு ஓடியதைக்கண்ட இந்திய ராணுவம் சரணாகதி யடைந்தது ஜப்பானியரிடம். அதுவும் பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளின் உத்தரவுப்படிதான். மன்னர் கமிஷன் பெற்ற அதிகாரிகள் உட்பட எல்லா இந்தியர்களும் பாரர் பார்க்கில் கூடவேண்டுமென்ற அந்த உத்தரவுக் கேற்ப, பெப்ருவரி 16-ம் தேதி நடைபெற்ற அந்தக் கூட்டத்தில், பிரிட்டிஷ் சர்க்காரின் பிரதிநிதியான கர்னல் ஹண்ட் ஜப்பானிய இரகசிய இலாகாத் தலைமை அதிகாரி மேஜர் புஜிவாராவிடம் இந்திய ராணுவத்தை ஒப்படைத்து விட்டார்.

இந்திய வீரர்கள் சிறை முகாம்களில் அடைபட்டனர். இரண்டு தினங்கள் சென்றதும், மேஜர் புஜிவாரா

இநதக கைதிகளிடம வந்து, இநதியாகளையும கைதி யான இநதியப படையினாகளையும ஒனறு சோதது 'இநதிய சுதநதிர லீக' என ஒா இயககம ஆரமபிகக வேண்டுவதன அவசியததைத ஆலோசிககுமபடிக கேட்டுக கொணடாா. இநதியா யாரையும எதிரிகளாகப பாவிப பதிலலை யெனறும, இநதியாகளுககு வேண்டிய எலலா உதவிகளையும செயயத தயாராக இருபபதாகவும உறுதி மொழி கொடுததாா. இநத யோசனை இநதியாகளால வரவேறகப படடது. ஆனால ஜபபானியாகளின கைப பாவைகளாக இருகக யாரும விருமப விலலை.

இநதச சநதாபபததில, டோகயோவில ராஷபிகாரி போஸ தலைமையில, மலேயா — தாயலாநது (சயாம) ஹாஙகாங—ஷாஙகாய ஆகிய இடஙகளிலுளள இநதியா களின மகாநாடொனறு நடைபெறறது மாாச 23 முதல 30-ம தேதி வரை நடைபெறற அம மகாநாடு அனனியா தலையீடு சிறிதுமினறி பூரண சுதநதிரம பெறுவதும, அதறகு இநதியரால நிாவகிககபபடும ஒா இநதியத தேசிய ராணுவததான நடவடிககை எடுகக வேண்டு மெனபதும, இலடசியமாகக கொணட தீாமானததை நிறைவேறறிறறு. அததுடன இநதியச சுதநதிரச சேனை ஒனறு அமைககவும நடவடிககை எடுபபதென, மறறொரு தீாமானததையும அம மகாநாடு நிறைவேறறிறறு.

அதன பினனா ஏபரில 22, 23, 25 தேதிகளிலஅகில மலேயா இநதியாகளின மகாநாடொனறு சிஙகபபூரில நடநதது. டோககியோ மகாநாட்டின லடசியததைத உறுதிசெயது, மலேயாவுககென ஒா மதய ஸதாபனத தையும இமமகாநாடு தோறறுவிததது. மறுநாள

பெர்லின் ரேடியோவில் சுபாஷ் சந்திரா ஆற்றிய சொற்பெருக்கை, பிடிபட்ட பிரதேசங்களிலுள்ள இந்தியர்களை வருடக்கேட்டனர். காந்த சக்தி கொண்ட அப்பிரசங்கத்தில் சுபாஷ் பாபு கூறினார்:

"உலகத்திலேயே இந்தியாவுக்கு ஒரே ஒரு விரோதி தான் உண்டு. சுமார் நூறு வருடங்களாக இந்தியாவின் இரத்தத்தை உறிஞ்சிக் கொண்டிருக்கும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் தான் - அந்த விரோதி. அடிமை வாழ்வு வேண்டுமா? சுதந்திரம் வேண்டுமா? என்பதைத் தான் இந்தியர்கள் தீர்மானிக்க வேண்டும். இவ்விரண்டில் ஒன்றை இந்தியா உறுதியாகப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டும். பிரிட்டனின் கூலியாட்கள், என்னை - 'அச்சு நாட்டு ஏஜண்ட்' என்று எத்தனை தான் பழித்தாலும், வாழ் நாள் முழுமையும் தேசத்துக்கே அர்ப்பணித்து நிற்கும் எனக்கு, எந்த நற்சாட்சிப் பத்திரமும் தேவையில்லை. உடம்பில் கடைசி மூச்சு இருக்கும் வரை இந்த உறுதியிலேயே இருப்பேன். உலகின் எந்தப் பாகத்தில் இருந்தாலும், என் உயிர் — உடல் — உழைப்பு யாவும் இந்தியாவுக்கும் இந்தியருக்குமே உரிமை. பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் வீழ்ச்சியைத் தடுக்க எந்த உலக சக்தியும் இல்லை. இவ்வளவு வேகமாகவும் வெற்றியுடனும் கடைசி வீழ்ச்சியை அணுகிக் கொண்டிருக்கிறது பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யம். இதுவே தருணம்! நெருங்குகிறது நம் விமோசனம்! இந்தியச் சோதரர்களே! கச்சையை இறுக்கிக்கொள்ளுங்கள்" என்று.

அவ்வளவுதான், மலேயா இந்திய மக்கள் கச்சையை வரிந்து கட்டத் தொடங்கினர். மே 10-ம் தேதிக்குள்ளாக அகில மலேயா இந்திய சுதந்திர

மீதில 95,000 பேர அங்கததினராகி விட்டனர். 22 கிளைகளும முளைத்தன.

எலலா வறறிறகும தலைமை ஸ்தாபனமாகிய கிழக்காசிய இநதிய சுதநதிர இயககததின மறறோர மகாநாடு ஜூன 15-ம தேதி முதல 23-ம தேதி வரை, தாயலாநது தலைநகரான பாங்காங்கில நடைபெறறது. ராஷ் பிகாரி போஸ தலைமை. கிழககாசியாவிலுளள எலலா இநதியச் சுதநதிரச சஙகங்களின பிரதிநிதிகளும அதில கலநது கொணடனா பிரிட்டிஷாரால சிஙகபபூரில கைவிடப் பட்ட இநதிய ராணுவ அதிகாரிகளும வநதிருநதனா. அவவமயம, திலகாகாலததுப பழைய சிஙகம ராஷ் பிகாரி செயத வீர காஜனை, அஙகிருநத மககளின உணாசசி நெருபபுககு நெய வாாதத தெனறால மிகையனறு.

“நமமுன காததிருககும கடுமையான இவவியக கததில, அரும பெரும தியாகஙகளைச செயய வேணடியவாகள நாம. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை ஒழிதது சுதநதிர இநதியாவைக கணணால காண பதறகுமுன, நமமுள பலா உயிரிழகக நேரும் வருஷக கணககில இநதிய நலததுககாகவே ஜபபானில உழைதது வரும நாங்கள, அடிமை விலஙகிலிருநது ஆசியா முழுமையுமே விடுவிககப் போதுமான பலததுடன ஜபபான இருககிற தெனபதை உணருகினறோம. நூறு ஆணடுகளுககு ஒரு முறைகூட கிடைகக முடியாத தோர அரிய சநதாபபம இது. இநதச் சநதாபபததை நாம இழநது விடலாகாதெனபதை நனறுகத தெரிநது கொளளவேணடும. நாம நமது இலட்சியததை யடைய, ஜபபானும் அசசு நாடுகளும நமககு அளிதது வரும உதவி - நமபிககை - வாககுறுதி ஆகிய கைஙகரியஙகளுககு நமது வநதனம இநதக

கடைசி சுதநதிரப போரில வெறறி நமககுததான. சநதேகமிலலை. ஆதலால நாம அனைவரும! அநத வெறறியை நாடி ஒருங்குதிரணடு புறபபடுவோமாக' நாம அனைவரும இநதியர, நமது எதிரி பிரிட்டிஷார, இநத மநதிரம நம மனதில ஓயவொழிவு யினறி ஒலிககவேணடும"

இபபடி இநதக கிழச சிஙகம காஜிததால, இளஞ சிங்கங்கள எனனதான செயய முனவராது! "இநதியா பிளகக முடியாத ஓர தேசம, இநதிய தேசீய காஙகிரஸின லடசியமும கொளகைகளுங கொணடே இநத லீக செயலாறறவேணடும, ஆயுதம தாஙகிபபோரிட ஆஸாத ஹிநத சேனை யொனறை அமைககவேணடும, அச சேனை இநதிய விடுதலைககு மடடும உபயோகிககபபட வேணடும, இதர நாடடுச சேனைகளின சம அநதஸதும அதிகாரமும இநதச சேனை பெறறிருகக வேணடும, கிழக காசியாவுககு வநது இநத இயககததின தலைமைப பீடததை ஏறறுககொளள— சுபாஷ பாபுவுககு எலலா வசதிகளும அளிககபபட வேணடும" எனபனபோனற பல தீரமானஙகளை நிறைவேறறினர

இம மகாநாடுதான இநதிய சுதநதிர லீகின ஆரமபம. தலைமைக காரியாலயம சிஙகபபூரில நிறுவபபடடது. லீகின தலைவராக ராஷ பிகாரிபோஸ தேரநதெடுககப பெறறார மததிய யுதத சபையும, கிழககாசியாப பிரதேசஙகளில கிளைஸதாபனங்களும அமைககபபடடன பயிறசி பெறற 7000 வீரரகளைக கொணட ராணுவமும தோனறிறறு கேபடன மோஹனசிங அதன தளபதியானார. இதுதான இநதிய தேசீய ராணுவததின ஜனனம. நாளதோறும இநதியரகளின எழுசசியும ராணுவமும வளரசசிபெறத தொடங்கிறறு.

உக செய் அல்லது செத்துப்போ!

ஆயுததால ஆஙகில ஆடசியை ஆழபபுதைககக ஐரோப் பாவில பலம சேர்ககினறுா பாபு, கிழககாசியாவில் ராஷ பிகாரி போஸ் தலைமையில இநதியாகள் திரண்டெழுநது ராணுவம அமைதது முஸதீபுச செய கினறனா. இநத அரிய சநதாபபததிலே 1942 ஆகஸட் மாதம 8-மதேதி மாலையில இநதியச சரிததிரததின புதிய சகாபதம ஆரமபமாயிறறு. அனறு பமபாயில அகில இநதிய காங்கிரஸ கமிடடி மெளலானு அபுலகலாமஆஸாத் தலைமையில கூடிறறு. அவவமயம நிறைவேறிய தீர்மானததை "இநதியச சுதநதிர சாசனம" எனறு தான் அழைககவேணடும அத தீர்மானததின வாசகம ஒவவொரு இநதியா மனதிலும செதுகக வேண்டியதே யாகும அதனைக கீழே காணக

1942 ஜூலை 14-ம நாள காஙகிரஸ கமிடடி நிறை வேறறிய தீர்மானம - யுததப போககு - பிரிடடிஷ சாக காரின பொறுபபு வாயநத பிரதிநிதிகளின பேசசுகள - இநதியாவிலும வெளியிலும எழுநத வியாககியான விமாசனஙகள ஆகியவைகளை இக கமிடடி நுணுகக மாக ஆராயநதது அநதத தீர்மானததை இநதக கமிடடி அஙகீகரிததது ஊர்ஜிதம செயகிறது காரியக் கமிடடியில தீர்மானம நிறைவேறிய பினனா நடநத நிகழசசிகள, இநதத தீர்மானம நியாயமானதே எனபதை உறுதி செயகினறன இநதியாவின நனமை கருதியும, ஐககிய நாடுகளின இலடசியம நிறைவேறவும பிரிடடிஷ ஆதிக்கம இநதியாவிலிருநது அறவே ஒழிய வேண்டுவது அவசரமும அவசியமுமாகு மெனபதைத தெளிவாக்குகினறன, இனிமேலும பிரிடடிஷ ஆடசி

இந்தியாவில் நீடிக்குமானால், இந்தியாவுக்கு அவமானம் மட்டுமல்ல, பலவீனம் - தற்காப்பில் வலிமைக் குறைவு- உலக சுதந்திர இலட்சியத்துக்கான இந்தியாவின் கடமையில் தடை—ஆகியனவும் ஏற்படும்.

ருஷ்ய - சீனப் போர் முனைகளின் சீர்கேடு, கவலை தருகிறது ஆயினும் தங்கள் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்க வீறு கொண்டிருக்கும் அவ் விரு நாட்டினர்களின் வீரச் செயல்களை மெச்சுவதோடு, அம் மக்களுக்கு மனமார்ந்த பாராட்டுதலையும் இக் கமிட்டி தெரிவித்துக் கொள்கிறது. நேச தேசங்கள் கையாண்டு வரும் கொள்கை அடிக்கடி படுதோல்வியில் விழுந்து விடுகிறது. அந்தக் கொள்கை அதன் அடிப்படையை நுணுகி ஆராய வேண்டியதன் அவசியத்தை, ஆக்கிரமிப்புக்கு ஆளானவர்களும் சுதந்திரத்துக்காகப் போராடுபவர்களும் உணர்ந்து கொள்ளுமாறு நிர்ப்பந்திக்கிறது உடனுக்குடன் மடிந்துபோகும் கொள்கைகளை விடாப்பிடியாக வைத்துக் கொண்டிருப்பதன் மூலம், தோல்வியை வெற்றியாக மாற்றி விட முடியாது. அந்தக் கொள்கைகளில் தோல்வி உள்ளடங்கி இருக்கிறதென்பதை, சென்ற கால அனுபவம் நமக்குக் காட்டி விட்டது தவிர அக் கொள்கைகள் சுதந்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிராமல், அடிமைப்பட்ட நாடுகள் - காலனி நாடுகள் ஆகியவைகளின் மீது இன்றுள்ள நிலைமையை நீடிக்கச் செய்து, ஏகாதிபத்தியப் பரம்பரை வழக்கத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலை நாட்டுவனவாகவே இருக்கின்றன. ஏகாதிபத்தியத்தின் சக்தி, ஆளும் வலிமையில் பலம் பெறுவதற்குப் பதிலாகச் சுமையாகவும் சாபக் கேடாகவும் விளங்குகிறது. நவீன ஏகாதிபத்தியத்தில், இந்தியாவின் பிரசினை உரைகல்லாக இருக்கிறது ஏனெனில், ஆசிய-ஆபிரிக்க மக்களின் நம்பிக்கையும் உத்சாகமும் இந்திய சுதந்திரத்தால்தான் பூரணத்துவம் பெற முடியும். இந்தியச் சுதந்திரப் பிரசினையில் பிரிட்டனும் அதன் ஐக்கிய நாடுகளும்

கடைந்து கொள்ளும் தன்மையைப் பொறுத்திருக்கிறது அவைகளின் மதிப்பு

ஆதலால், இந் நாட்டில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை ஒழிக்க வேண்டுவது மிக முக்கியமானதும், உடனடியாகக் கையாள வேண்டியதுமான பிரச்னை. இதைப் பொறுத்தே யுத்தத்தின் எதிர் காலம் - சுதந்திரம் - ஜனநாயகம் ஆகியவைகளின் வெற்றி சுதந்திர இந்தியா சுதந்திரத்துக்கும், நாஸிஸ - பாஸிஸ - இம்பீரியலிஸ எதிர்ப்புக்கும், தனது மகத்தான சக்திகளை யெல்லாம் துணையாகக் கொடுக்கு மென உத்தரவாத மளிக்கும். இந்திய விடுதலை யுத்தப் போக்கை மட்டும் மாற்றுவ தோடு நின்று விடாது; அடிமைப்பட்டு அவதியுறும் மனித சமூகம் முழுமையையும் மீட்டு, ஐக்ய நாடுகள் பக்கம் கொண்டுவரத் தவறாது. அதனால், ஐக்கிய தேசங்கள் இந்தியாவின் நேச நாடுகளாக மாறி, ஒழுங் கான நீதிக்காகவே போரிடுகின்றன வென்ற முதல்தர கௌரவத்தையும் அடையும். அடிமை இந்தியா பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் சின்னம். இந்த ஏகாதி பத்தியத்தின் மாசு ஐக்ய நாடுகளின் தலைவிதியை மோச மாக்கிவிடும்

எனவே, இன்றைய அபாய நிலைமை, இந்தியாவின் விடுதலையையும், பிரிட்டிஷாரின் இந்திய ஆட்சி முடிவை யும், தவிர்க்க முடியாத அவசியமாக்குகிறது வெறும் வாக்குறுதியும் உத்தரவாதமும் இன்றைய நிலைமையை மாற்றவோ - அபாயத்தைச் சமாளிக்கவோ முடியாது அது மட்டுமல்ல, பொது மக்களின் மனத்தைத் தொட்டுப் பார்க்கக் கூட இயலாது பொங்கிக் கொண்டிருக்கும் சுதந்திரம் ஒன்றால் தான் கோடிக் கணக்கான மக்களின் உணர்ச்சியைத் தீண்டவும், போர் நிலைமையை உடனடியாக மாற்றவும் முடியும். எனவே, பிரிட்டிஷ் அதிகாரம் இந்தியாவிலிருந்து வெளி யேற வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை, அகில இந்திய

காஙகிரஸ கமிட்டி மீணடும அழுத்தமாகத தெரிவிக்கிறது இநதியச சுதநதிரம பிரகடனமான வுடனேயே தறகாலிக சாக்கார அமைககப்படும பின்னா, சுதநதிர இநதியா ஐகய நாடுகளின நேச நாடாகி, சுதநதிரததுககாக நடததப பெறும யுததததில நேருகினற இன்ப துனபஙகளைப பகிாநது கொளளும இநதியாவிலுளள முககிய கட்சிகள, வகுப்புகள, ஆ கி ய வை க ளி ன ஒததுழைப்பால தான தறகாலிக சாக்கார அமைகக முடியும அநத சாககாரில எலலா இநதியப பிரிவினா களின பிரதிநிதிகளும கலநதிருப்பா

இநதியாவைப பாதுகாப்பதும, இ ந தி ய ா வி ன ஆயுதப படைகளையும அகிமசைப படைகளையும இணைத்து, நேச தேசஙகளுடன சோநது ஆகரமிப பாளரை எதிாப்பதும, வயலகளிலும தொழிறசாலை களிலும வேலைசெயகிற பாட்டாளிமககளை முனனேறறு வதோடு அரசாஙக அதிகாரஙகளை அவாகளுககே உரிமையாககுவதும போனற, தேச நலனுக்கும முனனேறறததுககும உழைப்பதே அநத சாககாரின ஆரமபக கடமை. அததுடன அநதத் தறகாலிக சாககாா ஓா அரசியல நிாணயத திட்டம வகுககும அநத நிாணய சபை நிரநதர அரசாஙகததுககான முறைகளைத தயாரிக கும அநதத தயாரிப்பு எலலா பிரிவினாகளும ஏறகக கூடியதாக இருககும. அப்படி அமைககப பெறும பெடரல அமைப்பில சேருகினற ஒவவொரு யூனிட (மாகாண ஆட்சி)டும அதிகப்படியான சுதநதிரம கொணடதாகவே யிருககும பெடரல அமைப்பில சோ விருமபாத யூனிட்டுகள அதிகப்படியான வாககுரிமை களின மீது விலகி நிறக உரிமை யுணடு. மீதமுளள அதிகாரஙகள இநத யூனிட்டுகளிடம இருககவேணடு மென்பது காஙகிரஸின அபிப்பிராயம.

எதிாகாலததில இநதியாவுககும நேச நாட்டினாககும இருகக வேணடிய உறவுகளை, இநதச் சுதநதிர யூனிட்டு

களின பிரதிநிதிகள ஒனறுகூடி ஆலோசனை செயது சரிககடடுவாாகள. மக்களின ஒனறுபடட உறுதி-சகதி ஆகியவைகளைத் துணையாகக கொணடு, ஆக்ரமிப்பாளாகளை எதிாகக, இநதியாவின சுதநதிரமே பலம தரும அனனிய ஆதிககததிலுளள இதர ஆசிய நாடுகளின விடுதலைககு இநதியச சுதநதிரம சினனமாகவும பூாவாஙகமாகவும இருகக வேணடும. பாமா — மலேயா — இநதோ சைனு — டசசு இநதியத் தீவுகள—ஈரான—ஈராக ஆகிய நாடுகளும பரிபூரண சுதநதிரம அடைநதே யாகவேணடும ஜபபானிய ஆதிககததின கீழ இனறிருககும நாடுகள விடுதலை பெறற பினனா, வேறெநத வலலரசினகீழ வரவோ அலலது அனனியரின குடியேறற நாடுகளாக மாறவோ அனுமதிக்கக கூடாது

இன்றைய அபாயகரமான கடடததைச சமாளிததுப பூரண சுதநதிரம பெறுவதும பாதுகாபபு வலிமையை வளாகக முயலுவதுமே அகில இநதிய காஙகிரஸ கமிடடியின முககிய கடமை அதோடு எதிகால உலகின அமைதி – பாதுகாபபு–ஒழுஙகு–வளாசசி ஆகியவைகளை முனனிடடு, சுதநதிர நாடுகள கொணட அகில உலக பெடரேஷனை அமைககவேணடுமெனறும இக கமிடடி அபிபபிராயபபடுகிறது. வேறு எநத அடிபபடையிலும தறகால உலகப பிரசனைகளைததீாத்து ஒழுஙகான அமைதியை நிலைநாடட இயலாது. மேறகூறிய அகில உலக பெடரேஷன, தனது ஒவவொரு அஙகத்தின (நாடுகளின) சுதநதிரம, ஆககிரமிபபை எதிாததல, ஒனறை யொனறு சுரணடுவதைத தடுததல, தேசிய மைனாரிடடிகளின பாதுகாபபு, பிறபோக்குத தேசஙகளின முன்னேறறம போனற எலலாப பொது நனமைககான உலக சாதனஙகளைத திரடடவும பொறுபபு வாயநதிருககும. அநத உலக பெடரேஷன அமைத்து விடடால, தரை – கடல –ஆகாயப படை-

களின தேவை ஏறபடாது; ஆயுதப பரிஹாரணம சாத்தியமாகும, உலக அமைதியையும் பாதுகாதது விடலாம. சுதநதிர இந்தியா மகிழசசியுடன் அதில கலநது சாவதேச பிரசனைகளைச் சமாளிக்க இதர நாடுகளுடன சரிநிகா சமானமாக ஒததுழைககும. அநத பெடரேஷனின் அடிபபடைக கொளகைகளை ஏறறுககொளளுகினற எநத நாட்டுககும, அதில அஙகம வகிக்க உரிமையிருகக வேண்டும

யுத்தம நடநது கொணடிருக்கும இநத நேரததில ஐககிய நாடுகள மட்டுமே அதில சேரநதுகொளள வேணடிய நிலைமை யிருககிறது. இப்பொழுதே அம முயறசி தொடஙகபபட்டு விட்டால, யுததப போககு மாறும, அசசு நாட்டினா மனம மாறும, வரவிருககும சமாதானம தூயமையுளளதாக இருககும, யுததபபுயல கோரமாக அடிக்கிறது, பல படிபபினைகள தோனறுகினறன, சோகமான சூழநிலை, உலகின தலை மேல பேரபாயம தொஙகுகிறது. இநநேரததில கூட, அததகைய உலக சமஷ்டியை அமைக்கும பணியை மேறகொளள ஒருசில சாககாாகள கூட தயாராயிலலாதது கண்டு இக் கமிட்டி மிக வருநதுகிறது.

பிரிட்டிஷ அரசாஙகத்தின புதிய நடவடிககைகளும அயல நாட்டுப பத்திரிகைகளின தீமையான வியாக்கியானஙகளும சேரநது, இந்தியாவின சுதநதிரததை வெளிபபடையாகக் கேட்கும உரிமையைக்கூட மறுபபதாகஇருக்கிறது. எது எனனவாயினும, இன்றைய அபாயததைத் தவிாககவும, இந்தியா தன்னைப பாதுகாத்துக் கொளளவும, சீனவுக்கும ருஷயாவுககும அவசியமான உதவிகளைக கொடுபபதறகும, இநதியாவிறகு சுதந்திரம மிக மிகத தேவை. சீன – ருஷய சுதந்திரம மிக முககியத்துவமானது. அதறகாகவே அவை போரிடுகின்றன. இதைத் தொந்தரவு செயயவோ— ஐக்கிய நாடுகளின் பாதுகாபபு வலிமையை ஆபத்தில்

கொண்டு விடவோ கூடாதென்பதே இக்கமிட்டியின் கவலை. ஆனால் இந்தியாவையும் ஐக்கிய நாடுகளையும் சேர்த்துப் பிடித்துக் கொள்ளவே ஆபத்து வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் இந்தியா அன்னிய ஆதிக்கத்துக்கு இணங்கி அசட்டையாக இருந்தால், அதன் கௌரவம் குறைந்து, பாதுகாப்புத் திறமையும் ஆக்கிரமிப்பாளரை எதிர்த்து நிற்கும் சக்தியும் செயலற்றுவிடும். தவிர, ஆபத்தைத் தளர்த்த முடியாதபடி, இந்தியாவை அதன் அடிமைத்தனம் பிணைத்திருக்கிறது. ஆதலால், ஐக்கிய நாட்டு மக்களுக்கு இந்தியா தனது சேவையைச் செய்ய இயலவில்லை. இதையெல்லாம் தனது சக்தியையும் நீதியையும் உணருகின்ற மக்களாகிய நாம் சகிக்கவே முடியாது.

பிரிட்டனுக்கும் ஐக்கிய நாடுகளுக்கும் காரியக் கமிட்டி முன்னதாகவே முறையிட்டிருக்கிறது. இந்தக் கடைசி நிமிஷத்திலும், உலக சுதந்திரத்தை முன்னிட்டு, அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி தனது வேண்டுகோளை மறுபடியும் அந்நாடுகளுக்கு அனுப்புகிறது. ஆனால் தேசத்தின் மீது ஏகாதிபத்திய எதேச்சாதிகாரம் செலுத்தும் சர்க்காரை எதிர்த்து, லட்சியத்தை அடைந்தே தீரவேண்டுமென்று துடிதுடிக்கும் மக்களின் உறுதியை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதை, இன்னும் தடுத்து வைப்பது நீதியல்லவென கமிட்டி கருதுகிறது. எனவே, நியாயமானதும் - யாரும் பறிக்க முடியாததுமான சுதந்திரத்தை அடையும் பொருட்டு, விரிவாகவும் அஹிம்சை முறையிலுமான பொது ஜனப் போராட்டமொன்றை நடத்தவேணுமாய தேசமக்களுக்குத் தெரிவிப்பதென்று கமிட்டி தீர்மானிக்கிறது. சென்ற 22 ஆண்டுகளாகச் சேகரித்துள்ள அஹிம்சா பலம் முழுமையும் தேசம் உபயோகித்துக்கொள்ளும். அந்தப் போராட்டத்தை, காந்திஜியே தலைமை வகித்து தேச மக்களுக்கு வழி காட்டி நடத்திச்செல்லுமாறு கமிட்டி கேட்டுக்கொள்கிறது.

எததகைய அபாயஙகள — கஷட நஷடஙகள நேரினும, தைரியமாகவும பொறுமையாகவும காநதிஜியின உததரவுகளை இநதிய சுதநதிரப் போரவீராக ளெனற முறையில நிறைவேறறுமாறு, தேசமககளை இக கமிட்டி கேட்டுக் கொளளுகிறது அகிமசையே இவவியக்கததின இலடசியம எனபதை ஒவவொருவரும நினைவில வைததுககொளள வேண்டும. உததரவு பிறப்பிடபது, அலலது மககளிடம உததரவு செலவது. அலலது காஙகிரஸ கமிடடிகள வேலை செயவது, சாததியமிலலாமல போகும காலம வரலாம. அவவாறு நோநதால, இயக்கததில கலநதிருககும ஒவவொரு ஆணும பெணணும தனககுததானே வழிகாடடியாகி, ஏறகனவே கொடுககபபடடுளள வரமபுககுளளேயே கடமையைச செயய வேணடும. சுதநதிரததை விருமபி அதை யடையப பாடுபடும ஒவவொரு இநதியரும, ஓயவொழி விலலாது, கரடுமுரடான பாதையில விடாபபிடியாக முனனேறி, பூரண சுதநதிரததை அடையுமவரை — தனனைத தானே ஊககமூடடிக கொளளவேணடும, இடையில இளைபபாறவே கூடாது.

சுதநதிர இநதியாவின் அரசாஙகம எபபடி யிருககுமெனபது பறறி, அகில இநதிய காஙகிரஸ கமிடடி தனது சொநதக கருததை கடைசியாகச சொலலி விடடது. பொதுஜனப போராடடததை தொடஙகுவதால, காஙகிரஸுககு அதிகாரததைப பெறும நோககம எதுவுமிலலை யெனபதையும இக கமிடடி தெளிவாககு விருமபுகிறது. அதிகார சகதி வரும போது, அது இநதிய மககள அனைவருககும சொநதமாகச செயயபபடும

குதூகலமாக இநதத தீரமானம நிறைவேறியதும், அகில இநதிய காங்கிரஸ கமிடடியின அதிகாரமபெற்ற தளகாததா காநதிஜீ, "வெளளையனே! வெளியேறு" "இந்தியனே!" அவனை தயங்கினால, வெளியேறுமபடிச்

"செய் அல்லது செத்து மடி" என்ற சங்கநாதத்தை முழக்கினார் அகிம்சையின் கடைசி எல்லையில் நின்று கொண்டு. "தலைவர்கள் வழிகாட்டுவார்களென்க் காத்திருக்க வேண்டாம், உங்களுக்கு நீங்களே தலைவர்கள். சுதந்திரமடைய எது நேர்மையான வழியென்று உங்களுக்குத் தோன்றுகிறதோ, அவ்வழியில் துணிந்து சென்று செயலாற்று,' என்று பாரத அன்னையே வழி காட்டியது போலிருந்தது அவரது ஆணை.

இச் செய்தி நாட்டுமக்களுக்கு எட்டுமுன்னரே, அன்று இரவுப் பொழுதுகூட விடியவில்லை, காந்தியடிகளும் நாடுமுற்றிலுமுள்ள தலைவர்களும் கைதுசெய்யப்பட்டனர். மறுநாட்காலையில் 40 கோடியினருக்கும் செய்தி பறந்து சென்றது. அவ்வளவுதான், நாட்டில் நடந்தவைகளை வருணிக்க முடியுமா?

வெள்ளையனை வெளியேற்றும் கடமையை மேற்கொண்டனர் மக்கள். இந்தக் கடமையைச் சரிவரச் செய்ய வேண்டுமென்று கச்சையை இறுக்கிக் கட்டிப் போரில் குதித்தனர். குமரிமுதல் இமயம்வரை போர்க்களமாயிற்று. மலேயாவிலும் சிங்கப்பூரிலும் கோட்டையை விட்ட பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம், இங்கே மீசையை முறுக்கிற்று. தனக்கு இறுதி நெருங்கி வருவதை அறியாமல் அது செய்த கொடுமையை, மனித உருவம் தாங்கிய எவனும் சகிக்க முடியாது. கூண்டுபட்ட மிருகம்போல வெறி கொண்டு தன் முழு சக்தியையும் உபயோகித்தது. செய்வது இன்னதென்று தெரியாமல் தலைவிரி கோலமாய் கைவரிசை முழுமையும் முழு மூச்சுடன் பகிரங்கமாகக் காட்டிற்று. பலர் சொத்துக்கள் கொள்ளையிடப்பட்டன; எண்ணற்ற மக்கள் சிறைப்பட்டனர், நிரபராதிகள் சுட்டுக்

கொல்லப்பட்டனர், மாதர்கள் கற்பழிக்கப்பட்டனர். மனத்தால் நினைக்க முடியாத — நாவினால் சொல்ல முடியாத அவ்வளவு கொடுமைகளையும் பலங்கொண்ட மட்டும் செய்து காட்டிற்று அதிகார ஆணவம். சுருங்கக் கூறின் அன்றொரு நாள் பஞ்சாபிலே நடந்த படுகொலை, இந்தப் பாரதப் படுகொலைக்குக் கோடியிலொன்றுதான்.

"காங்கிரசையும் அதன் நவீன எழுச்சியையும் ஒழித்து மண்ணாக்கி விடுவோ"மென, அசையாத உறுதியுடனும் ஆண்மையுடனும் கூரைமீதிருந்து கொக்கரித்தனர் அதிகாரிகள். கோமாருக் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய மரத்தின் ஒவ்வொரு வேரும் அறுபட்டன.

இந்த நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் இந்தியாவுக்கு வெளியே யாரும் அறிந்துகொள்ள முடியாதபடி எத்தனையோ அரண்கள் அமைக்கப் பட்டன. அவைகளை யெல்லாம் பாரிசத்தில் தாண்டிவிட்டது ஓர் செய்தி. கிழக்காசியாவில் ராஷ் பிகாரி போஸும் ஐரோப்பாவில் சுபாஷ் சந்திர போஸும் இச்செய்தி கேட்டு அடைந்த மகிழ்ச்சியைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? காட்டு நெருப்புக்குச் சூறாவளி செய்த துணைதான் இதுதான் சமயமென விரைந்தனர் போருக்கு — வெளிநாடுகளில் வசித்த இந்தியர்கள். ஏன்? உலக முழுமையுமுள்ள இந்தியர்கள் அனைவருமே பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து நின்றனர்.

22. வலிய வந்த தலைமை

ஐரோப்பாவில் சுபாஷ் போஸ் 1942 ஜனவரியிலராணுவம் அமைத்த செய்தியும், இந்தியாவில் தொடங்கிய ஆகஸ்டு போர்முரசமும், கிழக்காசியாவிலுள்ள இந்தியர்

மனதிலே ஓர புதிய ஒளியைத தநதன. 1942 செபடமபரில கிழககாசியாவிலும இநதிய தேசிய ராணுவம தோனறிறறு. அதறகு மோகன் சிங் தளபதியானா. மோகன சிங்கின இலட்சியம மகததானது. ஜபபானிய ராணுவததோடு மட்டுமினறி உலகிலுளள எநத ராணுவத்துடனும, தனது ராணுவம சம அநதஸதுடனிருககவேணடு மெனபதும, இநத ராணுவம மேறகொளளும சுதநதிரப போா நடவடிககைகளில ஜபபானியரின தலையீடோ அதிகாரமோ சிறிதேனும ஏறபடுமாயின — ஜபபானியரையும எதிாததுத தாகக வேண்டுமெனபதும அவரது நோககம.

இது ஜபபானிய அதிகாரிகளுககுப பிடிகக விலலை, வெறுபபுககொணடனா இநதிய தேசிய ராணுவம பூரண வளாசசி பெறுவதறகுத தடை ஏறபடடது. அநத வருடம (1942) செலலுமுனபே மோகன சிங ஜபபானிய அதிகாரிகளால கைதி செயயபபடடாா இநதிய தேசிய ராணுவம முனனே ஏறபாட்டினபடி டிசமபரில கலையுமபடி யாயிறறு இரணடாவது முறையாக ஓா ராணுவத்தை அமைபபதறகான ஏறபாடுகளும நடைபெறலாயின. இதறகிடையில 1943 ஜூன மாதம 16ம தேதி சுபாஷ பாபுவின டோககியோ வருகை. இநதியாவுககு வெளியே கிழககாசியாவிலுளள இநதியத தலைவாகளெலலோரும பாபுவை வரவேறகச சென்றனர் ராஷ பிகாரி போஸூம முனகூட்டியே டோககியோவுககு வநதுசேர்நதாா. ஜூன 20-ம தேதி பததிரிகைகளுககு ஓா அறிககையைக கொடுததுவிட்டு, மறுநாளும அதறகடுத்த நாளும டோககியோ ரேடியோவில முதனமுதலாகச சொறபெருக்காறறினாா சுபாஷ பாபு. அவைகளின் சுருககம:—

"நம தலைவாகள பிரிட்டிஷாரின சூழச்சியாலும வஞசகத்தாலும பலமுறை ஏமாறறப பட்டனா. இனி மேலும அததகைய ஏமாறறஙகளுககு ஆளாக மாட்டோமென, சுமாா 20 ஆணடுகளுக்கு முன்பே பிரதிக்ஞை செயதிருககிறோம. ஓா நலல சநதாபபததுக காகவே இனறுவரை காததிருநதோம, சநதாபபமும வநதுவிட்டது. சுதநதிரச சூரியன உதயமாகும தருணம இதுவே. இத தருணம தபபினால மறுதருணம வாயபபது அரிது. ஆகவே காறறுளளபோதே தூறறிக கொளள வேணடும பிரிட்டிஷ ஆட்சியால, நமது ஆதமீகச சீரழிவு—கலாசார சீரகுலைவு—பொருளா தாரச சிதைவு ஆகியனதான கிடைதத பலன. தாய நாட்டுச சுதநதிரததுககாக நம இரததததைச சிநத வேணடியது நமது கடமை அச சுதநதிரததை காப பாறறவும நமககுப பலம வேணடும ஆயுத பலததால நமமை அடிமையாககிய அதே எதிரியை, ஆயுதபலங கொணடே வீழத்த வேணடும சட்டமறுபபியககம ஆயுதந தாஙகிய போராக மாறவேணடும எனறைக்கு இநத வேளவியில குதிககினறோமோ, அனறுதான நாம சுதநதிரமபெறத தகுதியுடையவாகளாவோம

பிரிட்டனின ராணுவ நிபுணததுவததை எனனென பது! இநதியாவின கிழககெலலைபபுறம வழியாக எநத எதிரியும வரககூடுமென, எநத பிரிட்டிஷ ராணுவ நிபுணனும கனவிலகூட நினைததிலலை. வட்மேற கெலலையிலதான முழு கவனததையும செலுததினா இது எவவளவு மட்டமான நிபுணததுவம எனபதை, சிஙகபபூரில ஜபபானியரின மினனலவேக முன னேறறம நனகு உணாததிறறு இருபது ஆணடு களாகப பெரும உழைபபெடுததுக கட்டிய சிஙகபபூா கோட்டை ஒரே வாரததில கைமாறிறறெனறால, இப பொழுது வைசிராய வேவல கட்டிக கொணடிருக்கும கிழககெலலைக கோட்டையிலிருநது பிரிட்டிஷாா வெளியேற எநநேரம பிடிக்கும?

வேறெந்தப் போர்முனைகளிலும் நாம் கவலை செலுத்த வேண்டியதில்லை, இந்தியாவிலும் அதன் எல்லையிலும் என்ன நடக்கின்றன என்பதைக் கவனித்தால் போதும். "இழந்த பர்மாவை மீண்டும் பிடித்து விடுவோம்" என்று தம்பட்ட மடிக்கின்றனர் பிரிட்டிஷார் மானமிழந்து புற முதுகுகாட்டி ஓட நேர்ந்ததை மறந்து, "மனிதன் தோன்றி மறைவான், சாம்ராஜ்யங்கள் முளைத்து பின்னர் அழியும், ஆனால் பிரிட்டிஷ் ஏகாதி பத்தியம் மட்டும் நிரந்தரமாகவே இருக்கும்" என்று இறுமாப்புக் கொண்டிருக்கின்றனர் அந்த இறுமாப்பு அவர்களின் அறிவுச் சூனியத்தையே காட்டுகிறது. பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யம் பிறந்ததும் வளர்ந்ததும் இந்தியாவில்தான் பிரிட்டனின் உயிர் இந்தியாவில்தான் இருக்கிறது. அதனால் தான் இந்த வெறிபிடித்த போரை நடத்துகின்றனர் யுத்தம் எக்கதி யானாலும், கடைசிவரை இந்தியா வைத் தன் கையில் வைத்திருக்கவே அவர்கள் போரிடுவரென்பது நிச்சயம் இதே காரணத் தால்தான், இவ்வளவு பெரிய நெருக்கடியிலும் நம் சுதந்திரத்தை மறுக்கின்றனர் என்றேனும் ஒரு நாள் இந்தியாவுக்கு சுதந்திரம் தந்துதானாக வேண்டுமென்று யாரேனும் நினைத்தால், அது மடமையில் மூழ்குவதே யாகும் சமரச மனப் பான்மையை நாம் அடியோடு ஒழித்து விட வேண்டும். சுதந்திர இலட்சியத்தில் விட்டுக் கொடுப்பதற்கு இடமேது? ஆகவே, இரத்தம் சிந்தத் தயாராகுக! உள்ளும் புறமுமுள்ள என் தேச மக்களே! அசையாத உறுதியும் முழுப் பலமும் கொண்டு போரைத் தொடர்ந்து நடத் துங்கள் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் சாம்பல் சுதந்தர இந்தியாவுக்கு உரமாகும்வரை நமது

> போர் நீடிக்க வேண்டும். பின் வாங்கவோ, தயங்கவோ, களைப்பாறவோ யாரும் நினைக்க கூடாது. முன்னேறுக! பூரண சுதந்திரம் பெறும் வரை முன்னேறுக! வெற்றியே அதன் முடிவு
>
> பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தாலேயே எனது வாழ்க்கையை அவதியுறும்படிச் செய்ய இயல வில்லையென்றால், இனி எவரும்—எந்த வல்லரசும் என்னை ஏமாற்றவோ-ஏய்க்கவோ முடியாது.''

பின்னர், ராஷ் பிகாரி போஸ் மூலம் கிழக்காசிய இந்தியர்களின் நிலைமையைத் தெரிந்து கொண்டார். ஜப்பானிய மந்திரிகள்—ராணுவத் தலைவர்கள் ஆகியோர் மூலம் கிழக்காசிய யுத்த நிலைமை தெளிவாயிற்று. ஜூலை மாதம் 2-ம் தேதி பிறந்ததும் விமான மார்க்கமாக சிங்கப்பூர் வந்து சேர்ந்தார். 4-ம் தேதி சரித்திரப் பிரசித்திபெற்ற, கிழக்காசிய இந்தியர்களின் மகாநாடு. ராஷ் பிகாரியிட மிருந்து, கிழக்காசிய இந்தியச் சுதந்திர சங்கத்தின் தலைமைப் பதவியை சுபாஷ் சந்திரர் ஏற்றுக்கொண்டார்.

ஆயுத படை பலத்துடன் இந்தியாவில் நுழைந்து பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை ஒழித்துக் கட்டும் நோக்கத்துடன், காத்திருந்த அம்மகாநாட்டில் தலைமை தாங்கி,

> "இந்த யுத்த நெருக்கடியில் நாம் துணிந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக் கின்றோம். அதற்கு ராணுவக் கட்டுப்பாடும் தளராத உறுதியும் வேண்டும், ஒரே கொடியின் கீழ் நாம் அனைவரும் ஒருங்கு திரண்டு, ஒரு படையை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் அந்தப் படை தன் கடமையை வெற்றிகரமாக நிறை வேற்று மென்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்தியாவி னுள்ளே நடைபெறுகிறது விடுதலைப் போர்.

அதற்கு மெய்க்காப்பாளராகவே நாம் நடந்துகொள்ள வேண்டும். நாட்டு மக்களின் விருப்பத்துக்கு மாறாக நாம் எதையும் செய்துவிடக் கூடாது. ஆதலால் சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக சர்க்கார் ஒன்றை அமைப்பது நலமெனக் கருதுகின்றேன். அந்த சர்க்காரின் உத்திரவுப்படி, மிருக பலமும் வஞ்சக நெஞ்சமும் கொண்ட நம் எதிரியை முறியடிக்க வேண்டும். முன்னேறும் போது, பசி—பட்டினி—தாகம்—ஏன்? மரணத்தைக்கூடக் கடக்கத் துணிவு கொள்ள வேண்டும். இந்தச் சோதனையில் வெற்றி பெற்றால், தாய்நாட்டைச் சுதந்திரமும் செழிப்பும் அடையச் செய்தவர்களாவோம்" எனக் கர்ஜித்தார்.

மறுநாள் (5—7—43) சிங்கப்பூர் நகரசபை மண்டபத்தின் முன்னால், இந்தியத் தேசீய ராணுவம் ஒன்றரை மணி நேரம் அணிவகுத்து நின்றது. இந்த இரண்டாவது சுதந்திர இந்திய ராணுவத்தைப் பார்வையிட்டார் பாபு. ஜப்பான் பிரதமர் டோஜோவும் அங்கு வந்து, ராணுவ மரியாதை ஏற்றுக்கொண்டார். ராணுவத் தலைமையையும் சுபாஷ் ஏற்றுக் கொண்டதால் அவர் மனதில் மண்டிக் கிடந்த உணர்ச்சிப் பெருக்கு, கரையை உடைத்து விட்டதென்னலாம். அந்த வீரர்களைப் பார்த்துக் கூறினார்.

"இந்திய விடுதலைச் சேனை வீரர்களே! இன்று தான் என் வாழ்க்கை புனிதமடைந்தது. இந்திய விடுதலை ராணுவம் அமைந்திருக்கும் செய்தியை உலகத்தாருக்கு அறிவிக்கும் தனிப் பெருமையை அடைந்துவிட்டேன். பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் கோட்டையாக விளங்கிய இந்த சிங்கப்பூர்த் தளத்திலே, நம் சுதந்திரச் சேனை அணிவகுத்து நிற்கும் பெருமையைப் பெற்றுவிட்டோம். பிரிட்டன் பிடிப்பிலிருந்து இந்தியாவை விடுவிக்கப் போகும் சேனை இதுவே. 1939-ல் பிரான்ஸ், ஜெர்மனி மீது

யுத்தப் பிரகடனம் செய்தபோது, ஜெர்மன் வீரர்கள் ‘பாரிஸுக்கு — பாரிஸுக்கு’ என்ற கோஷத்தைக் கிளப்பினார்கள். அதைப் போலவே நிப்பொன (ஜப்பான) வீரர்களும் 1941-ல ‘சிங்கப்பூர்—சிங்கப்பூர்’ என்று ஆவேசக் கர்ஜனை செய்து முன்னேறினார். நாமும் ‘டில்லி—டில்லி’ என்ற கோஷத்தைக் கைக்கொள்ளுவோமாக!

பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் சுடுகாடாகிய இங்கு, இப்பொழுது நிற்கின்றோம். சில தினங்களிலே டில்லியை நோக்கி விரைவாக முன்னேறுவோம். இந்தச் சுதந்திரப் போரில் எத்தனைபேர் உயிர் தப்புவோமென்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் ஒன்று மட்டும் நிச்சயம். அதுதான் ‘வெற்றி நம்மதே’ என்பது. உயிரோடு வெற்றியைக் காணும் வீரர்கள் டில்லி செங்கோட்டையிலே பிரிட்டிஷ் சவக்குழியின் மீது வெற்றி ஊர்வலம் நடத்தும்வரை, நமது வேலை முடிந்ததாகாது.

எல்லாத் துறையிலும் பக்குவமடைந்துள்ளது இந்தியா. ஆனால் நீண்ட நாளாக அதற்கு ஒரே ஒரு குறை இருக்கத்தான் செய்தது. சுதந்திரச் சேனை யில்லையே என்பதுதான் அந்தக் குறை. இப்பொழுது அதுவும் தீர்ந்துவிட்டது. சுதந்திரம் உயிரினும் உயர்ந்தது. இந்தியாவின் மதிப்பு—நம்பிக்கை—சுதந்திரம் எல்லாவற்றிற்கும் நீங்களே பொறுப்புதாரிகள், நாட்டு மக்களின் புகழ்ச் சிகரும் நம் சந்ததியாரின் கௌரவத்துக்கும் நீங்கள்தான் வழிகாட்டிகள். அடிமை பெருமை பெற முடியாது. இருள்—ஒளி, நீர்—நெருப்பு, இன்பம்—துன்பம் எல்லாவற்றிலும் நான் உங்கள் பக்கத்திலேயே இருப்பேன். வெற்றி—சுதந்திரம் ஆகியவைகளிடம் உங்களை அழைத்துச் செல்வேன். நிச்சயமாக நம்புங்கள்.

தனக்கென ஓர் ராணுவம் இருந்ததால்தான், ஜார்ஜ் வாஷிங்டன், அமெரிக்காவுக்குச் சுதந்திரம் கொண்டு வந்தான். இத்தாலிய வீரன் காரிபால்டியும் ஆயுதம் தாங்கிய தொண்டர் படை அமைத்துக்கொண்டதால் தான் இத்தாலியை விடுதலை செய்தான். அதைப் போலவே சுதந்திர இந்தியப் படை வீரர்களாகிய நீங்களும் உங்கள் இலட்சியத்தை அடைந்தே தீரவேண்டும். தாய்நாட்டின் மீது அன்பு, கடமையைச் செய்யும் உறுதி, உயிரையும் தியாகம் செய்யும் மனோதிடம் ஆகியவைகளை நமது உடைமையாக்கி விட்டால், உலகில் எந்த சக்தியும் நம்மைத் தோற்கடிக்க முடியாது. இந்நிலைமையில் நான் உங்களுக்குத் தருவதெல்லாம் என்ன? பட்டினி-தாகம்-கஷ்டம்-மரணம் இவைதான். வேறெதையும் என்னிடமிருந்து எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆண்டவன் அருளும் நாட்டு மக்களின் நல்லாசியும் நமது வெற்றிக்குத் துணை புரியுமாக!"

இப் பிரசங்கத்தைக் கேட்ட வீரர்களின் இரத்தத்திலே ஓர் புதிய வேகமும், மனதிலே தெளிவும் உண்டாயிற்று. அன்று முதல் சுபாஷ் பாபுவை நேத்தாஜி என்று அழைக்கத் தொடங்கினர் கிழக்காசிய இந்தியர்கள். பிற நாட்டாரும் அவ்வாறே அழைத்தனர். மலேயா-பர்மா-தாய்லாந்து ஆகிய இடங்களுக்குச் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யத் தொடங்கினார். சென்றவிடமெல்லாம் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் வரவேற்றனர். அன்னிய நாட்டினரும் அவ் வரவேற்புகளில் கலந்துகொண்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். விறு விறுப்புக் கொண்ட பிரசங்கங்கள் நேதாஜியின் தலைமை கிழக்காசிய இந்தியர் அனைவரையும் ஒன்று சேர்த்தது. ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் காங்கிரஸ் மகா சபையின் 60 ஆண்டுச் சரித்திரத்தையும் அதன் போராட்ட

சக்தியையும் விளக்கினார். ஆயுதமெடுத்துப் போர்செய்ய இயலாதிருந்த நிலையைத் தெளிவு படுத்தினார். பிரிட்டன் தன் ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்தக் கையாண்டு வரும் முறைகளை மக்கள் முன்னிலையில் அலசினார். இந்தியாவுக்கு வெளியே யிருக்கும் இந்தியர்களின் கடமையை வலியுறுத்தினார். கேட்டோர் மனம் நெக்குவிட்டது, தேசாவேசமும் தியாக உணர்ச்சியும் புகுந்து கொண்டன. ஆண் பெண், சிறுவர்—முதியோரனைவரும் துள்ளி யெழுந்தனர். ஈன்ற அன்னையின் உதிரத்தை உறிஞ்சும் அரக்கனைப் பிளந் தெறிய ஆயுதம் ஏந்தினர். தங்கள் தங்கள் உடைமை யனைத்தையும் போருக்கே உரிமையாக்கினர்.

௨௫. மூன்று முக்கிய நிகழ்ச்சிகள்

1943 ஜுலை 12-ம் தேதி இந்தியப் பெண்களின் பொதுக்கூட்டம் மூசசுத் திணறும்படியாக நேதாஜியை அலங்கரித்தன பெண்கள் அணிவித்த மாலைகள். அடுப் பூதும் பெண்களென நம் ஒதுக்கிவைத்த இந்திய மாதர் களின் உள்ளத்திலே, புரட்சிக் கனலைப் புகுத்த முனைந் தார் நேதாஜி.

"சகோதரிகளே! நம் நாட்டில், சுதந்திர இயக்கத்தில் இதுவரை பெண்கள் கொண்டுள்ள பங்கு என்ன வென்பது உங்களுக்கே தெரியும் காந்திஜியால், 1921-ல் இந்தியா புத்துயிர் பெற்றது; அது முதல் பெண்கள் எடுத்துக் கொண்ட பங்கு மகிழ்ச்சிக்குரியதேயாகும் சுற்றுப் பிரயாணம் — பிரசாரம் — தேர்தல் நடவடிக்கை- சட்டமறுப்பு-சிறைவாசம்-தடியடி-அடக்குமுறை- துன்பம் எல்லாவற்றிலும் ஆண்களுக்குப் பெண்கள் சளைக்கவில்லை. இரகசியப் பயங்கர இயக்கங்

களிலும் கூட பங்கு பெற்றனர். அவசியம் நேர்ந்தால் துப்பாக்கி ஏந்தவும் பெண்கள் முன் வருவரென்பது, அன்றைக்கே எனக்குத் தெரியும். அவ்வளவு வீரமுள்ள உங்கள் மீது நான் பூரண நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறேன்.

எந்த சாம்ராஜ்யமும் தோன்றியது போலவே அழிந்துவிடுமென்பது சரித்திரம் உணர்த்தும் பாடம். பின் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யமும் அதற்கு விலக்கல்ல. ஆதலால், இந்தியாவிலிருந்து பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை விரட்ட வேண்டியது உங்கள் கடமை. யாரேனும் துப்பாக்கி ஏந்துவது பெண்களுக்குத் தர்மமல்ல வென்க் கருதலாம் அவர்கள் நம் பண்டைச் சரித்திரத்தைச் சிறிது புரட்டிப் பார்க்க வேண்டும். இந்தியாவின் முதலாவது சுதந்திரப் போர் 1857-ல் நடைபெற்றது. அன்று வீர ஜான்ஸிராணி என்ன செய்தாள் தெரியுமா! உருவிய வாளுடன் குதிரையின் மீதேறி—படை திரட்டி—போர்க்களம் புகுந்து—யுத்தம் செய்தாள். அந்த வீர ராணி தோல்வி கண்டது நமது துரப்பாக்கியந்தான். ஆனால் அவள் மேற்கொண்ட கடமை இப்பொழுது உங்கள் மேல் சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வீர ராணியின் தோல்வியை இன்று வெற்றியாக்கச் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு உங்களைச் சார்ந்திருக்கிறது. இப்பொழுது நமக்கு வேண்டுவது ஒரு ஜான்ஸி ராணியல்ல, ஓராயிரம் ராணிகள் வேண்டும். உங்களைப் பின் பற்றுபவர்களுக்கு உங்கள் வீரம் வழிகாட்ட வேண்டும்''

என்று முழங்கினார் நேதாஜி.

இவ்வாறு, உணர்ச்சி வீறிட்டெழுந்த சொன்மாரிகளால் கிழக்காசிய இந்தியர்களனைவரும் தட்டி எழுப்பப்பட்டனர். இந்தியச் சுதந்திரக் கழகத்தில் பெரும் மாற்றங்

களும் சீர்திருத்தங்களும் தீவிரமாக நுழைந்தன. இந்தியத் தேசிய ராணுவம் முற்றிலும் திருத்தி யமைக்கப்பட்டது. ராணுவ முகாம்கள் திறக்கப்பட்டன. சிங்கப்பூரிலும் பினாங்கிலும் இரண்டு ஆஸாத் இராணுவப் பயிற்சிக் கூடங்கள் காட்சி தந்தன. மூன்று மாதகால அளவிலும் ஆறுமாத கால அளவிலும் ராணுவப் பயிற்சி பெற்றனர் மக்கள். படையிலுள்ள அனைவருக்கும் பொதுப் பாஷை யாகிய ஹிந்தி தெரியாததால் மொழிபெயர்ப் பாளர்கள் தேவையாயினர். மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக் கென ஏற்பட்ட பயிற்சி முகாம்கள் வேலை செய்தன. இரு நூற்றுக்கும் அதிகமான தொண்டர்கள் அம் முகாம்களில் பயின்றனர்.

இம் மாதிரியான நவீனங்களுக்கிடையே ஆகஸ்டு 9ம் தேதி வந்துவிட்டது. கிழக்காசியாவிலும் மலேயாவிலு முள்ள ஒவ்வொரு சந்து பொந்திலும், அந்த தினத்தை— இந்தியப் புரட்சியின் முதல் வருடத் தினமாகக் கொண் டாடினர் மக்கள். இந்தியத் தலைவர்களின் படங்கள் ஊர்வலங்களை அலங்கரித்தன. பொதுக்கூட்டங்களில் புரட்சிக் கர்ஜனைகள் எதிரொலித்தன. பிரரார் பார்க்கில் முப்பதாயிரம் இந்தியர்களுக் கதிகமாகவே கூடி அந்த தினத் தைக் கொண்டாடினர். அக் கூட்டத்தில் நேதாஜி பேசினர் —

“இந்தியாவிலிருந்து பிரிட்டிஷார் வெளியேற வேண்டுமென்று கேட்ட குற்றத்துக்காக, காந்திஜி சிறையில் அடைபட்டு இன்றோடு ஓராண்டு பூர்த்தியாகிறது. அன்று முதல் பொது மக்களின் சட்டமறுப்பும் நாசவேலைகளும் அங்கு நடந்து கொண்டிருக்கின்றன, ஆயினும் சுதந்திரம்

கிடைத்தபாடில்லை. ஆதலால் இந்தியாவிலுள்ள தியாகிகளுக்குத் துணையாக இநதோ பாமா எல்லையில் நாம இரணடாம் போர்முனையைத திறகக வேணடியவாகளாக இருககின்றோம். இநத 2-ம் போர்முனை மூலம, இநதியாவிலுளள பொதுமககளும் ராணுவப் புரட்சி செய்யும்படி நாம் உதவ வேணடும் இல்லாவிட்டால சுதநதிரம் கிடைப்பது அரிதுதான் இநதியச் சுதநதிர இயககததுககு எனது முஸ்லிம் சகோதரர்கள அளிததுவரும வர வேற்புககும பண முடிப்புகளுககும வநதனம. இனறு கிழககாசிய இநதியாகளனைவரும, சாதி மத வேறறுமையின்றி விடுதலைப போருககுத தயாராக இருககினறாகளென்பதை, உலக மககள் அறிநது கொளளட்டும. நம எதிரிகளும தெரிநது கொள்வாாகளாக! இனனும ஒனறிரணடு மாதங்களில நம சேனையின பெரும் பகுதி பாமாவை நோககிச செலலும, பினனா இநதியாவுககுளளே நுழையும ''

பதினாறு நாடகள சென்றன. 1943 ஆகஸ்ட 25-ம் தேதி யனறு, இநதியச சுதநதிரச சேனையின தலைமை அதிகாரததையும நேததாஜியே ஏறறுககொணடாா அவ வமயம ராணுவததுககு இடட உததரவு சரிததிரத்திலேயே சிறநத இடததைப பெறறு விட்டதெனபதில் எளளளவும ஐயமிலலை.

' இநதியச் சுதநதிரக கழகம் — ஆஸாத ஹிநத் ராணுவம ஆகிய இரண்டின நலனை முனனிட்டு சேனையின தலைமை அதிகாரத்தை இனறு முதல நானே நேரடியாக எடுததுக கொளகினறேன இந நிகழசசி எனககு மகிழசசியும் பெருமையும தருகிறது. இநதிய விடுதலைச சேனையின் தளகாததரக இருப்பதைவிட ஒரு இநதியனுககு

வேறென்ன பெருமை வேண்டும்? என தேசமக்கள் நாற்பது கோடியினருக்கும் நான் ஊழியன். அந்த நாற்பது கோடியினருக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கவும், ஒவ்வொரு இந்தியனும் என மீது பூரண நம்பிக்கையுடனிருக்கவும் நான நடந்து கொள்ளவேண்டுமென உறுதிகொண்டிருக்கிறேன். பரிசுத்தமான தேசீயம்- பூரண சமத்துவம்-நேர்மையான நீதி இவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்தியச் சுதந்திரச் சேனையை அமைத்திருக்கிறேன். எதிர் நோக்கியிருக்கும் போராட்டத்தில் இந்தச் சேனைக்குத்தான் பெரும் பங்கு பின்னர் நாற்பது கோடி மக்களின் நலனெண்ணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட சுதந்திர இந்திய சர்க்கார் தோன்றும். அத்துடன் அந்த சர்க்காரை நிரந்தரமாகப் பாதுகாக்க நிரந்தர ராணுவத்தைச் சிருஷ்டிக்கவும் ஓர் பெரும் பொறுப்பும் நம்மைச் சார்ந்ததுதான்

இவைகளை வெற்றிகரமாகச் செய்து முடிக்க, நாமனைவரும் ஒரே தலைமையின் கீழ் ஒரே ராணுவத்தில் - கட்டுப்பாடுடன் ஐக்கியமாகிவிட வேண்டும். நமது லட்சியம் இந்தியாவின் பரிபூரண விடுதலை. அந்த லட்சியத்துக்காக உயிரையே அர்ப்பணிக்க நேர்ந்தாலும் தயாராக இருக்க வேண்டும். சுதந்திரத்துக்காக அணிவகுத்து நிற்கும் நமக்கு, ஆஸாத் ஹிந்த சர்க்கார்தான் பாதுகாப்புச் சுவர். முன்னேறும்போது இரயில் இயந்திரம் வண்டிகளை இழுத்துச் செல்வதுபோல் நம்மை அது இழுத்துச் செல்லும் ஆதலால் இராணுவத்துக்கு எவ்வளவு பொறுப்பு உண்டோ, அவ்வளவு பொறுப்பு சர்க்காருக்கும் உண்டு. நம்மை சோர்வடையாமல் பாதுகாக்கும் வேலையை சர்க்கார்தான் மேற்கொள்ள முடியும்.

நமது பொறுப்பு எளிதல்ல; போர் நீண்டதாகவும் கடுமையாகவுமேதான் இருக்கும். எனினும் இறுதி வெற்றி நமக்கே தானென்ற திடநம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறேன். உலக ஜனத்தொகையில் ஐந்திலொரு பகுதியினராகிய நமக்கு விடுதலைபெற உரிமையுண்டு. அதற்காக எவ்வித தியாகம் செய்யவும் தயாராகிவிட்டோம். இனிமேல் உலகில் எந்த சக்திக்கும் நம்மைத் தடை செய்யவோ உரிமையைப் பறிக்கவோ முடியாது.

தோழர்களே! இராணுவ அதிகாரிகளே! உங்கள் உதவியும் நாணயமும் பெற்றுள்ள சர்க்கார் இந்திய விடுதலைக்கு அரணாக இருக்கும். நமக்குத்தான் வெற்றியென்பதை உறுதி கூறுகிறேன். ஏற்கனவே நமது வேலைகள் ஆரம்பமாகிவிட்டன. 'சலோ டில்லி!' என்ற மந்திரத்துடன் முன்னேறுவோமாக! டில்லி செங்கோட்டையில் அணிவகுப்பு நடத்தும்வரை முன்னேறுவோமாக! 'சலோ டில்லி!' இதுதான் ராணுவத்துக்கு நான் இடும் கட்டளை.''

உசு காந்தி ஜெயந்தி'

போருக்கான முஸ்தீபுகள் தயாராகிக் கொண்டிருந்தன.

1943 செப்டம்பர் மாதம் 26-ம் தேதியன்று நேதாஜி ரெங்கூனுக்குச் சென்றார். சுதந்திர இந்தியாவின் கடைசிச் சக்கரவர்த்தியாக வாழ்ந்த பகதூர்ஷாவின் சமாதியிலே, அன்று ஓர் விழா. அதில் கலந்துகொண்டார் நேதாஜி. அவர் சித்தக் கடலிலே சத்திய அலை எழுந்தது. பகதூர்ஷாவுக்குத் தலை வணங்கியதும் பாராட்டுரை பகன்றார்:

"சுதந்திர இந்தியாவின் கடைசிச் சக்கரவர்த்தியினது எலும்புகள் பர்மாவில் இருக்கின்றன. சுதந்திரப்

பர்மாவின் கடைசிச் சக்கரவர்த்தியினது எலும்புகள் இந்தியாவில் இருக்கின்றன. இப்படி யிருப்பது அதிர்ஷ்ட வசமான அறிகுறிகளே. மனிதரிடையே மன்னராக விளங்கியவர் பகதூர்ஷா. மனிதத் தன்மை மூலமாகவே தனது சிறந்த ஆட்சியையும் நடத்தி வந்தார். அந்த சுதந்திர இந்தியாவின் கடைசிச் சக்கரவர்த்தியான — பகதூர்ஷாவின் அஸ்தி முன்னால், நாம் பிரதிக்ஞை எடுத்துக் கொள்வோமாக! எவ்வித துன்பத்தையும் பொருட் படுத்தாமல் தியாகம் செய்வோமாக! பர்மாவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் பொது எதிரியான பிரிட்டன், இத் தேசங்களிலிருந்து கடைசியாகத் தொலையும்வரைப் போரிடுவோமாக! எதிரியை விரட்டி விட்டு தாய்நாட்டில் சுதந்திரத்தை நிலை நிறுத்துவோமாக! சுதந்திர மனித சமூகங்களுடன் தோழமைகொண்டு, புது உலகை நோக்கி முன்னேறுவோமாக!

பகதூர் ஷா உயிருடனிருக்கும் போது, ஒரு சமயம் ஹிந்தியில் ஓர் செய்யுள் இயற்றி நமக்கு அருளியிருக்கின்றார். சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் —

இந்தியச் சுதந்திரப் போர்வீரன் தேசிய
அருட் சுடர் இறுதி யுறினும்
சிந்திட அச்சுடர் ஒன்றிருப் பினும்அது
செறுக்குடைச் சிந்தை லண்டன்
நெஞ்சினைப் பிளந்துயி ருண்டுபோர் வெற்றி
நிறைகொளும் நெடிய வாளாமே!

இது தான் அவர் நமக்கு விட்டுச் சென்ற வாய்மை. நமது உயிருள்ளளவும் நம் மனதை விட்டு இவ் வாய்மை அகலலாகாது.”

அங்கிருந்து மீண்டும் சுற்றுப் பிரயாணத்தைத் தொடங்கினார். பாங்காக் வந்து சேர்ந்ததும், அக்டோபர் மாதம் 2-ம் தேதி வந்துவிட்டது. அன்று உலகம் போற்றும் மகாத்மா காந்திஜியின் பிறந்த தினம். உலக முழுமையும் கொண்டாடுவது போலவே கிழக்காசிய நாடுகளிலும் அந்த தினம் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. நேதாஜியும் அவ் விழாவில் கலந்துகொண்டார். உலகமெங்குமுள்ள இந்தியர்களுக்கு, காந்தி ஜெயந்திச்சொற் பெருக் கொன்றை பாங்காங் ரேடியோவில் ஒலி பரப்பினார் தாய் நாட்டின் சரித்திரக் குறிப்புகளையும் இந்தியர்களின் கடமையையும் நன்கு உணர்த்திய அப் பிரசங்கத்தில் எந்த இந்தியன் தான் அசட்டுத்தனம் காட்ட முடியும்? நேதாஜி பேசினார் —

"இன்று, உலக முழுதுமுள்ள இந்தியர்கள், தங்கள் ஒப்பற்ற மாபெரும் தலைவர் மகாத்மாஜியின் 75-வது பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாடுகின்றனர். இப் புனித தினத்தில், நாமும் நமது அன்பையும் மரியாதையையும் அன்னாருக்குச் செலுத்தித் தலைவணங்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். அவரது வாழ்க்கையும் போராட்டங்களும் சத்திய சோதனைகளே யாகும். அவைகளைத் திரும்பவும் நான் எடுத்துக் கூறுவதென்றால் இந்தியர்களின் அறிவை அவமதிப்பவனாவேன். ஏனெனில், காந்திஜிக்கும் நம் இந்தியர்களுக்கும் அவ்வளவு தொடர்பு உண்டு. ஆகவே, இந்தியப் போராட்டச் சரித்திரத்தில் அவர் வகித்து வரும் இடத்தை மட்டும் மதிப்பிடுவதில் இந் நேரத்தைச் செலவிடுவது தான் நல்லது.

நம் தாய் நாட்டுக்கும் அதன் விடுதலைக்கும் காந்திஜி செய்துள்ள சேவைக்கு, ஈடும் இணையும் சரித்திரத்தி

லேயே கிடையாது. சரித்திரத்தில் அவரது பெயர் பொன்னெழுத்துகளால் பொறிக்கப்பட்டு விட்டது. என்றென்றும் நிலையான ஒளியையும் அது வீசிக் கொண்டிருக்கு மென்பதில் சந்தேகமில்லை. காந்திஜியின் ஸ்தானத்தை மதிப்பிட, பண்டைச் சரித்திரத்தைச் சிறிது மேலெழுந்தவாரியாக வேனும் சொல்லித்தானாக வேண்டும்.

இந்திய மண்ணில் முதன் முதலாக ஆங்கிலேயர் காலடி வைக்குமுன், அங்கு பாலும் தேனும் பொழியச் செல்வம் கொழித்துக் கொண்டிருந்தது தான் உங்களுக்குத் தெரியுமே! அந்த வளப்பம் தான், வறுமையும் ஏழ்மையும் கொண்டிருந்த ஆங்கிலேயர் மனத்தைக் கவர்ந்ததென்பதும் உங்களுக்குத் தெரியும். ஆதலால் இந்தியாவை ஆக்ரமிக்க பிரிட்டிஷார் என்னென்ன முறைகளைக் கையாண்டன ரென்பதை ஆராய்வோம். இந்த ஆராய்ச்சியில் ஓர் உண்மை தெளிவாகும். இந்தியா முழுமையையும் ஒரே சமயத்தில் கைப்பற்ற அவர்கள் துணியவில்லை, இந்தியரனைவரையும் எதிர்த்து எந்த இடத்திலும் யுத்தம் செய்யவும் முயலவில்லை. அவர்கள் கையாண்டதெல்லாம் தந்திர முறைகளே.

முதன் முதலாக, லஞ்சம்—வஞ்சகம்—ஒழுங்கீனம் ஆகியவைகளால் செல்வாக்குத் தேடினர் பின்னர் அவைகளுக்கு ஆளான மக்களைத் தங்கள் சுய நலனுக்கும் பாதுகாப்புக்கும் உபயோகித்துக் கொண்டனர். வங்கச் சரித்திரத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். மதப்பற்றோ வகுப்புப் பூசலோ இன்னதென்று தெரியாத அக்காலத்தில் படைத் தலைவனான மீர்ஜாபருக்கு சிம்மாசனம் அளிப்பதாகக் கூறினார்கள், அவனும் இசைந்தான், தங்கள்

நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டனர் பிரிட்டிஷார். அத்துடன் தங்களுக்கு நிரந்தரப் பாதுகாப்பையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். கடைசி வங்க மன்னன் சுராஜ் தௌலாவுக்கு, சேனாதிபதி மீர்ஜாபர்தான் துரோகம் இழைத்தான். பொது எதிரியான மாற்றானுக்கு, முஸ்லிமை முஸ்லிம் காட்டிக் கொடுத்தான். ஆனால் மோகன்லால் (இந்துப் படைத் தளபதி) மட்டும் மன்னனுடன் இறுதிவரை நின்று போராடினான். இந் நிகழ்ச்சி நமக்கோர் படிப்பினை. துரோகச் செயல்களையும், காட்டிக் கொடுக்கும் தன்மையையும் உடனுக்குடன் ஒழித்துக்கட்டாவிட்டால், எந்த நாடும் தன் சுதந்திரத்தை இழந்துவிடும் என்பதில் என்ன சந்தேகம்? சுராஜ் தௌலாவின் வீழ்ச்சி நம் துரதிர்ஷ்டமே!

அந்த வீழ்ச்சியின் பின்னரேனும் இந்தியர்கள் ஒருமுகப்பட்டு எதிர்த்திருந்தால், பிரிட்டிஷாரை எளிதில் விரட்டி யடித்திருக்கலாம். போராடாமலா இருந்தனர்? போராடத்தான் செய்தார்கள், ஒருமுகப்பட்டு போராடவில்லை என்பதுதான் வருந்தத்தக்கது. வங்கத்தை பிரிட்டிஷார் தாக்கியபோது, அவர்கள் பின் புறத்திலிருந்து யாரும் பிரிட்டிஷாரைத் தாக்கவில்லை. தென்னிந்தியாவில் திப்பு சுல்தானை பிரிட்டிஷார் எதிர்த்தார்களே, அப்பொழுதேனும் மத்திய இந்தியாவிலிருந்த மகாராஷ்டிரர்களோ — வட இந்தியாவிலுள்ள சீக்கியர்களோ திப்புவுக்கு உதவினார்களா? அதுவுமில்லை. வங்க வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு கூட, இவர்களெல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து கூட்டு நடவடிக்கை யெடுத்திருந்தால், மிக எளிதில் பிரிட்டிஷாரை வெளியேற்றி யிருக்கலாம். இப் பழைய சரித்திரத்திலிருந்து நாம் தெரிந்துகொள்ள

வேண்டியதென்ன? எதிரியின் முன் இந்தியர்களனைவரும் ஒன்றுபட்டு நிற்காவிட்டால் சுதந்திரம் பெறவும் முடியாது, ஒருக்கால் பெற்றாலும் அதைக் காப்பாற்ற முடியாது என்பதுதான்.

வேதனை தரும் இப் பரிதாப நிலைமையிலிருந்து இந்தியர்கள் விழித்தெழ நீண்ட காலம் பிடித்தது. 1857-ல் தான் விழித்தெழுந்தனர். ஆங்காங்கு ஒருமுகத் தாக்குதலை இந்தியர்கள் கையாண்டனர் இந்த நிகழ்ச்சியைத்தான் "சிப்பாய்க் கலகம்" என்று பிரிட்டிஷார் வர்ணிக்கின்றனர் நாமோ, அதனை 'முதலாவது சுதந்திரப் போர்' எனத் தலை நிமிர்ந்து கூறுகின்றோம். இந்த முதல் போரிலும் நமக்குத் தோல்விதான் அதற்கு இரு காரணங்கள் கூறலாம். ஒன்று, இந்தியாவின் எல்லாப் பாகங்களும் ஒன்று சேரவில்லை, மற்றொன்று எதிரிகளின் ராணுவ நுணுக்கமும் போர்க்குணமும் அது சமயம் இந்தியர்களுக்கில்லை. ராணுவ நீதியில் பார்த்தால், நம் தளகர்த்தர்களைவிட எதிரித்தரப்புத் தளகர்த்தர்கள் சிறந்தவர்கள் ஆகவே இந்தப் பலவீனத்தை நாம் என்றைக்கும் மறப்பதற்கில்லை. 1857-ம் ஆண்டுத் தோல்விக்குப் பின் நம்மிடமிருந்த ஆயுதங்களையெல்லாம் பறிமுதல் செய்து விட்டார்கள் ஆங்கிலேயர்கள். நிராயுதபாணிகளாகிய அந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் நாம் பெருந் தவறு செய்து விட்டோம். ஆயுதப் பறிமுதலுக்கு இடமளித்திருக்கவே கூடாது. அப்படி இடமளிக்காமல் இருந்திருந்தால், மற்றொரு சுதந்திரப் போரைக் குறைந்த கால அளவில் நடத்தி வெற்றி கண்டிருக்கலாம். ஆயுதப் பறிமுதல் காரணமாகவே, அரசியல் ரீதியாக வீழ்ச்சியடைந்து விட்டோம். அதோடு முப்பது ஆண்டுகள்வரை மனச் சோர்வும் நம்மிடம் குடி புகுந்து விட்டது.

1885-ம் ஆண்டு பிறந்தது இந்தியக் காங்கிரஸ் மகாசபை தோன்றிற்று. அது ஓர் புதிய அரசியல் எழுச்சியை நமக்குத் தந்து தொடங்கிற்று அக் காலத்திய காங்கிரஸ் தலைவர்கள், பிரிட்டனிடமிருந்து சுதந்திரம் கேட்கவும் துண்டித்துக் கொள்ளவும் அஞ்சினார்கள். 1905-ல் அரவிந்தர் தோன்றினார். "பரிபூரண விடுதலை" கோஷம் உண்டாயிற்று. அக் கோஷத்தின் செயல் முறைகள் இன்று தான் அமுலுக்கு வந்திருக்கின்றன. வங்கப் பிரிவினையைச் சகியாத மக்கள், பிரிட்டிஷ் சாமான்களைப் பகிஷ்கரிக்கத் தொடங்கினர். அந்தப் பொருளாதாரப் பகிஷ்காரம் மட்டும் இளைஞர்கட்குத் திருப்தியளிக்கவில்லை. வெடிகுண்டிலும் ரிவால்வரிலும் கவனம் செலுத்தினர் இளைஞர்கள். அதற்காகவே கடல் கடந்து சென்று பயங்கர இயக்க முறைகளையும் பயின்றனர். ருஷ்யப் புரட்சி—அயர் புரட்சி போன்ற சரித்திரங்களைப் புரட்டினர்

அதுசமயம்தான் முதலாவது மகாயுத்தம் என்னென்னவோ வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்தனர் பிரிட்டிஷார் அவ் வாக்குறுதிகளை நம்பியதால் இந்திய ரத்தமும் இந்தியப் பணமும் பொருளும்தான் விரயமாயின. பிரிட்டிஷார் வெற்றி பெற்றதும் அவர்கள் வாக்குறுதிகளெல்லாம் ஆடிக்காற்றுப் பட்டமாயின, தலைவர்கள் ஏமாற்றப்பட்டனர், அடிமைத் தளையும் இறுகத் தொடங்கிற்று. ஆனால் அந்தப் புனிதப் புரட்சிக்கார இளைஞர்கள் மட்டும் ஏமாந்து போகவில்லை, நாட்டில் பெரும் கொந்தளிப்பையும் புரட்சியையும் உண்டுபண்ண, தங்களாலானதையெல்லாம் செய்தார்கள். துரதிருஷ்ட வசமாக அவர்களும் தோல்வியடைந்துவிட்டனர்.

உலக யுததம முடிநததும, கொடுத்த வாககுறுதிபபடி விடுதலையை வேண்டினா இநதியத் தலைவாகள். கிடைதத பலன என்ன? 1919-ம வருட ரௌலட் சட்டம்தான். கொஞசங் கொஞசமிருநத உரிமைகளையும அநத இருட டறை மோசடிச சட்டம பறிமுதல செய்துவிட்டது. அதைப பினதொடாநதது பஞசாப படுகொலை. இவ விரண்டு சோக நாடகங்களும மககளைக கதிகலங்க வைத தன. சுதந்திர முயறசிகளை யெலலாம, மிருகததனமான ஆயுத பலததால நசுககிவநத பிரிடடிஷாாமீது, இநதியா களுக கிருநத கோபம எரிமலை போலிருநதது இருந் தாலும நமபிககை பிறககவிலலை. புதிய வழிகளுககாகவும புதிய போராச சாதனஙகளுககாகவும தடுமாறிக கொண்டிருநதனா.

காரிருள கவிநத அநநேரததில அரசியல வானில தோன்றினா காநதிஜி ஒததுழையாமை அலலது சததி யாகரகம என்ற ஒளி பெறும ஆயுததைத, நிலை கலங்கிய நம மககளிடம கொடுத்தாா. விடுதலைககு வழி காட்டும பொருட்டு 'இறைவனால அனுபபப பெறற தூதா—காந்தியடிகள' என்ற உணாசசியும நமபிககையும் பிறநதன. அவரது தலைமையில மககள ஒன்று பட்டனா. 20 ஆண்டுகளுக கதிகமாகவே இநதிய விடுதலைககு உழைக் கிறாா காநதியடிகள. இபபொழுது ஒவவொரு இநதியன முகததிலும தனனமபிககையும உறுதியும சுடா விடுகிற தென்றால, அவாதான காரணம இநதியாவின இறுதி வெறறி அவரால தான ஊாஜிதபபடுததப படுகிறது. அன்று 1920-ல காநதியடிகள புதிய ஆயுதத்துடன் இநதிய அரசியல் வானில புகுநது பொறுபபேறறிருககா விட்டால, இன்று கூட இந்தியா வீழசசி யடைநது தான

கிடைக்கும். அவரது சேவைககு ஈடும இணையும உலகில் கிடையாது. அச சேவையின மூலம வாழ்நாளிலேயே அவா அடைந்திருககும பேறுபோல, உலகில் எந்த மனிதனும எககாலததிலும அடைய முடியாது.

அவரது சேவையால தான தேசியச சுயமரியாதையும் தன்னமபிககையும பெறறுளளனா இந்திய மககள். இன்று புரட்சிக கனல் கொழுந்து விடுவதறகும அவரது சேவை தான காரணம். இந்தியாவின ஒவவொரு மூலை முடுககு களிலும வியாபிததது, எலலா மககளின பிரதி நிதிததுவத் தையும பெறறு, ஓா மாபெரும அரசியல ஸ்தாபனமாகக் காஙகிரஸ் விளஙகுவதறகும அவா தான காரணம். விடுதலைப பாதையில உறுதியுடன முன்னேற, காந்திஜி நமககுக கறபிததது விட்டாா இந நேரம காந்திஜியும இதர தலைவாகளும சிறைக கூடஙகளில தவங கிடக் கின்றனா. காந்திஜி விட்டு வைததிருககும வேலையை, இந்தியாவிலும வெளியிலுமுளள இந்தியாகளாகிய நாம ஒவவொருவரும நிறைவேறறக கடமைபபட்டிருககிறோம. இந்த இறுதிப போருககான எலலா வசதிகளும தாய் நாட்டு மககளிடம இருககின்றன. ஆனால ஒன்று மட்டும அவாகளிட மிலலை. அது தான சுதந்திர ராணுவம. அந்த ராணுவ உதவி வெளியே யிருந்து தான கிடைகக முடியும.

ஒரு நிகழ்சசியை உஙகள நினைவுககுக கொணடு வர விருமபுகிறேன. 1920 டிசமபரில் நாகபுரிக காங்கிரஸின போது காந்திஜி கூறினாா .—

‘இன்றைககு இந்தியாவிடம வாள் மட்டும இருககு மானால, இபபோது அதை உருவி யிருககும. ஆயுதம தாஙகிய புரட்சிககு இன்று இடமிலலை. ஆகையால

மாற்று நடவடிக்கையாக ஒத்துழையாமையும் சத்தி யாக்கிரகமும் தான் நமது ஆயுதங்களாகக் காட்சி தருகின்றன' என்று. அந்தக் காலமும் இன்று மலை யேறிவிட்டது. இந்தியர்களால் இன்று வாளை உருவ முடியும். அது பற்றியே தான், இந்திய விடுதலை ராணுவத்தை ஏற்கனவே நாம் அமைத்து விட்டோம்.

இந்தப் போராட்டம் மிக மிகக் கடினமானது மட்டு மல்ல, மிக நீண்டதாகவு மிருக்கும். இந்தியாவிலிருந்து வெளியேறியவர்கள் போக மீதியிருக்கும் கடைசி வெள்ளை யர்களைச் சிறையில் போட வேண்டும், அல்லது வெளியே துரத்த வேண்டும். அது வரை நாம் போராடித்தானாக வேண்டும். ஆதலால், நாமனைவரும் ஒன்று திரண்டு, கடுமை யானதும் மிகப் பெரியதுமான — ஆனால் இறுதியான ஒரு போருக்குத் தயாராகுவோமாக"

இத்தகைய ஆணித்தரமான சொற்பொழிவுகளும், எதிர்காலத்துக்கான சேகரிப்புகளும் அதி தீவிரமாக நடை பெற்றன. கிழக்காசிய இந்தியச் சுதந்தரச் சங்கத்தின் தலைமைப்பதவியை ராஷ் பிகாரி போஸிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்ட 1943 ஜுலை 4-ம் தேதி முதல் அக்டோபர் 20-ம் தேதி வரை, மூன்றரை மாதங்களுக்குள் நேதாஜி செய்து முடித்த முஸ்தீபுகளை என்னென்பது? முப்பது ஆண்டுகள் முயன்றாலும் வேறு எவராலும் செய்ய முடியுமா? ஐ. ஸி. எஸ். தேர்ச்சிபெற்று, பிறந்த பொன்னாட்டில் கால் வைத்த நாள் முதல் இதுவரையுள்ள அவரது வாழ்க்கை அனுபவம், இடைவிடாது நேர்ந்த துன்பங்கள் எல்லா வற்றையும் ஒன்றாக இணைத்துப் பார்த்தால், வீரத்தால் வீறுகொண்டு பாய்ந்து செல்லும் ஓர் இரத்த ஆறு என்று தான் சொல்ல வேண்டும். வழியிலே தடுத்து நின்ற காடு முரடான காடுகளையும், மலைகளையும் முள் வேலிகளையும் கடந்து விட்டது இந்த இரத்த ஆறு; இந்தப் புண்ணிய

நதியின பிரவாகத்திலே கோடிககணககான இநதியாகள நீராடிப் பரிசுதத மெயதிவிட்டனா. செககச சிவநது சீறி அலறிககொண்டிருககும இரததக கடலிலே கலகக வேண்டுவதுதான பாககி. உலக மகாயுததமாகிய இரததக கடலும, இநத இரதத ஆறறின மகிமை கண்டு மகிழநது அணைததுக கொளள ஆவலுடன எதிா பாாததுக காததுநினறது.

௨௫. சரித்திரத்தில் புதிய சகாப்தம

1943 அகடோபா 21-ம தேதி இநதியாவின புதிய சகாபதம கிழககாசியா முழுமையும சிதறிக கிடநத 30 லடசம இநதியாகளின பிரதிநிதிகள சிஙகபபூரில கூடினா. தைதோவா கெகிஜோவில காலை 10-30 மணிககுக கூட்டம். கிழககாசிய இநதியச சுதநதிரக கழகததால கூட்டபபெறற இம மகாநாட்டுககு நேதாஜி தலைமை தாஙகினா. கோலாலம்பூா இநதியச சுதநதிரக கழகத் தலைவா ஸ்ரீ எம கே இராமசசநதிரன வரவேறபுரை ஆறறினா, மகாநாட்டுப பொதுக காரியதரிசியான ஸ்ரீ சாட்டாஜி அறிககை வாசிததாா. உணாசசி ததும்பிய உளளமும மலாநத முகமும கொணடு வீறறிருநதனா இநதியாகள. அவாகள முனனிலையிலே, நேதாஜி தனது தலைமை யுரையை ஹிநதுஸதானியில ஆறறினா. அறிககையும முனனுரையும தமிழில மொழி பெயாககபபட்டன.

பிறபகலில ஹிககாரி ஹிககான தலைவா கானல யமதோத்தும மகாநாட்டுககு விஜயம செயதிருநதாா நிபபொன, சுதநதிர பாமா, சுதநதிர பிலிபபைன ஆகிய மூனறு நாட்டு சாககாாகளுககும, அவை இநதியா

களுககுச செயதுவரும உதவிகளுககாக வாழததுச் செயதிகள அனுபபபபட்டன. அவவமயம் "ஆஸாத் ஹிந்த (சுதநதிர இந்திய) தறகாலிக சாக்கார்" அமைபபுப பறறிய பிரகடனததை 4-15 மணிககு நேததாஜி வெளியிட்டார. அப பிரகடனம ஹிநதுஸதானி, தமிழ, ஆங்கிலம ஆகிய மூனறு மொழிகளில வாசிககபபட்டது.

அபபொழுது கூறினா — சரிததிரததையும உலகின் பல பாகங்களில நடநதுளள புரட்சிகளையும ஆராயசசி செயதுளளவனென்ற முறையில, எனது 22 வருடப பொதுவாழவில என மனதில ஒரு விஷயம சதா உறுததி கொண்டே யிருநதது இநதியாவுககென ஓர சுதநதிர தேசிய ராணுவமும, அநத ராணுவததைப போருககு நடததிச செலல ஓர சுதநதிர சாககாரும வேணடுமே எனபதுதான அநத உறுததல. இனறு நிபபொன படைகள அடைநதிருககும வெறறி காரணமாக, கிழககாசியாவி லுளள இநதியாகள, இநதிய சுதநதிரக கழகத்தையும் இநதிய தேசிய ராணுவததையும அமைகக முடிநதது. அதனால கிழககாசிய இநதியச சுதநதிர இயககததுககு ஓர் உண்மை யொளியும உறுதியும கிடைதது விட்டன. இலலாவிட்டால இநதியச சுதநதிரககழகம சாவசாதாரண மான ஓர பிரச்சார ஸ்தாபனமாகவேதான இருககும. ராணுவம அமைககப பெறறுவிட்டதால, ஓர தறகாலிக சாககாரையும அமைபபது, சாததியமும அவசியமுமா யிறறு இநதிய விடுதலையின பொருட்டு இறுதிப போரை நடத்துவதறகாகவே கிழககாசிய இநதியச சுதநதிரக கழகததிலிருநது இநத அரசாஙகம பிறநதிருககிறது.

இநதத தறகாலிக சாககாரைக கொணடு, இநதிய நெருககடிகளைச சமாளிபபோம, இதோடு சரிததிரத்

தோரணையையும பினபறறுகிறேமெனறு கூறலாம. சமீப கால சரிததிரததைப புரடடுங்கள். ஐரிஷ் மககள அவர்களுடைய தறகாலிக சாககாரை 1916ல நிறுவினாாகள. செக நாட்டினரும் சென்ற உலக மகா யுததததினபோது இம மாதிரிதான செயதாாகள அதன பின்னா துருககியாகளும, முஸதாப கமாலின தலைமையில அவாகளது தறகாலிக சாககாரை அனடோலியாவில நிறுவினாாகள நமமைப பொறுதத வரையில, நம தறகாலிக சாககார் ஓா சாதாரண சமாதான அரசாஙகமலல இதன அமைபபும நடவடிககைகளும நிகரறறவையாகும. இது ஓா போா ஸ்தாபனமாகவே விளஙகும இநதியாவிலுள்ள பிரிட்டிஷாருககும அவாகளது நேசதேசததினருககும எதிராக இறுதி யுததததை நடத்துவதே இநத சாககாரின தலை சிறநத முககிய நோககம. ஆதலால, போரை நடததுவதறகு வேண்டிய இலாககககளே மடடுமே இவவர சாஙகம மேறகொண்டிருககிறது

இவவரசாஙகததில சிவில இலாகாப பிரதிநிதிகளாக ஒரு சிலாதான இருகக முடியும சுதநதிரபபோா நடததுவதையே முககிய நோககமாகக கொணடிருபபதால, ஆயுதம தாஙகிய படைகளுககு மநதிரி சபையில அதிகப பிரதிநிதிததுவம தரபபடடிருககிறது மநதிரி சபையில சாதாரண மநதிரிகளைததவிர, பல ஆலோசனையாளாகளும இருபபா நம தறகாலிக சாககாா, கிழககாசியாவிலுள்ள இநதியாளே வாகளுடனும நெருஙகிய தொடாபு வைததுக கொளளும. அதோடு அடுததுவரும போருககுத தேவையான அவாகளுடைய சகதி சாதனஙகளை யெலலாம திரடடும. இநதியப பூமிககு மாறறபபடடதும, சொநதப பிரதேசத்தில இயஙகும சாதாரண அரசாஙகததுககுரிய

எலலா அமசங்களையும இநத சர்ககார் பெறறு விடும். அபபொழுதுதான பல புதிய இலாகாககளுககு இட-முணடு.

இபபொழுது த ற கா லி க அரசாங்கம ஸ்தாபிககப் பெறறதால, இநதியச சு த ந தி ர இயககம, வெறறிககு வேண்டிய பூாவாஙக அமசஙகளததனையையும பெறறு விடடதாகினறது. விடுதலைககாக இறுதிபபோா தொடஙக வேண்டியதுதான பாககி நமது ராணுவம இநதிய எலலை தாண்டி உளளே நுழைநததும டிலலியில அதன சரிததிர பூாவமான பவனியை நடததும. இநதியாவிலிருநது பிரிட்டிஷாரும அமெரிககரும ஒழிககபபடடு புது டில்லியில வைசிராய மாளிகையில — இநதிய தேசியக கொடியை உலலாசமாகப பறககவிட்டால்தான போா முறறுப் பெறும.”

நேததாஜி இவவாறு கூறி முடிததும, தறகாலிக சாககாரின மநதிரிகளும ஆலோசகாகளும மேடையீதேறி அமாநதனா. மககளின குதூகல ஆரவாரம வானைப பிளந தது உலகததாரும இநதியர்களும எககாலததிலும கண டிருகக மாட்டாாகள — அககாட்சியை! நேததாஜியின் கமபீரத தோறறமும, திடசிததமும வெறறிககு உறுதி தநதன உணாசசிப பெருககில மூழகியிருநத மககள முனனிலையிலே நினறுகொணடு, சட்டைப பையிலே இருநத துண்டுக காகிதமொனறை எடுதது, ஆற அமர-அழுததம திருததமாகப படித்தாா. தேச விசுவாசப பிரமாணததை ஹிநதுஸ்தானியிலே படிககத தொடங் கினா

“சுபாஷசநதிர போஸாகிய நான, இறைவனமீது ஆணையாக,
(எல் றதும் நெஞசடைத்தது. எங்கும மெளனம.

உள்ளக் கேணியிலிருந்து பிறந்தன அவ்வார்த்தைகள். ஆதலால் அதன் புனிதத்தன்மை நாவை அசைக்க முடியாமலாக்கிறது. இந்நெருக்கடியான சமயத்தில், தான் எடுத்துக் கொள்ளவிருக்கும் பொறுப்பு மகத்தானதென்பதை அவரது அந்தராத்மா கூறிற்று. எல்லோருடைய கண்களும் நேதாஜியின் முகத்தில் படிந்தன, குமுறிய மனவெழுச்சியினூடே மானசீகப் பிரார்த்தனை. தன்னை மறந்த நிலைமையில் 40 கோடி இந்தியர்களையும் மனக்கண் முன்னே கொண்டு வந்து நிறுத்தினார் மிக்க சிரமத்துடன் தன்னைத் தேற்றிக்கொண்டு) என்றைக்கும் இந்தியாவின் ஊழியனாகவே இருந்து வருவேன் உடன் பிறந்த 40 கோடிச் சகோதர சகோதரிகளின் நன்மையைக் கவனிப்பதே எனது முழுமுதற் கடமை (மீண்டும் மௌனம். கண்களிலே நீர்த்துளிகள். சட்டைப் பையினுள்ளே வலதுகை சென்று, ஓர் வெண்ணிறக் கைக்குட்டையை வெளியே இழுத்து வந்து நேதாஜியின் கண்களிலே சேர்த்தது கண்களிலே படிந்த கைக்குட்டை நீர்த்துளிகளை உறிஞ்ச, மனதில் தேங்கிய உணர்ச்சி இடியோசையென்ன மீண்டும் வெளிக் கிளம்பிற்று) இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த பின்னரும், அந்தச் சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்ற என் உடலில் கடைசிச் சிறு துளி இரத்தம் இருக்கும் வரை ஊழியம் செய்வேன்.''

இந்த மூன்று வாக்கியங்களைக் கொண்ட தேச விசுவாசப் பிரமாணத்தை, உணர்ச்சியின் ஆவேசக் குமுறலுக்கிடையே ஒருவாறு படித்து முடித்தார். மந்திரி சபை அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவரும் பிரமாணம் எடுத்துக் கொண்டனர். 'நேத்தாஜி'யிடம் பூரண விசுவாசமாக இருப்போம். தாய் நாட்டுக்காக உடல், பொருள் ஆவி யனைத்தையும் அர்ப்பணம் செய்வோம், ஆண்டவன்

மீது ஆணை' எனபது தான அநதப பிரதிகஞை. மநதிரி சபை அங்கத்தினாகள ஒவவொருவரிடமும நேதாஜி கை குலுககி, அவாகள விசுவாசததையும பிரதிகஞையையும ஏறறுக கொண்டார. தேசிய கீததுடன மகாநாடு இனிது நிறை வெயதியது.

புதிய சகாபததைதத தொடங்கி வைதத இம மகாநாடு, சரிததிரததிலே பொனனெழுததில இடம பெறறு விடடது. குமரி முதல இமயம வரை எலலாப பகுதிகளிலு முளள இநதியாகள கிழககாசியாவில வசிபபதாலும, அவாகளின பிரதிநிதிகளாக ஒவவொரு கிழககாசியப பகுதிகளிலிருநதும இநதியாகள அம மகாநாடடில கலநது கொணடதாலும, இநத மகாநாடடை நாறபது கோடி இநதியாகளும கலநது கொணட மகா நாடுதான எனறு துணிநது கூறலாம. ஆகவே, இநதியாகளின பிரதிநிதிகளால ஏக மனதாக ஏறறுக கொளளப பெறற-நேதாஜி அமைதத சாககாரை அம மகாநாடு ஒபபுக கொண்டதால 40 கோடி இநதியாகளும ஒபபுக கொணட சாககார தான இது எனறால யாரும மறுககமுடியாது

ஏதேனும ஒரு காலததில சுதநதிர மாயிருநத நாடு அடிமை நாடாக மாறலாம, இழநத சுதநதிரததைத திருமபப பெற அலலும பகலும உழைதது வெறறி பெறலாம சில நாடுகள. ஆனால, குமரி முதல இமயம வரை ஒரே கொடியின கீழ எனறுமே ஆளப பெறாத் இநதியா, பிரிடடிஷாரால தான ஆளப பெறுகிறதென்ற அவமானத்தைதத துடைத்து, இநதியாகளுக கெனச் சொநதமான சாககாரைக கண்டது இம மகாநாடுதான. அதுவும் சடட ரீதியான — ஜனநாயகப பிரதிநிதிததுவம

கொண்ட சர்க்காரை என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகவே முதன் முதலாக இந்தியா பெற்ற சுதந்திர சர்க்கார் இது தான் என்பதும், அந்த முதல் சுதந்திர சர்க்காரின் முதல் தலைவர் நேதாஜி தான் என்பதும், இந்தியச் சரித்திரத்திலே எழுதப்பட்டு விட்டன. ஆதலால், காணாத புதுமையெல்லாம் கண்டு களிக்கும்படிச் செய்த அந்த 1943 அக்டோபர் 21-ந் தேதியை, இந்தியர்களின் புதிய சகாப்தம் பிறந்த தினம் என்றழைக்காமல் எப்படி யிருக்க முடியும்?

௨௯ துடைப்பம் தூக்கிய கையில்?

ஆஸாத் ஹிந்த் தற்காலிக சர்க்கார் பிரகடனம் முடிந்தது. மறுநாள் (22—10—46) நண்பகலில் ஷோனன் சிங்கப்பூர் கோனன் கிளப்பில் ஓர் விருந்து. கிழக்காசியா முழுமையுமுள்ள இந்தியச் சுதந்திரக் கழகங்களின் பிரதிநிதிகள் அனைவரும் கலந்து கொண்டனர். அதில் நேதாஜி சில முக்கிய விஷயங்களைக் குறித்து ஓர் சொற்பெருக்காற்றினார். விருந்தினர் ஒவ்வொருவரையும் தனித் தனியாகச் சந்தித்துப் பேச இயலாதது பற்றி வருத்தம் தெரிவித்து விட்டு, முன் தினம் விடுத்த பிரகடனத்தின் முக்கியத்துவத்தைக் குறிப்பிட்டார். பிரகடனம் இந்தியாவுக்கு ஓர் புதிய சகாப்தத்தைத் தோற்றுவிக்கிற தென்றும் அதன் மூலம் ஓர் புரட்சிக்கு அடிகோலியாகி விட்ட தென்றும், ராணுவ வெற்றிக்குத் தேவையான பொருள் வசதியும் சப்ளைச் சாமான்களும் போதுமான அளவு இருந்தால்தான் வெற்றி சுலபமாகுமென்றும் விளக்கினார்.

மாலை 5 மணிக்கு இந்தியப் பெண்ணுலகின் புதிய சகாப்தம் ஆரம்பமாயிற்று. பல வருஷங்களுக்கு முன்

இந்தியாவின் சுதந்திரத்துக்காகப் போராடி வீர சுவர்க்க மெய்திய ஜான்ஸி ராணி பிறந்த பொன்னாள் அக்டோபர் 22-ந் தேதி. அந்தச் சுப தினத்திலே நேத்தாஜி 'ஜான்ஸி ராணிப் படைப் பயிற்சி முகாமைத் திறந்து வைத்தா ரென்றால், அதைவிடப் பெருமை இந்தியப் பெண்களுக்கு என்ன வேண்டும்? உலகச் சரித்திரத்திலேயே பண்டைய இந்தியப் பெண்கள், உலகப் பெண்கள் கூட்டத்துக்குள் தலை சிறந்த வீரம் கொண்டவர்களென்பது உலகமறிந்த உண்மை. அந்த உண்மையை உலகம் மறந்திருந்த காலமும் உண்டு இந்தியர்களே மறந்து விட்டன ரென்றால் அதிகம் கூறுவானேன்?

1931-ம் ஆண்டில், 15 வயதான சிறுமி சாந்தி கோமில்லா ஜில்லா மாஜிஸ்திரேட்டிடம் சென்று "எங்கள் நீந்தல் போட்டிக்குத் தாங்கள் தலைமை தாங்கிப் பரிசளிக்க வேண்டும்" என்று கேட்டாள். அவள் மனதில் கனன்ற புரட்சி நெருப்பு இறைந்து கிளம்ப, அன்னாரைத் துப் பாக்கியால் சுட்டு வீழ்த்தினாள், அதற்காக ஆகமகிழ்ந்து ஆயுள் தண்டனையும் அனுபவித்தாள். 1932ல் வங்கக் கவர்னர் ஸ்டான்லி ஜாக்ஸனை, பெண்ணரசு வீணாதாஸ் சுட்டுத் தள்ளினாள். "கோட்டாப் பாக்கானுவில் காப்பிணி தாக்கப்பட்ட கொடுமை சகிக்க முடியவில்லை, நிரபராதி தங்கை கல்யாணி கைதி செய்யப்பட்டு சிறையில் அனுப வித்த சித்திரவதையை எப்படி மறக்க முடியும்? அதனால் என் பெற்றோர்கள் உகுத்த கண்ணீரைக் கண்டேன். இம் மாதிரி எத்தனை குடும்பங்கள் வருந்துமென்பது என் சிந்தையைத் தைத்தது. அதனாலெழுந்த மனக்கொதிப்பும் துயரமும் என்னைப் பிராணத் தியாகம் கொள்ளென்று கட்டளையிட்டன. வாழ்வதற்கு வழி தெரியவில்லை;

தேசத்துக்காகவே என்னை மாய்த்துக் கொள்வதென்ற தீர்மானத்துக்கு வந்தேன். என் போன்ற பெண்கள், பெண் தன்மையை மறந்து இத்தகைய கொடுஞ் செயல்களைச் செய்யத் தூண்டும் சர்க்காரின் அநியாயத்தை, என் மரணத்தால் இந்தியப் பெண் சமூகம் உணரட்டும்" என்ற வாக்குமூலத்தை விட்டுச் சென்றுள்ள அந்தப் பெண் திலகம்.

இதற்கும் வெகுநாள் முன்பு, முதன்முதலில் 1857ல் நடைபெற்ற சுதந்திரப் போரில், ஜான்ஸி ராணி இலட்சுமி பாய் தனது 20-ம் வயதில் — வாழ்க்கை நுகரவேண்டிய இன்பப் பருவத்தில், படை திரட்டி அதற்குத் தலைமை தாங்கி, வீரவாளேந்தி ஆங்கிலேயரை எதிர்த்துப் போர் புரிந்தாள். ஆண்களுக்குப் பெண் இளைப்பில்லை இந்தியச் சமூகத்தில், ஆகவே மாதர் படைப் பிரச்னை கிளம்பியதும், நூற்றுக் கணக்கான பெண்கள் அதில் சேர முந்தினர். அவர்களுள் 78 வயதான தமிழகக் கிழவி காமாட்சி யம்மையாரும் ஒருவர். இவ் வம்மையாரையும் அன்னார் வாய் மொழியையும் நினைக்கும் போது, பண்டைத் தமிழ்த் தாயின் வீரத்தையும் மிஞ்சி விட்டாளென்றே தோன்றும்.

இவ் வம்மையார் கூறினாள் "நான் படையில் சேருவதைத் தடுக்க யாராலும் முடியாது. யாரேனும் தடை செய்தால் உயிர் துறப்பேன். எனக்கென் உயிர் வாழ்ந்த காலம் போதும், எனது கடைசி காலத்தை யேனும் தேசத்துக்காக நடத்தும் இப் போரில் செலவிடுவதென முடிவு செய்து விட்டேன். இப் போரிலேயே என் வாழ்வின் இறுதியை அடையவும் ஆசைப்படுகிறேன்" என்று.

இம்மாதிரி, பேரன் பேத்திமார்களையுடைய பாட்டிமார்களை நேதாஜி படையில் சேர்த்தனரென்றால், தமிழ் இளம் பெண்கள் அதற்குப் பின்வாங்கியிருப்பார்களென்று யாரேனும் நினைக்க முடியுமா?

அன்றொருநாள் நடந்த சுதந்திரப் போரிலும் வீர ஜான்ஸி ராணியின் படைக்கு இலட்சுமிதான் படைதிரட்டித் தலைமை தாங்கினாள், அதே படையின் பெயரால் நிறுவப் பட்ட இந்தச் சுதந்திர ராணுவத்துக்கும் தமிழ் இளம் பெண் இலட்சுமிப் பெயருடையாளே தலைமை தாங்கினாளென்றால், ஆச்சரியந்தான். பண்டைப் பெருமையைத் துலங்க வைக்கவே இறைவன் செய்த திருவிளையாடல் போலும்! தூண்டுவாரின்றித் துடைப்பத்தை ஏந்தி வீட்டைச் சுத்தம் செய்த கைகள், துப்பாக்கி தாங்கித் தூரத்து அன்னியனைத் துரத்தியடிக்கவும் நாட்டைப் பரிசுத்தம் செய்யவும் விரைந்தன. கைகளிலே - கழுத்திலே - காலிலே - உடம்பிலே பூட்டியிருந்த பொன் விலங்குகளையெல்லாம் உருவி யெறிந்தனர். அவை உருமாறிப் போர்க்கள நிதியில் சேர்ந்தன.

இவ்வளவு தியாக சிந்தையைக் கண்ணுற்ற நேதாஜி மனம் பூரித்துத்தான் ஜான்ஸி ராணிப் படையை அமைத்தார். அதன் பயிற்சி முகாமைத் திறந்து வைத்து, வீரம் ததும்பிய சொற்பொழிவொன்றைச் செய்தார். அவ்வமயம் நடந்த கொடியேற்று வைபவம்-வரவேற்பு-ராணுவ அணிவகுப்பு ஆகியவைகளைக் கண்குளிரக் கண்டவர்கள், இந்தியப் பெண்ணுலகின் புதிய சகாப்தத்தையே கண்டார்களென்பதில் சந்தேகமில்லை.

நேதாஜியின சொறபொழிவைக கேடட அபபெண்கள கொணட உணர்சசியும எழுசசியும வர்ணிகக முடியாதவைகளே. ஒரு கணமேனும கடமையில தவறக கூடாதெனறும, ஒரு விநாடியேனும உறுதி தவறக கூடாதெனறும வைராககியம கொணடனா, 'அவமானததைத விட மரணமே மேல' எனபதை உணாநதனா. நேதாஜியின உதடு அசைநதால, பிரிடடிஷ ஆட்சியை ஆழப புதைபபதெனக கஙகணங கடடினா. இவாகளுககு ராணுவப பயிறசி—துபபாககிப பயிறசி—சொறபொழிவுப பயிறசியெலலாம தினசரிக கடமை யாயின

௨௭. போர்ப் பிரகடனம் அங்கீகாரம்

1943 அகடோபா 23-ம தேதி காலை 11 மணிககு, ஆஸாத ஹிநத தறகாலிக சாககாரை நிபபொன (ஜபபான) இமபீரியல சாககாா அஙகீகரிததிருபபதாக நேதாஜிககுத தெரிவிககப படடது. அநத அஙகீகாரததின சுருககமாவது — "இநதியாகளின நீண்ட நாள ஆவலாகிய சுதநதிர இநதியாவின உதயம சுபாஷ சநதிர போஸைத் தலைவராகக கொண்டு அமைககப படடுளள ஆஸாத ஹிநத் சாககாாதான எனபதை ஒபபுககொணடு அதன மீதுளள பூரண நமபிககையால நிபபொன சாககாா இநத ஆஸாத ஹிநத தறகாலிக அரசாஙகததை அஙகீகரிககிறது. மேலும இநத சாககாரின நோககம நிறைவேறும பொருடடு எடுததுக கொளளும முயறசிகளில, நிபபொன சாககாா எலலாவித ஒத்துழைபபும உதவியும அளிகக உறுதி கொண்டிருககிறது."

நிபபொன் பிரதமா டோஜோ 83-வது டயட சபைக் கூட்டததில இநதியா பறறியும அதன தறகாலிக

—சர்க்காருக்கு அளித்துள்ள அங்கீகாரம் பற்றியும் ஓர் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தி, மனமார்ந்த வாழ்த்தையும் தெரிவித்தார். அன்றிரவு நடுநிசி 12–55 மணிக்கு, நேதாஜி ஆங்கிலோ அமெரிக்கா மீது ஆஸாத் ஹிந்த் தற்காலிக சர்க்காரின் போர்ப் பிரகடனத்தை வானொலி மூலம் வெளியிட்டார். மறுநாள் 24-ம் தேதி காலை 10 மணிக்கு சிங்கப்பூர் (ஷோனன்) நகர சபைக் கட்டிடத்துக்கு எதிரேயுள்ள பாதாங்கில், ராணுவ அணி வகுப்பும், ஜான்ஸிப் படை அணி வகுப்பும் நடைபெற்றன. மற்றோர் புறம் ஆஸாத் ஹிந்த் பௌஜ் மோட்டார்ப் படையின் அணி வகுப்பு. 50000-க்கு மேற்பட்ட மக்கள் ஆரவாரத்துடன் அக் காட்சியைக் கண்டு களிக்கக் கூடியிருந்தனர். அவ்வமயம் அணி வகுப்பைப் பார்வையிட்டு, முந்திய இரவு விடுத்த போர்ப் பிரகடனத்தை, நேதாஜி மக்களின் முடிவுக்கு விட்டார். அனைவரும் உள்ளம் பூரித்தவர்களாய் தங்கள் கைகளை உயர்த்திப் பிரகடனத்தை அங்கீகரித்தனர் ராணுவத்தினர்களும் தத்தம் துப்பாக்கிகளையும் வாட்களையும் உயர்த்திச் சம்மதம் தந்தனர் அவ்வமயம் எழுந்த "டில்லி சலோ" கோஷம் உலகையே ஓர் அசைப்பு அசைத்த தென்னலாம். கோஷத்தின் பின்னர் நேதாஜி, இந்தியா அடிமையிலாழ்ந்து கிடப்பதற்குக் காரணமாக இருக்கும் பிரிட்டன் — அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளின் மீது போர்ப் பிரகடனம் செய்ய ஆஸாத் ஹிந்த் சர்க்கார் ஏகமனதாகத் தீர்மானித்துள்ள தென்றும் செயலில் இறங்க-உத்தியோக முறையில் உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டு விட்டதென்றும், இந்தியாவை விடுதலை செய்ய வேண்டியது ஆஸாத் ஹிந்த் பௌஜின் கடமையென்றும் ஓர் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்.

நண் பகலில பததிரிகைக காரர்களின மகாநாடு நடை-
பெறறது. அம மகாநாட்டில நேத்தாஜி விடுதத அறிககை கூறியதாவது.—

எனது அரசியல வாழ்ககையில நான கணட மூனறு கனவுகளில, இரணடு கனவுகள நனவாகி விட்டன. முதற கனவு தேசியப புரட்சி ராணுவம, இரணடாவது கனவு சுதந்திர இந்திய சாககார இபபொழுது நம தறகாலிக சாககாரை இபபிரியல நிபபொன சாககார அங்கீகரித திருபபது மகிழ்சசி தருகிறது கடைசிக கனவாகிய விடுதலைப போரை நடததி வெறறி பெறுவது தான நனவாக வேண்டும. அதுவும விரைவில நிறைவேறு மெனபதில எளளளவும சநதேகமிலலை.

1939ல தொடஙகிய ஐரோபபிய யுததம, நம எதிரிககு முதன முதலாகக கிடைதத பெரிய இடி. கிழககாசியாவில சமாதானம நிலவிய காலம வரை, இந்தியாவிலுளள பிரிட்டிஷ் ஆட்சிககுச சிறிது கூட அசைவு ஏறபடவிலலை. 1941 டிசமபருககுப பின நிபபொன பெறற வெறறிகள, இந்தியாவின கிழககு-வட கிழககு-எலலைபபுற வாசல களுககு ஆபததைக கொணடு வநது சேரததிருககினறன. பிரிட்டிஷார கையாண்ட ராணுவப பாதுகாபபுத திட்டஙக ளெலலாம, நிபபொனது வெறறியால முடமாகிவிட்டன. இநதச சநதாபபததில, நமது யுததப பிரகடனம வெறும பிரசாரப பிரகடன மலலவெனபதை உணர வேணடும. மனம நொநது கிடககும இநதிய மகா ஜனங்கள, பழிககுப பழி வாஙகும பொருட்டு எடுததுளள நடவடிககையே இது. இநதத தீரமானததைச செயலில நிறைவேறற நான அவநமபிககை கொண்டிருநதால, இநதத தீரமானத-
துககே இட மளிததிருகக மாட்டேன. ஆகவே போதிய

சாடசியஙகளுடன, பிரகடனததைச செயலில் நிரூபிததுக காடடுவோம”

அனறு மாலையில சிஙகபபூர் பாதாங்கில ஓர பொதுக கூடடம். எள விழவும இடமிலலாதபடி இநதியாகள கூடியிருநதனா. சுதநதிர இநதிய தறகாலிக சாககார முநதிய நாள இரவு விடுதத போாப பிரகடனம பறறிய விபரஙகளை இநதிய மகா ஜனஙகளுககுத தெரி விபபதறகாகவே இநத ஏறபாடு. இக கூடடததில நேதாஜி நீணட நோம சொறபெருக காறறினா. அதன சாரம வருமாறு —

“பிலிபபைனும பாமாவும சுதநதிர மடைநத பிறகு, இந்தியாவின விடுதலைககுக காலம வநது விடடது. அதற காகவே ஆஸாத ஹிநத சாககார அமைததிருககிறது. இநத ஸ்தாபித அறிவிபபு சரியான காலததில கால நிலைக கேறபவே நடைபெறறதாகும. நமது ஜெனம விரோதியான பிரிடடிஷாருககு, ஐரோபபாவில பலமான உதை மேறகே உதை விழுநதுகொண்டிருநதால மடடும நம சுதநதிர லடசியததுககு எவவித நனமையும ஏறபடா தலலவா? மகா கிழககாசியப போா கிழககில ஆரமபித் ததும, நமது விரோதிகள அடிமேல அடிவாங்கினா; தோலவிமேல தோலவியுறறுப பலங்குனறினா இது ஒரு அதிசயமலல, இநதியாவின விடுதலைககுப புதிய தொரு பாதை கிழககில திறககபபடடதுதான அதிசயம இபபடி நேருமென பிரிடடிஷாா கனவில கூட நினைததிருகக மாடடாாகள.

வடமேறகு எலலைபபுறததிலிருநது தான இநதியா வுககு ஆபதது நேருமென பிரிடடிஷாா எதிாபாாததனா.

வடகிழக்கு எல்லையில் எவ்வித நிகழ்ச்சியையும் எதிர்பாராததால், தாக்குதலைச் சமாளிப்பதற்கான முஸ்தீபுகள் எதுவும் செய்யாமல் விட்டுவிட்டனர். இதுவும் விதியின் நியதியே. இந்தப் பொன்னான தருணத்தை கிழக்காசிய இந்தியர்கள் பயன் படுத்திக்கொள்ள முன் வராவிட்டால், இதுவும் இழக்கப்பட்டே போயிருக்கும். நல்ல வேளையாக இந்தியச் சுதந்திரக் கழகத்தை இந்தியர்கள் இங்கு அமைத்துக் கொண்டார்கள். அத்துடன் இந்திய தேசிய ராணுவத்தையும் அமைக்கத் தொடங்கினர். பின்னர் நடந்த நிகழ்ச்சிகளும் பொருத்தமானவைகளே! இந்தியாவின் விடுதலைக் காலம் கடவுளின் கருணையால் வந்துவிட்டதென்று கூறினால், யாரும் மறுக்க முடியாது.

நான் இங்கு வந்து கழகத்தின் தலைமைப் பதவியை ஏற்றதும், கழகத்தையும் ராணுவத்தையும் திருத்தியமைக்கும் வேலையில் அதிகக் கவனம் செலுத்தினேன். நான், சென்ற ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதி கூறினேன், இவ்வருட முடிவுக்குள் புனித பூமியாகிய இந்தியாவில் காலடி வைக்க உறுதி கொண்டிருப்பதாக அன்று முதல் நம் முயற்சிகள் மெதுவாக — ஆனால் நிதானமாக நிறைவேறி வந்திருக்கின்றன. இன்று காலை நடைபெற்ற ராணுவ அணிவகுப்பில் கலந்து கொண்ட வீரர்களைவிட, சென்ற ஜுலை 9-ம் தேதி நடைபெற்ற அணிவகுப்பிலிருந்த வீரர்கள் மிக மிகக் கொஞ்ச எண்ணிக்கை யுடையவர்கள்தான். நமது ஆஸாத் ஹிந்த் பௌஜைச் சேர்ந்த பெரும்பாலான வீரர்கள், இப்பொழுது இந்தியாவுக்குச் செல்லும் பாதையிலிருக்கிறார்கள். நம் முஸ்தீபுகளனைத்தும் திருப்திகரமாகவே இருக்கின்றன.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், நமது பௌஜ் யாருடைய தலைமையில் போரிடுமென்ற கேள்வி எழலாம். அது சகஜமே. இந்தக் கேள்விக்கு, பொதுவாக உலகத்தினருக்கும் சிறப்பாக இந்தியர்களுக்கும் நான் பதில் கூற வேண்டியது மிகமிக அவசியம். ஆகையால்தான், அக்டோபர் 21-ல் கூடிய கிழக்காசிய இந்தியர்களின் மகாநாட்டில், ஆஸாத் ஹிந்த் தற்காலிக சர்க்காரை அமைத்தோம். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் இப்படி ஒரு சர்க்காரை அமைத்திருந்தால், அதை ஓர் நாடகமென்றுதான் உலகம் கேலி செய்யும். இப்பொழுது அதற்கு இடமில்லை. கிழக்காசியாவிலுள்ள 30 லட்சம் இந்தியர்களைக் கொண்ட ஸ்தாபனத்திலிருந்து தற்காலிக சர்க்கார் தோன்றியிருக்கிறது. அந்த சர்க்காருக்கு சக்திவாய்ந்த இராணுவமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த சர்க்கார் ஓர் விளையாட்டுக் கருவியல்ல, பிரசாரத் தந்திரமுமல்ல என்பதை, நமது எதிரிகள் கூட நன்கு உணர்ந்து கொள்வர்.

இவ்வரசாங்க அமைப்பில் புதிதாக எதுவும் நாம் செய்து விடவில்லை. ஏனெனில், சுதந்திரத்துக்கான கடைசிப் போராட்டத்தைத் தொடங்கு முன், ஓர் தற்காலிக சர்க்காரைப் பிரகடனம் செய்வது புரட்சியின் ஓர் அம்சம். இதற்குச் சரித்திரம் பல ஆதாரங்கள் தருகிறது. ஐரிஷ்காரர்களும், செக் நாட்டார்களும் நமக்கு உதாரணமாக இருக்கின்றனர். துருக்கியின் சுதந்திரப் போரில் கூட இப்படித்தான் நடந்தது. இம்மாதிரி ஒரு சர்க்காரை இந்தியாவிலுள்ள இந்நேரம் அமைப்பதென்பது காரிய சாத்தியமன்று. ஆகவே நன்றாகச் சீர்தூக்கிப் பார்த்த பின்னர்தான் இந்த வழிக்கு வந்தோம். நமது சர்க்கார்

சாதாரணக் கால நிர்வாகத்துக்காக அமைக்கப்படவில்லை. சுதந்திரப் போரை நடத்துவதற்காகவே அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. விடுவிக்கப்படும் பிரதேசத்தின் நிர்வாகம் இவ்வரசாங்கத்தினிடம் தான் இருக்கும். கடைசி ஆங்கி லேயன் இந்தியாவினின்று துரத்தப்படும்வரை — சுதந்திர இந்தியாவில் நீதியும் ஒழுங்கும் சமாதானமும் நிலவும் வரை - இந்தியாவிலுள்ள 38 கோடி இந்தியர்கள் தங்கள் விருப்பப்படி ஓர் நிரந்தர ஆஸாத் ஹிந்த் சர்க்காரை அமைக்கும் வரை, இந்தத் தற்காலிக அரசாங்கமே வேலை செய்து கொண்டிருக்கும்.

இவ்வியக்கம் - இவ்வரசாங்கம் எல்லாம் உங்க ளுடையது. ஆகவே இந்தியச் சுதந்திரக் கழகத்தின் அங்கத்தினர்களாகிய உங்கள் கடமை இப்பொழுது பன மடங்கு அதிகரித்து விட்டதல்லவா! எப்பொழுதும் மறந்து விடாதீர்கள். நம் முன்னர் இரண்டு பெருங் கடமைகள் இருக்கின்றன. இந்திய எல்லை தாண்டி - இவ் வாண்டு முடிவுக்குள் இந்திய மண்ணில் கால் வைப்பதற் கான இறுதி முயற்சிகள் யாவும் செய்ய வேண்டுமென்பது ஒன்று. அதனைத் தொடர்ந்து நீண்ட காலப் போருக்கு நம்மைத் தயாராக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்பது மற்றொன்று.

இந்தியாவிலிருந்து பிரிட்டிஷார் பின் வாங்குவ தென்பது, பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் அழிவையே குறிக்கும். ஆதலால் எந்த விதத்திலும் ஒட்டிக் கொண் டிருக்கவே அவர்கள் முயற்சி செய்வர். இந்தியாவிலிருந்து பிரிட்டிஷாரை விரட்டுவதென்பது சுலபமான காரியமு மல்ல. ஆனால் நாம் இந்தியாவிலுள்ள காலடி வைத்ததும்,

அங்குள்ள இந்தியர்களின் பரிபூரண உதவியும் ஆதரவும் திட்டமாகக் கிடைத்துவிடும். ஆதலால் நோக்கம் ஈடேறும் வரை, உங்கள் கடமைகளைத் தொடர்ந்து செய்து வர வேண்டும். தற்காலிக சர்க்கார் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து சர்வாம்ஸப் படை திரட்டல் திட்டமும் மிக விரைவில் சுறுசுறுப்பாக நிறைவேற வேண்டும். இறுதி வெற்றி கிடைக்கும் வரை, நமக்கு வேண்டிய ஆள்பலம் — பொருள் - தளவாடச் சாமான் அனைத்தும் தங்குதடையின்றி அளிக்க வேண்டியது உங்கள் பொறுப்பு.

இதற்கிடையில் நமது சர்க்காரை இம்பீரியல் நிப்பான் சர்க்கார் அங்கீகரித்திருக்கிறதென்ற ஓர் நற்செய்தியும் கிடைத்திருக்கிறது. அதன் அந்தரங்க சுத்தியை — நல்லெண்ணத்தைப் பாராட்டி ஓர் தீர்மானத்தையும் நமது சர்க்கார் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அதற்கு உங்கள் அங்கீகாரம் தேவை. இந்தியாவின் அரசியல்—பொருளாதார—ராணுவ நிலைமைகளைப் பற்றி விவாதித்த பின்னர், நமது சர்க்கார், பிரிட்டன் அமெரிக்கா மீது தனது போர்ப் பிரகடனத்தை கடந்த இரவு 12-55 மணிக்கு வானொலி மூலம் விடுத்திருக்கிறது. அந்தப் பிரகடனத்தை எதிரி நாடுகளிலுள்ள ஒலி பெருக்கி நிலையங்களும் இன்று காலை 2 மணிக்கு வெளியிட்டிருக்கின்றன. நம் எதிரிகள் நமது நடவடிக்கைகளில் அவ்வளவு கவனம் செலுத்துகின்றனர். நம் நோக்கம் நேர்மையானதென்பதற்கு இது ஒன்றே போதும். நமது போர்ப் பிரகடனத்துக்கும் உங்கள் சம்மதத்தை எதிர் பார்க்கிறேன்.”

இச் சொற்பெருக்கைக் கேட்டதும், கூட்டத்திலிருந்த 50000 இந்தியர்களும் எழுந்து நின்று அங்கீகாரமளித்தனர். சுமார் 15 நிமிடங்கள் வரை புரட்சிக

கோஷங்களை எதிரொலித்தன. சிறிது நேரத்துக்கு முன் 50000 தலைகளை மட்டும் கண்ட இடத்தில், எங்கு பார்த்தாலும் ஒரே துப்பாக்கி மயமாகத் தெரிந்தது.

பின்னர் இரவு 8-மணிக்கு சிங்கப்பூர் நீந்தல் நிலையத்தில் ஓர் விருந்து. உயர்தர நிப்பொன் ராணுவ அதிகாரிகளும் இதரர்களும் கூடி யிருந்தனர். அக் கூட்டத்தில் நேதாஜி, "எங்களது நன்றியை, போர்க் களத்தில் எங்கள் செயல் மூலம் நிப்பொனுக்கு நிரூபித்துக் காட்டுவோம்" என்று குறிப்பிட்டார்.

அன்று தினமே சுதந்திரப் பர்மிய அரசாங்கம் ஆஸாத் ஹிந்த் தற்காலிக சர்க்காரை அங்கீகரித்திருப்பதாக, பர்மிய அயல் நாட்டு மந்திரி ஸ்ரீ தக்கின் நூ அனுப்பிய தந்தி நேதாஜிக்குக் கிடைத்தது. அடுத்தபடியாக மற்றொரு தந்தி

"உங்கள் தலைமையில் ஆஸாத் ஹிந்த் தற்காலிக சர்க்கார் அமைத்திருக்கும் செய்தியை, சுதந்திர பிலிப்பைன் சர்க்காரும் — மக்களும் மனமகிழ்ந்து வரவேற்கின்றனர். நீதியின் பேரால் அமைக்கப்படும் புதியதொரு உலக ஒழுங்குக்கு, இந்தியச் சுதந்திரம் மிக இன்றியமையாதது என்பது பிலிப்பைன் சர்க்காரின் திட நம்பிக்கை. தங்கள் சர்க்காரை பிலிப்பைன் சர்க்கார் அங்கீகரிக்கிறது. மனித நாகரிகத்துக்கே பெருந் தொண்டாற்றியுள்ள இந்திய சமுதாயம் சுதந்திர இந்தியாவைக் காண வேண்டுமென்று மனதார விரும்புகிறது" என்று பிலிப்பைன் குடியரசுத் தலைவர் லாரலிடமிருந்து வந்தது.

உஅ. பிறநாட்டு சர்க்கார்கள்

நேதாஜி சிங்கப்பூருக்கு வந்தது முதல் அவரது விருப்பத்துக்கு இணங்க கிழக்காசிய இந்தியர்கள் அனைவரும் நடந்து கொண்டனர். அது குறித்து மகிழ்ச்சி யடைந்தாராயினும், பூரண திருப்தி யடைந்தாரென்று கூற முடியாது. அவரது லட்சியத்துக்குச் செவி சாய்த்த இந்தியர்களுள் பலர் ராணுவத்தில் சேர்ந்தனர். ஏழைகளும் மத்தியதர வகுப்பாரும் தங்கள் உடைமைகளையெல்லாம் தேசத்துக்காக அர்ப்பணம் செய்துவிட்டனர். தற்காலிக சர்க்காருடனும் ஐக்கியமாகிவிட்டனர் ஆனால் பெரும் பணம் படைத்த முதலாளிகள் மட்டும் அரை குறை மனதுடன் மதில்மேற் பூனையாக இருந்தார்கள். எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் முயற்சியில் இவர்களும் பெரும் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளாவிட்டால், நினைத்தபடி காரியம் சாதிப்பது எளிதல்ல. ஆகவே நேதாஜி, புதிய துறையில் முயற்சி செய்யவேண்டியதாயிற்று. அகில மலேயாவிலுமுள்ள இந்திய பணக்காரர்களின் மகாநாடொன்று 1943 அக்டோபர் 25ம் தேதி சிங்கப்பூர் ஜலான் பஸார் ஸ்டேடியத்தில் நடைபெற்றது. இந்திய வியாபாரிகளும், செல்வந்தர்களும், நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்களும் ஏராளமாக கூடியிருந்தனர்

அவர்கள் முன்னிலையில் நேதாஜி மிக உருக்கமான வேண்டுகோள் - அல்ல — கண்டிப்பான உத்தரவொன்றை விடுத்தார். அதில், மலேயாவில் இந்தியர்களின் மூலதனம் — பணக்காரர்களின் ஏமாற்றும் மனப்பான்மை — ஏழைகளின் உறுதி நிறைந்த தியாக சிந்தை — உயிருக்கும்

பணத்துக்குமுள்ள வேற்றுமை — சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக சர்க்காரின் நடவடிக்கை — அந்த சர்க்கார் எதிர்நோக்கி யிருக்கும் செயல்கள் — ஆகியவைகளை விரிவாக – தெளிவாக – ஒவ்வொருவர் மனதிலும் ஆழ மாகப் பதியும்படி விளக்கினார் இறுதியில், உடனடியாக ஒரு கோடி ரூபாய் கைமேல் வேண்டுமென்று கூறவே அதே இடத்தில் 70 லட்சம் டாலர்களும், அடுத்த 24 மணி நேரத்தில் 1 கோடி 30 லட்சம் டாலர்களும் வசூலாயின. எவ்வளவு பலம் பொருந்திய சர்க்காரானாலும், பலாத்கார மின்றி இந்தப் பெருந்தொகை வசூலிப்ப தென்பது முடியுமா? என்ற ஒரு கேள்வி யெழுந்தால், ஒரே குரலில் "முடியாது" என்ற பதில் தான் கிடைக்கும். ஆகவே, தனக்குத் தானே நிகரான – நேதாஜியின் சக்தி, அவ்வளவு வெற்றியைத் தந்தது. அந்த வெற்றி சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக சர்க்காரின் வெற்றி — இந்தியர்களின் வெற்றி — இந்தியாவின் வெற்றியே யாகும் என்பதில் சந்தேகம் எதுவும் இருக்க முடியாது.

அன்று தினம் மற்றோர் மகிழ்ச்சி தரும் செய்தி. 'ஆஸாத் ஹிந்த் தற்காலிக சர்க்காரை ஜெர்மன் அரசாங்கம் அங்கீகரித்திருக்கிறது' என்று ஜெர்மன் அயல்நாட்டு மந்திரி ரிப்பன் ட்ராப், உத்தியோக தோரணையில் அனுப்பிய தந்திதான் அது. ஏற்கனவே, ஆசியாவிலுள்ள நிப்பொன் – பர்மா – பிலிப்பைன் ஆக மூன்று நாடுகள் அங்கீகரித்து விட்டன, ஐரோப்பாவில் ஜெர்மனியின் அங்கீகாரத்தோடு நான்கு நாடுகளின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுவிட்டது நேத்தாஜி அமைத்த சுதந்திர இந்திய தற்காலிக சர்க்கார்.

27—10—43ல் ருரோஷியா சர்க்காரும் தனது அங்கீகாரத்தை யளித்துச் செய்தி தெரிவித்தது. நவம்பர் முதல் தேதியன்று சீனாவின் தேசீய சர்க்காரும், மஞ்சுகோகு சர்க்காரும், தத்தம் அங்கீகாரத்தை உத்தியோக தோரணையில் அளித்தன. நவம்பர் 9-ம் தேதி பாஸிஸ்ட் இத்தாலியக் குடியரசு சர்க்கார், ஆஸாத் ஹிந்த் தற்காலிக சர்க்காரை அங்கீகரித்திருப்பதாகவும், இது விஷயத்தை ஆஸாத் ஹிந்த் சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்கும்படியும், இத்தாலிய நலன்களை நிப்பொனில் கவனித்துவரும் கான்ட் ஓமேரோ பிரினஷி பினிக்கு அறிவித்தது. நவம்பர் 18-ம் தேதி யன்று தாய்லாந்து சர்க்காரின் அங்கீகாரம் பாங்காக் ரேடியோ மூலம் கிடைத்தது. ஆக ஒன்பது சட்டபூர்வமான சர்க்கார்களின் அங்கீகாரத்துடன் ஆஸாத் ஹிந்த் சர்க்கார் செயலாற்றத் தொடங்கிறது.

இந்த நிலைமையில் நவம்பர் ஆரம்பத்தில் அயர்லாந்து குடியரசு வாதிகளிடமிருந்து நேதாஜிக்கு வாழ்த்துகள் வந்தன. அவைகளைக் கண்டதும் நேதாஜி, பக்கத்திலிருந்த நண்பர்களுடன், அயர்லாந்தில் தான் தோழமை கொண்ட நண்பர்களைப் பற்றியும், வீரசெயல்களால் புனிதம் பெற்ற பல புண்ணிய ஸ்தலங்களைத் தரிசித்தது பற்றியும் கூறி மகிழ்ந்தார். கடைசியில் "நமது இலட்சியம் நியாயமானது, நாம் விரும்புவது நமது பிறப்புரிமை, ஆதலால், வெற்றியடைந்தே தீருவோம். அயர்லாந்துக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்தது போலவே, இந்தியாவுக்கும் சுதந்திரம் கிடைப்பது நிச்சயம்" எனக் கூறினார்

௨௯. டோக்கியோவில் புதிய சரித்திரம்

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தையும் அதன் நேசநாடுகளையும்
எதிர்த்துப் போரிடுகின்ற கிழக்காசிய நாடுகளின் மகா
நாடொன்று ஜப்பானியத் தலைநகரான டோக்கியோவில்
நடந்த ஏற்பாடாகியிருந்தது. அம் மகாநாட்டுக்கு வரும்
படி ஆஸாத் ஹிந்த் தற்காலிக சர்க்காருக்கும் ஓர் விசேட
அழைப்புக் கிடைத்தது. அவ்வழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு
நேதாஜியும் தனது காரியதரிசிகளுடன் நவம்பர் ஆரம்
பத்தில் டோக்கியோவுக்குப் பிரயாணமானார். அம் மகா
நாட்டுக்குப் பிரதிநிதியாகச் செல்ல நேதாஜியின் மனம்
சம்மதிக்கவில்லை. தமது சர்க்கார் தற்காலிக சர்க்காராத
லாலும், இனிமேல் அமைக்கப்பட விருக்கும் நிரந்தர
சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலையை முன்
கூட்டியே கட்டுப்படுத்த, தான் காரணமாகவிருக்கக்கூடா
தென்றும் கருதினார். ஆதலால், ஓர் பார்வையாளராகவே
டோக்கியோ மகாநாட்டுக்குச் சென்றார்.

சுதந்திர இந்திய தற்காலிக சர்க்காரின் தலைவராகவும்
இந்திய தேசிய ராணுவத் தளகர்த்தராகவும் நேதாஜி
பதவி ஏற்றபின் டோக்கியோவுக்குச் செல்வது இதுதான்
முதல் தடவை. நவம்பர் 6-ம் தேதி நிப்பொன் ஏகாதி
பத்திய டயட் சபை மண்டபத்தில் மகாநாடு நடை
பெற்றது. கிழக்காசியாவிலுள்ள சுதந்திர நாடுகளின்
பிரதிநிதிகள் எல்லோரும் வந்திருந்தனர். டயட் சபை
மண்டபத்தின் முன் வாயிலில் கட்டப்பட்டிருந்த பிற
நாட்டுக் கொடிகளுடன் நமது மூவர்ணக் கொடியும் பட்
டொளி வீசிப் பறந்து கொண்டிருந்தது. மகாநாட்டின்

நடவடிக்கைகள் சரித்திர முக்கியத்துவம் பெற்றவைகளே. அவைகளில் ஐந்து முக்கிய தீர்மானங்கள் நிறைவேறின.

சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக அரசாங்கம், ஓர் சுதந்திர நாட்டு சர்க்காருக்கு இருக்க வேண்டிய எல்லா அம்சங்களுடன் உலகமே அதிசயிக்கத் தக்கவாறு அமைந்திருந்தது. ஆனால், அதற்கு ஓர் பெருங்குறையும் இருக்கத்தான் செய்தது. தனக்கெனச் சொந்தமாகப் பூமி எதுவும் இல்லையல்லவா? பிரிட்டிஷாரிடமிருந்து கைப்பற்றியதும் இந்தியாவுக்கு உரிமையானவையுமான அந்தமான் - நிகோபார் தீவுகளை நிப்பொன் சர்க்கார் இம் மகாநாட்டின் போது நம் சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக சர்க்காருக்கு அளித்தது. அதனால் அப் பெருங் குறையும் நிவர்த்தி செய்யப்பட்டது. ஆதலால், இம் மகாநாடு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததென்று கூறத் தேவையேயில்லை. அப்பொழுது நேதாஜி, "இந்தியா - இந்தியாவுக்குச் சொந்தமாகும்வரை உருவிய கத்தியை உறையில் போடுவதில்லை, இந்தியாவின் சுதந்திரத்துக்காக உதவிபுரியும் நிப்பொனுக்கு வந்தனம்" என்று பதிலளித்தார். பின்னர் ஜப்பான் சக்ரவர்த்தியையும், பிரதம மந்திரி டோஜோவையும், நிப்பொன் ராணுவத் தலைவரான பீல்டு மார்ஷல் ஜெனரல் சூஜியாமாவையும் பேட்டி கண்டார். ஜப்பானில் பத்துக்கோடி நிப்பொனியர்களும் நேதாஜியைக் கௌரவித்தனர். நேதாஜிக்காக பல பொதுக் கூட்டங்களும் விருந்துகளும் நடைபெற்றன. ஒவ்வொரு கூட்டத்துக்கும் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் கூடினர்.

நவம்பர் 7-ம் தேதியன்று டோக்கியோவில் தோமேய்க்கு நேதாஜியின் பேட்டி. அப்பொழுது நேதாஜி கூறினார்.— "அந்தமான் நிக்கோபார் தீவுகளை

இந்தியருக்குத் திருப்பிக் கொடுப்பதனால், பிரிட்டிஷ் நுகத் தடியிலிருந்து முதன் முதலில் விடுவிக்கப்படும் பிரதேச மாகவே அவைகளை இந்தியர்கள் கருதுவர். இதைப் பெற்றதன் மூலம் தற்காலிக சர்க்கார் பெயரிலும் செய லிலும் உண்மையாகவே ஓர் தேசீய உருப்பெற்றுவிட்டது. அரசியல் கைதிகளின் சிறைச்சாலையாக பிரிட்டிஷாரால் உபயோகிக்கப்பட்ட அந்தமான் தீவுகள் இந்தியருக்குக் கிடைத்தது ஓர் விசேடக் கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறது.

பிரஞ்சுப் புரட்சியின் போது பாரிஸிலுள்ள பாஸ்டீலி ஜெயிலிலிருந்து அரசியல் கைதிகள் விடுவிக்கப்பட்டது போல், இந்தியச் சுதந்திரத்துக்காக நடைபெறும் இந்தப் போரில், அந்தமான் சிறையில் அவதியுற்ற நம் தேச பக்தர்கள் முதன் முதலாக விடுவிக்கப் பட்டிருக்கின்றனர். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இந்தியப் பிரதேசங்கள் விடுவிக்கப் படுமெனினும், முதன்முதலில் விடுவிக்கப்படும் பிரதேசமே அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இந்தச் சமயத்தில் இந்த இடத்தில் இந்தப் பிரகடனத்தை வெளியிட நிப்பொன் தோநெதடுத்தமைக்குக் கடமைப்பட்டிருக் கிறேன். இந்தச் செய்தி கேட்டதும் உலகம் முழுதுமே நிப்பொனின் அந்தரங்க சுத்தியைத் தெரிந்து கொள்ளும். இப் பிரகடனம் இந்தியாவிலும் விசேடப் பலனளிக்கும். இனிமேல் எந்த இந்தியனும் நிப்பொனின் அந்தரங்க சுத்தியைச் சந்தேகிக்கமாட்டான்."

இந்தப் பேட்டியைத் தொடர்ந்து ஆஸாத் ஹிந்த் தற்காலிக சர்க்காரின் பேச்சாளர், ஷோனானில் ஓர் அறிக்கை விடுத்தார். அதில், "நிப்பொனுக்கு இந்தியாவில் மண்ணாசையில்லை யென்பதை இப் பிரகடனம் 38 கோடி

இநதியாகளுககும உறுதி செய்கிறது. நிபபொன கொளகை பறறி வீணாக விஷமப பிரசசாரம செயதுவரும ஆஙகிலோ - அமெரிககப பிரசசாரகாகளுககு இப் பிரகடனம ஓா சவுககடியே யாகும" எனக குறிபபிடடாா.

ஜபபானில நேதாஜியைக கெளரவிககும பொருட்டு நடைபெறற ஓா பெருங கூடடததில, நேத்தாஜி பேசும பொழுது சில முககிய குறிபபுகளை வெளியிடடாா "ஆங்கிலோ – அமெரிககப பிடியபிலிருநது கிழககாசியாவிலுளள மககளை விடுவிககவே இநத யுததததை ஜபபானியா நடததுகினறனா. அவாகளோடு சோநது இநதிய விடுதலைககாகத தொண்டாறறவும மரணம வரைப போரிடவும தயாராக யிருககினறேன வாழககையில பெருமையும மரணததில அசசமும எனககிலலை இநதிய விடுதலைககான எலலா ஏறபாடுகளும பூாததியாகி விடடன ஆயுதம தாஙகி, எதிரிகளை வீழத்தும்பொருடடு போாககளததில குதிகக வேண்டியது தான பாககி இபபொழுது கிழககாசியா முழுமையும ஒறறுமைபபட டிருககிறது, எனினும, ஆசியா முழுமையும ஒனறுபட வேண்டுமானால, இநதிய மண்ணிலிருநது வெளளையனை கருவுககும இடமிலலாமல விரடடிததானாக வேணடும. அபபொழுது தான அது சாததியமாகும. மகாதமா காந்திஜிககும எனககும, மலைககும மடுவுககுமுளள விததியாசம தான. சுதநதிரம பெற ஆயுதமெடுகக வேண்டு மெனபது என கருத்து, காந்திஜியோ அது கூடவே கூடாது எனகிறாா" எனக காஜிததாா

நவமபா 17-ந தேதி யன்று, டோககியோ ரேடியோ மூலம இநதியாவிலுள்ள மககளுககும ஐரோபபாவி

லுளள இநதிய மககளுககும ஓர் உருககமான செய்தி விடுததாா.

"வலலமை பொருநதிய நணபாகளது உதவியுடன கிழக்காசிய இநதியாகள எலலாவித முயறசிகளையும செயது வருகினறனா. விரைவில இநதிய எலலை தாணடி பாரத பூமியில சுதநதிரக கொடியை நிலை நாடட வேணடும. பாரத நாடடிலுளள நீங்களும கசசையை வரிநது கடடிககொண்டு இறுதிப போரைத தொடங குங்கள

இஙகு விடுதலை யடைநதுளள கிழககாசிய நாடுகள, நெருஙகிய உறவுடன புதிய தோா ஒழுஙகை அமைகக முன வநதிருபபது நவீன சரிததிரததிலேயே இதுதான முதல தடவை. முனனா ஆரமபிககப பெறற சாவதேச சஙகததைப போலலலாமல நோமாறாக கிழககாசிய நாடுகளின கூடடுறவு காடசி தருகினறது. சாவ தேச சங்கம், சுய நலம் — பேராசை — பொறாமை ஆகிய காரணங்களால தோலவி யடைநதது. கிழககாசிய சங்கமோ, நியாயம — உரிமை — பரஸபர உதவி போனற அடிபபடைக கடமைகளைக கொண்டிருககிறது. ஆதலால, உலகததின இதர பாகஙகள கணட தோலவிககு இஙகு இடமிலலை. கிழககாசியா வெறறி பெறுமெனபதில சநதேகமேயில்லை. இநதிய விடுதலைப போருககு பூரண உதவியளிபபதறகாக ஓா தீாமானததை பாமா பிரதமா டாகடா பாமா பிரரேபிககவும அது ஏக மனதாக மகா நாடடால ஒபபுககொளளப பெறறும இருககிறது. இநதிய சுதநதிர இயககம, இபபொழுது தனககென ஓா தறகாலிக சாககாரையும, தேசிய இராணுவத்தையும, சொநதமான பிரதேசததையும பெறறு விடடது. ஆகவே, நமது

நினைவுகளும் நோக்கங்களும், இனி மேல் நிறைவேறுவதற்கான வழிகளைச் செய்ய வேண்டியதே இந்தியர்களின் கடமை. இந்தக் கடமையின் மகத்துவத்தை, கிழக்காசியாவிலுள்ள நாங்கள் உணர்ந்திருக்கிறோம். அடுத்து வரும் போர் எவ்வளவு நீண்டதாவும் கடினமாகவும் இருந்தாலும் எவ்விதக் கஷ்ட நஷ்டம் தியாகம் ஆகியவைகளுக்குட்பட நேர்ந்தாலும், இறுதி வெற்றியிலும் முடிவான இந்திய விடுதலையிலும் திட நம்பிக்கை கொண்டுள்ளோம்.

கடந்த ஐந்து மாதத்தில் இந்திய சுதந்திர இயக்கம் சம்பந்தமான தீவிர வேலைகளும் நடவடிக்கைகளும் மிகுந்த பலனளித்திருக்கின்றன. கழகம் திருத்தியமைக்கப்பட்டு பலப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. தேசிய ராணுவம் விரிவடைந்திருக்கிறது. இந்திய நிலைமையும் புரட்சிக்குத் தகுதியாகி விட்டது. இறுதிப் போரைத் தொடங்கி இந்தியாவினுள் பிரவேசித்து, சுதந்திரக் கொடியை நாட்ட வேண்டியதுதான் பாக்கி. அது பூர்த்தியானதும், டில்லியை நோக்கி சரித்திர பூர்வமான — நீண்டதோர் "மார்ச்" ஆரம்பமாகும். புது டில்லியில், வைசிராய் மாளிகையில் மூவர்ணக் கொடியை ஏற்றினால் தான் அந்த "மார்ச்" முற்றுப் பெறும்.

நாளை, சூரியன் மீண்டும் உதிப்பது எவ்வளவு நிச்சயமோ, அவ்வளவு நிச்சயம் நமது இறுதி வெற்றியும். இது எனது திட நம்பிக்கை. இந்த விடுதலைப் போருக்கு அனுதாபமும் ஆதரவும் அளித்து வரும் — ஐரோப்பாவிலுள்ள நண்பர்களுக்கு எனது வந்தனம். நமது பொது வெற்றி இறுதியாகக் கிடைக்கும் வரை, கிழக்காசியாவிலுள்ள நாங்கள், நம் பொது எதிரிக்கு எதிராக, உங்களுடன் தோள் கொடுத்து நின்று போரிட உறுதி கொண்

டிருக்கிறோமென்பதை மீண்டும் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்" என்று அச் செய்தியில் குறிப்பிட்டார்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், நாங்கிங் தலைவர் – வாங்வெயிங் வெய், பிலிப்பைன் தலைவர் - ஜோஸ் பிலாரல் ஆகியோர் தத்தம் சர்க்கார்களின் சார்பில் நேதாஜியைத் தங்கள் தங்கள் நாடுகளுக்கு அழைத்தனர். அவர்கள் அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டு நேதாஜியும், நாங்கிங் — மணிலா — ஷாங்காய் — பிலிப்பைன் முதலிய இடங்களுக்குப் பிரயாணமானார். சிங்கப்பூர் திரும்பும் வழியில் ஜாவா— சுமத்ரா — போர்னியோ ஆகிய இடங்களிலுள்ள இந்தியர்கள் ஆடம்பரமாகவும் உற்சாகமாகவும் வரவேற்றனர். டிசம்பர் 29-ந் தேதியன்று தனது சர்க்கார் அதிகாரிகளுடன் அந்தமான் நிக்கோபார் தீவுகளுக்கு விஜயம் செய்தார். அந்தமானில் கால் வைத்ததும் அத்தீவுக்கு தியாகிகள் தீவு என்றும், நிக்கோபாரில் கால் வைத்ததும் சுயராஜ்யத் தீவு என்றும் பெயர் சூட்டப் பெற்றது.

"1943-ம் ஆண்டு முடியுமுன்னர் இந்திய மண்ணில் காலடி வைப்போம்" என்று நேதாஜி அடிக்கடி கூறுவதுண்டு. அது அந்தமான் நிக்கோபார் தீவுகளில் காலடி வைத்ததன் மூலம் பலித்து விட்டது. இந்தியாவிலிருந்து வெளியேறிய மூன்றாண்டுகளுக்குப் பின், சுதந்திர இந்திய மண்ணில் நேதாஜி காலடி வைத்தது பற்றி, நேதாஜியும் கிழக்காசிய இந்தியர்களும் கொண்ட மகிழ்ச்சி கரை புரண்டது. அத்தீவுகளில் பல சொற்பொழிவுகளை ஆற்றி

விடடுபாமா பிரயாணததை மேறகொணடாா அவவிரு தீவுகளுககும லெபடினெனட கானல ஏ டி லோகநாதன ஹை கமிஷனராக நியமனம பெறறாா

நடய் ஓராண்டில் கண்ட காட்சிகள்

1943-ம் ஆணடு டிசமபா முடிய 12 மாதஙகளில கிழக காசியாவில இநதிய மகா ஜனஙகள செயதறகு முடிதத காரியஙகள அளவிறநதன. சுதநதிரப போராடடததின இறுதிக கடடததை நேதாஜி தொடஙகி வைததாா. சுதநதிர இநதியக கழகம பல கிளைகளுடனும உப கிளைகளுடனும பரநது விரிநது விடடது ஏறககுறைய மூனறு லடசம இநதியாகள அஙகததினாகளாகி விடடனா. அங்கததினாகள ஒவவொருவரும ஒவவொரு சிறு கொடியை உடையில அணிநது காடசி தநதனா. கிழககாசியா முழுமையும ஏராளமான தீவிர ஊழியாகள வேலை செயதனா மலேயாவில மடடும 15000 தீவிர ஊழியாகள இருநதனா அவாகளுககு நீலக கரையுடைய ஊழியா கொடிகள சினனமாகத தரபபடடன எநத நிமிஷமும கழகததின வேலை தவிர வேறெவவித வேலையும அவாகளுககுக கிடையாது

ஊழியா கொடியணிபவா அனைவரும சமமாகவே பாவிககப படடனா. இவாகளது உழைபபால கழக அங்கததினாகளின எண்ணிககை உயாநதிருபபினும, ஒருவா கூட பாககியிலலாமல அஙகததினராகி விடவிலலை. இந்தியன எனறால அவன கணடிபபாக அஙகததினராகி இருகக வேண்டு மெனபது நேததாஜியின விருபபம. மலேயாவில உளள இநதியாகள 54 சத விகிதமும ஜோகூரில 66 சத விகிதமும அங்கததினராகிவிடடனா.

இநதியச சுதநதிரக கழகம எடுததுக கொணட முயறசிகள எதுவும வீணுகவிலலை சமூக சேவை-அரசியல பிரசாரம — -ராணுவததுககு ஆள சேரபபது—நிதி திரடடுவது—கலாசசார அபிவிருததி ஆகிய நடவடிககைகள பெரும பலனளிததன. ஹிநதுஸதானி வகுபபுகளின எணணிககையும பெருகிறறு. இநதியாகள குடியேறிய ஒவவொரு இடததிலும ஹிநதுஸதானி வகுபபுகள நடைபெறறன கோலாலமபூரில ரேடியோ மூலம ஹிநதுஸ்தானி வகுபபுப பாடஙகள கறபிககப படடன. தமிழாகளின குழநதைகளுககு தமிழப பளளிககூடஙகளும நடைபெறறன. ஹிநதுஸதானி பிரசசார வேலைககு இராம கிருஷண மிஷன அதிக உதவி செயதது. "பூரண சுய ராஜயம" என்ற தமிழத தினசரியும, "ஜேய ஹிநத" என்ற தமிழ வாரப பததிரிகையும வெறறிகரமாக நடைபெறறன எழுதப படிககத் தெரிநத இநதியாகள் வசிககும எலலா இடஙகளுககும அவை சென்றன.

ஒவவொரு தேசியப பளளிககூடங்களிலும, ஹிநதுஸ்தானி—இநதிய தேசிய சரிததிரம—தேசத தலைவாகளின வரலாறுகள இநதியப பூகோளம — சஙகீதம — தேசிய கீதம — கைததொழில — சிததிரவேலை — கணககு — சுகாதாரம — தோடடவேலை — உடறபயிறசி — விளையாடடு—சோப,மை, மினசாரப பூசசு ஆகியவை செயதல—தணணீரைச சுததிசெயதல — சைககிள, கடிகாரம, கிராமபோன பழுது பாாததல ஆகிய பாடங்களும—காலாட்படைப பயிறசியும போதிககப் படடன. 12 வயதுககு மேறபடட இரு பாலருககும கடடணமினறியே கலவியளிககபபட்டது.

இராணுவத்தின் நிலைமையும் அதிசயிக்கத்தக்கதே. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியால் மறுக்கப்பட்டு வந்த ராணுவப் பயிற்சி இங்கு இலவசமாக எல்லா இந்தியர்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில், நாற்பதாயிரம் பேருக்கு மேல் இந்தியத் தேசிய ராணுவத்தில் சேர்க்கூடாதென்ற ஓர் விதி எப்படியோ நுழைந்திருந்தது இந்தியர்கள் அதிக பலம் பெற்று விடக்கூடாதென்று ஒரு சமயம் ஜப்பானிய அதிகாரிகள் நினைத்ததுதான் அதற்குக் காரணம் அவ் விதியும் நேதாஜியால் மீறப்பட்டது. சுதந்திர இந்திய தற்காலிக சர்க்காரை பொம்மை சர்க்காராகவே வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற ஜப்பானியரின் கருத்தும் நேதாஜியால் அழிக்கப்பட்டுவிட்டது ஒவ்வொரு இந்திய ஆணும் பெண்ணும் கொஞ்ச காலத்துக்கேனும் ராணுவப் பயிற்சி பெறுவதன் மூலம், இந்திய சமூகம் முழுவதையுமே ஓர் பலம் பொருந்திய போர் இனமாக்கிவிட பகீரத முயற்சிகள் நடைபெற்றன ஆனால் ஜப்பானிய வீரர்களுக்கே அன்றாடத் தேவைகளுக்கு வேண்டிய பல சாமான்கள் கிடைக்கவில்லை அதனால், இந்திய ராணுவத்துக்கும் வேண்டிய தேவைப் பொருள்கள் கிடைப்பது அரிதாகி விட்டன அதையும் நேதாஜி பொருட்படுத்தவில்லை. கள்ள மார்க்கட்டில்கூட கம்பளிகள் வாங்க நேர்ந்ததாம். இந்தியச் சுதந்திரப் பிரச்னைமீது நேதாஜி கையாண்ட களங்கமற்ற கொள்கைகளும் நடவடிக்கைகளும், ஜப்பானியரைக் கதிகலங்க வைத்தன.

தவிர, ராணுவத்தில் இந்திய சமூகத்தின் பல்வேறு வகுப்பினர்களும் கலந்திருந்தனர் நீண்ட காலமாகத் தலைவிரித்தாடிய சாதிப் பித்தும் சமயச் செருக்கும் மத வெறியும் மடிந்துவிட்டன. ஹிந்து — முஸ்லிம் - கிறிஸ்தவர்

யூதர் — டோகரா ஆகிய அனைவரும் எவ்வித வேற்றுமை மனப்பான்மையுமின்றி ஒற்றுமையாகவே உழைத்து வந்தனர். வைதீகம் என்பது ஆழப் புதைக்கப் பட்டு விட்டது. சைவ உணவு கொள்வோரும் மாமிச உணவு கொள்வோரும் ஒரே வரிசையில் கூட உட்கார்ந்து ஒன்றாகவே உணவு கொண்டனரென்றால், அதிகம் கூறுவானேன்?

இராணுவத்தின் வாழ்க்கைத் தரமும் அதிசயிக்கத் தக்கதே. ஒரு கர்னலுக்கு 250 ரூபாயும், ஒரு மேஜருக்கு 185 ரூபாயும் தான் மாதச் சம்பளம். உணவும் உடையும் தற்காலிக சர்க்காரின் சப்ளை. இவ்வளவு குறைந்த சம்பளத்தில் பூரண திருப்தியடைந்தனர் இராணுவத்தினர். உண்மைப் புரட்சி வாதிகள் போலவே நடந்தும் வந்தனர். இந்தக் குறைந்த சம்பளத்திலும் சிக்கன வாழ்க்கை நடத்திச் சேமித்து வைத்த தங்கள் சிறு தொகைகளைக் கூட நாட்டு நிதிக்கே திரும்பவும் அர்ப்பணித்தனர் இந்தப் புரட்சிக்காரர்கள். பொழுது போக்குக்காக இராணுவத்தினர்களே நாடகங்கள் தயாரித்து அவைகளைத் திறம்பட நடிக்கவும் செய்தனர். போர்க் கலையில் மட்டுமல்ல, நடிப்புக் கலையிலும் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி வந்தனர். பார்வையாளர்களான இராணுவத்தினருக்கு மேலும் மேலும் உணர்ச்சியையும் ஆவேசத்தையும் வளர்ப்பதற்காக நவீன நாடகங்கள் பல தயாரிக்கப்பட்டன. "ஜாலியன் வாலா பாக்" — "சலோ டில்லி" — ஆகிய நாடகங்கள் முதல் தரமானவை. இவைகளைத் தயாரித்தவர்கள் இராணுவத்தினர்கள் தான் என்றால், மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்களும் இந்தச் சுதந்திர ராணுவத்தில் பங்கு பெற்றிருந்தனரென்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

நிதி திரட்டல் நடவடிக்கைகளும் வெற்றிகரமாகவே யிருந்தது. வருட முடிவுக்குள் 77,27,947 டாலர்கள் சேர்ந்துவிட்டன. எல்லா இடங்களையும்விட சிங்கப்பூர் தான் அதிக வசூலைத் தந்தது. சிங்கப்பூரில் வசூலானது மட்டும் 29,94,000 டாலர்கள். இது ரொக்க வசூல். தவிர சுமார் 90,000 டாலர் மதிப்புள்ள நகைகளும் வெள்ளிப் பாத்திரங்களும் திரட்டப்பட்டன. ஒரு சமயம் பாதாங்குக்கு நேதாஜி சென்றபோது ஓர் ஏழை, தனது அன்னை மரணத் தறுவாயில் விட்டுச் சென்ற பூக்கடை யொன்றை நேதாஜியிடம் சமர்ப்பித்தானாம். அதுதான் அவன் சொத்து. அதனை ஏற்றுக்கொண்ட நேதாஜி ஏலம் கூறினார். 25,000 டாலருக்குக் குறைவாக எந்தத் தொகையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதென்று தெரிவிக்கவே, போட்டி பலமாயிற்று. கடைசியாக, ஒரு சில நூறு ரூபாய்கூடப் பெறாத அந்தப் பூக்கடை, ஒன்றரை லட்சம் டாலருக்கு ஏலம் போயிற்று.

இத்தனை முஸ்தீப்புகளும் செய்து முடிந்தன. சுதந்திரப் போரை வெற்றிகரமாகத் தொடங்கி நடத்த வேண்டு மாயின. போர்முனைக்குச் சமீபத்தில் முன்னணித் தலைமைக் காரியாலயம் இருக்க வேண்டியது அவசியமல்லவா? ஆதலால் பர்மாத் தலைநகரான ரெங்கூனுக்கு தலைமைக் காரியாலயம் 1944 ஜனவரி ஆரம்பத்தில் மாற்றப்பட்டது. சுதந்திர பர்மாவின் பிரதமர் டாக்டர் பாமா அவரது சர்க்காரின் சார்பாக, சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக சர்க்கார் தலைவர் நேதாஜியையும் இதர மந்திரிகளையும் வரவேற்று உபசரித்தார். பர்மிய சர்க்காரும் அதன் மக்களும், இந்தியச் சுதந்திரப் போருக்குத் தேவையான

சகல உதவிகளையும் அளிக்கத் தயாராக யிருப்பதாக உறுதி மொழியும் கொடுத்தனர்.

ஜனவரி கடைசி வாரத்தில் ரெங்கூன் பக்கத்தி லுள்ள இன்ஸீன் சிறையைப் பார்வையிடச் சென்றார் இந்தச் சிறை அவருக்குப் புதிதல்ல; முன்னொரு முறை கைதியாக இருந்து அனுபவம் தந்த சிறைதான். அந்தக் காலத்திலிருந்த ஜெயிலரே இப்பொழுதும் இருந்தார். நேதாஜியை மறுமுறை பார்வேறும் பாக்கியமும் அந்த ஜெயிலருக்கே கிடைத்தது இந்தச் சம்பவத்தில் ஓர் அதிசயத்தைக் குறிப்பிடத்தான் வேண்டும். பிரிட்டன் ஆட்சி காலத்தில் வெள்ளையருக்கே யன்றி வேறெந்த நிறத்தவர்க்கும் திறக்கப்படாத அதன் முகப்புக் கதவுகள், நேதாஜியின் காலடிச் சத்தம் கேட்டதும் திறக்கப் பட்டன வென்னின் அதிசயந்தானே! வேகமாய் உள்ளே நுழைந்த நேதாஜி சுவரைப் பார்த்ததும் திடீரென நின்றுவிட்டார் குறிப்பறிந்த அந்த ஜெயிலர் (இப் பொழுது பிரதம ஜெயில் அதிகாரி) நேதாஜியைப் பார்த்து, "முன்பு தாங்கள் (கைதியாக) இருந்த அறை யைப் பார்க்க விருப்பமா?" எனப் பணிவுடன் கேட்டார் "ஆம், அவசியம் பார்க்க வேண்டும்" என்றார் பதில் அதனைப் பார்த்ததும் பழைய நினைவுகள் தோன்றின. அங்கு தனக்கு நேர்ந்த முன் அனுபவங்களை யெல்லாம் வெளியிட்டுச் சொன்னார்.

இதற்கிடையே சுதந்திர தினம் வந்துவிட்டது. ஜனவரி 26-ந் தேதி அவ்விழா அதில் 60,000 பேருக்கு மேல் கலந்து கொண்டனர். அம் மாபெருங் கூட்டத் திற்குப் பல மைல் தூரத்திலிருந்து கூட இந்தியர்கள் நடந்து வந்திருந்தனர். உணர்ச்சி மிகுந்த நேதாஜியின்

சொற் பெருக்கு, வந்திருந்தவர்களைப் பரவசப் படுத்திற்று. தனக்கு அணிவித்த மலர் மாலையைக் கையிலேந்திக் கொண்டு நேதாஜி, வழக்கம்போல் ஏலம் கூறத் தொடங்கினார் எடுத்த எடுப்பில், ஓர் பஞ்சாப் இளைஞன் (பணக்கார வகுப்பைச் சேர்ந்தவன்) லட்ச ரூபாய்க்குக் கேட்டான். சில நிமிடங்களில் அது ஒன்றரை—இரண்டு மூன்று — நான்கு — நாலேகால் — ஐந்து லட்ச மென்று கேள்வி உயர்ந்து கொண்டே போயிற்று. ஏழு லட்சத்தையும் எட்டிப் பிடித்துவிட்டது கேள்வி. பார்த்தான் பஞ்சாப் இளைஞன், மனதிலே வேதனையும் போராட்டமும் குமுறின. ஒரே பாய்ச்சலில் மேடை மீது தோன்றினான் "என் சொத்து முழுவதும் — எனக்குச் சொந்தமான ஒவ்வொரு காசும் — இந்த மாலைக்கு" என்று கதறினான். உணர்ச்சித் துடிப்பால் உடல் நடுங்கி நின்ற அவ் விளைஞனை, நேதாஜி தன்னிரு கரங்களாலும் அணைத்துச் சாந்தப்படுத்தினார். "மாலை உனக்கே உரியது; நம் சேனையின் பெருமை யெல்லாம் உன்னதே" என்று கூறிய அவரது ஆசீர்வாதம் அவன் காதுகளில் ஏறவேயில்லை.

மாலையைத் தன்னிரு கைகளாலும் இறுகப் பற்றிக் கொண்டான், மார்போடு அணைத்தான், கண்ணிலே ஒத்திக் கொண்டான், பொங்கிய உணர்ச்சியால் ஆனந்தக் கூத்தாடினான். "பணம் பெறும் பந்தத்திலிருந்து விடுதலை பெற்ற நான் தாய் நாட்டின் விடுதலைக்காக உயிரையும் தியாகம் செய்யத் தீர்மானித்து விட்டேன். சேனையிலே எனக்கு இடம் வேண்டும்" என்று முழங்கினான். அவனையும் அணைத்துக் கொண்டது இந்தியத் தேசிய ராணுவம்.

௩௧. இரண்டே வாரத்தில் வெற்றிமுரசு

இந்தியாவை விடுதலைசெய்ய இந்தியத் தேசிய ராணுவம் முன்னணிக்கு வந்துவிட்டது உள்ளக் கொதிப்பேறிய குள்ள ஜப்பானிய அதிகாரிகளில் சிலர் வஞ்சக வலை வீச முனைந்தனர் முதன் முதலில் இம்பாலை யார் கைப்பற்றுவதென்ற ஓர் பிரச்னை முளைத்தது. ஜப்பானியர் தான் கைப்பற்ற வேண்டுமென்றும், இந்தியத் தேசிய ராணுவம் பிறகு தான் உதவிக்கு வரவேண்டுமென்றும் ஜப்பானியர் கருதினர். இதற்கு நேதாஜியா இசைபவர்? அல்லது அவரது ராணுவம் தான் தலையசைக்குமா? இந்தியாவுக்குள்ளே பிரவேசிக்கும் போராட்டத்தில், இந்திய ராணுவமே தலைமை வகிக்கத் தொடங்கிற்று.

இந்திய — பர்மிய எல்லையிலே பலம் பொருந்திய எதிரியின் ராணுவம் நவீன யுத்த சாதனங்களுடனும் துணைவர்களது உதவிப் படைகளுடனும் நிற்கின்ற அந்த எதிரி ராணுவம், வருடக் கணக்கில் பயிற்சிபெற்று பல போர் முனைகளில் அனுபவம் பெற்றுள்ளது. நமது இந்தியத் தேசிய ராணுவ வீரர்களோ, பெரும்பாலோர் நீண்ட காலப் பயிற்சியுடையவர்களல்லர், மூன்று மாதமும் ஆறு மாதமும் போர் முறை பயின்றவர்கள், அது மட்டுமல்ல — போர்க்களம் என்பதே இன்னதெனக் கண்டறியாதவர்கள் ஒரு சிலர் தான் பிரிட்டிஷ் இராணுவத்தில் நாலைந்து ஆண்டுப் பயிற்சி பெற்று போர்முனைகளிலும் கலந்து கொண்டவர்கள் நவீன யுத்த சாதனங்களும் இவர்களுக்குப் போதுமான அளவு கிடையாது. மருந்துக்குக் கூட விமானம் இல்லை யென்றால் ஆயுத

பலம எப்படி யிருக்கும்! இந்த நிலைமையிலுள்ள சுதந்திர இந்திய இராணுவம், வலலமை மிகுந்த பிரிட்டிஷ வலலரசின படைகளை எதிரததுப போர் புரிய அரககானை நெருங்குகிறது.

1944 பெபருவரி 4-ம தேதி இந்தியத தேசிய இராணுவம ஜபபானிய இராணுவ உதவியுடன முதன முதலில நடவடிககைகை எடுததுவிட்டது எடுதத எடுப பிலேயே காட்டுப புலிக கூட்டம போல பாயந்து தாக கினார நம வீரர்கள். அந்தச சுதந்திர வெறிபிடிதத தாககுதலைத தாஙக முடியாமல வந்த வழியை நோககி ஓட்டம பிடிததனர பிரிட்டிஷ படை வீரர்கள். மூசசு விடவும சந்தாபபம மளிககாமல முழு பலத்துடன் தாக கினார, விரட்டி யடிததனர அரககான போர முனையிலே வெளளையரை. அடி பொறுகக முடியாமல அலறினார்கள வானொலியில. கறபனைக கதைகளைக கட்டி யழுதார்கள். அவமானம பொறுகக முடியாமல நேதாஜியையும சுதந்திரச சேனை வீரர்களையும தூற்றினார்கள. இபபடித தான முதலாவது உலக மகா யுததச சமயத்திலும், பிரசாரம செயது வெற்றி பெற்றார்கள். அந்த ஏட்டையே இபபொழுதும திருப்பிப படிததார்கள "எஙகே இந்திய வீரர்கள இந்திய மண்ணில காலவைத்து விடுவார்களோ?" என்ற மனககலககம காரணமாக, போர்முனை நிகழ்சசிகளை உளளபடியே உலகததாரும் இந்தியாவிலுளளவர்களும அறிந்து கொள்ளாதிருககத திரையிட்டனர.

அரககான முனையிலே இந்தியத் தேசிய இராணுவத தால வளைககப்பட்டது மௌண்ட பாட்டனின 7-வது படை; அழிவையும கண்டது. வெற்றிக்கொடி உயர்ததப்

படையே முன்னேற்றம் தீவிரமாகத் தொடங்கிறது. குன்றுகளும் பள்ளத்தாக்குகளும் நிறைந்த காடுகளில், வழி நெடுக எதிர்ப்பட்டன பிரிட்டிஷ் வல்லரசின் படைகள். அவைகளை யெல்லாம் முடமாக்கிக் கொண்டே சென்றனர் இந்தியச் சுதந்திர வீரர்கள். பிடிபட்ட குன்றுகளிலும் கிராமங்களிலும் மூவர்ணக் கொடி பட்டொளி வீசிப் பறந்தது. இரண்டு வாரங்களில் தேசீய இராணுவம் அடைந்த முன்னேற்றம் ஆச்சரியமானது மட்டுமல்ல, போற்றற் குரியதுமாகும்.

மார்ச் மாதம் 18-ம் தேதி இந்திய மண்ணில் இந்திய தேசீய இராணுவம் முதன் முதலில் கால் வைத்தது. பிரிட்டிஷ் படைகள் வெற்றிகரமாகப் பின்வாங்க, இந்திய சுதந்திரப் படைகள் கம்பீரமாக முன்னேறின. தாய் நாட்டின் எல்லையை மிதித்ததும், அன்னை நாட்டை அடி பணிந்து வணங்கி முத்தமிட்டனர் நம் வீரர்கள். சுதந்திர இந்திய மண்ணைக் கையிலேந்தி, "பூரண விடுதலை பெறும் வரை தளரா உறுதியுடன் போர் செய்வோம்" எனச் சபதம் செய்தனர். அந்தக் காட்சி, எவராலும் எழுதிக்காட்ட முடியாததே யாகும்.

பர்மாவில் மட்டும் 20000 இந்தியத் தேசீய வீரர்கள் இருந்தனர். அவர்களில் 10000 பேர்தான் போர்முனைக்கு அனுப்பப் பட்டனர். அந்தப் பத்தாயிரத்திலும் 5000 பேர் தான் யுத்தம் செய்தனர். இந்த 5000 பேர்களும் கூட ஒரே முனையில் ஒன்றாக நின்று தங்கள் சக்தியனைத்தையும் உபயோகிக்க வில்லை. 12 பிரிவுகளாகப் பெற்று, டாமு — கொஹிமா - பாலேல — டிடிம் ஆகிய முனைகளில் போர் புரிந்தனர். அப்படி யிருந்துங் கூட வெற்றிகரமாகப் போரிட்டனர்.

ஒவ்வொரு போர் முனையிலும், இந்தியத் தேசிய ராணுவத்தின் முன்னணியில் பறந்து கொண்டிருந்த மூவர்ணக் கொடி எதிரியுடன் சேர்ந்து நிற்கும் இந்திய வீரர்களை அக்கொடி கை தட்டி அழைப்பது போல காட்சி தந்தது. "பிரிட்டிஷ் இந்தியப் படையிலிருக்கும் இந்திய வீரர்களே! உங்களைப்போல, உயிர் வாழும் பொருட்டு உணவுக்காக நாங்கள் போரிடவில்லை. நீங்கள் யாருடன் போர் செய்கிறீர்கள் என்பதைச் சிந்தித்தீர்களா? உங்கள் சகோதரர்களுடனன்றோ போர் செய்கின்றீர்கள்! எத்தனை போர்முனைகளில் உங்களைத் தன்னந்தனியே விட்டு விட்டு, பிரிட்டிஷார் ஓட்டம் பிடித்தார்களென்பதை மறந்து விட்டீர்களா? உங்கள் தலைவர்களின் கூற்றுப்படி இந்தியாவைப் பிடித்து ஜப்பானியர் கையில் ஒப்படைப்பதற்காக நாங்கள் போரிடவில்லை. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்கவே நாங்கள் போரிடுகின்றோம். பேராசையும் சுரண்டலும் எங்கள் கொள்கையல்ல. நேதாஜியின் புரட்சி வீரர்களான எங்களோடு, உங்கள் கையிலிருக்கும் ஆயுதங்களுடன் வந்து சேருங்கள். எங்கள் வரிசையிலே அணைந்து நின்று துப்பாக்கியைத் திருப்பிப் பிடியுங்கள்" என்று அறை கூவி அழைப்பது போல், மூவர்ணக் கொடி ஆடி அசைந்து கொண்டிருந்தது. இந்தக் காட்சியும் வீரர்களின் பராக்கிரமச் செயல்களும், எதிரித் தரப்பு முன்னணியிலிருந்த இந்திய வீரர்களின் மனத்தைக் கவர்ந்தன. அவர்களும் அழைப்பை ஏற்றுக் கொள்ளத் தொடங்கினர்.

விடுவிக்கப் பெற்ற பிரதேசங்களில் ஒழுங்கையும் அமைதியையும் நிலை நிறுத்த, லெப்டினன்ட் கர்னல்

ஏ. ஸி சாட்டர்ஜி கவர்னராக நியமனம் பெற்றார். இந்திய தேசீய ராணுவம் தாய் நாட்டினுள்ளே நுழைந்து எதிரிகளை நாசம் செய்து வெற்றிக் கொடி நாட்டிவரும் செய்திகள் கிழக்காசிய இந்தியர்களுக்கு அளவிறந்த மகிழ்ச்சியைத் தந்தன. வெற்றி முரசு செவிப்பட்டதும், பர்மாவிலுள்ள இந்தியப் பணக்காரர்கள் ஒன்று கூடினர். விமானத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் நோக்கத்துடன் ஐம்பது லட்சம் ரூபாய் கொண்ட பண முடிப்பு ஒன்றை நேதாஜியிடம் மனமுவந்து அளித்தனர் இந்திய பர்மிய எல்லை தாண்டிய இந்திய தேசீய இராணுவம் மோராய — தாமா — கொகிமா போன்ற பல கிராமங்களைக் கைப்பற்றிக் கொண்டது. பின்னர் இம்பாலை முற்றுகையிடத் தொடங்கிற்று. அந்நேரத்தில் மழையின் கொடுமை உச்ச நிலையடைந்து விட்டதால் போக்குவரத்துகள் தடைப்பட்டன, போர்க்களத்துக்கு வேண்டிய சாமான்கள் தட்டுப்பாடாயின. நெருக்கடி நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் அதிகரித்தது

இரண்டே வாரத்தில் இந்தியத் தேசீய இராணுவம் போர்முனையில் அடைந்த வெற்றிச்செய்திகள், ஜான்ஸி ராணிப் படையினர் காதுகளில் நுழைந்தன. பொறாமைப் பட்டனர், படபடத்துத் துடிதுடித்தனர் ஆண்களின் வீரத்தை மிஞ்சிவிட வேண்டுமென்னும் ஆசை பிறந்தது. போர்முனைக்குப் பின்னே செஞ்சிலுவைச் சங்கவேலைகளும் சிகிச்சைத் தொழிலும் அவர்கள் மனதை அவ்வளவாக ஆட்கொள்ளவில்லை. பத்திரமான இடத்திலே பதுங்கியிருந்து வேலை பார்ப்பது இழிவெனத் தோன்றிற்று. போர்க்களத்திலே நின்று போர்செய்ய வேண்டுமென ஆத்திரங் கொண்டனர். உடனே கேப்டன் இலட்சுமி

தலைமையில ஒனறு கூடினா. ஓர் வேணடுகோளும தயா ரிததனா. “நேதாஜி அவாகளே! நாங்கள எல்லாத் துறைகளிலும பரிபூரணப பயிறசி பெறறு விட்டோம. போர்முனைககுச செலல இனனும எங்களை அனுமதிககாத காரணம விளங்கவிலலை. கேவலம நாசுகள அநதஸதுககு இழிவு படுததபபட்டிருககிறோம. எங்களுககு வீர ஜானஸி ராணிகள எனறு தாங்களதான பட்டம சூட்டி னீாகள, போாககளததிலே ஜானஸிராணியைப போல நாஙகளும போரிட வேணடுமெனறும, எதிரியை நிலை குலையுமபடிச செயது அவர்களிடமுளள இநதியவீராகளை விடுவிக்க வேணடுமெனறும வீரமொழி கூறினீாகள. ஆதலால, நாங்களும உடனே போாககளம செலலக கட்டளை யிடுமபடிக கெஞசிக கேட்டுக கொளளுகிறோம” எனபதுதான அநத வேணடுகோள. கீழே இரததததில தோயத்த பேனாவினால கையொபபமிட்டனா.

இக கடிதம கண்டதும உளளம பூரிததாா நேத்தாஜி. கட்டளையும பிறநதது. ஜானஸிராணிப படையைச சோநத இரணடு கமபெனிகள போர்ககளத்திறகு பறநதன. குன்றுகளும குறுகிய பளளத் தாககுகளும நிறைநத வழியே நீண்டதூரம நடநது சென்றனா இநத ஜானஸி ராணிகள பயமென்பதைக கொனறுவிட்ட வீரப பெண் மணிகள வெளிசசம எதுவுமினறி காரிருளிலகூட நடந தனா. கடைசியாக ஒரு குனறு. அஙகே நிறுத்திவைககப பட்டனா. அவவிடததி லிருநது ஒரு மைல தூரததில தான பிரிட்டிஷ இராணுவம ஒனறு ஒளிநதிருநதது. ஜானஸி படையினரோ அனறி வேறெநதப படையினரோ அஙகு வருவாாகளென அநத பிரிட்டிஷ இராணுவம எதிாபாாககவே யிலலை.

திடீரெனச “ சுடுஙகள ” என்று உததரவு பிறநதது. அவவளவுதான். தாஙகள பெண்கள் எனபதையே மறநது விட்டனர், எதிரே இருநத பளளத்தாககிலே சிக்கிய எதிரி ராணுவததை நோககிச சுட்டனா. மேலும மேலும் சுடடுக் கொண்டே யிருநதனா. “ ஈட்டியால தாக்குங்கள —பகைவனமீது பாய்நது தாககுங்கள ” எனறு மறு உததரவு கிடைததது வழியில என்ன இருககிறதெனற நினைபபே அவாகளுககு வரவிலலை துளளிக குதித்தனர். மினனெனப பாயநதனா பகைவனமீது. வேகமாயப் பாய்நது செலலும வழியிலே ‘ புரட்சி ஓஙகுக! ஆஸாத ஹிநத—சிநதாபாத ’ எனற கோஷம நடுககாட்டி லிருநது கிளமபிறறு அஙகு ஒளிநது கொண்டிருநத அநத இநதிய தேசீய இராணுவததினரும இவாகளோடு சோநது கொண்டனா இறுதியில அங்கு சிககியிருநத பிரிட்டிஷ படையினா, ஜானஸி ராணிகளிடம அடிதாங்க முடியாமல சரணடைநதனா. இநத வெறறியாலதான இநதிய தேசீய இராணுவம வெறறிமுரசு கொட்டியதோடு, இநதியா வுககுள பிரவேசிககவும முடிநதது எனவே, ஆணுககுப பெண் இளைபபிலலை காணெனறு கும்மி யடிததனா சிறுமியா.

௩௨. இம்பால் முற்றுகை

இரஙகூனில் ஓா முஸ்லிம கோடீஸ்வரா. நேததாஜி மீது அளவுகடநத அபிமானமும தேசியப பறறுமுளள அநதக கோடீஸ்வாருடன் அடிககடி நேததாஜி உரை யாடுவதுண்டு ஒருநாள பேசிககொண்டிருககும போதே, “ சொநதமாகப பாங்கி யில்லாமல் எநத சர்ககாரும இருநததிலலை, சுதநதிர இநதிய தறகாலிக சாககாருககும

அவசித பாஙகியொனறு அவசியம தேவை, இமபாலைக
கைபபறறியதும இநதியாவுககென சொநத நாணயஙகள
வெளியிட வேணடியிருககிறது. அது சமயம சொநத
பாங்கி யிலலாவிடடால நிரவாகததில தயககம ஏறபடடு
விடும” என்று அவரிடம விளககிக கூறினார். இது
விஷயமபறறி கோடீஸவரரின அபிபபிராயமெனன வென
பதையும நேதாஜி கேடடுககொணடார அநதக
கோடீஸவரர் “அதறகு எவவளவு மூலதனம தேவைப
படும” என்று கேடகவே, சடடென “முதலில ஐமபது
லடசம போதும” என்று நேதாஜி பதிலிறுததார.
உடனே சிறிதும தயககமினறி “இதோ முபபது லடசம
நான தருகிறேன, பாககி இருபது லடசமும ஒரு
வாரததில கிடைககும” என்று கோடீஸவரர உறுதி
தநதார

எபரல ஆரமபததில ஆஸாத ஹிநத பாஙகி இரஙகூனில தோனறிறறு. பாமியச சடடபபடி பதிவும செயயபபடடது. பாங்கியின மூலதனம 50,00,000 ரூபாய. அதில 20 லடசம பஙகுதாரரகளின தொகை பணம பூராவும ஜபபானியச செலாவணியி லிருநதது. ஆனால அதன மதிபபு இநதிய ரூபாயககுச சமமாகவே இருநது வநதது ஜபபானியச செககுகளைவிட ஆஸாத ஹிநத பாஙகியின செககுகளையே எலலா வியாபாரிகளும அதிக மாக ஏறறுககொணடனர. நிமிடததுககு நிமிடம பொது மககளின ஆதரவும வளரத தொடங்கிறறு. ஏறகனவே பாமாவில 15 கோடி ரூபாயும மலேயாவில 5 கோடி ரூபாயும ஆக 20 கோடி ரூபாய தறகாலிக சாககாரால வசூலிககபபடடிருநதது. அதுவும இநத பாங்கியிலதான

போடப்பட்டது. விரைவில் மூன்று கிளை பாங்கிகளும் திறக்கப்பட்டன.

இதற்கிடையே சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக சர்க்காருக்கு நிப்பொன் சர்க்காரின் ஸ்தானீகர் நியமனம். அந்த ஸ்தானீகர், அத்தாட்சிப் பத்திரத்தை ஜப்பானிலே வைத்துவிட்டு நேதாஜியைப் பேட்டிகாண விரும்பினார். "உமது அத்தாட்சிப் பத்திரத்தை எமது அயல்நாட்டு மந்திரி காரியாலயத்துக்கு அனுப்பி, அங்கு அங்கீகாரம் பெற்ற பின்னர்தான் பேட்டியளிக்க முடியும், அப்படியில்லாவிடில் சாத்தியமில்லை' யென்று நேதாஜி கூறிவிட்டார். அந்த ஸ்தானீகர் வெட்கித் தலைகுனிந்து டோக்கியோவிலிருந்து அத்தாட்சிப் பத்திரம் வரும்வரை காத்திருக்க நேர்ந்தது. தமது சர்க்காரின் புனிதத் தன்மையையும் கௌரவத்தையும் பாதிக்கும்படி நடந்துகொள்ள யாருக்கும் நேதாஜி இடமளிக்கவில்லை.

ஒரு சமயம் இந்தியக் கிறிஸ்தவ டாக்டர் ஜானும் அவரது ஆங்கிலேய மனைவியும் பிரிட்டிஷ் ஒற்றர்களென, ஜப்பானிய ராணுவப் போலீசாரால் சந்தேகிக்கப்பட்டுப் பலவிதத் தொல்லைகளுக்கு ஆளாயினர். அவர்களை விடுதலை செய்யும்பொருட்டு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளெல்லாம் பலிக்காமல் போகவே, கடைசியில் நேதாஜிக்கு இவ்விஷயம் தெரிய வந்தது. உடனே ஓர் கடிதம் 'அவர்கள் ஒற்றர்களாக இருந்தால் அவர்களைக் கொல்லுவதற்கு நிப்பொன் சர்க்காருக்கு அதிகாரமுண்டு, ஒற்றர்களென்பதற்குச் சரியான அத்தாட்சிகள் இல்லையென்றால், அவர்கள் இந்தியப் பிரஜை என்ற முறையில் உடனே விடுதலை செய்ய வேண்டும்' என்று வரையப்பட்ட அந்தக் கடிதம் நிப்பொன் அதிகாரிகளிடம் சேர்ந்ததும், உடனே

விடுதலை செயயபபடடனா இவாகளைப போலவே 50 பிரபல இநதியாகள ஒருமுறை ஜபபானியாகளால கைது செயயபபடடனா. அவாகளும நேதாஜியின தலையீட்டால விடுதலை பெறறனா முதன முதலாவதாக நேதாஜி சிஙகபபூருககு வநதபோதுகூட இமமாதிரி ஓா சமபவம. பிரிடடிஷாரின ஒறறாகளென ஜபபானியரால சநதேகிககபபடடு சிறைகளில வாடிககொணடிருநதனா 400 இநதியாகள அவாகளும விடுதலை யடைநதனா, இவவாறு கணககறற இநதியாகள நேதாஜியால துனபம நீஙகிச சுதநதிரம அடைநதுளளனா

மககளும சாககாரும ஒனறுபடடு நினறனா இநதிய சுதநதிரத்துககான விடுதலைப போரில வெறறி மேல வெறறி. இந நேரததில எலலை தாண்டிய சு த ந தி ர இநதிய ராணுவம இமபால போாமுனையில பிரிடடிஷ ராணுவததைச சநதிததது. "எஙகளுடன வநது சோநது விடுஙகள, சுதநதிரததிறகாகப போராடுஙகள" எனறு எழுதப பெறற ஓா அடடை, சுதநதிர ராணுவததின முனனணியிலே காடசி தநதது அ த னை ப படிததுப பாாத்த பிரிடடிஷ இநதிய ராணுவம "நீஙகள ஜபபானியரின கையாடகள, அதனாலதான உஙகளுககு உணவு கூடக கிடைககவிலலை, எஙகளுடன வநது விடுஙகள. வயிறு நிறைய உணவு கிடைககும" எனறு பதிலுககு ஓா அடடையை உயாததிறறு பாாததனா சுதநதிர வீராகள, சுடசசுடப பதில கொடுககமுநதினா. "நாஙகள ஜபபானியரின கையாட்களலல, நேத்தாஜியின ஆககினை மீது போரிடுகினறோம. அடிமையாயிருநது அறுசுவையுண்டியும பாலும நெய்யும உண்பதைவிட, சுதநதிர புருடா்களாயிருநது புலலைத தினபதே மேல" எனறு

மற்றொரு பதிலை சுதந்திர வீரர்கள் கொடுத்தனர். அவ்வளவுதான் எதிரி பக்கமிருந்து உற்சாகமான கரகோஷம் எதிரொலித்தது இந்த ஆபத்தைத் தடுக்கும் பொருட்டு முன்னணியிலிருந்த இந்தியர்களைப் பின்னணிக்கு மாற்றி முன்னணிக்கு பிரிட்டிஷ் சிப்பாய்களைக் கொண்டுவந்து விட்டனர் எதிரிகள்.

போர்முனையில் இந்தியத் தேசிய இராணுவம் உத்வேகத்துடனும் சுறு சுறுப்புடனும் அசையாத உறுதியுடனும் போரிட்டுக் கொண்டிருக்க, பர்மாவில் இந்தியர்கள் வசிக்கின்ற இடங்களையெல்லாம் சுதந்திரசேனை பாதுகாக்கும் வேலையில் தீவிரமாக ஈடுபட்டது பாலர் சேனை ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டது. கிழக்காசியா முழுமையும் அந்தச் சேனை புரட்சிகரமான பல வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருந்தது.

1944 ஜூலை மாதமும் பிறந்தது. நேதாஜி கிழக்காசியாவில் தலைமை தாங்கும் பொருட்டு வந்திறங்கிய மாதம் இதுதான். மூன்று மாதகாலம் போர்முனைகளில் வேண்டியவைகளையெல்லாம் ஏற்பாடு செய்துவிட்டு நேதாஜி பின்னணிக்குத் திரும்பியதும் ஜூலை 2-ம் தேதியன்று பத்திரிகையாளர் மகாநாடு ஒரு வருடத்துக்கு முன்னால் கிழக்காசிய மக்களின் முன் சமர்ப்பிக்கப் பட்ட சர்வாம்சப் படை திரட்டல் கொள்கை, எவ்வளவு தூரம் நிறைவேறியுள்ள தென்பதை நேதாஜி அம்மகாநாட்டில் குறிப்பிட்டார். அத்துடன் அன்றைய நிலைமையையும் விளக்கினார்.

ஜூலை 4-ம் தேதி யன்று ஆஸாத் ஹிந்த் தற்காலிக சர்க்காரின் எதிர்காலத் திட்டம்பற்றிய ஓர்

அறிக்கையை வெளியிட்டார். இந்தியத் தேசிய இராணுவத்தின் முதல் வருஷ விழாவை முன்னிட்டு வானொலியில் ஓர் சொற்பெருக்கு, இராணுவத்தின் உப தளகர்த்தா லெப்டினன்ட் பியாரா சிங் அவர்களுக்கு வையா—இ—ஹிந்த் என்ற பட்டம் வழங்கி ஓர் பரிசளிப்புச் சொன்மாரி, மகாத்மா காந்தியடிகளின் ஆசியைப் பெற வானொலி மூலம் காந்திஜிக்கு வேண்டுகோள், ஐரோப்பிய நிலைமை பற்றி வானொலியில் விளக்கம், கிழக்காசிய நிலைமையின் உண்மை, இந்தியாவின் நிலைமை, மன்னர் பகதூர் ஷாவின் நினைவு நாளன்று அவரது கல்லறையில் காஜலை, எதிரிகளின் பிரசாரத் தந்திரம்பற்றி வானுரை ஆகியவைகளை ஜூலை 12-ம் தேதி வரை தொடர்ந்து செய்தார். இந்த ஒரு வார காலத்தில் நேதாஜி ஆற்றிய சொற்பெருக்குகள், ஒவ்வொரு இந்திய இளைஞனையும் தட்டியெழுப்பிப் போர்க் கோலம் பூணச் செய்து விட்டன என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை. அவ்வளவு ஆணித்தரமான — அச்சமற்ற — சரித்திரப் புகழ் பெற்ற சொற்பெருக்குகள் அவை யென்பதை எந்த அறிவுள்ள இந்தியனும் மறுப்பதற்கில்லை.

இந்த விழாவின்போது முஸ்லீம் கோடீஸ்வரரான ஜனுப் ஹபீப், சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் மதிப்புள்ள தன் சொத்து முழுமையையும் நேதாஜியிடம் சமர்ப்பித்துவிட்டு, 'சேவக்-ஏ-ஹிந்த்" என்ற கௌரவப் பதக்கமொன்றைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இம்பால் போர்முனையில் பெரும் நெருக்கடி. நிப்பான் படைகளின் துணை கொண்டு ஆஸாத் ஹிந்த் பௌஜ் வீரர்கள் 800 மைல் விஸ்தீரணத்தில்—பரந்த யுத்த களத்தில்—8 பகுதிகளில்

போர் செய்துகொண்டே இம்பாலை வளைத்துக் கொண்டனர். வளையத்தை நெருக்கி எதிரிப் படைகளை அழிப்பதற்கான முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டனர். வளையம் நெருங்க நெருங்க, இரண்டரை மாத காலம் தினசரி வயிற்றுணவுக்குத் திண்டாடியதால் சரணடையத் தயாராகி விட்டனர் எதிரிகள். ஆஸாத் ஹிந்த் இராணுவமும் இதைச் செய்து முடிக்க எல்லா வித முஸ்தீபுகளையும் செய்துவிட்டது. உள்ளே பிரவேசிக்க வேண்டியதுதான் பாக்கி. அந்த நேரத்தில் வருண பகவான் கொடுமை செய்யத் தலைப்பட்டான். எந்தக் காலத்திலுமில்லாத பெரும் மழை. அஸாம் அல்லோல கல்லோல மாயிற்று. மாரியின் கொடுமையால் போக்குவரத்துகள் தடைப்பட்டன, போர்ச் சாதனங்களின் சப்ளை குறைந்தது. விமான பலம் சிறிதும் கிடையாது. ஜப்பானியரின் உதவியும் கட்டுப்பட ஆரம்பித்தது. எதிரிகளோ பலம் பொருந்திய யுத்த சாதனங்களுடன் மூர்க்கமாகப் போர் செய்ய முனைந்து விட்டனர். எதிர் பாராமல் நடந்த இந்த ஆபத்துக்களைக் கண்டும் இந்திய தேசீய இராணுவத்தினர் கலங்கினார்களில்லை. காயமடைந்தவர்கள் கூடப் பின்னணிக்குச் சென்று மருத்துவம் செய்துகொள்ள மறுத்தனர். அவ்வளவு பிடிவாதமும் லட்சிய நம்பிக்கையும் தளராத உறுதியும் கொண்டிருந்தனர் நம் வீரர்கள்.

அந் நிலையைக் கண்ட நேதாஜி, தீர்க்காலோசனை செய்தார். எதிர்த்துத் தாக்குவதை நிறுத்தி விட்டு தற்காப்புப் போரில் ஈடுபடுவதே நலமெனத் தோன்றிற்று. கால நிலை சரியாக இல்லாததால் எதிர்த் தாக்குதலை தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கும்படி உத்தரவிட்டார். ஆகஸ்ட் 13-ம் தேதி இந்தியச் சுதந்திரக் கழகத் தலைமைக்

காரியாலயத்தில், தற்காலிக சர்க்காரின் எல்லா இலாகாத் தலைவர்களும் மந்திரிகளும் ஆலோசகர்களும் ஒன்று கூடினர். அவ்வமயம் நேதாஜி, நிலைமையை விளக்கித் தெளிவு படுத்தினார்.—

"நமது போர் நடவடிக்கைகள் காலங் கடந்தே தொடங்கப் பெற்றன. பருவ மழை நமக்கு பிரதிகூலமாயிற்று. ஆறு நீர்ப்பெருக்கை கடந்து செல்ல வேண்டியதாயிற்று. ரோடுகளெல்லாம் நீருக்குள் மூழ்கி விட்டன. எதிரிகளின் போக்குவரத்து ரோடுகளோ நல்ல நிலைமையிலிருக்கின்றன. இந்த மழைக்கு முன்னால் நாம் இம்பாலைப் பிடித்திருந்தால் தான், முன்னேறுவது சாத்தியம்; அப்பொழுது விமானத் துணைப் படை உதவியும் கிடைத்திருக்கும். ஜனவரியிலேயே நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் நிச்சயமாக வெற்றியடைந்திருப்போம். அரக்கான் பகுதியில் எதிரியைத் தடுத்துவிட்டோம்; கலாடானியாவில் எதிரியை முறியடித்து முன்னேறி விட்டோம். ஹாகாவில் பகைவனைப் படுக்க வைத்து விட்டோம். எதிரிகளைவிட ஆள் — ஆயுதம் — உணவு வசதி ஆகியவைகளில் மிக மிகக் குறைந்தவர்களாகிய நாம் இவ்வளவு வெற்றிகளையும் சாதித்துவிட்டோம்.

இந்தப் பருவ மழை நம் இம்பால் தாக்குதலை ஒத்திப்போடும்படிச் செய்துவிட்டது. எதிரியோ இயந்திர பீரங்கி கொண்ட படைகளால் கொஹிமா — இம்பால் பாதையை மீண்டும் கைப்பற்றி விட்டான். நமது அணி வகுப்புக்கு இடமில்லாமல் போயிற்று. இதிலிருந்து நாம் ஒன்று கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; இது நமது முதலாவது அக்கினிப் பிரவேசம். பிரஜையாயிருந்து புதிதாக இராணுவத்தில் சேர்ந்துள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை தான்

நம்மிடையே அதிகம். அவர்கள் கையிலுள்ள ஆயுதம்— மருந்து — குண்டு எல்லாம் காலியான பின்னரே வாபசாகும்படி உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அவர்கள் வாபசாக விரும்பாதவர்களாய் தங்கள் கையிலுள்ள ஈட்டிகளால் எதிரிகளைத் தாக்கிக் கொண்டே வெற்றியுடன் திரும்பினர்.

நம் வீரர்களுக்கு நம்பிக்கை அதிகம். எதிரிகளிடமிருக்கும் இந்தியத் துருப்புகள் நம்மோடு வந்து சேரத் தயாராக யிருக்கின்றன என்பது நமக்குத் தெரியும். அவர்களை அழைத்துவர ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். எதிரிகளின் போர்த் தந்திரத்தை நன்றாகத் தெரிந்து விட்டோம். எதிரிகளின் முக்கிய தஸ்தாவேஜிகள் பல நமக்கு இப்பொழுது கிடைத்துள்ளன. நமது யுத்த ஆரம்பத்தில் நம் சேனை மீது ஜப்பானியர் நம்பிக்கை வைக்கவில்லை. நம் சேனையைத் துண்டு துண்டாகப் பிளந்து அவர்கள் சேனைகளோடு இணைக்க வேண்டுமென்பதுதான் அவர்கள் கருத்து. எனது கட்டாயத்தின் மீது ஒரு போர்முனைப் பொறுப்பு முழுமையும் நாமே ஏற்று நடத்தினோம். அதனால் நமது தளகர்த்தர்களும் டிவிஷன் அதிகாரிகளும் மற்ற அதிகாரிகளும் நிறைய அனுபவம் பெற்றுவிட்டனர்.

நம்மிடம் சில குறைபாடுகளும் இருக்கின்றன. நிலப்பரப்போ கரடுமுரடாக இருக்கின்றது. போக்குவரத்தும் சப்ளையும் கஷ்டமாகி விட்டன. போர்முனைப் பிரசார இலாகாவும் நம்மிடமில்லை. அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொள்ளவேண்டும். ஒலி பெருக்கிக் கருவிகள் வேண்டுமென ஜப்பானியரைக் கேட்டோம். அவர்கள்

இதுவரை சபளை செயயவிலலை. இபபொழுது நாமே அவைகளைத தயார செயய வேணடியதாயிறறு ''

கடைசியாக இமபால முற்றுகை தளாததப்படடது. இநத முறறுகை வரை, ஆஸாத ஹிநத தறகாலிக சாககாரின கையில 15,000 சதுர மைல விஸதீரணமுளள பிரதேசம இருநது வநதது. அவைகளிலொரு பகுதி, 15,000 பேர ஜனதொகை கொணடதும இ ந தி யா ஒருவருககுச சொநதமானதும 50 மைல பரபபளவுளளதும வளம செறிநததுமான ஸையாவாடி எஸடேட. சுதநதிர இநதியாவின உபயோகததுககாக சொநதத தபால முததிரைகளும ஏற்கனவே தயாராகிவிடடன ஆஸாத ஹிநத பாஙகியும 20 கோடி ரூபாய வரை வரவு செலவு நடததிறறு.

௫௫. காரிருள் கவிந்தது

இநதியத தேசிய இராணுவம ஆறுமாத காலம கடுமபோர செயதது ஆவேசமாக மின்னல் வேகததில முன்னேறிக கொணடிருககும நேரததில, மழையின கொடுமை காரணமாகத தறகாபபு வேலையில ஈடுபடுமபடி நேதாஜியின கடடளை பிறநதுவிடடது. போககுவரதது இடையூறுல மலைகளிலுளள காயகனி கிழங்கு—புல—இலைதழைகளை அருநதிககொண்டே தீவிரமாகப போராடினர் சுதநதிர வீரர்கள். அவாகளில தமிழாகளின எணணிககை தான அதிகம. அளவுககு மீறிய ஆயுத பலததுடனிருககும எதிரியைச சநதிததது ஓர படை. அதன தலைவர நேதாஜியின் கடடளையைத தெரிவித்த போது, "பினவாங்குதல என்ற சொல்லை நம ராணுவத்துககு நேதாஜி

உச்சரித்ததே யில்லை, இந்தப் புரட்சி ராணுவம் டில்லியை நோக்கி முன்னேறுமே யல்லாது பின்னடையாது" என்று கூறிக்கொண்டே காட்டு வேங்கைபோல எதிரி மீது பாய்ந்தனர் வீரர்கள். கணக்கற்ற சேதத்தை மட்டும் உண்டுபண்ணவில்லை, தாங்களும் வீர சொர்க்கம் எய்தி விட்டனர் அப்படையினர் பெரும்பாலும் தமிழர்கள் தான் என்றால், தமிழ்நாட்டின் பெருமையை என்னென்பது! உலகில் எந்த நாட்டினருக்குத்தான் இப்பேறு கிடைக்கும்? போர் நடவடிக்கையில் உறுதியும் உத்சாகமும் மிதமிஞ்சி இருந்தபோதிலும், தற்காலிகமாக எதிர் நடவடிக்கைகள் நிறுத்தப்பட்டன. தற்காப்பு வேலையில் போர்வீரர்கள் முனைந்தனர்.

செப்டம்பர் முதல் வாரத்தில் இந்தியச் சுதந்திரக் கழகத்தின் ஆலோசனை மகாநாடு ஒன்று பர்மாவில் நடந்தது. இந்தியாவுக்கு ஜப்பானியரால் கெடுதி எதுவும் நேராதவாறு பாதுகாக்க, கழகம் கண்டிப்பான உறுதியைத் தெரிவித்துவிட்டது. எதிர்காலத்துக்கான ஏற்பாடுகளைத் தீவிரமாக்கும் வேலையில் நேதாஜியும் கழகத்தினரும் ஈடுபட்டனர். செப்டம்பர் 22-ம் தேதியன்று இரங்கூனில் தியாகிகள் தினத்தை இராணுவத்தினர் கொண்டாடினர் எள் விழவும் இடமில்லை. அந்த ஜூபிலி மண்டபத்தில் நேத்தாஜி பேசினார்:

"நம் தாய்நாடு சுதந்திரத்தை விரும்புகிறது விடுதலை யின்றேல் வாழ்வில்லை. சுதந்திர பீடத்தில் நம் உயிரைப் பலியிட்டால்தான் வெற்றி சாத்தியம். உங்கள் — பணம் — சொத்து — சக்தி — உயிர் எல்லாவற்றையும் அந்தச் சுதந்திரப் பலி பீடத்தில் சேர்த்துவிட வேண்டும். உங்கள் புதல்

வர்களைப் போர்வீரர்களாகத தநது விட்டார்கள். ஆயினும சுதந்திரதேவி திருப்தி யடையவில்லை. அவளைச சாந்திசெய்ய வேண்டுமானால், போர் வீரர்களோடு பொதுஜனங்களும புரட்சி வீரர்களாகிவிட வேண்டும. ஆணகளும் பெணகளும நிசசயமான மரணத்தை வரவேற்று தறகொலைப படையில அணிவகுத்து நிறகவேண்டும. 'நீ இரதததைக கொடு, நான சுதந்திரததை உனககுத தருகிறேன' என்று சுதந்திரத தேவி ஆக்ஞையிட்டிருக்கிருள

இந்த ஆக்ஞையை வரவேறகும புரட்சி வீரர்கள் முனவந்து தறகொலைப படைப பிரதிக்ஞையில கையெழுததிட வேண்டும சுதந்திரத தேவியின முனனிலையிலே மரணம் என்ற மணப பெணணை மணநதுகொளள வேண்டும ஆனால மரணததுடன செயதுகொளளும ஒபபநததில சாதாரண மையினால கையொபப மிடுவது நோமையலல, தங்கள தங்கள இரததததாலதான கையெழுததிட வேண்டும. அநதப பிரதிக்ஞைககு நான சாட்சி ''

என்று விறுவிறுப்புடன சில வாாததைகளைக கொட்டினா.

கேட்டிருந்த ஆண்களும பெணகளும கையொபப மிடப போட்டியிட்டனா. 'இதோ எடுததுக கொளளுங்கள எஙகள இரததததை' என்ற எதிரொலி நாலா பக்கங்களிலு மிருநது கிளமபிறறு. மேடைமீது பாயநத அனைவரும ஒருவரோடொருவா முட்டி மோதினா. பெண்கள் அப போட்டியில வெறறிபெறறு விட்டாாகள். முதன முதலில் 17 பெணகள் குண்டூசிகளாலும கத்திகளாலும தஙகள் உடமபிலிருநது இரத்தத்தை எடுத்துக

கையொப்ப மிட்டனர். அவர்களைத் தொடர்ந்து ஒவ்வொருவரும் மரணத்துடன் ஒப்பந்தம் செய்து முடித்து விட்டனர். தற்கொலைப் படையும் தயாராகிவிட்டது.

அக்டோபர் 2-ம் தேதி காந்தி ஜெயந்தி. கிழக்காசிய இந்தியர்களனைவரும் ஜெயந்தியைக் கொண்டாடினர். ஒவ்வொரு இந்தியர் வீட்டிலும் மூவர்ணக் கொடி பறந்தது. அத்துடன் காங்கிரஸ் மகாசபையின் சுதந்திரப் பிரதிக்ஞையையும் எடுத்துக் கொண்டனர். அதைப் போலவே சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக சர்க்காரின் முதலாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவும், அக்டோபர் 21-ம் தேதி கிழக்காசியா முழுமையும் கொண்டாடப் பட்டது. பர்மாவில் நேதாஜியின் முன்னிலையில் ஆஸாத் ஹிந்த் பௌஜும் ஜான்ஸிராணிப் படையும் அணிவகுப்பு நடத்தின. அவ்வமயம் 'இரத்தம் — இரத்தம்' என்ற போர் முழக்கம் வானைப் பிளந்தது.

நிப்பொன் சர்க்காருக்கும் சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக சர்க்காருக்கும் நெருங்கிய உறவை மேலும் உறுதி செய்ய, நேதாஜி 1944 நவம்பர் முதல் தேதியன்று தனது சகாக்களுடன் டோக்கியோவுக்குப் பிரயாணமானார். பல பேட்டிகளும் விருந்துகளும் நடைபெற்றன. நேதாஜியுடன் நிப்பொன் சர்க்கார் கலந்து பேசினர். சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக சர்க்காருக்கு நிப்பொன் சர்க்காரின் பிரதிநிதி யொருவரும் நியமனமாயிற்று. பின்னர் ஜப்பானில் இராணுவக் கல்லூரியில் பயின்று வரும் இந்திய மாணாக்கர்களைச் சந்தித்து அவர்களின் முயற்சியைப் பார்வையிட்டார். அடுத்தபடி கிழக்காசிய இந்தியரின் சுதந்திர இயக்கத் தந்தையும் ஆஸாத் ஹிந்த்

தற்காலிக் சர்க்காரின் பிரதம ஆலோசகருமான ராஷ் பிகாரி போஸைச் சந்திக்கச் சென்றார். அசௌகரியமாக இருந்த ராஷ் பிகாரியைக் கண்டு ஆறுதல் கூறிவிட்டு, சுமத்ராவுக்குத் திரும்பினார். அங்குள்ள இந்தியர்களும் உணர்ச்சி மேலீட்டால் உயர்தரமான வரவேற்பளித்தனர். அத்துடன் ஒரு லட்சம் டாலர்கள் கொண்ட பணமுடிப்பும் அளித்தனர்

டிசம்பர் 17-ம் தேதி சுமத்ராவிலிருந்து நேரே சிங்கப்பூர் வந்து சேர்ந்தார். அன்று முதல் மூன்று வாரம் சுற்றுப்பிரயாணம் ஆரம்பிக்க இருக்கும் அடுத்த நடவடிக்கைகளுக்கு, பரிபூரண சர்வாம்ஸப் படை திரட்டல் திட்டம் தயாராயிற்று. அது பற்றி சென்ற இடமெல்லாம் இந்தியர்களிடம் சொற்பெருக்காற்றினார் வழக்கம்போல் மலேயா இந்தியர்கள் இப்பொழுதும் ஒரு கோடி டாலர்களும் புது வருடப் பரிசாக 45 லட்சம் டாலர்களும் நேத்தாஜியிடம் சமர்ப்பித்தனர்.

1945-ம் பிறந்து விட்டது, நேத்தாஜியின் 48-வது பிறந்த தினம் ஜனவரி 23-ம் தேதி கிழக்காசியா முழுமையும் அத்தினத்தைக் கொண்டாடுவதற்கான ஏற்பாடுகளை, சுதந்திர இந்தியக் கழகத்தாரும் இராணுவத்தினரும் செய்யத் தொடங்கினர். மூன்று வாரங்களாக ஜெயந்தி விழாக் கமிட்டியார் மூன்று திட்டங்களை நிறைவேற்ற முனைந்தனர். இந்தியர் ஒவ்வொருவரும் ஒரு கஜம் துணி தயாரிப்பது, இந்திய மக்களிடமிருந்து வீரமிகுந்த தியாகப் படையை அமைப்பது, நேத்தாஜியின் எடைக்குத் தங்கம் அளிப்பது, ஆக மூன்று திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றினர். பொது மக்களின் அன்பையும்

ஆசையையும் தடை செய்ய மனம் இடம் கொடுக்காததால் அவைகளை மகிழ்ந்து ஏற்றுக்கொண்டார் நேதாஜி

இரங்கூன் ஜூபிலி ஹாலில் நேதாஜியின் பிறந்த தின விழா. அதில் ஜப்பானிய இராணுவ அதிகாரிகள் — பர்மிய சர்க்காரின் மந்திரிகள் - பல மதத்தினர்களின் மதக் குருமார்கள் ஆகியோரும் கலந்து கொண்டனர். பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களின் பெருங் கூட்டம். நேதாஜி நேரில் அவ்விழாவில் கலந்து கொண்டார். கணக்கற்ற மலர் மாலைகளும் தங்கச் சங்கிலிகளும் நேதாஜிக்கு அணிவிக்கப் பெற்றன. ஒரு வீசை எடையுள்ள தங்கப் பெட்டி யொன்றும், தங்க வாள் ஒன்றும், நேதாஜியின் எடைக்காக இரண்டு கோடி ரூபாயும், துணிக்காக அரைக் கோடி ரூபாயும் சமர்ப்பித்தனர். மத குருக்கள் தத்தம் மத முறைப்படி வாழ்த்துரைகளைப் பொழிந்தனர். ஜான்ஸிப் படைப் பெண்மணிகளும் ராணுவத்தில் சேராத மக்கள் பலரும், பிராணத் தியாகப் படையில் சேருவதாக, தங்கள் இரத்தத்தால் கையொப்பமிட்டுப் பிரதிகளை எடுத்துக்கொண்டனர். அவ்விழாவில் சிறிது நேரம் நேதாஜி சொற்பொழிவாற்றினார்.

இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னால் ஜனவரி 21-ம் தேதி டோக்கியோவில் 'ராஷ் பிகாரி போஸ் காலமானார்' என்ற செய்தி கிழக்காசியா முழுமையும் கடிது பறந்தது. கேட்ட இந்தியர்கள் அனைவரும் பெருந் துக்கத்திலாழ்ந்தனர். நாடு கடந்தும் நாட்டையே நினைத்து நாளும் பொழுதும் தீவிரமாயுழைத்து வந்தும், சுதந்திர இந்தியாவைக் கண்ணுற்றுக் கண்டு களிக்கும் பேறு பெறாமல், அறுபதாம் வயதில் ராஷ் பிகாரி போஸ் விண்ணுலகெய்தி

விட்டார. இநத துககச செய்தி நேதாஜியையும் அவரது சாககாளையும பெருந துககததில ஆழ்ததிறறு.

அடுதத மாதம (பெபருவரி) 4-ம தேதி தான, போாப பிரகடனம செயத முதல வருடப பூாததி தினம. இநதியா களின வீரத்தை உலகறியச செயத சுபதினம அதுதான. அன்று இநதியத தேசிய வீராகளுககு நேதாஜி உயர் தரப பட்டஙகள வழங்கினா பதவிகளும உயாத்தப பட்டன. பிரிட்டன காலததில ஆஸ்பத்திரியாக இருநத தோா கட்டிடத்தையே இநதியத் தேசிய இராணுவமும ஆஸ்பததிரியாக உபயோகிதது வநதது. ஆஸபததிரி என்பதைக காட்டும சின்னம அதன மீது விளஙகிறறு யுதத தாமததுககு விரோதமாக ஆஙகிலோ அமெரிகக விமானஙகள அதன மீது குண்டு வீசின. பெபருவரி 11-ம தேதியன்று தகாநது நாசமாயிறறு. அதனால அங்கு சிகிசசை பெறறு வநத இநதியத தேசிய இராணுவ வீரா களில 200 பேருககுக காயமும பலருககு மரணமும நோநதன. அதனை நேரில சென்று நேதாஜி பாாவை யிட்டதும, மறுநாள தனது மநதிரி சபையைக கூட்டி, எதிரிகளின கண்மூடிததனத்தைக கண்டிததாா. பொது மககள வஞசம தீாககும கமிட்டி யொன்றை நிறுவினா அக கமிட்டி அநத ஆஸபததிரிககுப பதிலாக புதிய தோா ஆஸ்பத்திரி கட்டும பொருட்டு இரண்டு கோடி ரூபாய் மூலதனமும சேகககத தொடஙகிறறு.

மாாச மாததததில எதிரிகளின நடவடிககைகள தீவிர மாயிறறு. பாமா மீது படையெடுதது அதனைத திருமபக கைபபறறிக கொள்ளும முயறசியில அவாகள் ஈடுபட்டு விட்டனா. இநதியத தேசிய இராணுவமும மறு தாககு தலுககு அநநேரம தயாராகி விட்டது. தாய் நாட்டில்

போரைத தொடஙகாமல், எலலைதாண்டி வநத எதிரிகளை மேல பாமாவிலிருநது விரடட முறபடடனா. முயல வேகததில் முனனேறிய எதிரிகளின எதிாபபுச சிா குலைநது ஆமை வேகததை யடைநதது. மூனறு வார காலம நேததாஜியும இநதப போா முனையிலேயே தஙகினா

ஏபரல கடைசியில எதிரிகள இரஙகூனை நோககி வேகமாயப பாயத தொடஙகினர். அநநேரததிலும நேததாஜி தனது இராணுவததை விடடுப பிரிய மனங கொளளவிலலை எதிரியுடன நோ முகமாகப போரிடவே துணிவு கொணடாா. இராணுவ அதிகாரிகளும மநதிரி மாாகளும, நேததாஜியைக கெஞசிக கேடடுக கொண டனா சாககாரை அபபுறப படுதத வேணடு மெனறு. நெருககடி மிகுநது கடைசி ஆபததும சமீபதது விடடது. அநநேரததில, இராணுவமும மநதிரி சபையும கண்ணீா விடடுக கதறின, அபபோது தான, மனந தாளாமல ஏபரல 24-ந தேதி யனறு மாலை இரஙகூனை விடடு பாஙகாககுப பிரயாணமானா நேத்தாஜி 300 மைல் தூரத்தையும காரில் 3 வாரஙகளாகக கடநது செனறாா அவரது சாககாா காரியாலயங்கள அனைததும அவ ருடனேயே செனறு விடடன. புறபபடு முன பாமா வாழும இநதியாகளின நலன கருதி நூறறுக கணககான இநதியத் தேசிய வீராகளை இரங்கூனிலே விடடுவைததாா. பாமாப பிரதேச அதிகாரியாக மேஜா ஜெனரல ஏ டி. லோகநாதனை நியமனம செயது ஓா அறிககையையும நேததாஜி விடுததாா. அவ வறிககை கூறியதாவது –

"துயா நிறைநத நெஞசுடன் பர்மாவை விட்டுப் பிரிகின்றேன. சுதநதிரப போரின முதல் வரிசையை

இழநது விடடோம. அதனல் மனம சுருங்க வேண்டிய தில்லை. போரிட வேண்டிய பல வரிசைகள இன்னும் இருக்கின்றன. பாமாவிலுள்ள என தேச மககள தாயகத் துககு வேண்டிய கடமையைச செயதீாகள. சாவாமஸப படை திரட்டலின முன வாயிலைத திறநதவாகள நீஙகள் தான. உலகத்தாரின புகழ மாலை உங்களை அலங்கரிதது விடடது. கடமையைச செயதோம. எதிரே தோனறிய தொநதரவுகள பெருதது விட்டதால, தறகாலிகமாக நமது போரை பாமாவில இழநதிருககிறோம.

நமமை இனறு சூழநதிருககும இருள, தறகாலிக மானதுதான. நம விடுதலைப போரைத் தொடாநது நடத தும புனித நநநாள மீண்டும வநது விடும. அதனை எதிா நோககியிருங்கள. உணாசசியைக குறைத்து விட வேண்டாம. நிமிாநது நிறகுமபடி உஙகளைக கெஞசு கிறேன. கடைசிச சுதநதிரப போாச சரிததிரததில, பாமாவிலுள்ள இநதியாகளின தியாகம முககியமான இடததில பதிவு செயயபபடும

மனப பூாவமாக உஙகளை விடடுச செலல விலலை துனப நிலையிலும உஙகளுடன பஙகு பெற வேணடுமென என உளளம துடிககிறது. ஆனால என மநதிரிமாாகளும உயாதர அதிகாரிகளும வறபுறுததினாகள நானுஞ சிநதிததுப பாாததேன. இநதிய விடுதலைப போரின மஙகாத உரு என மனதை விரித்தது, அதனைத் தொடாநது செலுததும ஆாவம பெருககெடுககவே, பாமாவை விடடுப பிரிகினறேன

இரவு முதிருந தோறும காலைச சூரியவொளி நெருங்குகிறதென, எபபொழுமே நான சொலலி வநதிருக

கிறேன். இன்று நமக்கு இரவு முதிர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, காலைச் சூரியன் மிகச் சமீபத்து விட்டது. பர்மிய சர்க்காரிடமும் அதன் மக்களிடமும் நான் பெற்றுள்ள உதவிகளுக்கு எனது மனமார்ந்த வந்தனம். அவர்கள் உதவியை விடுதலை இந்தியா கௌரவமாகத் திரும்பச் செலுத்தும் நாள் வராமற் போகாது ''

௩௪. குழம்பிய நிலைமை

'தற்காப்பில் ஈடுபடுக' என்ற நேதாஜியின் உத்தரவை போர் முனையிலிருந்த எந்த நபரும் கொஞ்சங்கூட நம்பவேயில்லை. ஐந்தாம் படையினரின் சூழ்ச்சியாக இருக்கலாமென்றே கருதினர் தளபதிகளும் அதிகாரிகளும் "போதுமான ஆயுத சாதனங்கள் மோசமாகி விட்டன, போக்குவரத்துச் சாதனங்களுக்கோ இடையூறு, உணவு சிறிதுகூட இல்லை, படையினர் பலரை விஷஜ்வரம் கௌவியதால் சேதம் மிகுந்துவிட்டது; மருந்துகளும் காலியாகிவிட்டன" என்று எவ்வளவோ சொல்லி விளக்கினர். படையினர் காதுகளில் எதுவும் நுழையவேயில்லை. பின்வாங்க மறுத்துவிட்டனர். 'புல்லைத் தின்று பழகிவிட்டதால் கவலையில்லை' யென்று முன்னேறும் வேலையிலேயே கருத்தைச் செலுத்தினர். ஜப்பானிய வீரர்கள் ஏற்கனவே பின்வாங்கி விட்டனரென்று எடுத்துக் காட்டியும், உறுதி தளராமல் நின்றனர். கடைசியாக நேதாஜியின் கைப்பட எழுதிய உத்தரவு வந்த பிறகுதான், எதிர்ப்பும் ஆட்சேபணையும் நின்றன. தேம்பித் தேம்பி அழுது கொண்டே மனமுடைந்து பின்வாங்கினர். அன்று உணவு கூட எடுத்துக்கொள்ள எல்லோரும் மறந்து விட்டனர்.

மாாச 5-ம தேதி மேகதிலா வீழசசி யடைநததும் இராஙகூனை காலி செயய வேண்டுமென ஜப்பானியாகள வறபுறுததத தொடஙகினா. ஆஸாத ஹிநத் பௌஜ சேததுக குளளாயிறறு. 19-ம தேதியன்று மாநதலே வீழநது விடடது, பினனா மேமியோ ஜபபானியரின விமானப படை பலமும மாயமாய் மறைநது விடடது. ஏப்ரல 24-ம தேதியனறே கிபபொன தளபதியும புறப படடுச சென்று விடடாா மேஜா ஜெனரல லோகநாதன் தலைமையில 7000 போா வீராகள மடடும மிசசம. பாமா வில அமைதியையும ஒழுஙகையும நிலை நாட்டி இநதியா களின உயிரையும சொத்துககளையும பாதுகாபபதற கன்றே அவாகள நிறுததப படடிருககினறனா.

நேத்தாஜியும சாககாரும பாஙகாக புறப்படு முனபே, இநதியச சுதநதிரக கழகம அதன உப தலைவர் கையில் வநது சோநதது. ஆஸாத் ஹிந்த் பாஙகியின கடன முழுமையும அநதநத நபாகளிடம சோககப பெறறு கணககும நோ செயயபபடடது. மிசசம சொநதமாக இருநத 35 லடசமும தலைமைக காரியாலயததிலேயே இருநதது. ஏபரல கடைசி வாரத்தில் டோஙகூவும, மே 2-ம தேதி பகோவும வீழ்சசி யுறறன. இறுதியில மே 3-ம தேதி இராஙகூனும பிரிடடிஷாரிடம சரணாகதி யடைநதது. சரணாகதிச சமயததிலும பின்னரும இநதியா களின் உயிரும சொததும இநதியச சுதநதிரப படையின ரால திறமபடப பாதுகாககப பட்டன. அத்துடன் பாமியா க்ளின் சொததுககளுககும பாதுகாபபளித்தனா.

பிரிட்டிஷ பிரிகேடியர் லாடா "இநதியச சுதநதிரப போா வீராகளும அவாகளது அதிகாரிகளும் சுதநதிர புருஷர்களாக இநதியா செலல அனுமதிக்கப படுவாாகள;

யுததக் கைதிகள போலவே நடத்தப் படுவாாகள், சேனை முகாம அதன வீரர்களாலேயே காவல் செய்யப் படும. அஙகு மூவாணக கொடியைப பறகக விடலாம. பாங்கியும எபபொழுதும போல வேலை செயய அனு மதிககபபடும" எனறெலலாம மேஜா ஜெனால லோக நாதனிடம உறுதி கூறினா் ஆனால மே 19-ம் தேதி யனறு திடீரென பாங்கி மீது லாடா பாயநதாய அங் கிருநத 35 லட்சததையும பாங்கிப புத்தகங்களையும பறி முதல செயது விடடாா. வாககுறுதிகள மீறபபடடன. இது அவாகள் அகராதியில புதிதலலவே'

ஏபால 24-ம தேதியன்று இரஙகூனிலிருநது புறப் படட நேததாஜி மே 14-ம தேதியனறு பாங்காக போயச சோநதாா. எதிா காலத் திடடங்களைத தயாரிககத் தொடஙகினாா. அநநேரத்தில, வைசிராய வேவல் தனது ஆலோசனை சபையை இநதிய மயமாககவும, இநதியத் தேசியக காங்கிரஸின் ஒத்துழைபபைப பெறவும முயறசி செய்ய முன் வநதாா. இது விஷயம நேததாஜி காதில் விழுவே மனம பொறுகக வில்லை. தனது மநதிரி சபையைக் கூடடி ஆலோசனை நடத்தினாா. வேவல ஆலோசனைககுச் செவிசாய்பபது, 'காஙகிரஸ் தறகொலை செயது கொளவதே யாகும' எனற தீாமானத்துககு வநதாா. உடனே ஜூன் 18-ம தேதியனறு விமானததில் சிங்கபபூருக்குப் பிரயாணமானாா. அன்று முதல ஒவவொரு இரவும் ஏறககுறைய ஒரு மாத காலம வரை வானொலியில் பிரச சாரமதான ஒவவொரு நாளும பேசும்போது, சுதந திரததைப பொறுத்த வரையில எவவித சமரசததுககும் காங்கிரஸ் ஒததுக கொளளக கூடாதெனறும, வேவல்

திடடததின தீமையை அம்பலபபடுததியும ஓயவொழி விலலாது கதறினா.

இநநேரததில 1945 ஜூ 4-ம தேதி. அனறு கிழக காசிய இநதியாகள, தஙகள கழகத தலைமைப பதவியை நேததாஜி ஏறறுககொணட இரண்டாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவாகக கொணடாடின பொதுககூடடஙகள கண காட்சிகள நடைபெறறன. தறகாலிக சாககாா மீதும அதன தலைவா நேததாஜி மீதும விஸவாசப பிரமாணம எடுததுககொண்டனா, விழா 10-ம தேதிவரை ஒருவாரம சிறபபாகக கொணடாடபபெறறது

சிஙகபபூரில ஜூலை 4-ம தேதியனறு கோயில்கள பளளிவாசலகள—சாசசுகள எலலாவறறிலும நேததாஜி யின நீணட ஆயுளுககாகவும பரிபூரண வெறறிககாகவும் பிராாத்தனைகள நடைபெறறன. சுமாா பததாயிரம இநதியாகளின முனனிலையில ஓா நீண்ட சொறபெருக காறறினா நேததாஜி அவவமயம ஆஸாத ஹிநத் தறகாலிக சாககாரின பிரசசார இலாகாவைச சோநத ஜனுப சையது முமடாஜ ஹுசேன அவாகளால இயறறபபடட தேசிய கீதம பாடப பெறறதும, அதனை மகிழவுடன அங்கீகரிததது, இனிமேல சாதிமத விதயாசம எதுவுமினறி எலலோரும அதனை உபயோகிககும படியும கேடடுககொணடாா. ஜனுப சையது ஹுசேனுககு அவரது சேவையைப புகழநது ஓா அழகிய வெளளிப பேழையில 1000 டாலா செக ஒனறை வைததுப பரிசளிததாா.

கிழககாசியாவில இநதியவிடுதலைச சரிததிரத்தின தலை சிறநத பொன நாள ஜூலை 8-ம தேதியே யாகும. அன்று

காலை சரியாக 11 மணி யிருக்கும், சிங்கப்பூர் கண்ணுட்கதியோரத்தே, ஆஸாத் ஹிந்த் தற்காலிக சர்க்காரின் தலைமையில் நடந்த போரிலே தாய்நாட்டுக்காக உயிர் துறந்த தியாகிகளின் ஞாபகச் சின்னம் உருவாயிற்று. நேதாஜி அஸ்திவாரக் கல்லை நாட்டினார். ஆஸாத் ஹிந்த் பௌஜ்—தொண்டர்கள்-ஜான்ஸிராணிப் படையினர்-பாலர் சேனை — பொதுமக்கள் — பள்ளிச்சிறுர்கள் அனைவரும் அவ்விழாவில் கலந்து கொண்டனர்.

உயர்தர நிப்பொன் அதிகாரிகளும் சுதந்திர இந்திய தற்காலிக சர்க்கார் அதிகாரிகளும் வந்திருந்து விழாவைச் சிறப்பித்தனர். மூவர்ணக் கொடி ஏற்றப் பெற்றதும் தேசிய கீதம் பாடப்பெற்றது. அவ்வமயம், போரில் மாண்ட தியாகிகளின் வீரச் செயல் பற்றி ஹிந்துஸ்தானியில் நேதாஜி செய்த சொற்பெருக்கு உள்ளத்தை கவர்ந்தது

1945 ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதியன்று, உச்சி மீது வானிடிந்தது போலொரு நிகழ்ச்சி நேதாஜியின் காதுக் கெட்டிற்று. திடீரென இம்பீரியல் நிப்பொன், நேச நாட்டினரிடம் நிபந்தனையற்ற சரணாகதி யடைந்து விட்டதென்பதே அச் செய்தி. கிழக்காசிய விடுதலைப் போரின் நாயகமான ஜப்பானின் வீழ்ச்சி, நேதாஜிக்கு அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது. அந்த அதிர்ச்சியிலே அவரது அறிவு முதிர்ச்சி பரிமளித்தது. 17-ம் தேதி யன்று மலேயாவிலிருந்து பாங்காக்குத் திரும்புவதை முன்னிட்டு, சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கும் ஆஸாத் ஹிந்த் இராணுவத்துக்கும் ஓர் முக்கிய அவசர அறிக்கை விடுத்தார். அவ்வறிக்கையைக் கீழே பாருங்கள்.

"தோழர்களே! தாய நாட்டின விடுதலைப போராட்டததில, எதிர்பாராத முறையில தறகாலிகத தோலவி கண்டு விட்டோம. இந்திய விடுதலை நடவடிக்கை தோல்வியடைந்து விட்டதாக நீஙகள ஒருககால நினைககலாம. இது சாதாரணமாக நேரிடுகினற தறகாலிகத் தோலவிதான். ஆதலால சோர்வுககு இடமிலலை. உஙகளில பலர இந்தோ பர்மா எலலையிலும இந்தியாவின உளளேயும, ஒவவொரு துறையிலும பலவிதமான கஷ்ட நஷ்டங்களை அனுபவிததுளளீர்கள. உங்கள தோழர்கள பலர போர்ககளததில உயிர் நீததது ஆஸாத் ஹிந்தின சார்பில வீர சுவர்ககம எயதியிருககிறார்கள. இம மகததான தியாகஙகளெலலாம வீண்போகா

தோழர்களே! இருள சூழந்த இந்நேரததில கட்டுப்பாடு - சுயமரியாதை - பலம ஆகியன கொண்டதோர் உணமைபபுரட்சி இராணுவமாகிவிட வேண்டும. ஒவவொருவரும உறுதியுடனிருககுமபடி உஙகளை வேணடுகிறேன. யுததகளததிலே உங்கள தியாகத் திறமையையும போர்க் குணததையும நனகு விளககிக காட்டி விட்டீர்கள. இப்பொழுது நேர்நதிருககும தறகாலிகத் தோலவியால அசைகக முடியாத மனோதிடத்தையும களங்க மறற வெறறி நமபிககையையும மிளிரச செயயவேணடும. இது உங்கள கடமை. உஙகளை நனகு தெரிந்து கொண்டிருக்கும் எனககு, நீஙகள தலை நிமிர்ந்து நினறு முடிவறற நமபிககையுடனும உண்மையுடனும உங்கள எதிர காலததைச சமாளிபபீர்களெனபதில எளளளவும சநதேகமில்லை.

தோழர்களே! தாயநாட்டிலுளள 38 கோடி மககளும், நமமையும் நம விடுதலை இராணுவததையும இந்த நெருக்கடியான நேரததில மிகக கூர்மையாகக் கவனிததுக்

கொண்டிருபபதை உணருகினறேன ஆதலால, இநதிய வின பால உணமையாக நடநது கொளளுங்கள இநதிய விடுதலையில ஒரு கணமேனும அவநமபிககை கொளளா தீாகள். உஙகள தியாகமும உஙகள தோழாகளின தியா கமும நிசசயமாக நமது லடசியததின வெறறியைக் கொணடு வநதே தீரும இநதியாவை அடிமையாய வைததிருகக உலகில எநத சகதியும கிடையாது. இநதியா விடுதலை யடைநதே தீரும, அதுவும மிக விரைவில.”

ஜெய ஹிநத !

சுபாஷ சநதிர போஸ
உததரவுபபடி
ஜே ஏ திவி
காரியதரிசி

1945 ஆகஸட 17 ஆஸாத ஹிநத தறகாலிக சாககாா

அனறு தினமே, மலேயா - தாயலாநது - இநதோ சைனா - ஜாவா—சுமத்ரா — போானியோ - பிலிபபைனஸ— ஜபபான — கிழககாசியாவிலுளள இதர பகுதிகள ஆகிய இடஙகளில வசிக்கும இநதியாகளுககு ஓா விசேடச செயதி விடுததாா.

“சகோதரிகளே ! சகோதராகளே ! இநதியச சுதந் திரததுககான விடுதலைப போரின சரிததிரததிலே, ஒரு மகததான அததியாயம முடிவுககு வநது விடடது. அநத அத்தியாயததில கிழககாசியாவிலுளள இநதியப புதலவாகளும புதலவிகளும சிறநத இடததில விளங்கு கிறார்கள். இந்திய விடுதலைககாக நடநத போரில ஆள — பணம் — சாதனம ஆகியவைகளை யெலலாம சரமாரியாகக்

கொட்டினீர்கள். அதன் மூலம் தேசாபிமானத்துக்கும் தியாகத்துக்கும் உதாரணமாக விளங்குகிறீர்கள். சர்வாம் சப்படை திட்டில், உங்கள் உள்ள மொன்றிய உத்வேகத் தையும் உணர்ச்சிப் பெருக்கையும் கண்ட நான், என்றும் உங்களை மறப்பதற்கில்லை ஆற்றொழுக்குப்போல நிரந்தர மாக, ஆஸாத் ஹிந்த் பௌஜிலும் ஜான்ஸிராணிப் படை யிலும் உங்கள் புதல்வர்களையும் புதல்விகளையும் விடுத்து சிறந்த போர் வீரர்களாக்கி விட்டீர்கள். பணத்தையும் பொருளையும் ஆஸாத் ஹிந்த் தற்காலிக சர்க்காரின் யுத்த முயற்சிக்காக அள்ளிக் குவித்திருக்கிறீர்கள். சுருங்கக் கூறின், இந்தியாவின் உண்மைப் புதல்வர்களாகவும் உண்மைப் புதல்விகளாகவும் உங்கள் கடமையைச் செய்து விட்டீர்கள் உங்கள் கஷ்ட நஷ்டமும் தியாகங்களும் உடனடியாகப் பலன் தரவில்லையே என்பதில், உங்களை விட அதிக வருத்தம் எனக்கிருக்கிறது. அவை எதுவும் வீண் போகவில்லை ஏனெனில், நம் நாட்டின் சக்தியை யும் முடிவில்லாத இலட்சியத்தின் எதிர்காலத்தையும் உலக முழுமையுமுள்ள இந்தியர்கள் கண்டு விட்டனர். அவைகளில் நம்பிக்கையும் கொண்டிருக்கின்றனர். சென்ற காலம் உங்களைப் பெருமையுடன் ஆசீர்வதிக்கிறது. அந்த ஆசீர்வாதம் எதிர்காலத்தில் தகுந்த பலனை யளிக்கு மென்பது நிச்சயம்.

நம் சரித்திரத்திலே தவிர்க்க முடியாது நேர்ந்த இந் நெருக்கடி மிகுந்த கட்டத்தில் ஒரே ஒரு வார்த்தை. உங்கள் தற்காலிகத் தோல்வியால் கலக்க மடையாதீர்கள். உங்கள் உணர்ச்சியையும் கடமையையும் மகிழ்ச்சியுடன் உறுதிசெய்து கொள்ளுங்கள் எல்லா வற்றுக்கும் மேலாக, இந்திய விடுதலை பற்றிய நம்பிக்கையில் ஒரு கணமேனும்

மனந தளாசசி கொளளாதீாகள். உலகில எநத சகதியும் இந்தியாவை அடிமையாகவே வைத்திருகக முடியாது. இநதிய விடுதலை மிக விரைவில நிசசயமாக நெருங்கி விட்டது.

ஜேய ஹிநத !

சுபாஷ சந்திர போஸ
உததரவுப்படி
ஜே. ஏ. திவி.
காரியதரிசி

1945 ஆகஸட 17 ஆஸாத ஹிநத தறகாலிக சாககாா”

இவவிரு அறிககைகளின பினனா நேததாஜியின செயதிகள எதுவும இநதியாகளுககுக கிடைககவிலலை. அறிககை விடுதத அனறு (ஆகஸ்டு 17-ம தேதி) மததியானம சைகோனிலிருநது டோககியோவை நோககி விமானததில செனறதாகவும, துணைககு கானல ஹபிபுா ரஹிமானும சில ஜபபானிய அதிகாரிகளும அவருடனிருநததாகவும, அனறு பகல 3 மணி யளவில விமானததின இயநதிரம கோளாறு அடையவே ஆகாயததிலிருநது கீழே விழுநததாகவும, சில நிமிடததில பெடரோல டாஙகி உடைநது நெருபபு பிடிததாகவும, அநத ஆபததில சிககிய நேத்தாஜி மிலிட்டரி ஆஸபததிரியில சிகிசசை பெறறும குணமடையவிலலை யெனறும, எநத முயறசியும பலன தாராததால் மறு நாள 18-ம தேதி இரவு 9மணிககு உலகு நீததாரெனறும, ஓா துககச செயதி மின்னெனப பாயநதது. மரணத் தறுவாயில "கானல் ஹபிப இநதச செய்தியை என தேசமககளுக்குத தெரிவியுஙகள. "கடைசி மூசசு இருககும்வரை சுபாஷபோஸ்

இந்திய சுதந்திரத்துக்காகவே போரிட்டான" என்று ஓர் செய்தி விடுத்துள்ளாரென்றும் சொல்லப்பட்டது.

இதுவரை கிடைத்துள்ள செய்திகளை யெல்லாம் கவனித்துக்கொண்டே யிருக்கும் இந்தியர்களுக்கு இன்னும் சந்தேகம் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது ஏன்?

௩௫. பொய்யா? மெய்யா?

"நேதாஜி 1945 ஆகஸ்ட் 18-ம் தேதியன்று விண்ணுல கெய்தினார்" என்று டோக்கியோவிலிருந்து வெளியான செய்தி ஒவ்வொரு இந்தியன் உள்ளத்தையும் ஒரு நிமிடமேனும் கலக்காமலில்லை. உள் நாட்டிலும் கிழக்காசியாவிலும் - ஏன்? - ஐரோப்பாவிலும் கூட மக்கள் அதிர்ச்சி யடைந்தனர் பகைவர்களும் கூடத் திடுக்கிட்டனர்

ஆனால் அச்செய்தி, மக்களெல்லோரையும் ஒரே விதமான நம்பிக்கை கொள்ளும்படிச் செய்ததா? அது தான் இல்லை. பலபல விதமான அபிப்பிராயங்களைச் சிருஷ்டித்து விட்டது இந்தியாவிலுள்ள தலைவர்களின் அபிப்பிராயங்களிலே வேற்றுமை, நேதாஜியின் ஆஸாத் ஹிந்த் தற்காலிக சர்க்கார் அதிகாரிகள் - ராணுவவீரர்கள் ஆகியோர்களிடையேயும் வேறுபட்ட கருத்துக்கள்; ஆகியவைகளைக் காண்கிறோம். ஒரு சிலருடைய அபிப்பிராயங்களைக் கீழே பாருங்கள்.

"செய்தி பொய்யாக இருக்கலாம், போஸ் உயிரோடு-தலைமறைவாக இருந்து தக்கதருணத்தில் வெளித் தோன்றுவாரென்று நம்புகிறேன்" என்று முதன்

முதலில் கூறிவந்த காந்திஜி, "இந்திய தேசிய ராணுவ அதிகாரிகள் சிலரின் வார்த்தைகளும் உண்மையாக இருக்கலாம்" என்று மழுப்புகிறார்.

"நேதாஜியின் மரணம் உண்மைதான். அவரது அஸ்தி பத்திரமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கர்னல் ஹபிபுர் ரஹ்மான் என்னிடம் சொன்னார்" என ஆஸாத் ஹிந்த் தற்காலிக சர்க்கார் மந்திரிகளில் ஒருவரான லெப்டினண்ட் கர்னல் ஷா நவாஸ் கான் தெரிவிக்கிறார்.

'நேதாஜி சீனாவில் இருக்கலாம்" என்று லெப்டினண்ட் கர்னல் இலட்சுமியும், நேதாஜி இந்தியாவிலிருந்து தப்பி மாயமாய் மறைந்தபோது கண்ணிமை போல் பாதுகாத்து ஐரோப்பாவுக்கு அனுப்பி வைத்த உத்தம் சந்தும் ஊகிக்கின்றனர்.

"நேதாஜியும் ஹிட்லரும் உயிருடன் இருக்கிறார்கள் என்று நம்புகிறேன். சரியான சமயத்தில் வெளியே தோன்றுவார்கள்" என்று ஜெர்மனியிலே நேதாஜியால் அமைக்கப் பெற்றிருந்த இந்திய தேசிய ராணுவத்தில் 337 வீரர்களைக் கொண்ட பிதார் படையின் காப்டன் குவாஜா அலி, 1945 மே 3-ம் நாள் இன்ஸ்பர்க்கில் பிரெஞ்சுக்காரர் துருப்புகளால் பிடிபட்டு உயிரிழக்கும் தறுவாயில், தன் படையினரின் உயிரைத் தந்திர வார்த்தைகளால் காப்பாற்றிவிட்டு இந்தியா திரும்பியதும் சொன்னார்.

"மரணச் செய்தி கேட்டதும் டோக்கியோ இந்தியர்கள் நேதாஜியின் பிரேதத்தைக் காண விரும்பினர், 'பிரேதம் இல்லை - இதோ அவருடைய அஸ்தி, ஈமக் கிரியை இரண்டு தினங்களில் நடக்கும்' என்று பதில் கிடைத்தது. பின்னர் வெளியான டோக்கியோ பத்திரிகைகள், இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பே (முதலில் கூறிய நாளுக்கு) ஈமக்கிரியைகள் நடந்து விட்டன

எனறு கூறினா. ஆகவே மரணச செயதி நமபத தகுநத தலல" எனறு ஜபபானில வசிக்கும பஙகளூா வாசி யான நாராயணன் கூறுகிறா.

"நேததாஜி இறநதுவிடடாரெனறே அனேகமாக நமபலாம, ஆனால உயிருடன இருககவும கூடும" எனறு மலேயா இநதியத தேசிய ராணுவ நிவாரணக் கமிடடி உபதலைவா இராகவன அ பி நிருபரிடம கூறுகிறா.

"இநதியாவில நேததாஜி இலலை" எனறு ஆணித தரமாக ஒருவா சொலலுகிறா. 1946 ஏப்ரிலில அரக கோணம பககததிலே பாாததேனே" எனறு மறுககிறா மறறொருவா.

"டிவேலராவும அயாலாநதும போல, இநதியாவும சுபாஷாம. ஆதலால போஸ இநதியாவுககுத திருமப லாம" எனறு 'நேஷனல ஹெரால்டு' விளாசுகிறது

"நேததாஜி இறநதுவிட்டாரெனற செயதிககுப பின அதை மறுக்கத தகுநத நிலைமையில ஊாஜிதமான செயதிகள கிடைககவிலலை யாதலால, மரணச செய தியை ஊாஜிதம செயய வேண்டியதுதான்" எனறு பணடித நேரு சொலலுகிறா.

"பணடித நேருவுடனோ கானல ஹபிபுா ரஹிமா னுடனோ நான சாசசை செயய விருமபவிலலை, அகில இநதிய பாாவாடு பிளாக் காரியக்கமிட்டி மிகவும நமபக மான தகவலின மீது, நேததாஜி உயிருடனிருபப தாகவும தகுநத சமயததில தோனறுவாரென்றும ஓா முக்கிய தீாமானததை நிறைவேறறியிருககிறது. அதைப் போலவே நேததாஜி உடமபுடனும இரதத ஓட்டத துடனும இனனும உயிருடனேயே இருக்கிறாரெனபதை மட்டும உறுதியாகக கூறுகிறேன" என்று நேததாஜி யால சிருஷடிககபபடடுள்ள அகில இநதிய பாாவாடு

பிளாக் கட்சியின் உபதலைவர் ஷீலா பதராயாஜீ மறுக்கிறார்.

"நேததாஜி இறநதுவிடடதாக நான நமபவே முடியாது. கானல ஹபிபுா ரஹிமான தநத செயதியால என் நமபிக்கை கலகலதது விடடது அவா இறநதது உணமையெனறு நிசசயமாகத் தெரிநதவுடன, உயிரையே விடடுவிடுவேன்" எனறு இ தே. ரா. காபடன சுதமராவ நிமபளகா கூறுகிறா.

"நேத்தாஜி சுபாஷ போஸ ஓா குறிப்பிடட காலத்தில ஓா குறிபபிடடதகுநத இடததில தோனறு வாா" எனறு லாகூரிலுளள புரொபஸா மோடடாசிங (வயது எழுபது) நமபுகிறா

"சுபாஷ பாபு இநதியாவுககு வநதுவிடடதாகவும வாதா அருகில தறசமயம இருபபதாகவும, நேத தாஜியின மாஜி காரியதரிசி எ. ஸ். காமத் கூறினா" எனறு கலகததா பத்திரிகை யொன்றில காணப படுகிறது

"சென்ற டிசமபா முதல இநதியாவிலே ஓா முஸலிம வீட்டில நேததாஜி தஙகியிருக்கிறா, 'இநதியாவுககு வெளியே' எனறு ஒரு புததகம எழுதிக கொணடிருககிறா, இப புததகம அவா வெளித தோனறியதும வெளிவரும" எனறு கலகத்தா "ஈஸடான எக்ஸபிரஸ" நிருபா ஒருவா கூறுகிறா.

"நேததாஜி உயிருடனிருநது இநதியாவுக்குத திருமபி வநதால, வகுபபு வாதிகள இருககுமிடம தெரியாமல மறைநது விடுவாாகள" எனறு ஆஸாத் ஹிநத சாககாரில ஓா அதிகாரியாக இருநத மிாஜா அஹமத பெயக நமபுகிறா.

"போஸின் மரணச செயதியை நான் நமபவில்லை; அவர் உயிருடன இருக்கிறாரெனபதே என் நமபிக்கை.

அனேகமாக ருஷ்யாவிலோ, ருஷ்ய ஆதிக்கமுள்ள இடங்களிலோ இருக்கலாம், அல்லது மங்கோலியாவிலுள்ள பௌத்தமடம் - திபத்து, இவ்விடங்களில் எங்கேனும் போஸ் இருக்கலாம்" என்று லண்டன் இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் பி பி ஸீல் "குளோப" செய்தி ஸ்தாபனத்துக்கு அறிவித்திருக்கிறார்.

"போஸ் மரண மடைந்தாரென்பதை நான் நம்ப வில்லை" என லண்டனிலிருக்கும் ஆர் ருய்க்கர் ஓர் கூட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்

"நேதாஜி உயிருடன் இருக்கிறாரென்பதற்கு என்னிடம் சாட்சியங்கள் இருக்கின்றன எந்தத் தேதி விமான விபத்தால் மரண மடைந்தாரென்று சொல்லப் படுகிறதோ, அந்தத் தேதிக்குப் பின்னர் ஒரு தேதியில், நேதாஜி சிங்கப்பூரில் குதிரை சவாரி செய்ததை நேரில் கண்ட வியாபாரிகளையும் நான் சந்தித்து விட்டேன்" என்று அகில இந்திய பார்வார்டு பிளாக தலைவர் சர்தார் சார்துல்சிங் அழுத்தமாகச் சாதிக்கிறார்

"சுபாஷ் சந்திர போஸ் உயிருடன் இருக்கிறார், தக்க சமயம் தோன்றுவார், ஆனால் இருக்குமிடத்தைச் சொல்ல முடியாது" என்று சுபாஷ் பாபுவின் சகோதரருடைய புதல்வர் அரவிந்த போஸ் என்பவர் சமீபத்தில் கராச்சி வந்தபோது கூறியிருக்கிறார்

"நேத்தாஜி இந்தியாவில் இல்லை, உயிருட னிருப்பது மட்டும் நிச்சயம் பார்வார்டு பிளாக கட்சியினர் அவரை இந்தியாவுக்குக்கொண்டுவர ஏற்பாடுகள் செய்கின்றனர். கூடிய சீக்கிரம் இந்தியாவுக்கு வரலா மென்பதற்கு ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன" என்று மத்திய மாகாணத்திலிருக்கும் பி. என். சாவஜி கூறு கிறார்.

"மரணச் செய்திக்குப் பின் சீனாவின் எல்லையில் நேதாஜியைச் சிலர் பார்த்திருக்கின்றனர். பார்த்த-

வாகள மிகைப படுததிக கூறுபவாகளலலா. ஹபிபுா ரஹிமான வேணடுமாஞல நேததாஜியுடன சிறிது தூரம சென றிருககலாம உணமையில போஸ எஙகு சென்ரு ரெனபது யாருககும தெரியாது. மாயமாய மறைநதது போலவே விரைவில திருமபி வருவதையும காணலாம'' என்று கலகத்தாவிலுளள சிஙகபபூர வியாபாரி ஒருவர் சமீபததில கூறியிருககிருராம.

இபபடி அபிபபிராயஙகள தருபவாகளெலலாம சாதாரண மனிதாகளனறு, அசாதாரண மனிதாகளே ஆதலால நேததாஜியின மரணசசெயதி ஓர புதிராகவே இருககிறது. நாளுககுநாள சநதேகம வளருகிறதே தவிர, ஏதேனும ஒரு முடிவுககு வர இயலவிலலை.

செயதி உணமையாஞல, அதறகு எனனெனன சாடசியஙகள இருககினறன வெனபதைச சிறிது அலசிப பாாபபோம

௩௬ சிநதனையின் தீர்பபு

1945 ஆகஸட 17-ம தேதியனறு சைகோனிலிருநது டோககியோவுககுப புறபபட்ட அநதத துாபபாககிய விமானததில, நேததாஜிககுத துணையாகச சென்ற இநதியா, காானல ஹபிபுா ரஹிமான ஒருவரே. வேறு சில ஜபபானியாகளும அவ விமானததில இருநதனராம. விமான விபததால பெடரோல டாஙகி உடைநது நெருபபு பறறிய போது, அதிலிருநத அனைவாககும நெருபபுக காயஙகள ஏறபட்டனவாம. அவ விபததுககாளானவா களிலே, இரண்டு மூனறு ஜபபானியாகளும நேததாஜியும மாண்டாாகள, இதராகள பிழைத்துக கொண்டனர் என்று மரணச செய்தி கூறுகிறது.

துணைககுச சென்ற கானல ரஹ்மான மட்டும தபபிப் பிழைககவும, நேத்தாஜி மரணததுககு ஆளாகவும் காரணமெனன ? "கர்னல ரஹ்மான கமபளி உடைகள அணிநதிருநதாா, ஆதலால நெருபபு அவருககுச சாதகம செயதது. நேததாஜி பஞசாடை தரிததிருநததால் பெட்ரோல அவரது ஆடையை நனருக நனைத்து விட்டது, ஆதலால நெருபபுக காயஙகள மரணததைக கொடுதது விட்டன" எனறு கூறபபடுகிறது

விமானம புறபபட்ட நேரம அடை மழையால அவதிப்படுகினற காலம. அநத நேரததில ரஹ்மான மட்டும தான கமபளி யுடை தரிததிருநதாரா ? நேததாஜி தவிர இதரப பிரயாணிகளும கமபளி யுடை அணிநதிருந தனரா ? எனபது விளககப்பட விலலை. உடை பறறிய சநதேகம ஒரு புறம இருகக, நேததாஜியின மரணததுககு உடனிருநது கண கூடாகப பாாததாகக கூறபபடும சாட்சி, கானல ரஹ்மான ஒருவா தானெனறு இதுவரை வநத செயதிகளிலிருநது தெரிய வருகிறது. அவ விமான விபத்தில தபபிப பிழைததாகச சொலலபபடும ஒனறிரணடு ஜபபானியாகளில, யாரும இதுவரை அச செய்தி பறறிய தகவல எதையும வெளியிடக காணோம. அநதப பகுதில திரையிடப பட்டிருககிறது

ஆனால, 'நேததாஜியின அஸதி பநதோபஸ்தாக வைககபபட்டிருககிறது' எனறு கானல ரஹ்மான சாதிக் கிறா. இநதச சாதனை காரணமாக, 'நேத்தாஜி இறநதது உண்மைதான' என்று பல தலைவாகள நமபிககை தெரி வித்துளளனா. உடை பறறிய சநதேகமும, தபபிப் பிழைதத ஜபபானியாகளின் சாட்சியஙகள கிடையாமை

பறறிய சநதேகமும சோநது, அஸ்திபறறிய சநதேகக கேளவியை எழுபபுகிறது. அநத அஸ்தி யாருடையது? நேததாஜியின அஸ்திதானு? அலலது வேறு யாருடைய அஸ்தியாக வேணும இருககலாமா? இநத மூனறுவது கேளவிககும, நேததாஜியின அஸதிதானெனறு ஆணித தரமாகப பதில தருவார யாரையும காணேம. அஸதியைப பரிசோதனைககு விடடதாககூட யாரும சொலல முனவரவிலலை

இநத நிலைமையில, இறநததாகச சொலலபபடும தேதிககுப பின நேததாஜி குதிரை சவாரி செயது கொணடிருநததை நேரில கணடதாக சில வியாபாரிகள கூறினரகளெனறு பாரவாடு பிளாக தலைவர சரதுல சிங கூறுவதும, நேததாஜி உயிருடனிருககிறார தகக சமயததில தோனறுவாரெனறு பாரவாடு பிளாக உப தலைவர ஷீலா பதரயாஜி ஆமோதிபபதும, இதே கருததில பாரவாடு பிளாக காரியக கமிடடி ஊரஜிதமான தீரமானம நிறைவேறறி யிருபபதும சிநதிககத தககுநதவைகளே ஏனெனில 'பாரவாடு பிளாக' எனபது நேததாஜியின சொநதக கருததுகளையும இலட்சியததையும மககளுககுத தெரிவிககும பொருடடு, அவராலேயே சிருஷடிககபபடட ஓர அரசியல ஸதாபனம. ஆகவே, பாரவாடு பிளாக வாரததைகளில நமபிககை வைகக இடமிருககிறது

அததுடன "பாரவாடு பிளாக கடசியினர, நேததாஜியை கூடிய சீககிரம இநதியாவுககு அழைததது வர ஏறபாடுகள செயகினறனர" எனறு பி. என சாவஜி கூறுவதிலிருநது, பாரவாடு பிளாக தரும செயதிககு ஊரஜிதம கிடைககிறது.

ஆகவே, நேததாஜி உயிருடனிருககிறாரெனற முடி வுககு வநது விடடால, எங்கிருககிறார? எனபது அடுத்த கேளவி. பாாவாடு பினாக அபிபிராயததையும, பி என். சாவஜியின வாககு மூலததையும பாாத்தால, இநதியாவில இல்லையெனறே தான முடிவுககு வரவேண்டும. உண்மை யும அபபடித்தானிருகக முடியும. ஏனெனில நேததாஜி யின முநதிய நடவடிககைககளே அதறகுச சானறு தரு கின்றன இறந்து விடடாரெனறு கூறிய மாத்திரததில அவா இநதியாவில நுழைநதிருகக முடியாது. இநதியா வுககுளளே நுழைய வேணடுமானால, முன செயதது போல ஓா மாறு வேடம தயாரித்தாக வேணடும, அதறகுப போதுமான சாவகாசம தேவைபபடும. ஆதலால இது சமயம நேததாஜி இநதியாவுககு வெளியேதான இருகக வேணடுமெனறு நமப இடமிருககிறது அததுடன நேததாஜியின சகோதரருடைய புதலவா அரவிநத போஸ் "இருககுமிடததைச சொலல முடியாது" எனறு சொலவதால வெளியே தான இருககிறா ரெனபதை ஊாஜிதம செயய வேணடும.

"நேததாஜி உயிரோடு இருககிறார, இந்தியாவில இலலை, வெளியே தான இருககிறார" எனறு நமபினால, உலகததின எநதப் பாகததில எனன செய்துகொண்டிருக கிறாரெனறு மறறொரு கேளவியும உணடாகிறது. யுததததில ஈடுபடட அசசு நாடடு சாககாா்களின அதி காரிகளை யெலலாம வலை போடடு அலசிப பிடித்து வநது நிறுததி, எமன கையில் சோபபித்துக கொண்டிருககும் பிரிட்டிஷ வலலரசும அதன் நேச வல்லரசுகளும, நேததாஜியை நேரில் கணடால் சுமமா விட்டு விடுமா? உலகததில தஙகள அதிகாரமும செல்வாககும நடபும்

செலலுபடியாகினற எததப பிரதேசததில இருநதாலும, வெளியே கொணடு வநது பழி தீாததுககுமமாளம அடிதது விடுமெனபதில சநதேகமிலலை ஆனால ருஷயாவிலிருந் தாலோ? அதறகுப பதில சொலலுவது சிரமம, அது ஓா புதிாதான. அதைப போலவே சீனாவில இருககலா மெனபதும மறறொரு புதிா. இவவிரண்டு பிரதேசங களும அவைகளின அரசியல நிலைமைகளும, அவவளவு சிககலாக இருபபதால உறுதி சொலல முடியாது.

இவவளவு போதும. புத்தகம எழுதிக கொண்டிருக கிறாரா? குதிரை சவாரி செயது கொண்டிருககிறாரா? எனற ஆராயசசிகளிலெலலாம நுழைய வேண்டியதிலலை. "நேதாஜி உயிருடனிருககிறாா" எனற ஒரே முடிவை ஊாஜிதம செயது விடடாலே போதும. அபபடியானால் கானல ரஹிமான சொனனது பொயயா? அவரெனன அவவளவு பொயயனா? அபபடிப பொய சொனனாலும பிரிடடிஷ அதிகார வாககம எபபடி நமபும? மககள தான எபபடி நமபுவா? எனபன போனற சநதேகஙகள பல பின தொடருவது இயறகை அவைகளையும யோசனை செயயததான வேண்டியிருககிறது.

நேத்தாஜியின வாழககைச சிததிரம — பிரிடடிஷ ஏகாதிபததியததின பிறவிக குணம — யுததததின துககரமான முடிவு—இதர தேசஙகளின அரசியல நிலைமை—காலப போககு—சூழநிலை—எதிா காலம—இநதியாவின் தலை விதி இவையெலலாவறறையும ஒனறாக இணைதது, சிநதனைககுச சிறிது வேலை கொடுத்தால, ஒரு உண்மை நிசசயமாகத தோனறும. இநதியச சுதந்திரத்துககாக, எதையும, எவவளவு கடுமையாக இருநத போதிலும்

துணிந்து தியாகம் செய்யும் ஆற்றல் படைத்த நேதாஜி, தான் பகிரங்கமாக உலாவத் தொடங்கினால், கண்டிப்பாக மரணத்துக்கு ஆளாக வேண்டியது தான் என்று உணர்ந்திருப்பாரென்பதை உதாசீனம் செய்வதற்கில்லை. அப்படி நேர்ந்தால் பாரதத் தேவியின் விடுதலைக்குத் தனது ஊழியம் குறைவுபடுமென்பதையும், அந்தக் குறை பாட்டைத் தவிர்க்க, சிறிது காலம் மறைந்திருந்து சரியான தருணத்தில் வெளித்தோன்றி தன் லட்சியப் பாதையை மீண்டும் தொடர்ந்து செல்வதே நலமென்றும் அவர் கருதியிருக்க மாட்டாரென்று எவரும் துணிந்து கூற முடியாது எனவே, முன்பு வீட்டை விட்டு-அன்று பிரிட்டிஷாரின் கட்டும் காவலும் நிறைந்த சிறைக் கூடத்திலிருந்து வெளியேறி, ஆப்கன் எல்லையை அடைவதற்காக எவ்வளவு இரகசிய முன்னேற்பாடுகள் செய்தாரோ, அதில் எவ்வளவு வெற்றிபெற்றாரோ, அதைப் போலவேதான் இந்த மரணச் செய்தி ஏற்பாடும் என்று ஊகிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை இந்தியாவிலிருந்து ஒழித்துக் கட்டும் முயற்சியில் தலை சிறந்து விளங்கிய நேதாஜி, பிரிட்டிஷாரின் கையில் தன்னை ஒப்பித்துக் கொள்ளவோ, லட்சியம் ஈடேறுமுன் தன்னைப் பலி பீடத்தில் அர்ப்பணம் செய்யவோ, எள்ளளவு கூட இசைய மாட்டாரென்பது உறுதி ஆதலால் லட்சிய நடவடிக்கையிலே புரட்சித் தலைவரான நேதாஜி "விமான விபத்து நேர்ந்தது, பெட்ரோல் நெருப்புப் பற்றியது, திடீர் மரணம் நேர்ந்தது; அஸ்தி இதோ இருக்கிறது, கடைசி மூச்சு இருக்கும் வரை போரிட்டார்" என்று கட்டுக் கோப்பானதோர் செய்தியை, தானே தயாரித்து அதனைப் பறைசாற்ற கர்னல் ரஹ்மானுக்கு உத்தரவிட்டிருக்கலாம்.

அணுகுண்டு அட்டூழியத்தால் திடீரென அழிவு பெற்ற ஜப்பானிய அதிகாரிகள் தங்கள் வாழ்க்கையிலும் லட்சியத்திலும் நம்பிக்கை யிழந்து, தங்கள் தாய்நாட்டின் வருங்காலக் கதியை நிர்ணயிக்கும் பொறுப்பை யாரிடம் ஒப்புவிக்கலாமெனச் சித்தங் கலங்கியபோது, இந்தியா வின் விடுதலைக்கு மட்டுமல்ல-கிழக்காசியா முழுமைக்குமே விடுதலையைக் கொண்டுவர முழுத் தகுதியும் ஆற்றலும் நம்பிக்கையும் கொண்ட தலைவர் நேதாஜி ஒருவர்தான் என்பதை ஐயந் திரிபற உணர்ந்திருப்பர். ஆதலால் கிழக்காசியாவிலுள்ள நாடுகளில் ஒன்றான தங்கள் தாய் நாட்டின் சுதந்திரமும் நேதாஜியின் வாழ்க்கையில் அடங்கியிருக்கிற தென்ற அசையாத நம்பிக்கை ஜப்பானியர்களுக்குப் பிறந் திருக்கலாம் ஆகவே நேதாஜியின் உயிரைக் காப்பாற்று வது தங்கள் தலைசிறந்த கடமையென்ற முடிவுக்கு வந்திருப் பர் எனவே இம் மரணச் செய்திக்கு அவர்கள் ஊர்ஜிதம் தந்துவிட்டனரென்று நினைக்க இடந்தருகிறது

“அப்படியானால் கான் ரஹிமான் சொன்னது பொய்யா மெய்யா? பெரும் பொய்தான், முழுப்பூசணிக் காயைச் சோற்றில் மறைக்கிறார்” என்றெல்லாம் சிந்தனை சிதறுவது இயற்கை. ஆனால்,

“பொய்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின்” என்ற பொய்யா

மொழிப் புலவன் சட்டப்படி, கானல் ரஹிமான் சொன் னது முற்றிலும் சத்தியமே என்று சொல்லி விடலாம். ஏனெனில், அவரது வாய்மொழியால், யாருக்கும் எவ்வித தீமையும் நிகழவில்லை, அது மட்டுமல்ல, பரிசுத்தமான எண்ணத்தின் மீது 40 கோடி மக்களின் சுதந்திரத்துக்

காகவே பிறவி யெடுத்துளள நேததாஜியின உயிரைக் காபபாறறுகினற பெரும நனமையையும செய்துவிட்டவ ராகினறூா. ஆகவே சததியம தலை காககுமெனற அரிச சந்திரனுகி விட்டாா கானல ரஹிமான எனபதை உலகில பாராலுமட மறுகக முடியாது.

எபபடிப பாாத்தாலும "நேததாஜி உயிருடன் எங்கேயோ ஒரு இடத்தில பநதோபஸ்தாக இருககிறூா" எனற முடிவு ஏறபடுகிறது. இநத முடிவை ஊாஜிதம செயததால, சரியான தருணததில அவா இநதியாவில தோனறுவாரெனபதையும ஊாஜிதம செயய வேணடும.

"சுபாஷ போஸ் பறறிய மரணச செயதி பொயயாக
வேணடும, அவா திருமபவும நம முனனிலையில
தோனறும நனனுளை இறைவன அருள வேண்டும"

எனற காநதிஜியின பிராாததனையில, இநதியாகள ஒவ வொருவரும திரிகரண சுததியுடன பங்கு பெறறிருக கினறனா சுமுகமான நலல தருணம எபபொழுது வாயககுமோ?

கிடைதத செயதிகள யாவும சில மனிதக கடவுளா தநதவையே. ஆதலால தான நேததாஜி உயிருடனிருக் கிறூரெனற முடிவுககு வருகினறேூம. ஆனால, எலலாம வலல — எங்கும நிறைநத - எவா அறிவுககும எடடாத — எவா கண்ணுககும தெனபடாத - அநத இறைவன, திரை மறைவிலே நேததாஜியை எபபடி வைததிருககினறூன எனபதை யாரால் சொலல முடியும.? 'நாமொனறு நினைககத தெயவ மொன்று நினைககும்' எனற ஆனறோா மொழி வழியே அநத இறைவன் செனறிருநதால......?

ஆகவே, நேதாஜியைக் காணாமல் தயக்க முற்றுயிலே கலங்கி நிற்கும் நாம், நமது கடமை என்ன வென்பதை நன்றாகச் சிந்தித்து ஓர் ஐக்கிய முன்னணியை வகுக்க வேண்டியவர்களாகின்றோம். நேதாஜி உயிருடனிருந்தால் மீண்டும் நம்மிடையே தோன்றி, இலட்சியப் பாதையில் நம்மை அழைத்துச் செல்லட்டும், இயற்கைத் தேவி நேதாஜியை உலகிலிருந்து பிரித்திருந்தால், அவரது ஆவி நம்மை அறைகூவி அழைத்துச் செல்லுமாக! இது தான் நமது முடிவான தீர்ப்பு.

இந்தத் தீர்ப்பை இந்தியர்கள் ஒரு முகமாக ஏற்றுக் கொண்டால், இன்று உயிர் தாங்கி நிற்கும் நமது கடமையென்ன வென்பது, தானே விளங்கி விடும். **இந்தியன் என்றால் எப்படி யிருப்பான்?** என்பதை, உலகம் முழுமைக்கும் நிரூபித்துக் காட்டிய பெருமை அவரைச் சார்ந்து விட்டது அவருக்கு அவரே தான் இணை என்பதை மறுப்பவர் எவருமில்லை. அத்தகைய தன்னிகரில்லா நேதாஜியின் சித்தக்கடலில் எழுந்த சக்தி அலைகளிலே — அல்ல இரத்த அலைகளிலே, புண்ணிய ஸ்நானம் செய்தோரை நினைத்தால் உணர்ச்சி முந்துறாத இந்தியன் எவனுமிருக்க மாட்டான். இன்று அவ்வலைகளின் ஓங்கார ஒலியை நாம் நேர் நின்று கேட்க இறைவன் அருள் புரியவில்லை; தடுத்து விட்டான். ஆனால் அந்த அலைகள், இந்திய சமூகத்தின் சுதந்திரச் சூழலாகப் பரிணமித்திருக்கின்றன இந்தச் சூழலில் “நாம் இந்தியனாக வாழ வேண்டும்; அல்லது இறந்து ஒழிய வேண்டும்” என்பது தான் நேதாஜியின் இறுதி அவா. ஆகவே நேதாஜி சிருஷ்டித்த சுதந்திரச் சூழலுக்குக் காரணமான அவரது இரத்த அலைகள் (சொற்பெருக்குகள்) பலவற்றுள், மிக மிக

முக்கியமானவை மட்டும் பிற்பகுதியில் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஒவ்வொரு இந்தியரும் அவைகளைக் கற்று, பசுமரத்தாணி போல் பதிய வைத்துவிட்டார்களேயானால், உலகச் சரித்திரம் படிக்க வேண்டியதில்லை, தாய் நாட்டின் முக்கால நிலைமையையும் அறிய, பல ஆண்டுகள் பயிற்சி பெறத் தேவையில்லை. அடுத்தது காட்டும் கண்ணாடிபோல உலகத்தையும் அதனுள் அடங்கிய இந்தியாவையும் தெள்ளத் தெளிந்தவர்களாகி விடுவோம். அறிவிலே தெளிவு-உணர்ச்சியிலே ஊக்கம்—ஆற்றலிலே நேர்த்தி—வெற்றியிலே இன்பம் ஆகியவைகளைப் பெற்று விடுவோம். அதற்குத் துணிந்து முன் வராத மனிதர், பிறவியின் பயனை இழந்தவராவதோடு இறைவன் கோபத்துக்கும் ஆளாவாரென்று சொன்னால், எந்த அறிவுள்ள நடமாடும் தெய்வமும் மறுக்க முடியாதல்லவா!

ஜெய் ஹிந்த்!

இரத்த அலைகள்

௧. இரத்த அலை

புரட்சியை வளர்ப்பது ?

[கிழக்காசிய இந்தியச் சுதந்திரக் கழக மகாநாடு 21-10-43-ல் சிங்கப்பூர் கதைதோவா கெகிஜோவில் நடைபெற்ற போது, அதற்குத் தலைமை வகித்து நேதாஜி ஆற்றிய தலைமையுரை]

நண்பர்களே !

சென்ற ஜூலையில் நடந்த நமது சந்திப்பின் பிறகு, என்னென்ன முன்னேற்றம் — என்னென்ன அருஞ் செயல்கள் நேர்ந்துள்ளன என்பதையும் இனிமேல் கையாள வேண்டிய நடவடிக்கைகள் என்னென்ன என்பதையும் மதிப்பிடுவதற்காகவேதான் இம் மகாநாடு. கிழக்காசிய இந்தியச் சுதந்திரக் கழகத் தலைமைப் பதவியை நான் ஏற்றுக்கொண்டதும், முதன் முதலில் தலைமைக் காரியாலயத்தைத் திருத்தி யமைக்கவே முழுக்கவனமும் செலுத்தினேன். அதில் பல புதிய இலாகாக்கள் நிறுவப் பட்டிருக்கின்றன. சர்வ ஜன சக்தியையும் சாதனங்களையும் ஒன்று திரட்டும் கொள்கை இங்கு இடம் பெற்று விட்டது. இந்த அஸ்திவாரத்துடன் கிழக்காசியா முழுமையிலுமுள்ள கிளை ஸ்தாபனங்களும் திருத்தி யமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. சர்வாம்சப் படை திரட்டல் கொள்கை எங்குமே அமுலுக்கு வந்துவிட்டது

அடுத்த படியாக, இந்திய தேசிய ராணுவம் (ஆஸாத் ஹிந்த் பௌஜ்) திருத்தி யமைக்கப்பட்டு விட்டது.

இனனும பல மாறுதலகள செயய நேரலாம முனனை விட இபபொழுது நம ராணுவததின உதசாகமும் பலமும் அதிகரிததிருககினறன. வடதிசை நோககி ஏதேனும் ஒரு படை அனுபபபபடும போதுதான, அப படையி னரின மகிழசசியும் உதசாகமும வெளியாகும நம வீரரகள் "டிலலி செலலுவோம" எனனும மநதிரததையே சதா உசசரிததுக கொண்டிருககிறாரகள எனபதை உறுதி கூறுகிறேன இபபொழுது அவாகளுககு இயநதிரப பயிறசி தநது செயலுககுத தயாராககுவதுடன, ராணுவ விஸதரிபபு வேலையும தீவிரமாக நடநது கொண்டிருக் கிறது. எதிரபாரததபடி, இராணுவததில புதிதாகச சேரநதவாகளும உதசாகமாகவே இருககிறாரகள.

மலேயா முழுதும பயிறசி முகாமகள இருககினறன. புதிதாக ராணுவததில சேர முன வருபவாகளின எண ணிககையைக கவனிததால, அம முகாமகள போதா. அவாகள எலலோருககும பயிறசியளிககும நிலைமையில நாம இலலையெனறே சொலல வேணடும ஆனால, அவர் கள ஒவவொருவருடைய தேவையையும, உடனுககுடன கவனிகக ஏறபாடுகள செயயபபடும. அதறகாகததான் தாயலாநது, பாமா போனற இதா இடங்களிலும பயிறசி முகாமகள திறககபபடுகினறன. எலலா இடங்களிலும் வாலிபாகளை விட இளம பெணகள தான அதிக உறசாகத துடன, எவவித சேவைககும தயாரென மாா தட்டி முன வருகினறனா ஆதலால் ஜானஸி ராணிப படை யொனறு தேவை யாயிறறு. அவாகளுககு ராணுவப் பயிறசியும, செஞசிலுவைப பயிறசியும கொடுககபபடும. அபபடையின மததியப பயிறசி முகாம நாளை (22-ம் தேதி) திறககபபடும

படை திரடடும திட்டம போலவே, பணம திரடடும வேலையும ராணுவததுககுத் தேவையான சாதனங்களை சேகரிககும வேலையும முமமுரமாக நடைபெறறு வரு கினறன மததியதர—கீழததர வகுபபு மககளிடையே காணப பெறும தியாக உணாசசி, சுதநதிரம விருமபு கினற இநதியனுககுப பெருமையும திருபதியும அளிபப தாகும. பணம படைததவாகளும கொஞசம கொஞச மாக முன வநது கொண்டிருககினறனா மறறவாகளைப போலவே இவாகளும, சேவை—தியாகம ஆகியவைகளில பங்கு பெறுவரெனபது எனது நமபிககை

இநதியச சுதநதிரததுககாக சகல உதவிகளும செயய வேண்டுமெனற ஓா வகையான பேராவல இநதிய சமூகத தில குடி புகுநது வருவதால, இனனும அதிக நடவடிக கைகளை எதிா பாாககலாம. மககள படும துனபம மிக மிகுசியிருநதாலும, சில மாதஙகளாக உள நாட்டு நிலைமை நமககுச சாதகமாகவே பலனளிதது வருகிறது சில சமயம, சமாதானத கருததுககளை அதிகார வாககத தினா சிலா வெளியிட்டு வநதாலும, பிரிட்டிஷாரின கொளகை மட்டும கலலுப பிளளையாராகவே இனனும் இருககிறது

நம சிறநத இநதியத தலைவாகள கணககறற தொண்டாகளுடனும வீராகளுடனும சிறைசசாலைகளில அடை பட்டிருககினறனா இநதச சநதாபபததிலே, ஏதேனும கௌரவக குறைவான சமரசததுககு, வீண முயறசிகளைப பல வழிகளிலும செயயலாம. இது ஒனறு தவிர, வேறெவவித மாறுதலும உள நாட்டில ஏறபடுவதற கிலலை. இநதியாவின பல பாகஙகளிலும வியாபித திருககும அரசியல கொநதளிபபை, வஙகப பஞசம அதி

தீவிரமாககி யிருககிறது. இநதப பஞசததுககுக காரணம, பிரிட்டிஷார தங்கள போருககாக, இநதியாவின விளை பொருளகளையும, மூலப பொருளகளையும நானகு ஆணடுகளாக அளளிச சென்றதுதான. இதில சிறிதும சநதேகமிலலை. இநதப பஞசத்தைத தீரகக, ஒரு லடசம டன அரிசியை நம கழகததின சாரபில அளிபபதாகக கூறினேன. பிரிடடிஷார அதனை ஏறறுக கொளள மறுததனர. மறுததுவிடடுமலல, நமமைக கேலியும செயயத தலைபபடடனர. கலகததா காரபபரேஷன போனற பொது நிலையஙகள "வறுமையால வாடும லடசக கணககான மககளுககு உணவுப பொருள அனுபபுங்கள" என்று பிரிடடிஷ பிரதமர சாசசிலுககும அமெரிகக ஜனாதிபதி ரூஸவெலடடுககும விடுதத வேணடுகோளகளெலலாம குப்பைத தொடடிகளில போடபபடடன. இநதநிலைமையில 'புரடசியை வளாபபது படடினிதான' என்ற பாடததைக கறறுக கொணடு விடடோம.

வட ஆபரிககாவிலும இததாலியிலும நம எதிரிகள சிறு சிறு வெறறி காணபதறகு முனபிருநத உலக நிலைமை, இனறும நமககுச சாதகமாகவே தான இருககிறது. இநத நிலைமையை, நம தாயநாடடிலுளளவாகளும நனகு உணர்நதிருககினறனா. உலகததில என்ன மாறுதல நோநதாலும நம சுதநதிரக கழகமும ராணுவமும சமபநதபபடட மடடில, போரிடடு வெறறி பெறுவதெனற உறுதி நாளுககு நாள உரம பெறறுக கொணடேதான இருககிறது.

சென்ற ஜூலையிலிருநது மலேயா — தாயலாநது — பாமா — இநதோசைனா ஆகிய இடங்களில, நான சுறறுப

பிரயாணம் செய்ததை நீங்கள் தெரிந்திருப்பீர்கள். அவ்விடங்களில் நான் சந்தித்த நம் தாய்நாட்டு மக்களிடம் வைராக்கியம் தோன்றியிருப்பதைக் கண்டேன். அவர்களது மனோபாவம் எனக்கு உத்சாகத்தையும், ஏற்கனவே இருந்த நம்பிக்கையையும் மேலும் வளர்த்து விட்டது. அது மட்டுமல்ல, நமது எல்லாவித முயற்சிகளுக்கும் பெரும் பக்க பலமாகவும் ஆகிவிட்டது. சென்ற ஆகஸ்டில் பர்மா சுதந்திர மடைந்த செய்தியும், இந்த மாதம் பிலிப்பைன் சுதந்திரப் பிரகடனம் விடுத்ததும், இந்தியாவின் உள்ளேயும் வெளியேயுமுள்ள இந்தியர்களுக்கு மகத்தான உணர்ச்சியைக் கிளப்பி யிருக்கின்றன. அவ்விரு சுதந்திர சர்க்கார்களுக்கும், கிழக்காசியாவிலுள்ள நாமனைவரும் அவைகளின் சுதந்திர தின வைபவங்களைக் கொண்டாடியதோடு நமது மனப் பூர்வமான வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்திருக்கிறோம்.

ஆசியாவின் இறுதி விடுதலையைக் கொண்டுவரும் பொறுப்பு, இப்பொழுது நம்மை எதிர்நோக்கி யிருக்கிறது. பிரிட்டிஷாரையும் அவர்களது துணைவர்களையும் இந்திய மண்ணிலிருந்து விரட்டவேண்டியது நமது கடமையாகும். பர்மா—பிலிப்பைன் சுதந்திர தினங்களை ஆர்ப்பாட்டமாகக் கொண்டாடிய நாம், அதே மூச்சில் நமது மகத்தான பொறுப்பையும் முன்னைவிட அதிகமாக உணர்ந்திருக்கின்றோம். அதிர்ஷ்ட வசமாக, தாய்லாந்தின் பிரதமர்—இதர மந்திரிகள், பர்மாவின் பிரதமர் டாக்டர் பா மா—இதர மந்திரிகள் எல்லோரையும் தனித்த முறையில் சந்தித்தேன். அவர்கள் மூலம் அவர்களுடைய சர்க்கார்களிடமிருந்து, நமது போருக்கு வேண்டிய அனுதாபத்தையும் நல்லெண்ணத்தையும் பெற்றுவிட்டேன்.

அவர்கள நமது போராட்டததின ஒவவொரு துறைக் கும வேண்டிய உதவிகளைச செயவதாக வாககுறுதியும தநதிருககினறனா.

நமமை எதிா நோககியிருககும போருககும, அதன பின தேவையாகும புனருததாரண வேலைகளுககும வேணடிய முனனேறபாடுகள அனைததையும நாம செயது கொணடிருககிறோ மெனபதை உங்களுககுத தெரிவிகக விருமபுகிறேன. பிரிடடிஷாரையும அவாகள துணைவர் களையும நம நாடடிலிருநது வெளியேறறிய பின, நம தாய நாடடின நிலைமை எபபடியிருககு மெனபதை முன கூடடியே நாம தெரிநது கொளளலாம அதை உத தேசிததுததான, "புனருததாரண இலாகா" வொனறை நம தலைமைக காரியாலயததில புகுததியுளளேன. இநத இலாகாவும தனது கடமைபறறி ஆலோசிததுக கொண டிருககிறது அதறகான பயிறசிகள, ராணுவ நடவடிககை களோடு சோதது ஏக காலததில அளிககபபடுகினறன. சுருஙகக கூறினால, எதிா நோககி யிருககும போா, பின னா செயய வேண்டிய வேலைகா ஆகியவைகளுககான ஏறபாடுகள யாவையும தயாரிததுக கொணடே யிருக கிறோம. எபபடிப பாாததாலும, நமது போரின அடுதத கட்டம மிகச சமீபிததுவிடட தெனபதில சநதேகமிலலை.

கிழககாசியாவிலுளள இநதியாகள, சிறபபாக இநதிய தேசிய ராணுவ வீராகள, இநதிய எலலைதாணடி விடு தலைப போரை நடததும நனநாளுககாகக காததிருக கினறனா. அதறகுமுன ஒரு சில அரசியல திடடஙகளை நாம வகுததுவிட வேண்டும. உதாரணமாக, ஆஸாத் ஹிநத (சுதநதிர இநதிய) தறகாலிக சர்ககாரை அமைதது

அதன தலைமையில நமது போரைத தொடஙகவேண்டும அபபடி ஓா அரசாங்கததை அமைதது விட்டால, உலக முழுதுமுளள இநதியாகளிடையே ஒருவிதச சிறநத உதவேகததையும பலனையும காணலாா அததுடன, நமது போரில — அவாகளுககு மகததான வீராவேச மும சகதியும தோனறும உணமையாகவே, எலலோ ரும அஸாத ஹிநத தறகாலிக சாககாரின ஆரமப தினததை அளவிறநத ஆவலுடன எதிாபாாததுக கொணடுதான இருககினறனா நமது கழகம கிழக காசியா முழுதிலுமுளள இநதியாகளின ஏகப பிரதிநிதி சபையாகவும முழு நமபிககை பெறறதாகவும நிருபிததால, அததகைய சாககாரை அமைகக முழுததகுதி பெறறிருக கிறது கழகமும எனககு அதிகாரம கொடுததிருபப தால, ஆஸாத ஹிநத தறகாலிக சாககாா அமைககும வேலை எனது கடமையாயிறறு.

நம தாயநாட்டில இபபடி ஓா சாககாா அமைககப பெறறு அதனமூலம இறுதி விடுதலைப போா ஆரமப மாகியிருநதால, மதிககமுடியாத மகத்துவமாகவேதான இருககும ஆனால எததனை மாறறஙகள நிகழநதாலும, அஙகுளள மாபெரும தலைவாகள சிறைச சாலைகளில அடைபபட்டிருபபதால, அமமாதிரியான சாககார் அமைபபதை எதிாபாாகக முடியாது. அதோடு அங்கு விடுதலைப போா நடததுவதை அலலது தொடஙகு வதை நாம எதிாபாாத்தால பகறகனவாகததான முடியும். அநதப புனித கைஙகரியததை இஙகுளள நமமாலதான செயய முடியும

இநதச சநதாபபததில, நம தாயநாட்டு எல்லைககு வெளியே ஓா தறகாலிக சர்க்காரை அமைககலாமென

பதறகு, உலகச சரித்திரம பல சானறுகள தருகிறது. அனறி, நம நாட்டின வெளியே இருநதுகொணடு கூட சுதநதிர யுததததை நாம நடததலாமெனறும அச சரிததிரம கறபிககிறது. இநதிய எல்லைககு வெளியே அரசியல ரீதியாகவும ராணுவ ரீதியாகவும நாம கொணடு செலுததும சுதநதிர இயககம், நம தாய நாட்டின உடபுறததிலே நடநது கொணடிருககும இயககததுடன நெருங்கிய தொடாபு கொண்டிருக்கிறது; இநத உணமையை நாம எலலோரும தெரிநதுகொளள வேண்டும.

இங்கு நாம செயதுவரும ஒவவொரு முயறசிககும், தாய் நாட்டிலுளள இநதியாகளிடமிருநது நிறைய ஆதரவு கிடைத்துக கொணடிருககிறது. அஙகுளள பிரிட்டிஷ இநதிய ராணுவததில பெருமபாலானவாகளிட மிருநது கூட பேராதரவு வநது கொணடிருககிறது. தவிர, இநதியாவிலுளள தேச பகதாகளுககும வெளி நாடுகளிலிருநது கொண்டு தாய நாட்டின சுதநதிரததுக் காகப பாடுபடும இநதிய தேசபகதாகளுககு மிடையே நெருஙகிய நிரநதரத தொடாபு நிலவுவதும எலலோரும அறிநததுதான. நமது ஏஜண்டுகளில சிலரை, பிரிட்டிஷ அதிகாரிகள அடிககடி கைதி செயவதும துனபுறுதது வதும, கொலை செயவதுமாக இருககினறனா ஆயினும நமது தொடாபுககு எவவிதக குறைவும ஏறபடடதே யிலலை.

இநத உண்மைகளை யெலலாம கவனிககும்போது, நம ராணுவம எலலைதாண்டி மூவாணக கொடியுடன் நமது புண்ணிய பூமியில புகுந்து, கொடியைப பறகக விடடதும், அஙகு சநதேகத்துக கிடமிலலாத உண்மை

யான உறுதியான உககிரமானதோர புரட்சி நிகழநது தான தீருமெனபதை அறிவோம. அநதப புரட்சி, இநதியாவில பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின முடிவைக கண்டுவிடுமெனபதில எளளளவும ஐயமிலலை

நணபாகளே!

இன்று நாம செயது வருவதெலலாம இறுதிப போருககான தயாரிபபுகளதான. இநதிய எலலை தாண்டியதும நமது போராட்டம ஆரமபமாகும அதன்பினனா 'டிலலி சலோ' தொடஙகும. அநத முனனேறறம, கடைசிப பிரிததானியன தூரததபபடுமவரை — அலலது அவன சிறைக கமபிகளுககுளளே அடைபபடும வரை நீடிககும. டிலலியில — வைசிராய மாளிகையில நம தேசியக கொடியை உலலாசமாகப பறககவிட்டு, பழைய செஙகோட்டையில நமது ராணுவம வெறறி அணி வகுபபை நடததுமவரை 'டிலலி சலோ' தான நமது மநதிரம.

நண்பாகளே!

நமககு மகததான ஆதரவும மனபூாவமான ஒததுழைபபும நலகிய நிபபொன மககள — நிபபொன சாககா—இமபீரியல நிபபொன ராணுவம, ஆகியோருககு நமது மனமாாநத வநதனம உரியது. இதுவரை நாம பெறறுளள உதவிகளுககு நமது நனறியறிதலைத தகுநத முறையில தெரிவிககும நநநாள வெகு தொலைவிலிலலை. இனறைய நிலைமையில அவவுதவிகளைப பாராட்டும பொருட்டு, நிபபொன இமபீரியல ராணுவததுககு ஐநது விமானஙகள கட்டும செலவுத் தொகையையும, நிபபொன கடறபடைககாக ஐநது விமானஙகள கட்டும

செலவுத் தொகையும், நம் கழகத்தின் சார்பாக நன்கொடை யளிக்கின்றேன்.

இந்தப் போர் எவ்வளவு நீண்டதாகவும் கடுமையாகவும் இருந்தபோதும், நம் பொது எதிரி இறுதியாகத் தோல்வியடையும் வரை பிலிப்பைனியர்களுடன் தோளோடு தோள் நின்று போரிட உறுதி கொண்டுள்ளோமென்பதை, அவர்களுக்கு உறுதிகூற விரும்புகின்றேன். பிலிப்பைன்—அதன் நேசநாடுகள் ஆகியவைகளின் இறுதி வெற்றியிலும் நம் சொந்தத் தேச விடுதலையிலும் பூரண நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறோம். தோழர்களே! பிற்பகலில் ஆஸாத் ஹிந்த் தற்காலிக சர்க்கார் அமைப்பை உங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறேன்.

ஜெய் ஹிந்த்!

உ. இரத்த அலை

தற்காலிக சர்க்கார் பிரகடனம்

[21–10–43ல் கிழக்காசிய இந்தியச் சுதந்திரக் கழக மகாநாட்டின் போது, பிற்பகல் 4-15 மணிக்கு நேதாஜி வெளியிட்ட, ஆஸாத் ஹிந்த் (சுதந்திர இந்திய) தற்காலிக சர்க்கார் அமைப்புப் பற்றிய பிரகடனம்]

பிரிட்டிஷாரால் 1757-ல் இந்திய மக்கள் முதன் முதலாகத் தோல்வியுற்றனர் வங்காளத்தில். அதன் பிறகு, இழந்த விடுதலையைத் திரும்பப் பெற நூறு ஆண்டுகளாகக் கடும்போர் நடைபெற்றது. அக்காலத்தில் நம் மக்கள் செய்த தியாகமும் வீரச் செயல்களும் மயிர் சிலிர்க்கச் செய்கின்றவையாகும். அந்தச் சரித்திர ஏடுகளில், வங்கத்தைச் சேர்ந்த **சுராஜுத் தௌலா, மோகன் லால்**, தென்னிந்தியாவைச் சேர்ந்த **திப்பு சுல்தான், வேலுத்தம்பி**, மகாராஷ்டிரத்தைச் சேர்ந்த **அப்பா சாஹிப் பான்ஸ்லே, பீஷ்வா பாஜிராவ், அயோத்தி பீகம்கள்**, பஞ்சாபைச் சேர்ந்த **சர்தார் ஷியாம்சிங், அத்தாரிவாலா** ஆகிய இணையற்ற வீரர்களும்; கடைசியாக வீரத்திறத்தில் யாருக்கும் இளைப்பில்லாத **ஜான்ஸிராணி இலட்சுமி பாய்**, அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்த **தாந்தியாதோபி, மகாராஜா குன்வார்சிங், நானாசாகிப்** முதலிய வீரர்களும் சிரஞ்சீவியாக இடம் பெற்றிருக்கின்றனர்.

பிரிட்டிஷார் நமது நாட்டுக்கு, எவ்வாறு பிற்காலத்தில் அபாயகரமான — அஷ்டமத்துச் சனியனாக விளங்குவரென்பதை நம் முன்னோர்கள் முதலில் உணராதது துரதிர்ஷ்டமே யாகும். ஆதலால், அவர்களை இந்திய எல்லையிலிருந்து விரட்டியடிக்க ஓர் ஐக்ய முன்னணியை அமைக்கவில்லை. நாள் செல்லச் செல்ல பிரிட்டிஷாரின் உண்மைச் சொரூபமும் மனப்பான்மையும் வெளியாகவே, போர்க்கோலம் பூண்டனர் இந்தியமக்கள். பகதூர்ஷா தலைமையில் 1857-ல் தங்களது கடைசிப் போராட்டத்தை நன்றாக நடத்தினார்கள். அந்தப்போரில் ஆரம்ப வெற்றிகள் பல கிடைத்தன. ஆயினும், காலச் சக்கரச் சூழ்ச்சியாலும், தகுந்த தலைவரில்லாக் குறையாலும் படிப்படியாகப் பலவீனமடைந்ததால், இறுதி வீழ்ச்சியும் அடிமை விலங்கும் கௌவிக் கொண்டன. பின்னர், பகைவரும் அதிசயிக்கத் தக்கவாறு, பிறந்த பொன்னாட்டுக்காகத் தங்களைப் பலியிட்ட வீர ஜான்ஸி ராணி— தாந்தியாதோபி— குன்வர்சிங்— நானாசாகிப் போன்றவர்களின் நினைவு, நம் தேசத்தார் மனதினின்றும் அகல முடியாததாகும். உலகம் உள்ளளவும் நமக்கு வழி காட்டும் நட்சத்திரங்களே அவர்கள்.

1857-க்குப் பின் இந்திய மகாஜனங்கள், பலவந்தமாக நிராயுதபாணிகளாக்கப் பெற்று, நீண்ட காலம் தலைதூக்காதபடி பிரிட்டிஷாரின் மிருகத் தனமைக்கும் கொடுங்கோன்மைக்கும் ஆளாயினர். உணர்ச்சியிழந்து, நம் நாடு நம்மதே என்பதையும் மறந்து சிறுமையுற்றனர். 1885-ம் ஆண்டில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தோன்றியதும் புதிய தோர் எழுச்சி கொண்டோம். முதல் மகாயுத்தம் முடியும் வரை இந்திய மக்கள் தங்கள் சுதந்திரத்தை மீட்கும்

முயற்சியில் ஈடுபட்டு, சாத்தியமான சகல முறைகளையும் கைக்கொண்டனர். கிளர்ச்சி, பிரசாரம், பிரிட்டிஷ் சாமான் பகிஷ்காரம், பயங்கர இயக்கம், நாசவேலை ஆகிய துறைகளில் இறங்கி, இறுதியில் ஆயுதம் தாங்கிய புரட்சியும் நடத்தினார்கள் அம் முயற்சிகளெல்லாம் அப்பொழுது வெற்றி தரவில்லை கடைசியாகத் தோல்வி மனப்பான்மைதான் பிடித்தது

புதிய முறைகளுக்காகக் காத்திருக்கும் நேரத்தில், கோடைக்கால மழை போல மகாத்மா காந்தி தமது புதிய ஆயுதங்களான ஒத்துழையாமை, சாத்விகச் சட்ட மறுப்பு இவைகளுடன் தோன்றினார். அது முதல் இருபது ஆண்டுகள் வரை மக்களின் உணர்ச்சியும் எழுச்சியும் தீவிரமாக வளர்ந்தன. "விடுதலை"—'சுதந்திரம்" என்ற தாரக மந்திரம் ஒவ்வொரு நகரம், கிராமம் எங்கும் புகுந்தது. வீடுதோறும் இம் மந்திரம் ஒலித்தது. தியாக உணர்ச்சி உரம் பெற்றது ஒரே அரசியல் ஸ்தாபனத்தின் கீழ் மக்கள் ஒன்று பட்டனர். இவ்வாறு உணர்ச்சி கொண்ட இந்தியர்கள், அரசியலில் தங்கள் சக்தியின் தன்மையை உணர்ந்தனர் இன்று எல்லோரும் ஒரே குரலில் பேசி, பொது இலட்சியத்தையடைய வீறு கொண்டிருக்கின்றனர்.

1937 முதல் 1939 வரை எட்டு மாகாணங்களில் காங்கிரஸ் மந்திரி சபைகள் அமைத்துப் பொறுப்பேற்று நடத்தித் தங்கள் நிர்வாகத் திறமையையும் நிரூபித்தனர் இந்தியர்கள் இந்த உலக மகா யுத்த ஆரம்பத்திலேயே விடுதலைக்காக இறுதிப் போராட்டத்தை நடத்த நம் நாடு வல்லமை கொண்டிருந்தது இப்பொழுதோ, ஜர்மனியும் அதன் நேசநாடுகளும் நமது பரம எதிரிகளுக்

தலை தெறிக்குமபடி அடி கொடுததிருககினறன. இழுக் காசியாவில நிபபொன, அதன நேசநாடுகளது உதவி யுடன உதைததது வீழததி யிருககிறது ஆகவே, இயறகை அனனையின பேரருட கருணையால இநதிய மககளின தேசிய விமோசனததுககு, கிடைபபதறகரிய தோர அறபுதத தருணம இனறு வாயககப பெறறிருக கிறது. கடல கடநத இநதியாகளும, முதன முதலாக ஒனறுபடடு ஒரே ஸ்தாபனத்தின கீழ போருககு தயா ராக விளங்குவதும அதிருஷட வசமேயாகும். சிநதனை யாலும, உணாசசியாலும, கடல கடநத இநதியாகளும தாய நாடடிலுள்ளவாகளும சம நிலையில முனனேறிக் கொணடிருககினறனா. குறிபபாக இஙகு இருபது லட சததுககும அதிகமான இநதியாகள 'பரிபூரணத் தியாகம' எனும மினசார அரண வகுதது, தரும யுததததில ஈடு படட தோள கொடடி நிறகினறனா. இவாகளுககு முனனணியாக இநதியச சுதநதிர ராணுவம கசசைகடடி முரசறைநது, கட்டுபபாடாக 'டிலலி நோககி முனனேறு வோம' என ஆாபபரிககினறது.

பிரிட்டிஷ ஆடசியின நயவஞசகமும ஒழுஙகீனமும அதன மீது இநதியருககுக கோபாவேசததை உணடாககி விடடது. இநதியரைப பல வகையிலும சுரண்டிக் கொளளையடிததுச சூறையாடி, படடினிபோடடு மடிய வைத்ததால, இநதியாகள வெறுபபும தீராப பகைமை யும கொணடிருககினறனா. குறறுயிரும கொலையுயிரு மாக இருககினறனா இநதியாகள இநதச சோகம் நிறைநத ஆடசியின கடைசிச சினனங்களை அழிததுச சாமபலாககு, ஓா சிறு நெருபபுப பொறிதான தேவை. அநத ஈமத தீயைக கொளுததும பொறுபபு இந்தியத்

தேசீய ராணுவத்தைச் சார்ந்திருக்கிறது. அதற்குத் தாய் நாட்டிலுள்ள சகோதரர்களின் உத்சாகமான ஆதரவும், பிரிட்டிஷ் இந்திய ராணுவத்தின் பெரும் பகுதி உதவியும், வல்லமை மிகுந்த நம் நேசநாடுகளின் பக்கபலமும், இங்குள்ள இந்தியப் பொது மக்களின் பேராதரவும் நிச்சயமாகத் துணைசெய்யு மென்பதில் சந்தேகமில்லை. இருந்தாலும், இம்மகத்தான கடமையை நிறைவேற்றும் போரில், இந்தியத் தேசீய ராணுவம், சிறப்பாகத் தனது சொந்த பலத்தையே களங்கமற நம்பியிருக்கிறது.

அடிமை இருள் நீங்கிச் சுதந்திர ஒளி தோன்றப் போவதால், ஓர் தற்காலிக சர்க்காரை அமைத்து அதன் கொடியின் கீழ் இறுதிப் போரைத் தொடங்குவது ஒவ்வொரு இந்தியனின் தவிர்க்க முடியாத கடமையாகும். ஆனால் இந்தியாவிலுள்ள தலைவர்கள் அனைவரும் சிறையிலிருப்பதாலும், அங்குள்ள மக்கள் நிராயுதபாணிகளாக இருப்பதாலும், அங்கு தற்காலிக சர்க்காரை அமைப்பதோ அதன் கீழ் ஆயுதம் தாங்கிப் போர் செய்வதோ சாத்தியமில்லை. எனவே, அந்தக் கடமை கிழக்காசியாவிலுள்ள சுதந்திர இந்தியக் கழகத்தைச் சார்ந்து விட்டது. உள்நாட்டிலும் வெளி நாடுகளிலுமுள்ள தேச பக்தர்கள் எல்லோரும் இதற்கு உதவக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றனர்.

இப்பொழுது சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக சர்க்காரை நாங்கள் அமைத்து விட்டோம். எங்கள் பொறுப்பை உணர்ந்து செய்கையில் இறங்குகின்றோம். எங்கள் முயற்சியனைத்திற்கும் எல்லாம் வல்ல இறைவன் முழு வெற்றியை அருளுமாறு மனமொழி மெய்களால் இறைஞ்சுகின்றோம். அன்னையின் விடுதலைக்காக எங்கள் ஆருயிரையும் ஆயுதம் தாங்கிய சகாக்களின் உயிரையும் அர்ப்பணம் செய்யத்

தயஙகோமென, திரிகரண சுத்தியுடன சததியம செய கினறோம. எங்கள நாடு உலக நாடுகளினிடையே சரிநிகர் சமமாகத தலைசிறநது விளஙகவும, எஙகள நாட்டினமீது தாயின மணிககொடி தனனிகரறறுப பறககவும, எங்கள உயிா போமவரை போா செயவோமெனச சபதம மேறகொளளுகினறோம

இநதிய மணணிலிருநது பிரிட்டிஷாரையும அவா களது கூட்டாளிகளையும வெளியேறறும போரைத் தொடஙகி நடததுவது இநதத தறகாலிக சாககாரின பொறுபபு பிறகு, இநதிய மககளின விருபபததுக கிணஙக அவாகள நமபிககைககுப பாததிரமான நிரநதரச சுதந்திர சாககாரை அமைககவும, இநதத தறகாலிக சாககாா, வேண்டிய ஏறபாடுகளைச செயயும அநத நிரந தர சாககாா ஏறபடும வரை, இநதத தறகாலிக சாககாரே இநதிய மககளின சாாபில நாட்டு விவகாரங்களை நிாவகிக கும. இநதிய ஆண் பெண் அனைவரையும இநதத் தற காலிக சாககாருககு உதவும படியும தஙகள விசுவாசததை அளிககும படியும, அறை கூவியழைகக இநத சாககாருககு உரிமையுணடு மதச சுதநதிரமும, சரிசமப பிரஜா உரி மைகளும, இநதிய மககள எலலோருககும நேரிய முறை யில் அளிபபதாக இநத சாககாா உறுதிமொழி கூறுகின றது. இமயம முதல குமரிவரை வாழும இநதியாகள யாவரும சுபிட்சமாகவும பொஙகும பொருளாதார நலங் களுடனும வாழவதறகுரிய வகை யாவையும வகுப பதே, இநத சாககாரின தலை சிறநத இலட்சியமெனபதை உலகததாருககுப பறை சாறறுகினறது ஏறகனவே யுள்ள அன்னிய ஆட்சியின சூழ்சசியால் நிலவுகினற வேறறுமையனைத்தையும ஒழிததது, ஏறறத தாழ்விலலாத

நிலைமையை இவ்வரசாங்கம் சிருஷ்டிக்குமென உறுதி கூறுகிறது.

பேரருட் கடவுள் திருவடி யாணை,
பிறப்பளித்து எமை யெலாம் புரக்கும்
தாரணி விளக்காம் எம்மரு நாட்டின் மீதாணை,
நம் தாய்நாடு வாழ்க வென வீழ்ந்த விழுமியோர்
திருப் பெயர்கள் அதன் மிசை யாணை,
பாரத நாட்டின் வெம்பிணியில் ஈடுபட்டு சொல்லரிய
அளப்பிலாத் தியாகங்கள் செய்துள்ள
தவராஜ கோளரிகளின் மீதாணை

இந்திய மக்களே! உங்கள் அனைவரையும் அழைக்கிறோம். தாய்நாட்டின் விடுதலை உங்கள் டெசியர், தாய் மணிக்கொடியின் கீழ் ஒன்று கூடுங்கள், ஆயுதம் ஏந்துங்கள், அன்னியனை விரட்டக் கங்கணம் கட்டுங்கள். நடைபெறவிருக்கும் இறுதிப் போரில் வெற்றி அடையும் வரை, எந்த இடுக்கண் நேர்ந்தாலும், எத்தனை உயிர்கள் பலியானாலும் தயங்காது கடனாற்ற, சுதந்திரப் பலிபீடத்தில் இதுவரை இரையான ஆவிகளின் பெயரால் உங்களை வரவேற்கின்றோம். அன்னை அறை கூவி அழைக்கின்றாள்.

எழுமின்! எழுமின்! எழுமின்!

ஆஸாத் ஹிந்த் தற்காலிக சர்க்கார் சார்பாக.

(ஒப்பம்)	சுபாஷ் சந்திரபோஸ்	(சர்க்கார் தலைவர், பிரதமர், யுத்த மந்திரி, அன்னிய நாட்டு மந்திரி)
,,	கேப்டன் டாக்டர் லெட்சுமி	(பெண்கள் இலாகா மந்திரி)
,,	எஸ் ஏ அய்யர்	(பிரசார-விளம்பர மந்திரி)
,,	லெப்டினன்ட் கர்னல் ஏ. ஸி. சாட்டர்ஜி	(நிதி மந்திரி)

லெப்டினனட கரனல் அஸீஸ அகமது
,, ,, என எஸ். பகத
,, ,, ஜே கே. பானஸலே
,, ,, குலஸாரா சிங்
,, ,, எம. ஜெட கியானி
,, ,, ஏ டி லோகநாதன
,, ,, எஸான காதர
,, ,, ஷா நவாஸ

} *ஆயுதம் தாங்கிய படைகளின் பிரதிநிதிகள்*

ஏ எம ஸகாய — *காரியதரிசி, மந்திரி அந்தஸ்துடன்*

ராஷ பிகாரி போஸ — *பிரதம ஆலோசனையாளர்*

கரிம கனி
தேவநாத தாஸ
டி எம கான
ஏ. எலலபபா
ஜே. ஏ திவி
சாதார இஷார சிங

} *ஆலோசனையாளர்கள்*

ஏ என சாககார — *சட்ட ஆலோசனையாளர்*

ஷோனன, அகடோபர 21, 1943

ஜெய் ஹிநத!

௫. இரத்த அலை

ஆம்; இந்தியா அளிக்கும்!

[சிங்கப்பூரில் 22-10-43-ல் மாலை 5 மணிக்கு ஜான்ஸி ராணிப் படைப் பயிற்சி முகாமை நேதாஜி திறந்துவைத்து நிகழ்த்திய சொற்பெருக்கு]

சகோதரிகளே!

ஜான்ஸி ராணிப்படைப் பயிற்சி முகாமின் ஆரம்ப விழா, நமது இயக்கச் சரித்திரத்திலேயே புதுமையும் முக்கியத்துவமும் கொண்டதாகும். நவ இந்தியாவை உருவாக்கும் வேலையில் நாம் ஈடுபட்டிருக்கின்றோம். அதில் நம் பெண்களும் பங்கு கொண்டிருப்பது மிக மிகப் பொருத்தமானதே. நமது வேலை பிரச்சார சூழ்ச்சியல்ல என்பதை உங்கள் மனதில் நன்றாகப் பதிய வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். நமது பண்டைய பெருமையும் முன்னோர் திறமையும் உன்னதமானவை. அந்தப் பாரம்பரியப் பெருமையில்லாவிட்டால், **ஜான்ஸி ராணி** போன்ற பெண்மணிகளுக்கு இந்தியா பிறப்பிடமாயிருந்திருக்காது.

புராதன இந்தியாவில் **மைத்ரேயி** போன்ற பெண்மணிகள் தோன்றியது போலவே, பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இந்தியாவில் வேரூன்றும் முன்பு, மகாராஷ்டிரத்தில் அகல்யா பாயும், வங்கத்தில் பவானி ராணி — ரஜியா பீகம்—நூர்ஜஹான் ஆகியோரும் சர்க்கார் நிர்வாகங்களை யேற்று நீதி செலுத்திப் பெருமையுற்றனர். மேதைகள் பிறப்பதற்கேற்ற அவ்வளவு வளப்பம் கொண்டிருக்கும்

இந்தியா, என்றும்போல் உலகம் அதிசயிக்கத் தகுந்த வீரப் பெண்மணிகளைத் தோற்றுவிக்கச் சிறிதும் சளைக்கா தென்பது எனது திட நம்பிக்கை

இந்தியாவில் புதிய அரசியல் வானம் 1921-ல் தென்பட்டதும், ஆயிரக்கணக்கான, இல்லை — லட்சக் கணக்கான பெண்கள் தியாகத்தில் பங்கு பெற்றனர். சிறை யென்றால் திடுக்கிடும் காலம் அது அப்பொழுதே ஆண்களோடு பெண்களும் சிறை வாழ்க்கைக்குப் போட்டி யிட்டார்கள் அதனால், கலகத்தாவிலுள்ள இரண்டு சிறைக்கூடங்களும் நிரம்பிவிட்டன புதிய சிறைச்சாலைகள் கூட கட்ட நேர்ந்தது அவைகளும் சில தினங்களில் நிரம்பிவிட்டன

சிறை வாழ்க்கை இந்தியர்களுக்கு அச்சம் தரவில்லை யென்பதைக் கண்ட பிரிட்டிஷார், வேறு முறைகளைக் கையாளத் தொடங்கினர் தலைவர்களைச் சிறையில் தள்ளிவிட்டு, பொது மக்களைக் குண்டாந் தடியாலும் துப்பாக்கிக் குண்டாலும் அடக்க முயன்றார்கள் இந்த அரக்கத்தனத்துக்கு இரையாகக்கூட ஆண்களோடு பெண் களும் தயாராகிவிட்டனர். ஒரு நிகழ்ச்சியை என்னால் மறக்கமுடியவில்லை பிரிட்டிஷ் சர்க்காரின் உத்தரவை மீறி கலகத்தாவில் ஓர் ஊர்வலம் நடத்தினோம். அதைக் கலைக்கத் தடியடிப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டது. அதுசமயம் ஊர்வலத்திலிருந்த பெண்கள், அந்தக் குண்டாந்தடிகளைச் சிறிதும் லட்சியம் செய்யாமல், எங்க ளுக்கும் போலீசாருக்கும் இடையிலே அணிவகுத்து நின்றதைக் கண்டேன். அவ்வளவு துணிவு கொண்டவர்கள் நமது பெண்கள்.

அதைப போலவேதான இநதியாவில நடநதுளள புரடசி இயகக நடவடிககைகளிலும மிகுநத தைரியத் துடன நினறு அருஞசெயலகளைச செயதிருககினறனா. வஙகாளததிலே யிருநத ராஷடிர மகிளா என்ற பெணகள சஙகம, 1928-டிசமபரில 500 பெணகளடஙகிய ஒா தொண்டா படையைத திரடடிறறு அவாகளது பயிறசியும அணிவகுபபும கணட எனககு அபபோதே ஒரு நமபிககை பிறநதது. போதிய ஊககமும வசதியு மளிததால, சநதாபபம வருமபோது அருமபெரும சேவைசெயய வலலமை படைததவாகளா யிருபபாா களென்பதுதான அநத நமபிககை. அநத நமபிககை ஈடேற, இனறு இநதப பயிறசிமுகாம தயாராகி விடடது இவவளவு காலதாமதததுககு அவாகளலல—காரணம. தகுதியான இடமும இதர ஏறபாடுகளும தயாரிபபதில தான காலதாமதம நோநதது. இதறகிடையில நமது சகோதரிகள பொறுமையிழநது கவலையுறறுா, ஒனறு கூடி "எஙகளை நீஙகள மறநதுவிடடீாகளா?" எனறு கேளவி யெழுபபியதும நானறிவேன.

இநதச சநதாபபததில ஜானஸி ராணியைபபறறிச சில வாாததைகள கூறிததாறுக வேணடும. ஜானஸிராணி யுததம தொடஙகியபோது வயது இருபதுதான அநத இளம வயதுபபெண, குதிரை மீதேறி போாககளததின நடுவில வாள வீசினளெனறால, அவளது ஊககமும உணாசசியும எவவளவு இருநதிருககு மெனபதை நீஙகளே சிநதிததுப பாருங்கள அவளை எதிாததுப போாபுரிநத ஆஙகிலேயத தளபதியே கூறினன் "கலககககார ஜானஸிராணியே புரடசி வீராகளிலெலலாம தலைசிறநத பராககிரமசாலி" எனறு. அவவளவு விசேட பராககிர

மத்தை ஜானஸிராணி பெறறிருநதாள. அநதத தள பதியால அதனை மறைததுக கூறுவதறகுககூட இயல விலலை. முதன முதலில ஜானஸிக கோட்டைககுளளே யுததததைத தொடஙகினாள, கோட்டை முறறுகை யிடபபடடதும தபபியோடினாள கலபிககு. தான மட்டுமா? மறறும பல வீரரகளோடு அஙகிருநது தொடஙகினாள யுதத்தை, அபபொழுதும தோலவி. பினவாஙகிச சென்று தாநதியா தோபியோடு ஓா ஒபபநதம செயதுகொணடு, குவாலியா கோட்டையைத தாககி அதைக கைபபறறினாள. குவாலியா கோட்டையை முககிய படைததளமாகச செயதுகொணடு யுததததை நடத்தினாள. கடைசியாக அவவிடத்தில யுததம செயயும பொழுதே யுத்தகளத்தில இறநதாள

ஒன்றுககு அதிகமான தோலவி நோநதும, சலிக்காது போா செய்ய எவவளவு தைரியம அவளுககு இருந்திருகக வேண்டும? நினைத்துப் பாருங்கள். 20-வயதுளள ஜானஸி ராணி இவவாறு மனம தளராமல போரிட்டது' நமது பல தலைமுறைகளுககுப பெருமையும உணாசசியும் ஊககமும அளிககககூடிய உதாரணமனறோ? அவளது தோல்வி நமது துரபபாககியமே. அவளது தோலவி இநதியாவின தோலவியாகும. அவள உடல அழிநது விடடது; ஆனால அவளது ஆதமா ஒருககாலும அழியாது. அநத ஒரு ஜானஸி ராணியின் ஆவி மறறொரு தலை முறையில பல ஜானஸி ராணிகளைத் தோறறுவித்து வெறறி மாலை சூடுமெனபதில சநதேகமிலலை. ஒரு சில ஆயிரம் மககளைக கொண்ட ஜானஸியின சுதநதிரத்தைக காபபாறற ஒரு இலட்சுமிபாயை இநதியா அளிககுமானால, 38 கோடி மககளின் சுதநதிரததைப பெறுவதறகு ஆயிரக

கணக்கான ஜான்ஸி ராணிகளை ஏன் இந்தியா அளிக்காது? ஆம், நிச்சயம் அளிக்கத்தான் செய்யும்.

அந்த ஜான்ஸி ராணியின் பிறந்த தினமாகிய இச் சுபதினத்தில், இந்த ஜான்ஸி ராணிப் படையின் பயிற்சி முகாமைத் திறந்து வைப்பதில் பேரானந்த மடைகின்றேன். இம் முகாமில் 156 சகோதரிகள் பயிற்சியைத் தொடங்குவார்கள். இத் தொகை விரைவில் ஆயிரமாகப் பெருகுமென்று நம்புகிறேன். தாய்லாந்து, பர்மா முதலிய இடங்களில் பெண்களுக்குப் பயிற்சி முகாம்கள் இருக்கின்றன. ஆயினும் இதுதான் தலைமை நிலையம். ஆதலால் இங்கு பலம் வாய்ந்த ஆயிரம் ஜான்ஸி ராணிகள் இருக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறேன். "டில்லிக்குச் செல்லுவோம்" என்ற கோஷத்தை உங்களிடமிருந்தும் கேட்டு ஆனந்தமடைகிறேன். நான் இப்பொழுது விடுத்த செய்தியை நீங்கள் செல்லுமிடங்களுக்கெல்லாம் எடுத்துச் சென்று, எனது திட்டத்தை நிறைவேற்றுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஜெய் ஹிந்த்!

௪ இரத்த அலை

இழந்த உயிர் திரும்புமா?

[1943 அக்டோபர் 25-ம் நாள் திங்கட்கிழமை யன்று சிங்கப்பூரில் நடைபெற்ற அகில மலேயா இந்தியப் பணக்காரர் மகாநாட்டின் போது, நேதாஜி விடுத்த வேண்டுகோள்—அல்ல, உத்தரவின் சுருக்கம்]

நண்பர்களே!

உங்கள் எல்லோரையும் மனமார வரவேற்கின்றேன். இந்தியச் சரித்திரத்திலேயே மிகமிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது இம் மகாநாடு. நீண்ட சொன்மாரி இந்நேரம் தேவையில்லை, ஆதலால் எனது வேண்டுகோள் இதுதான். நம் மகத்தான லட்சியத்தையடைய, இம் மகாநாடு உங்களைச் சோதிக்கப் போகிறது. இந்தியாவை விடுதலை செய்யும் மகத்தான பொறுப்பு உங்கள் ஒவ்வொருவர் மீதும் இப்பொழுது சுமத்தப்பட்டிருக்கிற தென்பதை நீங்கள் உணர்வீர்களென்றே நம்புகிறேன்

போர்க்களம் செல்லுகின்ற இராணுவத்தில், சாதாரண சிப்பாய் முதல் அதிகாரி வரை எல்லோரும் தத்தம் பொறுப்பைச் சரி சமமாகப் பங்கிட்டுக் கொண்டு, சரிவரக் கடமையைச் செய்தால் தான் வெற்றி கிடைக்கும் கிழக்காசியாவிலுள்ள இந்தியர்கள் எல்லோருமே, இன்று ஒரே இராணுவ மயமாகி விட்டார்கள். உங்களில் சிலர் பணக்காரர்கள்; சிலர் ஏழைகள், சிலர் கல்வி அறிவுடையவர்கள்; சிலர் அஃதில்லாதவர்கள், என்பது எனக்குத் தெரியும்.

எத்தனை தான் வேற்றுமை யிருந்தாலும், இன்றுள்ள கடமையைப் பொறுத்த வரையில், எல்லோரும் சரிநிகர் சமானமானவர்களே. இந்தக் கடமையிலிருந்து யாரேனும் தப்பித்துக் கொள்ள முயற்சி செய்யலாகா தென்பதை உங்கள் மனதில் நன்றாகப் பதிய வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நமது போராட்டத்துக்கு ஷோனான் முக்கியத்துவம் வாய்ந்திருக்கிறது. இந்தியச் சுதந்திரக் கழகத்தின் தலைமைக் காரியாலயம் இங்கே தான் இருக்கிறது. ஆஸாத் ஹிந்த் தற்காலிக சர்க்காரும் இங்கு தான் நிறுவப் பெற்றிருக்கிறது. இந்தியத் தேசிய ராணுவத்தின் தலைமைக் காரியாலயமும் இங்கே தான் இடம் பெற்றிருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் பிரிட்டிஷாரின் கோட்டையாக விளங்கிய இந்த ஷோனான், இன்று நமது இயக்கத்தின் தலைமைக் கோட்டையாக மாறி யிருக்கிறது. ஒரு ராணுவத்துக்கும் அதன் தளபதிக்கும் எவ்வளவு தொடர்பு இருக்குமோ, அதே தொடர்பு தான் ஷோனானுக்கும் கிழக்காசியாவிலுள்ள இதர பகுதிகளுக்கும் இருக்கிறது. ஆதலால் இங்கிருந்து கிளம்பும் எதிரொலி கிழக்காசியா முழுமையும் கேட்கும், இங்கிருந்து எடுத்துக் கொள்ளும் நடவடிக்கை கிழக்காசியா முழுமையும் வியாபிக்கும். உங்கள் நடவடிக்கையைப் பொறுத்திருக்கிறது பிற இடங்களின் நடவடிக்கை. எனவே, உங்கள் பங்கும் பொறுப்பும் மகத்தானவைகளாகும்.

'இந்தியா ஒரு சுதந்திர நாடு' என்று நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதற்கு அன்னியனின் படையெடுப்பு அபாயம் நெருங்கி வந்து விட்டதென்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அப்பொழுது, அந்தச் சுதந்திர சர்க்கார் என்ன

செய்யு மென்பதைச் சிறிது சிந்தியுங்கள். நாடு முழுமையு முள்ள சகல சக்திகளையும் செல்வங்களையும் ஒன்று திரட்டு மல்லவா? அது தான் எந்தச் சுதந்திரச் சர்க்காருக்கும் இயற்கையான கடமை, மிகச் சாதாரணமானதுங்கூட. இந்த உண்மையை எளிதில் உணர்ந்து கொள்வீர்களானால் சுதந்திரம் பெற்று அதைக் காப்பாற்றும் வேலையில் உங்கள் கடமை என்ன வென்பதையும் எளிதில் தெரிந்து கொள் வீர்களென்பதில் ஐயமில்லை.

யுத்த நெருக்கடிக்குள்ளாகிய எந்தச் சுதந்திர சர்க் காரும், அதன் மக்களிடம் பணத்துக்காகப் பல்லைக் காட் டாது. இது வரை நாம் செய்து வந்தது போல், வேண்டு கோளுக்கும் கூட்டங்களுக்கும் இடமிருக்காது. ஒரே ஒரு அறிக்கை தான், குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் மக்க ளிடமிருந்து இன்னின்னது தேவை யென்பதை மட்டும் தான் அவ்வறிக்கை கூறும். எவ்வித முணு முணுப்புமின்றி மக்கள் தானாகவே முன் வந்து, அவ்வறிக்கைக்கு மகிழ்ச்சி யுடன் மரியாதை செய்வர் ஏனென்றால், சுதந்திரத்தின் பெருமை சுதந்திர மக்களுக்குத்தான் தெரியும்!

உங்களை ஒன்று கேட்கின்றேன், ஒரு சுதந்திர நாட் டில், இராணுவத்தில் சேரவோ யுத்த வரி கொடுக்கவோ, யாரேனும் மறுக்க முடியுமா? முடியவே—முடியாது, ஒருக்காலும் முடியாது நம் இந்தியா இன்னும் சுதந்திர மடைய வில்லை, ஆனால் உள்ளத்திலும் உணர்ச்சியிலும் நாம் சுதந்திர மடைந்து விட்டோம் அத்துடன், இங்கு சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக சர்க்காரையும் அமைத்து விட்டதால், சுதந்திர மக்களாகவே ஆகி விட்டோம்.

சட்டப் பூர்வமாகச் சொன்னால், யுத்தத்தில் ஈடுபட்டுள்ள எந்த நாட்டிலும், தனிச் சொத்துரிமை என்பது எத்தகையத் தனி நபருக்கும் இருக்க முடியாது. யுத்தச் சமயத்தில், மக்களின் சொத்தும் சுகமும் அந்நாட்டு சர்க்காருக்கே உரியன. அதைப் போலவே தான், இங்கு சுதந்திர சர்க்காரை அமைத்து சுதந்திர மக்களாகவே வாழும் உங்கள், உயிர், சொத்து, உடைமை எல்லாம் இப்பொழுது உங்களைச் சார்ந்தவையல்ல அவையத்தனையும் இன்று இந்தியாவுக்குச் சொந்தம், வேறு யாருக்கும் உரிமை கிடையாது

இந்த உண்மையையும் உங்கள் கடமையையும் ஏற்றுக் கொள்ள மறுப்பீர்களானால், வேறொரு தெளிவான வழியிருக்கிறது ஒரு சமயம் ஆங்கிலேயர்கள் இங்கு ஆட்சி நடத்தியதோடல்லாமல், மன்னர்களைப் போலவும் டாம்பீக வாழ்க்கை நடத்தினர் இன்று அவர்கள் எல்லோரும் இருக்குமிடம் சிறைச்சாலைதான். உண்மையையும் கடமையையும் மறுப்பவர்கள், தாராளமாக அந்த வழியைப் பின்பற்றிச் சென்று அவர்களோடு கூடிக் கொஞ்சிக் குலாவலாம். ஆனால் ஒன்று மட்டும் நன்றாக உங்கள் மனதில் பதிந்திருக்கட்டும். யுத்தம் முடிந்தபின், சுதந்திர இந்தியாவில் உங்களுக்கு இடமிருக்காது அது சமயம் சுதந்திர இந்திய சர்க்கார், ஒருக்கால் உங்கள் மீது உயர்தரமான இரக்கம் காட்ட விரும்பினால், மூன்றும் வகுப்பு டிக்கட்டுடன் உங்களை இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பி வைப்பதாகவே இருக்கும்.

மலாய நாட்டிலுள்ள சில பணக்காரர்கள், அவர்களை நான் தொந்தரவு செய்து கொண்டிருப்பதாக முணுமுணுக்கின்றார்களாம். அவர்கள் இனிமேல் உடனடியான

வழியில் இறக்கும பொருட்டு, அவாகளுடன நேர் முகமாக நின்று பேச விரும்புகின்றேன. இந்தியச சுதந்திர இலட்சியத்துக்காக ஏதோ நனகொடை வழங்குவதன மூலம தங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள, தங்கள் இனத்தையே மாற்றிக் கொண்டு விடலாமெனச சிலா யோசனை செய்வதாகவும ஓா செய்தி எட்டுகிறது. வேறு சிலா, எதிரி சொத்துப் பாதுகாப்பாளரிடம தங்கள் சொத்துக்களை ஒப்படைத்துவிட்டு, யுத்தம நின்றதும திரும்பப பெற்றுக் கொளளலாமென்றும குயுக்தி செய்கின்றாா களாம. இன்னும சிலா, ஒரு கோடி ரூபாய நனகொடையளிப்பதாக வாககுறுதி கொடுததுவிட்டுப பாமாவுககுப போய் விடுவதெனறும, அங்கிருந்து இந்தியாவுக்குள நுழையுமவரை வாககளித்த பணததைச சிறிது சிறிதாகக கொடுப்பதுபோல பாசாங்கு செய்து, கடைசியாகத் தட்டிக கழிததது விடுவதெனறும நினைததுக கொணடிருப பதாக மறறொா செய்தி வருகிறது. நாம ஷோனானிலோ, பர்மாவிலோ, அலலது இந்தியாவிலோ, எஙகிருநதா லும, இநதியா பரிபூரண சுதநதிரம அடைநது கடைசி வெள்ளையன இநதியாவிலிருநது வெளியேறறபபடும வரை, நமது தறகாலிக சாககாா ஷோனானிலேதான இருககும.

ஒவவொரு இநதியரும, எநத மதததினராயினும சரி, அவரவா கடமையைச சரிவரச செய்ய வேண்டு மென்பதே எனது கோரிக்கை. அதை யாா யார் செய் கிறார்கள்? யார் யாா செய்யவில்லை யெனபது எனககுத் தெரியும். எந்த விதத்திலும, எத்தகைய தியாகததைச செய்தேனும், நான இந்தியாவை விடுதலை செய்ய வேண்டி யவனாக இருக்கின்றேன்; செய்தே தீருவேன. இநத மகத்தான பொறுப்பை அது சந்தோஷமளித்தாலும

அளிக்காவிட்டாலும், நீங்கள் உணர்ந்துதானாக வேண்டும். சுதந்திரத்தில் உங்களுக்கு விருப்பமில்லை யென்றால், வெளிப்படையாகச் சொல்லி விடுங்கள். பிறகு நான் முன் சொன்னபடி, இரண்டாவது வழி உங்களுக்காகத் திறந்து தானிருக்கிறது. இதுதான் ஷோணனிலிருந்து நான் விடும் கடைசி வேண்டுகோள்.

சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக சர்க்காரின் பிரதிநிதியாக உங்கள்முன் நிற்கும் நான், கையேந்திப் பிச்சை கேட்க வரவில்லை, உங்கள் உயிர் உடைமை யனைத்தையும் ஏக போகமாக எடுத்துக்கொள்ளும் உரிமையுடனேயேதான் இங்கு நிற்கிறேன். இது வீண் பயமுறுத்தலல்ல; அந்த வழக்கம் என் அகராதியிலேயே கிடையாது. என் விரோதிகள்கூட அதனை நன்கு அறிவார்கள். தாமாக முன்வந்து உதவுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கவில்லையே என்ற குறை இருக்கக்கூடாது. நீங்களாக முன்வராவிட்டால், கையைக் கட்டிக்கொண்டு சும்மாயிருக்கவும் முடியாது.

ஒன்று — நண்பர்களாக இருங்கள், அல்லது — விரோதியாகி விடுங்கள். பிரிட்டிஷார் மட்டுமல்ல எங்கள் விரோதி, பிரிட்டிஷாருக்கு உதவி செய்பவர்கள், எங்கள் இலட்சியத்துக்கு உதவ மறுப்பவர்கள் ஆகியோரும் எங்கள் விரோதிகளே. ஏனெனில், இன்று 'இருப்பதா — இறப்பதா' என்பதில் முடிவு காணும் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம்.

தாமாகவே முன்வந்து நம் ராணுவத்தில் பயிற்சி பெறுபவர்களின் உணர்ச்சிப் பெருக்கைப் பாருங்கள். எத்தனைபேர் உயிரோடு சுதந்திர இந்தியாவைக் காண்பார்களென்பது அவர்களுக்கே தெரியாது. பின்வாங்கும்

திட்டமே அவர்களுக்கில்லை. அந்தத் திட்டம் வேவலுக்கும் அவரது ராணுவத்துக்கும் மட்டுமே ஒதுக்கப்பெற்றிருக்கிறது. உடம்பில் கடைசித் துளி இரத்தம் இருக்கும் வரைப் போரிடுவதும், வெற்றிக் கொடியுடன் சுதந்திர இந்தியாவில் நுழைவது, அல்லது வழியிலே செத்து மடிவது என்பதுவுமே நமது ராணுவத்தின் இலட்சியம்.

நிலைமை இப்படியிருக்க, என்னைப் பார்த்துச் சில பணக்காரர்கள் கேட்கின்றனர், சர்வாம்சப் படை திரட்டலென்பது, ‘10 சதவிகிதமா 5 சதவிகிதமா’ என்று அவர்களை ஒன்று கேட்கின்றேன்? நமது போர்வீரர்கள், போர்க்களத்தில் 10 சதவிகிதம் போர் செய்து உடம்பிலுள்ள இரத்தத்திலும் 10 சதவிகித மட்டுமே சிந்திவிட்டு, மீதியைச் சேமித்து வைத்துக்கொள்வது எப்படி?

அதிர்ஷ்டவசமாக நமக்கு ஆள் பஞ்சமில்லை. நீண்டதோர் பெரும் யுத்தத்தைக்கூட சமாளிக்க ஆள் பலம் நமக்கு இருக்கிறது. நமது தேவையெல்லாம் பணமும் சாதனங்களுமே. நாமெல்லோரும் மிக ஏழைகளாக இருந்தால் வெளிநாட்டாரின் உதவியை நாடுவது குற்றமல்ல. நம்மிடந்தான் பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்களே! இவர்களை வைத்துக்கொண்டு அயலாரிடம் உதவிக்குக் கையேந்தினால், அதைவிடக் கேவலமும் வெட்கமும் என்ன இருக்கிறது? உயிரையே தியாகம்செய்ய நம் சகோதர சகோதரிகள் முன் வந்திருக்கும்போது, உயிரை வெல்லமாக நினைக்கும் பணக்காரர்கள் தங்களிடமுள்ளவைகளை விட்டுப் பிரிய ஏன் முணுமுணுக்க வேண்டும்? உயிரோடு பணத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், பணத்துக்கு

மதிபபேது? பணம இனறு வரும, நாளை போகும; இழநத உயிா திருமப வருமா? கனவு கூடக காண முடியாதே! வெளிநாடடு சாககார் உஙகளைப பாாத்து, "உன் சொத்தைக கொடு, அலலது உன உயிரைக கொடு" எனறு உததரவிடடால, நீஙகள எனன செயவீாகள? நிசசயமாக, உயிரைக கொடுககாமல உஙகள சொததைத் தானே கொடுபபீாகள!

இனறு, இளைஞாகள தஙகள உயிாகளையே தியாகம செயய முனவநதுளளனா ஏழைகள, போாகளததில தஙகளைப பலியிடும பொருடடு, அவாகளுடைய உடைமை யெலலாவறறையும ஒனறுகூடப பாககியில லாமல அாபபணம செயதுவிடடனா, உயிரையும சுதந திரப போருககுப பணயம வைததுவிடடாாகள இநதப பாமர மககளின கண்களிலே, எனறுமிலலாத ஓா ஒளி வீசுகினறது அவாகளது ஆவேச உணாசசியிலே உதசாகம பொஙகுகிறது. இபபடிக கணககறற மககள நடநது கொண்டிருககினறனா. இவாகளது உதாரணததிலிருந்து 'சாவாமசப படைதிரடடல' எனறால எனனவெனபதை உலகமே தெரிநது கொணடுவிடடது. இதே உணாசசியுடன, மலேயாவிலுளள இநதியப பணககாராகளில ஒருவாகூட 'இநதியச சுதநதிரததுககாக இதோ எனது சேமிபபுச சொதது'' எனறு அாபபணம செயய முன வருவாரிலலையா?

சுயநலத தியாக லடசியததில இநதியாகளுககுப பரிபூரண நம்பிககையுண்டு. இந்தியாவிலுளள ஹிநது சன்னியாசிகளும முஸ்லிம பககிரிகளுமதான் அதற்கு உதாரணம. உண்மை, நீதி, தியாக நமபிக்கை ஆகியவைகளை

நிலை நிறுத்தும் பொருட்டு, தமது அரச போகத்தையும் உடைமைகளையும் துறந்து, எத்தனை மன்னர்கள் சன்யாசிகளாகவும் பக்கிரிகளாகவும் மாறி யிருக்கின்றனர் என்பதைச் சரித்திரம் நமக்குக் கற்பிக்கின்றது. அவ்வளவு பெருமை படைத்த நாட்டில் பிறந்த நமக்கு, நமது 38 கோடி மக்களை விடுதலை செய்யும் கடமையைவிடப் புனிதமும் நீதியுமுள்ள பணி வேறென்ன இருக்கிறது? நீங்கள் உயிர்த் தியாகம் செய்யத் தயாராக இல்லையென்றால், "உயிர் நீங்கலாகவுள்ள எங்கள் சொத்து முழுமையும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று ஏன் சொல்லக் கூடாது?

நம் சர்க்காரின் வேலைத் திட்டங்களை இப்போது தெரிவித்து விடுகிறேன், அவைகளை நிதானமாகவும் ஒழுங்காகவும் நீங்கள் நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டும். யுத்தத்துக்குமுன் மலேயாவிலிருந்த இந்தியர்களின் சொத்து சுமார் 100 கோடி ரூபாய் யுத்தகாலத்தில் அம் மதிப்பு பன் மடங்கு பெருகி வளர்ந்துள்ள தென்பது உங்களுக்கே தெரியும். பிற சர்க்கார்களைப் போலவேதான், நமக்கும் ஒருவருடத் தேவைக்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்க உத்தேசித்துள்ளேன். அதனை நிறைவேற்றும் பொருட்டு உங்கள் சொத்துக்களைத் தியாகம் செய்ய நீங்களாகவே முன் வரவேண்டும், அல்லது யுத்தம் முடியும்வரை நாங்கள் விடும் கோரிக்கைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டே யிருக்க வேண்டும். இவ்விரண்டில் எதைச் செய்வதென்பது உங்கள் முடிவைப் பொறுத்தது. முதன்முதலில் இதுசமயம் உங்களிடமிருந்து விரும்புவது

பத்துக் கோடி ரூபாய்தான். இத் தொகை உங்கள் பழைய சொத்தில் பத்திலொரு பகுதிதான். மலேயா இந்தியப் பணக்காரர்களில் பெரும் பணக்காரர்கள் பலர் இங்கு வந்திருப்பதால், உங்களிடமிருந்து உடனடியாக ஒரு கோடி ரூபாயாவது என் கைக்கு வந்துவிடுமென்று நினைக்கிறேன். இன்னும் ஒருமாத காலத்தில் 10 கோடியும் என்னிடம் கிடைக்குமெனப் பரிபூரணமாக நம்புகிறேன்.

ரு. இரத்த அலை

இரத்தம் கொடு! சுதந்திரம் இதோ!

[1944 ஜூலை 4-ம நாள, இநதியச சுதநதிரக கழகததிறகு நேததாஜி தலைமை ஏறறு ஓராணடு நிறை வெயதியது பறறி, கிழககாசிய இநதியாகள அக மகிழநது கொணடாடிய நேததாஜி வார விழாவின போது, நேததாஜி ஆறறிய சொறபெருகக]

பனனிரணடு மாதஙகளாக நமது சுதநதிர இயககம வெகு தூரம முனனேறி யிருககிறது. இநதியாவில இருபது ஆணடுகளாக ஊழியம செயது அனுபவம பெறறிருபபதால, இஙகு நடநதுளள வேலைகளின மதிபபையும தரத்தையும எனனால சரியாக அளவிட முடியும். எனனுடன ஒததுழைதத உஙகள அனைவருககும எனது மனபபூாவமான நனறி. இனனும உஙகள முன பல வேலைகள இருககினறன. உதசாகததுடனும உறுதியுடனும, ஆள, பணம, பொருள இவைகளைச சேகரிபபது அவசியம இவைகளைச சேகரிககும போது பல சிககலகள குறுககிடும. அவைகளை உடைததெறிநது கொணடு தான நாம முனனேற வேணடும மறறபடி விடுவிககபபட்ட இநதியாவில் நிரவாகம, புனருத்தாரணம ஆகிய வேலைகளுககும் ஆண் பெண் இரு பாலாரும தேவை

பாமாவிலிருநது நம எதிரிகள பின வாஙகும போது கையாணட முறைகளை, அதாவது சுட்டெரிககும கொளகையை இநதியாவிலும அவர்கள் கையாளலாம அபபடி நேர்ந்தால, அநத நிலைமையைச சமாளிக்க நாம தயாராகி

விட வேணடும எல்லா வறறையும விட மிக முககியமான பிரசனை யொனறு இருககிறது நம யுத்த களததுககு சஙகிலித் தொடரபோல உதவிப படைகளையும, போருககு அவசியமான சாதனஙகளையும அனுபபுவதே அபபிரசனை. இநதப பிரசனையில தவறினல, போர முனையில பெறும வெறறியும, அதன பாதுகாபபும, இநதியாவினுளளே நுழைய வேண்டுமெனற எணணமும நிறை வேருது போயவிடும

இநதிய விடுதலைப போரின அடிததளம கிழககாசியா அதிலும பாமா முதனமையானது இநத அடித்தளம பலமுளளதாக இருநதால தான, போர முனையிலுளள துருபபுகள வெறறி பெற முடியும உள நாட்டின நிலைமையும நனருகப பாதுகாககபபட வேண்டும. நமமை எதிர நோககியிருககும மாதஙகளில, போர முனையிலும இநதியாவிலும புரடசியை உணடு பணணுவதிலேயே முழுக கவனம செலுதத வேண்டி யிருககிறது அநத வேலைககாக நானும யுத்த சபையிலுளள எனது சகாககளும செலல நேரிடலாம அபபொழுது நீஙகள இஙகே செயய வேணடிய வேலைகளைக குறைவினறிச சிறபபாக நிறை வேறறுவதன மூலம எங்களைப பூரண திருபதி செய வீரகளென நமபுகிறேன்.

நமது பகைவனின பிரசசாரத தநதிரங்களை உஙகடகு நனருகத தெரியும. அநதத் தநதிரங்கள் நமககு விரோதமானவை மடடுமலல, வேடிக்கையுங்கூட. முதன முதலில நம ராணுவம ஒனறிருபபதையே அலடசியம செய்தாாகள. பினனர அதை அங்கீகரிககாமலிருகக அவர்களால் முடிய வில்லை. ஆரககானில அவாகளுக்கு நாம்

கொடுத்த உதை, அந்த அலட்சிய புத்தியை ஒழித்து விட்டது. நாம இந்தியாவுககுள நுழைய முடியாதென்று கதறிய தெல்லாம, நாம மணிபபூா—அஸ்ஸாம எலலை களில நுழைந்ததும் உலகத்தாரிடம் செல்லாத காசாகி விட்டன இநத அவமானத்தால நம் பகைவாகளும அவாகளுககுத் துணையாக நின்று கூலிககு மாரடிககும நமது சோணகிரிகளும் சித்தம கலங்கி வாயில வநதபடி உளற ஆரமபிததனா இபபொழுது என்ன சொலலு கிறாாகள் தெரியுமா? நமது இராணுவம ஓா பொமம லாட்டமாம்! நாம டிலலுககுச செலல முடியாதாம! மணிப்பூரிலிருநது டிலலிககு வெகு தூரம இருககிறதாம! இநதியப பூகோள நூல நமக்குத் தெரியாதென நினைதது விட்டாாகளோ, எனனமோ? அவாகளை விட நமககுத தான நனறாகத தெரியுமே! மணிபபூரிலிருநது டிலலிககு எவ்வளவு தூரமோ, அதை விட அதிக தூரததை நம படைகள இதுவரை கடநது விட்டன

இன்னும உயரமான குன்றுகள, ஆழமான பளளத் தாககுகள, அகலமான குனறுகள இருககினறன எத தனைதான கரடுமுரடான வழியாக யிருநதாலும, அவை யத்தனையையும தாண்டிச செலலவும, எவவளவு நீணட தூரத்தையும கடநது விடவும நமது படைகள தயாராகி விட்டன. பகைவாகள செயகினற ஏளனம, நமககு நேரிய பாதையைக காட்டுவதோடு திட நமபிககையையும அளிககிறது ஏளனம செயவதை நிறுததி விட்டு, எனறைககு நம்மை அவாகள புகழத தொடங்குகிறா களோ, அன்றுதான் நமககுக கெடுதி நேரிடும நமது வேலைகள யாவும மிகத் திறமையானதும சிறநததாகவும இருபபதாலதான, அவாகள் கண்களுககு நாம தூஷிக்கப

படத தகுநதவாகளாகிறோம அவாகள தூஷணை நமககுப பெருமை ஆதலால அவாகளை நாம போறறுகிறோம

நண்பாகளே ! உங்களிடம சில தினஙகளுககு முன சில கோரிககைகள விடுத்தேன நம சா்வாமசப படை திரடடலுககு நீங்கள முழு ஆதரவு கொடுத்தால, உங்க ளுககாக இரணடாவது போர் முனையைத திறநதுவிடுகிறே னென்று உறுதி கூறியிருந்தேன அநத உறுதி மொழியை இப்பொழுது நிறைவேறறி விடடேன நமது போரின முதற படலம முறறுப பெறறு விடடது நமது வெறறி வீராகளுடன நிபபொனிய வீராகளும ஒருமித்து நினறு போா புரிகினறனா இபபொழுது பகைவாகளைப புறங காடடியோடச செயது கொண்டே இநதிய மண்ணில நம வீராகள போரிடுகினறனா. இந நேரம உஙகள கட மையை நிறைவேறற கசசையை வரிநது கடடுங்கள ஆள், பணம், பொருள எலலாம அதிகமாகத தேவை அவை மடடு மலல, கொண்ட இலட்சியத்தை நிறைவேறறியே ஆக வேண்டு மெனற மனோ திடமும நமமிடம உறுதியாக இருகக வேணடும. அநத உறுதி தான வீரச செயல களுககும பழுதிலலா வெறறிககும, பூரண சகதியைக கொடுககும

சுதநதிரம நம கண்ணுக கெட்டிய தூரத்தில இருக கிறது சுதநதிர இநதியாவை உயிரோடிருநது பாாக்க வேண்டுமென்று நினைத்தால, அது சகிகக முடியாத ஆபத்தைத தருகினற பெரும தவறேயாகும. பிழைத திருநது சுதநதிரத்தைக காணவேண்டுமெனற நினைபபு யாருககும இருககககூடாது. இன்னும கடுமையானதும நீணடதுமான போா நமமை எதிாநோககி யிருககிறது. ஆதலால, இநதியா நீடூழி வாழ, உயிாத்தியாகம செய்ய

வேணடுமெனற ஆவலதான வேண்டும 'சுதநதிரப பாதை நமது இரததததால நிரமப வேண்டும, அதனமூலம வீர மரணம நமககு வேண்டும' எனற ஆசை நமமிடம குடி கொளள வேணடும. நண்பாகளே! உங்களிடம ஒனறு கேடகினறேன. உங்கள இரத்ததைதக கொடுங்கள, இரததததுககு இரததததாலேயே பழிதீாகக முடியும. இரததமதான சுதநதிரததின விலை எனனிடம இரததம கொடுங்கள, உங்களுககுச சுதநதிரம கொணடு வருகிறேன இது சததியம.

காந்திஜிக்குக் காணிக்கை!

[இந்தியாவிலிருக்கும் மகாத்மாஜிக்கு, 1944 ஜூலை 6-ம் நாள் தனது உள்ளம் நிறைந்த அன்புக் காணிக்கையை நேதாஜி சுபாஷ் போஸ், கிழக்காசிய பிரதேசத்திலிருந்து வானொலி மூலம் அளித்து, ஆசியைப்பெற விழைந்தார்]

மகாத்மாஜி!

பொது வேலைகளில் ஈடுபட்ட தங்கள் உடல்நிலை இடந்தருவதாக இருப்பதால், தங்களிடம் சில வார்த்தைகள் சொல்ல எனக்கு உரிமையுண்டு. இந்தியாவுக்கு வெளியே யிருக்கும் இந்தியர்களின் நோக்கம், நடைமுறை, தேசாபிமானம் ஆகியவைகளைப் பொறுத்தே அந்த வார்த்தைகள். சிறையிலே அன்னை கஸ்தூரிபாய் உயிர்நீத்த செய்தி எட்டியதும், தங்கள் நாட்டினரின் கவனமும் கவலையும் தங்கள் உடல்நிலை மீது பதிந்து விட்டன. அது இயற்கையின் நியதியே. 38 கோடி மக்களுக்கும் தலைமை தாங்கி வழிகாட்டிக் கொண்டிருக்கும் தங்கள் பொன்னுடல் தேறவும், நீண்ட ஆயுளை இறைவன் தங்களுக்கு அளிக்கவும் எல்லோரும் பிரார்த்தித்தனர்.

அடுத்தபடியாக, தாயகத்தின் வெளியே வசிக்கும் தங்கள் நாட்டினர் எத்தகைய எண்ணங் கொண்டிருந்தனரென்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது நான் சொல்வதெல்லாம் வெட்ட வெளிச்சமான உண்மைகளே. "சரித்திரபூர்வமான வழிகளைப் பின்பற்றி நடத்தப்பெறும்

போரின் மூலந்தான் இந்தியா விடுதலை பெறும்" என்று இங்குள்ளவர்கள் மட்டுமல்ல, தாயகத்திலுள்ளவர்களும் உறுதியாக நம்புகின்றனர். அகிம்சையும்-ஒத்துழையாமை யும்-சாத்விக எதிர்ப்பும், நம்முன் பிரிட்டிஷ் சர்க்காரைப் பணியவைக்க முடியாதென்றே உணருகின்றனர். நானும் அப்படித்தான். இங்குள்ள இந்தியர்களிடம் எவ்வித வேற் றுமை யுணர்ச்சியும் சிறிதுகூட இடம் பெறவில்லை.

1929 டிசம்பரில் நடந்த லாகூர் காங்கிரஸ், தங்கள் முயற்சியால் பூரண சுதந்திரத் தீர்மானத்தை நிறைவேற் றிற்று. அதுமுதல், அந்தத் தீர்மானமே காங்கிரஸ்காரர் களின் பொது லட்சியமாகிவிட்டது இன்று வெளிநாடு களிலுள்ள இந்தியர்களின் எழுச்சிக்கு, தாங்கள் சிருஷ் டித்த விழிப்புதான் காரணம் தங்களை உலகின் தலைமைப் பீடத்தில் வைத்துப் பூசிப்பதற்கும், தங்கள் ஒப்புவமை யற்ற தலைமையேதான் காரணம். ஒரே லட்சியம் - ஆசை - உறுதி ஆகியன ஒருங்கே படைத்த இந்தியத் தேசாபி மானிகளாகிய நாமனைவரும், உலகப் பொதுமக்களின் முன்னிலையிலே ஒரே மாதிரிதான்.

நான் 1941-ல் இந்தியாவைவிட்டு வெளியேறியதும், பிரிட்டிஷ் செல்வாக்குச் செல்லுபடியாகாத பல தேசங் களில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தேன். அங்கெல்லாம் தங்கள் தலைமை போற்றப்படுவதையும், சென்ற நூற் றாண்டுவரை வாழ்ந்த இந்திய அரசியல் மேதைகள் அனைவரையும்விட தங்களுக்கே அதிகச் சிறப்புத் தருவ தையும் நேரில் கண்டேன். அரசியல் துறையிலே ஒவ்வொரு நாடும் தத்தம் லட்சியங்களை உறுதிசெய்து கொண்டுவிட்டன. ஆயினும் நவீன சக்திகளுடன் கூடிய

ஓர் முதல்தர வல்லரசை, மிகத் திறமையாகவும் வீரமாகவும் எதிர்த்துப் போர்செய்து, தன் தேச மக்களுக்கு வாழ்நாள் முழுதும் சேவை செய்துவரும் தங்கள் மேதைக்கு இணையே கிடையாது. பிரிட்டிஷ் செல்வாக்குப் பிரதேசங்களில் காணப்படுவதைவிட, ஆயிரம் மடங்கு அதிகமாகவே பிற இடங்களில் தங்கள் மதிப்பும் தாங்கள் அடைந்துள்ள பேறுகளும் புகழப்படுகின்றன. 1942-ல் தாங்கள் துணிந்து செய்த "வெள்ளையனே வெளியேறு" தீர்மானம், இன்னும் நூறுமடங்கு தங்கள் புகழை வளர்த்திருக்கிறது.

இந்தியாவில், பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் மூலம் நானும் நிறைய அனுபவம் பெற்றிருக்கிறேன். எனது வெளிநாட்டு வாழ்க்கையின் போதும், பல இரகசிய உண்மைகளைத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். "இந்தியாவின் விடுதலையை பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் ஒருக்காலும் ஒப்புக் கொள்ளாது" என்ற முடிவுக்கு என் அனுபவம் என்னைக் கொண்டுவந்து விட்டுவிட்டது. இந்த யுத்தத்தில் வெற்றி பெறுவதற்காக, பலங்கொண்ட மட்டும் தங்கள் முழு சக்தியையும் உபயோகித்து, இந்தியாவைப் பாலைவனமாக்கிவிட வேண்டுமென்று பிரிட்டன் உறுதி செய்துவிட்டது. இந்த யுத்தத்தில் ஒருக்கால் நேசநாடுகள் வெற்றிபெறுமானால், அந்த வெற்றி ஐக்கிய அமெரிக்காவைச் சார்ந்ததாகவே யிருக்கும். பிரிட்டனுக்கு அதில் எவ்வித உரிமையும் இருக்காது. தன் ஏகாதிபத்திய பிரதேசங்களில் ஒரு பகுதியை நேசநாட்டினரிடம் ஒப்படைத்தும் மற்றொரு பகுதியை எதிரிகளிடம் இழந்தும் பரிதபித்துக் கொண்டிருக்கும் பிரிட்டன், வெற்றியிலும் உரிமை கிடைக்காவிட்டால்

எந்த நிலைமையிலிருக்கும்? கண்டிப்பாக, இது வரையிலும் கையாளாத பிருகத்தனத்தையெல்லாம் மிகக் கடுமையாகக் கையாண்டு, இந்தியாவைக் கொள்ளையடிப்பதன் மூலம் இழந்த நஷ்டங்களை ஈடு செய்யத் தயங்காது. அதற்காக, இப்பொழுதே லண்டனில் திட்டங்கள் தயாராகிவிட்டன. இவ் விபரங்களெல்லாம், இரகசிய ஆட்கள் மூலம் கிடைத்த நம்பகமான தகவல்கள். ஆதலால், அவைகளைத் தங்கள் கவனத்துக்குக் கொண்டு வரவேண்டியது எனது கடமை

பிரிட்டிஷ் சர்க்காரென்றும் பிரிட்டிஷ் மக்களென்றும் பிரித்துக்காட்டுவது இயலாத காரியம். இந்திய விடுதலையில் ஆர்வங் கொண்ட ஒரு சில அமெரிக்கரும் ஒரு சில பிரிட்டிஷாரும் இருக்கத்தான் செய்கின்றனர். அந்த இலட்சிய நண்பர்கள் சிறு பகுதியினராகவே யிருப்பதால், அவர்களது தேசத்தார்களாலேயே தூற்றலுக்கும் துன்பத்துக்கும் ஆளாகின்றனர். இந்திய நடவடிக்கையைப் பொறுத்தவரையில், பிரிட்டிஷ் சர்க்காரும் பிரிட்டிஷ் மக்களும் ஒரே மாதிரிதான் அமெரிக்காவின் லட்சியமோ சொல்ல வேண்டாம்'

உலகத்தின் தலைமைப் பீடத்தைப் பற்றியே வாஷிங்டன் அதிகாரவர்க்கம் கனவு காண்கிறது. அப்படிக் கனவு காண்பது மட்டுமல்ல, அமெரிக்காவின் 49-வது சமஸ்தானமாகவே பிரிட்டன் விளங்குமென்று வெளிப்படையாகச் சொல்லவும் வாஷிங்டன் அதிகார வர்க்கத்தினர் துணிந்துவிட்டனர்.

இந்த நிலைமையில் இந்தியா, தங்களது வாழ்நாள் முழுதும் கையாளப்பட்டுள்ள இரத்தம் சிந்தாத வழி

களின் மூலம் விடுதலை பெற்றுவிட்டால், அதைவிடப் பெரும் பேறு வேறெதுவுமே யில்லையென இந்தியர்களனைவரும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி யடைவர், சந்தேகமே யில்லை. ஆனால் நிலைமையில் எவ்வித மாற்றத்தையும் காணோம் அன்றிருந்ததுபோலத்தான் இன்றும் இருக்கிறது. ஆகவே, "நாம் உண்மையில் விடுதலைபெற விருப்பமுள்ளவர்களாக யிருந்தால், இரத்தப் பிரவாகத்தில் தோய்ந்துவிட நம்மைத் தயாராக்கிக் கொள்ளவேண்டும்" என்ற எண்ணம் உண்டாகிறது.

இந்தியாவுக்குள்ளேயே ஆயுதம் தாங்கிய போரை நடத்த வசதிகளும் சந்தர்ப்பமும் வாய்த்திருந்தால், அதுவே சிறந்த மார்க்கமென உள்ளப் பூரிப்படையலாம். ஆனால், மகாத்மாஜி! இந்தியர்களின் நிலைமை, மற்றெல்லோரையும்விட, உங்களுக்குத்தான் நன்றாகத் தெரியும். என்னைப் பொறுத்தவரையில், இருபது வருடமாக இந்தியப் பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டதன் பயனாகக் கிடைத்துள்ள அனுபவம் என்னை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டது. இந்தியாவுக்கு வெளியே தொலை தூரத்திலுள்ள இந்தியர்களின் உதவியும் சக்திமிகுந்த அன்னிய நாட்டாரின் உதவியும் கிடைக்காவிட்டால், உள்நாட்டில் ஆயுத பலங்கொண்ட எதிர்ப்பை நடத்த முடியாது.

இந்த யுத்தம் தொடங்கியபின், வெளி நாடுகளிலிருந்து ஆயுத உதவியை எதிர்பார்ப்பதும் தொலை தூரத்திலுள்ள இந்தியர்களின் உதவியை நாடுவதும், இந்தியாவிலுள்ளவர்களுக்கு இயலாத காரியமாகி விட்டன. ஆனால் இந்த யுத்தம், பிரிட்டிஷ் வல்லரசின் எதிரிகளிடமிருந்து போதுமான அளவு எல்லாவித உதவி

களையும், இந்தியாவுக்கு வெளியே யிருக்கும் இந்தியர்கள் பெற்றுக்கொள்ள வழியைத் திறந்து விட்டது. அந்த உதவிகளை நான் எதிர்பார்த்ததற்கு முன், இந்திய விடுதலைப் பிரச்னையில் அவர்கள் கொண்டுள்ள அபிப்பிராயங்களை முதன்முதலில் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதாயிற்று. "அச்சு நாட்டார் சுதந்திரத்தின் விரோதிகள்; ஆகவே இந்திய விடுதலைக்கும் விரோதிகள்" என்று பிரிட்டிஷ் பிரசாரகர்கள் பல ஆண்டுகளாகப் பறைசாற்றி வருகின்றனரே, அது உண்மைதானா? என்று என்னையே நான் கேட்டேன். அதற்குச் சரியான பதிலைக் காணும் நோக்கத்துடனேதான் இந்தியாவை விட்டு வெளியேறினேன்.

வீட்டையும் நாட்டையும் விட்டுப் பிரிவதென்று நான் முடிவு செய்ததற்குமுன், தொலை தூரத்திலிருந்து உதவியை நாடுவது நேர்மையா? என்பதையும் சிந்தித்தேன். இதர தேசங்கள் சுதந்திரம் பெற என்னென்ன முறைகளைக் கையாண்டன என்பதுபற்றிய பல புரட்சிச் சரித்திரங்களை ஏற்கனவே கற்றிருக்கிறேன். எந்த அடிமை நாட்டாரும், பிறநாட்டாரின் உதவியின்றிச் சுதந்திரம் பெற்றதாக ஒரு வரிகூட அவைகளில் காணப்படவில்லை. 1940-ல் மீண்டும் அந்த ஏடுகளைப் புரட்டினேன். ஏதேனும் ஒரு வகையில் பிறநாட்டின் உதவி பெற்றுத்தான் எந்த நாடும் சுதந்திரம் அடைந்திருப்பதைக் கண்டேன். ஒரு தனி மனிதன், தன் சொந்தப் பொறுப்பில் பிறநாட்டின் உதவியைக் கடனாகப் பெறுவதும், பின்னால் அந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதும் நேர்மைதானென்ற முடிவுக்கும் வந்தேன். தவிர, பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் போன்ற சக்திமிகுந்த வல்லரசுகளே உலகைச் சுற்றி

உதவிப பிசசை பெடுககுமபோது, நமமைபபோல அடி மைபபடடு ஆயுத பலமிலலாமல தவிப்பவாகள வெளி நாட்டாரிடம கடனுக உதவி கேடபதில என்ன தபபு இருகக முடியும?

மகாதமாஜி! இநதக கடுமையான வேலையைத் தொடங்குமுன, மிக எசசரிககையுடன நாள — வாரம — மாதககணககாக, பிரசசினையை அலசி அலசி ஆராயநதேன. என தேச மககளுககு என சகதிகொண்ட மட்டும் இவவளவு காலம ஊழியம புரிநத நான, தேசததுரோகி யாகவோ, தேசததுரோகி என்று எவரும என்னைக கருத இடம கொடுககவோ, நான விருமபவிலலை

இநதியாவிலேயே தஙகி, என்றுமபோல் என ஊழி யததைச செயதால, எனககு மிகச சுலபமாகவே தாணி ருககும. போராட்டச செய்திப்பட்டதும, இநதியச சிறை யிலே அடைபபட்டிருபபதும சுலபமதான. அபபடிச செயதிருநதால, என்னைப பொறுததவரையில எதையும இழநதவனுக மாட்டேன. இநதியப பொது ஊழியர் எவரும பெறுவதற்கரிய உயாதரச சிறபபை எனககு அளிததிருககும என தேசமககளின பேரன்புககு எனது வணககம. அசையாத அனபும, பிரிககமுடியாத பறறும மிகுநதுள்ள அபிமானிகள நிறைநத ஓா கட்சியையும நிறுவி யிருககிறேன துன்பம நிறைநத நீண்ட பாதையில, என உயிா, தோழாகள, எதிாகாலம, எதையும பொருட படுததாமல இறஙகிவிட்டேன. வெளி யுதவியின்றி சுதந் திரம பெறறுவிடுவோமென்று சிறிதளவேனும நமபிககை கொண்டவனுக இருநதிருநதால, இநத நெருககடியான நேரததில இநதியாவைவிட்டு வெளியேறி யிருகக மாட்

டேன. அடுதத ஒரு நூறறுண்டுகளுள், இபபொழுது வாயததிருபபது போலொரு பொனனுன சநதாபபம கிடைககா தெனறும், வெளியிலிருநது நடவடிககை எடுக்காமல உளநாட்டிலிருநது கொண்டே நம சொந்த முயறசியின மூலம வெறறிபெற முடியாதெனறும சநதேகமறத தெளிநதேன அதனுல தான இபபடித் தைரியமாக இறங்க முடிவு செய்தேன.

இயறகையின கருணை கிடைததது. எததனையோ கஷடஙகள நேரநதும, இதுவரை எனது திட்டங்களுககு வெறறி கிடைதது விட்டது. இநதியாவுககு வெளியே, நான சநதிதத இநதியாகள அனைவரின ஒனறுபட்ட அபிபபிராயததைத திரட்ட முயனறேன. இநதியச சுதநதிரததுககாக தஙகளால இயனற எதையும தியாகம் செயய ஒவவொருவரும முனவநதுளளன ரெனபதைத் தஙகளுககுத தெரிவிபபதில மகிழசசி யடைகினறேன. பினனா, இநத யுததததில பிரிட்டனுககு எதிராகப போரிடும சாககாரகளின அபிபபிராயஙகளை அறிய முனைநதேன. பல ஆண்டுகளாக பிரிட்டிஷா நமககுச் செயதுவநதுளள பிரசசாரமெலலாம வெறும சூழசசியே யெனற உண்மை புலனுயிறறு அசசு நாட்டினர் இந்தியச சுதநதிரததின நணபர்களாக இருககின்றனா. அது மட்டுமலல, அசசு நாட்டினா, அவாகள சொநத பலததிலிருநது நமககுத தேவையான எலலா உதவிகளையும அளளிக கொடுககவும சித்தமாக யிருககினறனரெனபதைக கணடு கொண்டேன.

நம எதிரிகள எனக்கு எதிராக பிரசசாரம செய்கினறனரெனபதை அறிவேன. அநதப் பிரசசார சூழச

யில் என் தேசமக்கள் ஒருக்காலும் மயங்க மாட்டார் களென்பது நிச்சயம். ஏனெனில், என்னைப்பற்றி அவர் களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். தேசியச் சுயமரியாதையை விரும்பி வாழ்நாள் முழுதும் எல்லையற்ற துன்பங்களை யனுபவித்த ஒருவன், எந்த அன்னிய சக்திக்கும் பணிய மாட்டான். தவிர, அன்னிய சக்தியின் தயவால், எனக் கென் எந்தப் பலனையும் விரும்பவில்லை. என் தேசமக்களா லேயே உயர்தரக் கௌரவமும் புகழும் பெற்றுள்ள எனக்கு, அன்னிய சக்திகள் அளிக்கும் கௌரவத்தில் என்ன பெருமை இருக்கமுடியும்? சுயமரியாதையும் சுய வுணர்வும், சொந்தமாகத் தன் நிலைமையை உறுதி செய் யும் ஆற்றலும் இல்லாத ஒருவன்தான், அன்னிய பலத் தின் கைப்பாவையாவான்.

என் தேசத்தின் கௌரவத்தையும் சுயமரியாதை யையும் நான் விலைக்கு விற்று விடுவேனென்று, எனது மிக்க கொடிய பகைவன்கூடச் சொல்லத் துணியமாட்டான். அன்றி, என் தேசத்தில் நான் ஓர் அனாதையாக யிருந்தவ னென்றோ, எனக்காக ஓர் சொந்தக் கௌரவத்தைப் பிறர் தயவால் சம்பாதிக்க முயலுகிறவனென்றோ, எவராலும் நினைக்கக்கூட முடியாது. இந்தியாவை விட்டு வெளியேறிய போது, என் உடைமை யனைத்தையும், உயிரையும் கூட இழக்கும் ஆபத்தை ஏற்றுக் கொண்டேன். ஏன்? அந்த ஆபத்துக்களைக் கடப்பதன் மூலம் இந்தியாவின் சுதந்திரத் துக்கு உதவ முடியுமென்பதால்தான்.

ஆனால், அச்சு நாட்டு சக்திகளைப் பற்றியதோர் கேள்விக்கு நான் பதிலளிக்க வேண்டியதுதான். அவர் களால் நான் ஏமாற்றப்படுவே னென்பது நடக்கக் கூடிய காரியமா? பிரிட்டிஷாரிடையே புத்தி சாதுரியமான

அரசியல் தந்திர மிக்க நபர்கள் காணப்படுகிறார்களென்பது உலகம் ஒத்துக்கொண்ட உண்மை. அந்தப் பிரிட்டிஷ் அரசியல் வாதிகளுடனேயே வாழ்நாள் முழுதும் இணைந்தும் எதிர்த்தும் போராடிய ஒருவன், உலகத்திலுள்ள வேறெந்த அரசியல் வாதிகளாலும் ஏமாற்ற மடைய முடியாத பிரிட்டிஷாரே அவர்களுடைய முயற்சிகளில் என்னிடம் தோல்வி யுற்றிருக்கும்போது, இனி உலகி லுள்ள எந்த சக்தியும் என்னைத் தீண்டவே முடியாது. பிரிட்டிஷாரால் நேர்ந்த நீண்ட காலச் சிறைவாசமும், உடல் நலிவும் இதர இடர்களுமே என் உள்ளுணர்ச்சியை நெருங்க முடியவில்லை யென்றால், வேறெந்த சக்திகளுக்குத் தான் என்னைப் பணிய வைக்க முடியும்? நான் அகில உலக இயக்கங்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்ட ஓர் மாணாக்கன் என்பது தங்களுக்கே நன்கு தெரியும். இந்த யுத்தம் தொடங்கு முன்பே, அகில உலகத் தலைவர்களுடன் நேரிடையான நெருங்கிய தொடர்பு எனக்கு உண்டு. இந்த வழி எனக்குப் புதிதல்ல. ஆதலால் எத்தகையத் கபட நாடக அரசியல் தந்திரிகளாலும் என்னைப் பேதையாக்கி அமுக்கி விட முடியாது.

அச்சு நாட்டு சக்திகளின் நோக்கத்தைப் பற்றி அலசி ஆராய்ந்து ஓர் முடிவுக்கு வருமுன், ஆங்காங்குள்ள மக்களின் பொறுப்பு வாய்ந்த முக்கிய தலைவர்களோடு நெருங்கிப் பழகி, நேரிடையான தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டேன். ஆகவே, அகில உலக இயக்கங்கள் பற்றிய எனது தீர்ப்பில், என் தேச மக்கள் முழு நம்பிக்கை வைக்க முடியுமென்பதில் சந்தேகமில்லை. நான் இந்தியாவிலிருந்து வெளியேறியதும், வெளியிலுள்ள என் தேச மக்கள் என் தீர்ப்பைச் சோதனை யிட்டார்கள். என் தாய் நாட்டின்

கௌரவத்துக்கோ, சுயமரியாதைக்கோ, தேசீய நலனுக்கோ மாறாக எதையும் எப்பொழுதும் நான் செய்யவில்லை என்ற முடிவும் ஏற்பட்டு விட்டது. என் செயல் முறை யாவும், உலகத்தின் முன்னணியிலே இந்தியாவின் கௌரவத்தை நிலை நிறுத்தவும், இந்திய விடுதலையை விரைவில் கொண்டு வரவுமே யாகும்.

மகாத்மாஜி! கிழக்காசியப் போர் தொடங்கியதும், நமது பகைவர்கள் ஜப்பானியர்களுக்கு எதிராகக் கடுமையான யுத்தப் பிரசாரத்தைச் செய்து வருகின்றனர். ஆதலால், ஜப்பானியர்கள் பற்றி மட்டும் சில வார்த்தைகள் உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன் ஏனெனில், இது சமயம் ஜப்பானிய சர்க்கார், ராணுவம், பொது மக்கள் ஆகியோருடன் நெருங்கிய கூட்டுறவோடு, நான் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறேன். நமது பகைவர்களுடன் இந்த ஜப்பான் உறவு கொண்டிருந்த காலமும் ஒன்றிருந்தது. அந்த உறவு உயிருடன் இருந்த நேரம் வரை நான் ஜப்பானுக்கு வரவேயில்லை. "பிரிட்டன் மீதும் அமெரிக்கா மீதும் என்றைக்கு ஜப்பான் யுத்தப் பிரகடனம் செய்கிறதோ, அன்று தான் ஜப்பானின் சரித்திரம் புனிதம் பெறும்" என்ற என் கருத்து நிறைவேறியதைக் கண்ணுற்ற பிறகு தான், ஜப்பானுக்குச் செல்வதெனத் தீர்மானித்தேன் என் தேசத்தார் பலரையும் போலவே, நானும் பல ஆண்டுகளாக, ஜப்பானியருக்கு எதிரான பிரசாரங்களைப் படித்திருக்கிறேன். 1937-ல் சீனுவோடு ஜப்பான் போர் தொடுத்த காரணம் அவர்களைப் போலவே எனக்கும் விளங்காமலே தான் இருந்தது. 1937—38ல் என் தேசத்தாரைப் போலவேதான் என் அனுதாபமும் சுங்கிங் மீது இருந்தது.

1938 டிசமபரில, நமது காஙகிரஸ் மகாசபையின் சாபில சுஙகிஙகுககு அனுபபபபட்ட மருததுவக் கோஷடிககு, நானே பொறுபபாளியாக இருநதேனென் பதை தாஙகள நினைவில வைததிருபபீாகள. நான ஜபபானுககு வநத பினனா, பழைய சநதேகததில தெளிவு கண்டேன, ஆனால என தேசததாா இனனும சநதேகம் கொண்டிருககினறனா. இநதக கிழககாசிய யுததம, ஜபபானியாகள, பொதுவாக உலகததின மீதும சிறபபாக ஆசிய நாடுகளின மீதும கொணடிருநத மனபபானமையை புரடசிகரமாககி விடடது. இநத மாறறம ஜபபானிய சாககாரிடம மடடுமலல, ஜபபானிய மககளிடமும காடசி தருகிறது, ஆசியா மககளிடமும புதிய உணாசசியைத் தோறறுவிதது விடடது ஆதலால, ஆசிய நாடுகளெல்லாம ஜபபானின பரிசுதத அனபுககும ஆதரவுககும் இழுககபபடடு விட்டன. பிலிபபைன, பாமா, இநதியா, புதிய சீனு, இவைகளினமீது ஜபபான இனறு காட்டி வரும மனோபாவமே அம மாறறததைத தெளிவு படுததும

நான ஜபபானுககு வநத பினனா, இன்றைய ஜபபான தலைவாகளுடன நெருஙகிய தொடாபை ஏறபடுததிக கொணடதும, ஆசியா பறறி ஜபபான கொணடுளள நடைமுறைக கொளகை போலியானதலல வெனபதைக காண, பூரணத திருபதி யடைநதேன. புதிய தோா உணாசசியில ஒரு தேசம முழுமையுமே ஒனறு படடு நிறபது, உலகச சரிததிரததில புதுமையலல. பிரஞசுப புரடசியின போது பிரானஸிலும, பொதுவுடைமைப புரடசியினபோது ருஷயாவிலும, அநத நிலைமையைக கணடிருககிறோம. இரண்டாவது முறையாக 1943 நவமபரில நான ஜபபானுககு வநதபோது, பிலிபபை

னுக்குச் சென்றேன். அதன் தலைவர்களைச் சந்தித்தேன்; அங்குள்ள நிலைமையை நேரில் பார்த்தேன். பின்னர் சுதந்திரம் பெற்ற பர்மாவுக்குச் சென்றேன், நீண்ட நாளாக அதன் நிலைமையையும் என் கண்களால் கண்டு மகிழ்ந்துள்ளேன். சீனாமீது ஜப்பான் கொண்டுள்ள மனோபாவம் உண்மையானதா? போலியா? என்பதை யறிய, சீனாவுக்கும் சென்றேன். ஜப்பான் - தேசீயச் சீனா ஒப்பந்தம், தேசீய சீனாவின் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்து கொண்டிருக்கிறது. யுத்தம் முடிந்ததும் ஜப்பானியர் தனது படைகளை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்வதாக அவ் வொப்பந்தத்தில் உறுதி செய்திருக்கின்றனர்.

பிறகு ஏன் சுங்கிங் சீனா சண்டை செய்கிறது? சுங்கிங்குக்கு, பிரிட்டனும் அமெரிக்காவும் மனப்பூர்வமாகவே உதவி யளிக்கின்றனரென்று நம்பமுடியுமா? பதிலுக்கு சுங்கிங் சீனாவிடமிருந்து எதையும் திரும்ப வாங்காமல் விட்டுவிடுமா? ஜப்பான் மீதுள்ள பழைய பகைமையையும் வஞ்சத்தையும் தீர்த்துக் கொள்ளும் பொருட்டு, பிரிட்டனுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் சுங்கிங் அடமானம் செய்யப்பட்டு விட்டதென உறுதி சொல்லுகிறேன். ஜப்பானுக்கு சீனாமீது இன்றைய மனோபாவம் இல்லாதிருந்தால், ஜப்பானை எதிர்த்து யுத்தம் செய்ய பிரிட்டனிடமிருந்தும் அமெரிக்காவிடமிருந்தும் உதவி பெறுவதில் அர்த்தமுண்டு, நியாயமுண்டு. ஆனால், இப்பொழுது சீன-ஜப்பான் உறவில் புத்தம் புதிய அத்தியாயம் ஆரம்பமாகி விட்டது. இந்நேரத்தில் யுத்தத்தை அர்த்தமில்லாமல் அது நீடித்துக்கொண்டேயிருக்குமானால், கொஞ்சங்கூட மன்னிப்பளிக்க இடமில்லை. சுங்கிங்கின் நடத்தை சீன மக்களுக்கு நன்மையானதல்ல;

ஆசியாவுக்குககூட நனமையலல. 1942 ஏபரல மாதத்தில், தங்களுககுச சுதநதிரமாக நிறைய அவகாசம கிடைத்தால சீன ஜபபான பிணககுகளைத் தீாத்து வைபபதில ஈடுபடுவதாகக கூறினீாகள. அநத அறிககை, அரசியல மேதையின அபூாவமான தலைசிறநத வாாததைகொணடதாகும.

சீனுவின குழபபததுககு, இநதியாவின அடிமைத்தனமே தான பொறுபபுளள அஸதிவாரம இநதியாமீது பிரிடடனின பிடிபபு இருபபதாலேயே ஆங்கிலேய அமெரிககாகள, சுஙகிங்-ஜபபான போரை நீடிததது நடததும பொருடடு சுங்கிங்கிககுப போதிய உதவியளிபபாகக கூறி, சுஙகிஙகைக நமபுமபடிச செயதுத தூபம போடுகினறனா. மகாதமாஜி! 'சுதநதிர இநதியா, சீன ஜபபான நலலுறவுககு உழைககும' எனறு தாஙகள நினைததது முறறிலும சரியே. இநதியாவின விடுதலை, மடமையாகத தவறு செயது கொணடிருககும சுஙகிஙகின கணகளைத திறநதுவிடும. அதனமூலம, சீனுவுககும ஜபபானுககுமிடையே ஓா கௌரவமான நலலுறவும தானே தோனறிவிடும நான கிழககாசியாவுககு வநததும சீனுவுககுச சென்றேன. சீனுவின தேவைகளை இனனும அதிகமாகத் தெரிநதுகொளளும சநதாபபம கிடைததது சுங்கிஙகில சாவாதிகாரம ஆடசி செயவதைக கணடேன. நோமையான காரியங்களுககுச சாவாதிகாரம இருபபதில எனககு ஆடசேபணையிலலை. ஆனால சுங்கிங் சீனுவோ, கலபபறற ஆங்கிலேய—அமெரிககச செலவாககுடன் சாவாதிகாரததுககு உடபடடிருககிறது. துரதிஷடவசமாக சுங்கிங அதிகாரிகளை ஏமாறறுவதறகான வசதிகளை ஆங்கிலேய—அமெரிக்கர்கள பெற்று விட்டாாகள. ஜபபான் தோற்கடிககபபடடு சுங்கிங சீனுவின் அதிகாரம்

ஆசியா முழுதும பரவுமென்று அவர்கள நமபும்படிச் செயதுவிடடாாகள. உண்மையெனனவெனறால், எபபடி யேனும ஜபபான தோறகடிக்கபபடுமானால, சீனா முழுமை யும அனனிய அமெரிககரின கடடுபபாட்டினகீழ வநது விடுவது நிசசயம. அபபடி நோநதால, சீனாவை மடடுமலல, ஆசியா முழுமையுமே அநதச சோக மேகம கௌவிக கொளளும.

சுஙகிங சாககாரின பிரசசாரகாகள இநதியாவி லிருநதுகொண்டு, இநதியாவின அனுதாபததைப பெற முயறசிபபதுபறறி எனககுச சிறிது தெரியும. வாலதெரு (Wall Street) விலும லமபாாடுதெரு (Lombard Street) விலும தனனை ாடுவைததிருககும அநத சுஙகிங, (சீனாபறறிய புதுக்கொளகையை ஜபபான பறைசாறறிய பின) இநதியாகளின அனுதாபததை பெற எககாலததி லும லாயககிலலையெனறு தான கௌரவமாகச சொலல விருமபுகிறேன

மகாதமாஜி!

வெறும வாககுறுதிகளில இநதியாகள எவவளவு நமபிககையுளளவாகளெனபது, எலலோரையுமவிட உங களுககே நனறாகத தெரியும ஜபபானின பிரகடனமும வெறும வாககுறுதியாகவே யிருநதால, என சகோதரா களின அவநமபிககைககு நானே தான கடைசி மனிதனாக இருபபேன. ஆனால, இநத உலக மகாயுததததின நடுவே, பிலிபபைன, பாமா, தேசியச சீனா போனற நாடுகளில ஜபபான செய்திருககும புரடசிகரமான மாறறஙகளை என இரு கண்களாலும் கண்டுவிட்டேன ஜபபான, ஜெனரல் டோஜோவை பிரதம மநதிரியாகவும் தலைவராக

ளும் பெற்றிருக்கிறது. வாக்கிலும் செயலிலும் உறுதி பிறழாத உத்தமரென, டோஜோவை சாதாரண சிப்பாய் முதல் உயர்தர அதிகாரிகள் வரை ஏகமனதாகப் போற்றிப் புகழுகின்றனர்.

இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில், தனக்கிருக்கும் அந்தரங்க சுத்தியை ஜப்பான் அதன் செயல்மூலம் நிரூபித்து விட்டதென நான் உறுதியாகச் சொல்வேன். இந்தியப் பிரச்னையில், ஜப்பானியர் சுய நலம் கொண்டிருக்கின்றனரென்று மக்கள் ஒரு சமயம் சொன்னார்கள். அப்படியானால், நமது தற்காலிக சர்க்காரை எதற்காக அவர்கள் அங்கீகரிக்க வேண்டும்? அந்தமானையும், நிகோபார் தீவுகளையும் சுதந்திர இந்தியத் தற்காலிக சர்க்காரிடம் ஒப்படைக்க அது முடிவு செய்ததேன்? அவ்விரு தீவுகளுக்கும் தலைமை அதிகாரியாக இந்தியர் ஒருவர் இப்பொழுது போர்ட் பிளேயரில் இருப்பதேன்? கிழக்காசியாவில் இந்திய சுதந்திரப் போருக்காக, இந்தியருக்கு நிபந்தனையற்ற உதவிகளை அது அளித்து வருவதேன்? ஜப்பானின் அந்தரங்க சுத்தியையும், அதன்மூலம் கிடைக்கும் பேருதவிகளையும் கண்டுகளிக்கும் இந்தியர்கள், கிழக்காசியா முழுதும் இருக்கிறார்கள். ஜப்பான்மீது அவநம்பிக்கை கொண்டிருந்தால், கிழக்காசியாவிலுள்ள 30 லட்சம் இந்தியர்களும் ஒருமுகமான கூட்டுறவுக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பார்களா? ஒரு தனி மனிதனை ஏமாற்றவோ அல்லது தன் வயப்படுத்தவோ ஒருவனால் முடியும். ஆனால், கிழக்காசியாவில் சிதறிக் கிடக்கும் 30 லட்சம் இந்தியர்களையும் பலாத்காரமாய் இணைக்க எவராலும் முடியாதே!

கிழக்காசியாவிலுள்ள இந்தியர்கள், சொந்த முயற்சி எதுவும் செய்யாமலும் அதிகப்படியான தியாகம் செய்யாமலும் ஜப்பானின் உதவியை எதிர்பார்த்தால், அந்தத் தவறான நடத்தைக்கு ஜவாப்தாரியாக வேண்டியதுதான். ஆனால் நான் ஓர் இந்தியன் என்ற முறையில், 'இந்தியச் சுதந்திரப் போருக்குத் தங்கள் சக்தி கொண்டமட்டும் ஆள் — பணம் — சாதனம் எல்லாவற்றையும் திரட்டிக் குவிப்பதில் கிழக்காசிய இந்தியர்கள் முன்வந்துள்ளனர்' என்பதைத் தங்களுக்குத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் அடைகின்றேன். தேச ஊழியத்துக்காகத் தாய் நாட்டிலேயே ஆள் — பணம் — சாதனங்களைத் திரட்டுவதில் 20 வருட அனுபவம் பெற்றிருக்கிறேன் அந்த அனுபவம் இன்று பேருதவியாயிற்று. இப்பொழுது கிழக்காசிய இந்தியர்களின் முயற்சி பெருமிதம் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களின் தியாக சக்தி அளவிடற்கரியது. அவர்களது உணர்ச்சி மேலும் மேலும் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களது பேராதரவும் பணமும் நிறையக் குவிந்து கொண்டிருப்பதால், நம்மால் உற்பத்தி செய்ய முடியாததும் நமக்குத் தேவையானதுமான ஆயுதங்களையும் தளவாடங்களையும், ஜப்பானிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்வதில் எந்தவிதத் தவறுமில்லையே!

மகாத்மாஜி'

இங்கு நம்மால் நிறுவப் பெற்றிருக்கும் தற்காலிக சர்க்கார் பற்றிச் சிறிது சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆஸாத் ஹிந்த் தற்காலிக சர்க்காரை, ஜெர்மனியும் ஜப்பானும் அங்கீகரித்திருக்கின்றன. தவிர அவைகளின் ஏழு நேச நாடுகளும் அங்கீகரித்துள்ளன. உலகத்தின்முன் ஓர் தனி மதிப்பும் கௌரவமும் பெற்றிருக்கிறது நம் சர்க்கார்.

ஆகவே, பிரிடடனிடமிருநது இநதியாவை விடுதலைசெயய இநத ஆஸாத ஹிநத சாககார் ஆயுதம தாங்கிய போரை நடதத வேணடியிருககிறது. இநதியாவிலிருநது நமது எதிரிகள ஒழிநத பின சடடமும சமாதானமும நிலை நிறுததபபடடதும, இநத சாககாரின வேலை முறறுப பெறும. பினனா, இநதிய மகாஜனஙகள தாங்களாகவே தங்கள விருபபமபோல நிரநதர சாககாரை நிறுவுவதற கும அதன தலைமையை நிாணயிபபதறகும, இநத சாக் காா பககபலமாக இருககும.

மகாதமாஜி !

நானும எனனுடன ஒததுழைககும எலலா இநதியா களும, இநதிய மகாஜனஙகளின ஊழியாகளெனபதை உஙகளுககு உறுதி கூறுகிறேன எஙகள முயறசியிலே நாங்கள அனுபவிககும கஷடநஷடங்களுககும தியாகங் களுககும பரிசாக விழைவது நம தாயநாடடின விடுதலை யொனறேயாகும. இநதியா சுதநதிர மடைநததும, அர சியல துறையிலிருநதே விலகிவிட வேணடுமெனறு கருதுபவாகள பலா எமமுடன இருககிறாாகள. பாககி யுளளவாகள, சுதநதிர இநதியாவில எவவளவு சாதாரண வேலையாக இருநதாலும அதனை ஏறறு நடததுவதில திருபதி யடைபவாகளாகவே இருககினறனர். 'பிரிட்டிஷ ஆடசியில உயாதரப பதவி வகிபபதைவிட சுதநதிர இநதியாவில தோடடி வேலை பாாபபதே மேல' எனற உணாசசியைப பெறறுவிடடனா இஙகுளளவாகள. சுதந் திர இநதியாவைப பாதுகாபபதறகு, தாய நாடடிலே பல்லாயிரக கணககான ஆண்களும பெணகளும இருக் கினறனரெனபதையும இவர்கள நனகு அறிவாாகள.

கடைசி ஆங்கிலேயன இநதிய மண்ணிலிருநது வெளி யேறறபபடுமவரை ஜபபானிடமிருநது நமககு எவவளவு உதவி தேவைப்படுமெனபது, தாயகததிலிருநது கிடைக் கப பெறும கூட்டுறவின அளவைப பொறுததிருககிறது. ஜபபான, அதன உதவியை நமககு அளிககத தானுக முனவரவிலலை, இநதியாகள தாங்களாகவே முனனேறி விடுதலை பெறறுவிட்டால, ஜபபான சநதோஷததையே அடையும பல நாடுகளின உதவியை எதிரபாராதது நிறகும் பிரிட்டனமீதும அமெரிககாமீதும ஜபபான போரப பிர கடனம செயத பினனாதான, ஜபபானின உதவியை நாமே விருமபினேம. தாயகததிலிருநது எதிரபாரககும உதவி எவவளவு அதிகமாகப பெருகுகிறதோ, அவவள வுககு ஜப்பானியரிடமிருநது எதிரபாரககும உதவி குறையுமெனறு நமபுகிறேன. "வெள்ளையனே வெளியேறு" எனற தஙகள தீரமானததுககு பிரிட்டிஷ் சாககார மரி யாதை செயதாலும சரி, வேறெநத வகையிலேனும தாய் நாட்டார தங்கள முயறசியினமீது சுதநதிரததைப பெறறு விட்டாலும சரி, எனனைவிட அதிகச சநதோஷததை யடைபவாகள வேறெவருமே இருககமுடியாது. ஆயுதம் தாஙகிய போரை நடததாமல வேறெநத வகையிலும நமது உரிமையைச சாதிகக முடியாதெனற காரணத் தாலேயேதான, இநத வழியில நான இறங்கவேண்டுவது தவிரகக முடியாததாயிறறு.

மகாதமாஜி! எனது வேண்டுகோளை முடிககுமுன, இநத யுத்தததின முடிவு எபபடி இருககுமெனபது பறறிய ஒரு விஷயததைச சொல்ல விருமபுகிறேன. வெறறி அவாகளுககே எனற நமபிககையைப பரபபும பொருட்டு, நம விரோதிகள கையாண்டுவரும பிரச்

சாரததின தனமை எனககு நன்ருகத தெரியும. அநதப பிரசசாரங்களால நம தேசததார ஏமாநதுவிடவோ, ஆங்கிலேய - அமெரிககாகளதான வெறறி யடைவரெனற தவருன எண்ணததினமீது பிரிட்டனுடன் சமாதானததை நாடவோ மாட்டாராகளெனறு நமபுகிறேன. திறநத கணகளுடன யுததகால உலகததைச சுறறி வந்து விட்டேன இநதியாவிலும, பாமிய இநதிய எலலையிலும் நம எதிரிகள ஆதரவறறுப பலஙகுனறி யிருககினறனா. ஆதலால, நமது சுய பலததைக கணககிடும நான, இறுதி வெறறி நமககுத்தான எனபதில பூரண நமபிககைகொண டிருககிறேன விரோதிகளின பலததைக குறைத்துப பேசும அளவுககு, நான அவவளவு முடடாளலல நம முனனுல நீணடதும கடுமையானதுமான போா காததுநிறபதை அறிவேன ஆனுல, அது எவவளவு நீண்டதாகவும கடுமையானதாகவும இருநதாலும, இறுதி வெறறி நமககுத் தான எனபதில சநதேகமிலலை. இநதியாவின கடைசிச சுதநதிரப போா தொடஙகபபடடு விடடது. ஆஸாத ஹிநத ராணுவததினா இநதிய மண்ணில வீரமாகப போரிடடுக கொண்டிருககினறனா. எலலாவித இடாகளையும துனபஙகளையும துசசமாகத தள்ளிவிடடு, மெதுவாக - ஆனுல உறுதியாக அவ வீராகள முனனேறிக கொண் டிருககினறனா. இநத ஆயுதமதாங்கியபோா, கடைசி ஆங்கிலேயனை இநதிய மண்ணிலிருநது தூககி யெறிநதுவிட்டு, டிலலி வைசிராய மாளிகையில நம தேசிய மூவாணக கொடியைப பெருமைபெறப பறககவிடுமவரை நீடிககும.

எஙகள தேசத்தின தநதையே! இநதிய விடுதலைக் காக நடைபெறும இநதப் புண்ணியப் போரிலே வெறறி

பெற, தங்கள் அன்பு கனிந்த ஆசீர்வாதத்தை அருளு மாறு வேண்டுகின்றோம்.

ஜெய ஹிந்த!

மகாத்மாஜியின் மணிமாலை

"சுபாஷ் போஸ் மீது நான் கொண்டிருந்த உறவு, மிகச் சிறந்ததும் பரிசுத்தமானதுமாகும். அவரது தியாக சக்தியை வெகுநாட்களுக்கு முன்பே உணர்ந்திருக்கிறேன். ஆனால், லட்சியத்தில் பலம் திரட்டும் திறமையும், போர்முனையில் துணிந்து நிற்கும் வீரமும் அவருக்கு எல்லையற்றிருந்தன என்பதை, இந்தியாவிலிருந்து அவர் வெளியேறிய பின்னர்தான் தெள்ளத் தெளியத் தெரிந்து கொண்டேன்." —காந்திஜி 15—1—47

எ. இரத்த அலை

ஐரோப்பாவைப் பாருங்கள்!

[இரங்கூனிலிருந்து 8—7—44ல் வானொலி மூலம், நேதாஜி இந்தியர்களுக்குத் தெளிவு படுத்தித் தந்த சாசனம்]

நண்பர்களே! தாயகத்தார்களே!

தற்கால ஐரோப்பாவின் நிலைமை, இந்தியாவுக்கும் சுதந்திரப் போருக்குமுள்ள விசேடக் குறிப்புகள், ஆகியன பற்றி இன்று உங்களிடம் பேசப் போகிறேன். நான் சொல்லவதெல்லாம் எனது சொந்த அபிப்பிராயங்களே யன்றி வேறெவருடையனவுமன்று. என்றால் அளவிடப் பட்டுக் கூறப்படும் உண்மை நிலைகளே, நீங்களே விரிவு படுத்தி உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ள உதவுமென நம்புகிறேன். அரசியல் அல்லது ராணுவம் இவைகளில் ஏதேனும் ஒன்றுபற்றி ஆராய்ச்சி செய்தால், நமக்குத் தெரியாமலே சாதகமான எண்ணங்கள் தோன்றி ஆபத் தான நிலைமைக்கு வந்து விடுகிறோம். தனியொருவ னுடைய ஆசையின் விளைவாக வெளிவரும் தீர்ப்பு உண்மையாக இருக்கவும் முடியாது. ஆனால் ஐரோப்பிய நிலைமைபற்றிய எனது ஆராய்ச்சியில், அத்தகைய ஆசை யின் விளைவுகளுக்கு நான் சிறிதும் இடம் கொடுக்கவில்லை. அப்படிச் செய்ததில் எனக்கு எவ்விதச் சிரமம் ஏற்பட வில்லை. ஐரோப்பாவின் நிலைமையிலிருந்து இந்தியாவின் நிலைமை, சுதந்திர விஷயத்தில் மாறுபட்டதே யென்பதை உணர்ந்திருக்கிறேன். ஐரோப்பாவில் என்ன நோக்

தாலும, இந்தியாகள அவாகளது சுதநதிரததைப் பெற முடியும, பெறறே தீரவாாகள எனபது எனது தீர்ப்பு.

சென்ற உலக மகாயுததததில நேசநாடுகள வெறறி பெறறதும ஜொமனி தோலவியுறறதும ஏன? எபபடி? எனபதைபபறறிய உணமைகளே இபபோதைய ஆராய்ச சிககு அஸ்திவாரம. அநத யுதத முடிவுககு இரணடு முககிய காரணங்கள சென்ற யுததததின் போது, பிரெஞசு மககள தங்கள சொநத நலனுககாகவும சொந்த வீடுவாசலுககாகவும போரிடுவதாக உணாசசி பெற்றிருந தாாகள, சிறபபாக தஙகளுககு உரிமையான அல்ஸாக லாரெயன பிரதேசததைத திருமப அடைநதே தீர வேண்டுமெனறும உறுதி கொண்டிருநதாாகள. ஆகவே, "வெறறி அலலது மரணம" என்ற உணாசசி மேலீட்டால ஒதது நின்று போரிடடனா ஆனால ஜொமன இராணுவ மோ, சிறநத பயிறசியும பலமும முஸதீபுகளும பெறறு இயநதிரம போல போரிடடதெனினும, பிரெஞசு ராணு வததிடமிருநத உணாசசிததுடிபபு அதனிடம மிகமிகக குறைவு இநத உண்மை, நேசதேசத தலைமைத தளபதி மாாஷல போக எனபாரின வாழககைச சரித்திரததைப படித்தால நன்கு புலனாகும. ஜொ்மனி நீணடகாலம தாககுபபிடிகக முடியாதபடி அவவளவு மோசமான உள நாடடுப பொருளாதாரச சீரகேடுறறதும மறறொரு காரணம.

இநத யுதததததின நிலைமை முறறிலும மாறுபடடி ருககிறது. இனறைய ஜொமனி, தனது தவிாககமுடியாத தேவைகளுககாகவும, நெருககடியான குறைபாடுகளைத் தவிர்பபதறகாகவும போரிடுகின்றது. யுததம தொடங்கு

முன்பே ஜெர்மனியர்கள் அனைவரும் உணர்ச்சியிற் பயிற்சி பெற்றுவிட்டனர். 'இந்த யுத்தத்தில் ஜெர்மனி தோற்றால், நிச்சயமாக ஜெர்மன் சமூகமே அழிந்து விடும்' என்ற உணர்ச்சி ஒவ்வொரு ஜெர்மனியன் உள்ளத்திலும் பாய்ந்து விட்டது. சுருங்கக் கூறினால், சென்ற யுத்தத்தின் போது நேசநாட்டினர், குறிப்பாக பிரெஞ்சு தேசத்தார் கொண்டிருந்த ஆத்மீக உணர்ச்சிப் பெருக்கை இப்பொழுது ஜெர்மானியர்கள் தங்களுக்கு உரிமையாக்கி விட்டார்கள். பழைய அனுபவத்தின் காரணமாக, உள்நாட்டுக்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் நான்கு வருடத் திட்டம் மூலம் சேகரித்த பின்னர்தான் யுத்தத்துக்கு அது தயாராயிற்று. தவிர, ஜெர்மனியானது, ருஷ்யா நீங்கலாக ஐரோப்பா முழுமையையும் கட்டுப்பாட்டின் மூலம் தன் வசப்படுத்திக்கொண்டு, யுத்தகாலப் பொருளாதாரத்தையும் பலப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால், நீண்டகால யுத்தத்தையும் கப்பல் தடைகளையும் தாங்குவதற்குச் சக்தி பெற்றுவிட்டது.

சென்ற யுத்தத்தில் பிரெஞ்சு தேசமும் இத்தாலி தேசமும் ஜெர்மனியை எதிர்த்துப் போரிட்டன. பிரெஞ்சு தேசம் தனது பூரண சக்தியையும் ஜெர்மனிக்கு எதிராக உபயோகித்தது குறிப்பிடத் தக்கது. பிரெஞ்சு, இத்தாலி உட்பட ஐரோப்பாவின் பெரும் பாகமும் ஜெர்மன் கட்டுப்பாட்டுக்கும் அதிகாரத்துக்கும் வெளியே இருந்தன. இப்பொழுதோ, ருஷ்யா நீங்கலாக ஐரோப்பா முழுதுமே ஜெர்மன் ஆதிக்கத்தில் இருக்கிறது. ருஷ்யப் பிரச்னை யொன்று தான் ஜெர்மனியை எதிர்நோக்கி யுள்ளது. நேச நாட்டார் இத்தாலியிலும் பிரான்ஸிலும் நுழைந்தது ஜெர்மானியருக்குத் தொந்தரவாக இருந்தபோதும், புதிய

தோா விறுவிறுபபுக காணபபடுகிறது அதனல ஜொமானி யாிடம பிாிகக முடியாத கட்டுபபாடு உரம பெறறு விட்டது. தங்கள நாடடுகளுளளேயே போரை நடத்த இததாலியும பிரானஸும மனபபூாவமான ஆதரவு தர வில்லை. நேச நாடடாா, இததாலிய மனனனையும மாஜி பிரதமா படாகளியோவையும இரகசியமாகத் தங்களபால் அணைததுக கொணடிருபபது, இததாலிய மககளிடையே வெறுபபை உணடாககி யிருககிறது. அதைப போலவே தான பிரஞசு மககளும வெறுபபடைநதிருககினறனர். இநத எனது அறிககையை யாரேனும ஏறறுக கொளள விலலை யெனருல, அவாகள பிரானஸிலிருநது வெளி வரும அமெரிககச செயதிகளை மடடும படிபபவாகளாகத் தான இருகக முடியும

எபபடியும பிரிடடிஷாா தான இறுதி வெறறி பெறு வாாகளெனறும, அவாகளதான போககசாலிகள எனறும சிலா நினைததுக கொணடிருககினறன ரெனபது எனககுத தெரியும. குறுகிய மனோபாவமுடையவாகளதான அப படி நினைகக முடியும. சரித்திரம, பெரும சகதி கொண்டது, அதில காணபபெறும நிகழசசிகளெலலாம எதிா பாராதவை யலல. ஆகவே ஐரோபபாவில இனறு நடப பவை எநத அஸ்திவாரததின மீது நடககினறன? எநத விதமான முடிவுககு வரும? எனபவைகளை நாம கணடு கொளள வேண்டும.

1939-ம ஆணடு முதல 1942 வரையுளள ஐரோப பாவின நிலைமையைச சொலலி விடடு, இபபொழுதுளள ஐரோபபாவின விமாசனததுககு வருகிறேன. 1940, 1941, 1942 இவவாணடுகளில் பிரிடடிஷாருககு மிகவும பயஙகரமான கட்ட மிருநதது உஙகளுககு நினைவிருகக

லாம பிரிட்டன ஒவவொரு யுத்த முனையிலும் தோலவி மேல தோலவி கண்டு துனபபபட்டது ஒருபுறமிருகக, அவர்களது தேச மக்களின உதசாகத்தைக காப்பாறற எல்லா வகையிலும பெரும முயறசியும எடுகக வேண்டிய தாயிறறு. அபபொழுது, தினநதோறும அமெரிககாவின உற்பத்திச சாதனஙகளை வானளாவப புகழநது பேசினா கள, அமெரிககாகளால கிடைககபபெறும பொருளாதாரப் பெருககததை வியநது கூறி, வெறறி நிசசயமெனற நல்லெணணததைப பரபப முயனறாகள. இநதியாவுக கென அவர்கள செயத பிரசசாரம என்ன? யுததததின் பினனா, இநதியாவைப புனருததாரணம செயயப போவ தாகவும, அதறகாக சபைகளையும சேமிபபு நிதிகளையும தயாரிதது வருவதாகவும ஓயாமல பிரசசாரம செயது, பிரிட்டனின வெறறியில இநதியாகளின கவனததைத திருபப முழுக கவனம செலுததினா. ஆனல அமெரிககா யுத்தத்தில குதிதத நேரம வரை ஆங்கிலேயரின பிரச சாரமெல்லாம பலன தரவிலலை. இநநேரததில, நேச நாட்டினருககு ஐரோபபாவின நிலைமை சிறிது சாதகமாக இருககிறது. அநதச சிறிய சாதகஙகளையும கவனமாக ஆராயந்தால, அநத வெறறிகளுககுப பெருமபானமை யான காரணம அமெரிககாவின உதவிதான என்பது விளங்கும

இன்று நேச நாட்டாரிடம காணபபெறும உணாசசி இரண்டு ஆணடுகளுககு முன அவாகளிடமிலலை. இனறைய உணாச்சிககுக காரணம அமெரிககாதான. ஆயினும் பிரிட்டனின நிலைமை இனனும ஏழமையாகததானிருக கிறது. அதனலதான அமெரிகக ஜனதிபதியிடம பிரிட் டிஷ் பிரதமா சரணகதியடைநதிருககிறா. அமெரிககத

தளபதியின கீழ் ஒன்றுபட்டுப போரிடவும, மதிபபிலா பிரிட்டிஷ் பிரதேசஙகளை அமெரிககாவுககுக கொடுத்து அதிகச சலுகை காட்டவும ஒபபுக கொண்டிருககிறார் ஏகாதிபத்தியத்தின வைரத்தூண வினஸ்டன சாசசில. “அமெரிகக சகாப்தம” எனறு அமெரிககாகள கூறுவதையும, சாசசிலின சகாககளும அனபுககுரிய தாசர்களும வெளிபபடையாக ஒபபுககொளளுகிறாாகள. அமெரிககாவின சகதி முதலதரமாக யிருபபதால அமெரிககா விருமபும பிரதேசஙகளை யெலலாம ஒப்படைததுவிட்டு, அமெரிககாவின தயவில தஙகள ஏகாதிபததியததுககு இடம தேடிககொளள, பிரிட்டிஷார் தயாராக இருககிறாாகளெனபது கண்கூடு இநதக காரணததாலதான் இநதியாவின சுதநதிரததை பிரிட்டன மறுபபதும, இநதியச சுதநதிரப பிரசசினைககு பிரிட்டனை வறபுறுத்த அமெரிககா பினவாஙகுவதும எனவே யுததம ஒழிநததும, இபபொழுது தனககு நோநதுளள நஷ்டஙகளை ஈடு செயய, இநதியாவைக கடுமையாக-மிருகத்தனமாககக கசககிப பிழிவதெனை பிரிட்டன திட்டமிட்டிருககிறது. எபபடியும யுததம முடியுமபோது, இநதிய தேசீய இயககததுககுச சமாதி கட்டிவிடுவதெனை லண்டனிலே திட்டங்கள தயாராகிவிட்டன

அமெரிககாவின பரிபூரண உதவியும ஒததுழைப்பும கொண்ட நேச நாட்டார், 1942 நவமபரில வட ஆபரிககாவிலும கடைசியாக இத்தாலியிலும வெறறி பெற முடிநதது. அமெரிகக அரசியல தநதிரம மட்டும இலலாது போனால், நேச நாட்டாருககுப பிரெஞசு அட்மிரல டார்லன கட்சியாரின உதவி கிடைத்திருககாது. அட்மிரல் டார்லன கட்சியின உதவி கிடைத்திராவிட

டால, வட ஆபரிககப போரில நேச நாட்டார வெறறி யடைவதெனபது சநதேகநதான. இருநதாலும, அட் மிரல டாலன் கடசியாருககு எதிராக, பிரிட்டிஷார் இனனும ஜெனரல டீகாலேயைப புகழநதுகொண்டு தான இருககினறனர அது சமயநதமாக பிரிட்டனுககும அமெரிககாவுககும எவவித ஒபபநதமும ஏறபடவிலலை பிரிட்டனின முயறசியால அட்மிரல டாலன ஜெனரல ஜிராட ஆகியோர்களுககு எதிராக, ஜெனரல டீகாலே யிககு வெறறி கிடைததிருககிறது ஆங்கில-அமெரிகக ஒபபநத மினமையால, பிரஞசு வட ஆபரிககாவில ருஷ யாவுககு வெறறி கிடைத்து, அதன ஆதிககமும ஓங்கி யிருககிறது. பிரானஸின விடுதலை யுததம எனறு சொல லபபடுகிறதே யாயினும, ஜெனரல டீகாலேயிககு பிரான ஸில எவவிதப பதவியும கொடுபபதறகு நேச தேசத் தளபதியான அமெரிகக ஜெனரல ஈசனஹோவா மன மொபபவிலலை. பிரஞசு நாட்டிலே ஏதேனும ஒரு பாகததை நேரத துருபபுகள கைபபறறினால கூட, அப பகுதி டீகாலே வசம ஒபபுவிககபபடாமல நேச நாட்டு ராணுவததின வசமேதானிருககும.

பிரிட்டன, அமெரிககா, ருஷயா இம மூனறு தேசத் துககுமிடையே ஐரோபபிய பிரசனைமீது எவவித ஒப பநதமும ஏறபடவிலலை யெனபதும உலக முழுதும தெரியும. இமமூனறு சாககாரகளுககும உளளூர ஒறறுமை யுணாசசியோ ஒனறுபட்ட கருததோ இலலை யெனினும், பொது விரோதததின காரணமாக நேசம கொண்டிருக கினறன. இந்த மாதிரி நேசம, யுததத்தின வெறறியையோ ஏறபடுகினற பலனையோ உரிமையாககாது செனற மகா யுததத்தில் 1918-ல பிரிட்டன-அமெரிககா-பெல

ஜியம-பிரானஸ ஆகியன அனறைய நேசதேசத தலைமைத் தளபதி மார்ஷல போக தலைமையில ஒனறு பட்டிருநத நிலைமைககும இனறைய நேசநாட்டாரின நிலைமைக்கும மிகுநத வேறறுமை காணபபடுகிறது ஐரோபபாவின நிலபபரபபில நேசநாட்டினா பிரவேசிபபதால வெறறி வநதுவிட்டதெனக கூறமுடியாது. ஏனெனில ருஷயாவிலே புகுநது மாஸகோவைக கைபபறறும பொருட்டுத திட்டமிட்ட நெபபோலியனின வெறறியைப் போல அவவளவு போலியானதேயாகும அநத வெறறி. ஜெரமானியாகள இஙகிலாநதிலே பிரவேசித்திருநதால, நான நிசசயமாகச சொலவேன—பிரிட்டிஷார, சிஙகம போல போரிட்டிருபபாாகளென்று ஆனால இபபொழுது அவாகள தேசததுககு வெளியே தொலை தூரததில யுத்தம நடபபதால, அவாகளால அவவளவு ஆணமையுடன சணடை செயயவும முடியாது, செயயவும மாட்டாாகள. ராணுவம எனபது உயிரறற இயநதிரமலல, மனிதப் பிராணிகளைக கொணடதுதான ராணுவம. அம மனிதாகளுககும மனித உணாசசிகள உண்டு, எஙகெஙகே எபபடி யெபபடிப போரிடவேண்டு மெனபதும அவாகளுககுத தெரியும

அனுபவமிலலாத இளம வயதுடைய நெபபோலியன தலைமையில, பயிறசியறற பிரஞசு ராணுவம திறமையாகப போரிட்டு ஐரோபபா முழுதிலும பெரும வெறறியைச சமபாதிததது உலக எதிாபபிலிருநது புரட்சியையும அதன பலனையும பாதுகாககும பொருட்டு, பிரானஸ தேசம முழுமையுமே போரிட்டது. ஐரோபபாவை வெறறிகண்டு அதன சககிரவாததியாக நெபபோலியன விளங்கியும, அதே ராணுவம யுத்தத்தால அனுபவ

மிருநதிருந்தும எதிரிகளால இறுதியில முறியடிக்கப்பட்டது. முதனமுதலில அடைநத வெற்றி புனிதமானது; ஏனெனில வாலிப நெபபோலியன தலைமையில அனுபவமிலலாத பிரெஞ்சு ராணுவம நடத்திய போா, அவாகளது சொநத நாட்டின நலனைப பற்றியதாகும பினனால நடத்தியது புனிதப போரலல; அபபொழுது ஐரோபபாவையே ஆகரமிககும நோககம புகுநதுவிட்டது. ஆகவே சகரவாதத நெபபோலியன தலைமையிலிருநத பிரெஞ்சு ராணுவம, உளளுணாசசியையும யுதத நோககததையும இழகக நோநததன காரணமாக, முழுததோலவியை அடைநதது

இநத உதாரணம, ஆங்கிலேய அமெரிககாகளுககும பொருநதும. இவாகளுககுப புனிதமான நோககம எதுவும கிடையாது. உலகததையே ஆகரமிததுவிட வேணடுமெனறுதான போரிடுகிறாகள ஆதலால, இநதப போரை உளளுணாசசியுடன நீணடநாள நீடிதது நடததமுடியாது.

இபபொழுதுகூட பிரிடடனின சகதி மிகமிகக கேவலமாக இருககினறதெனறு முனபே தெரிவிததுவிட்டேன ஆகவே, ஐரோபபாவில அமெரிககாவின ராணுவ பலம காலியாகிறதுவரை, நேச நாட்டினா வீரமுடன போரிடுவாாகள எவவளவு காலத்துககுத தான அபபடி நீடித்து நிறகமுடியும? அதிகார பூாவமான புளளி விபரங களினபடி, அமெரிககாவுககு சென்ற யுததததை விட இநத யுததததில நஷடம அதிகமாகிவிட்டது. அமெரிககா ஓா பெரும ஜனததொகை கொணட நாடுதான ஆனால அமெரிககா, போாக குணம படைதத சமூகததினாலலவெனபதை நாம மறநதுவிடக கூடாது. விவசாயிகளையும தொழிலாளிகளையும கொண்ட சமூகமே அது ஐரோபபிய

யுததம அமெரிககாவுககு வெகு தூரததில நடை பெறுவதால், அமெரிககா முழுமையையும அது அபிமானம கொளளுமபடிச செயயவிலலை இநத ஐரோபபிய யுததததுககு அதிக ஆதரவு தருபவாகள ஜனாதிபதி ரூஸ்வெல்டின சிஷய கோடிகளான யூதாகளே யாவா பொருளாதாரத துறையிலும வியாபாரத துறையிலும தலைமை வகிககும அநத யூதாகள, உலகம முழுமையையும தஙகள பொருளாதார ஆதிககததின கீழ கொணடுவரக கனவு காணகிறாாகள

செலவாககுளள மறறோா தனிக கடசியாரும அஙகு இருககினறனா அவாகளுககு ஐரோபபிய யுததததில திருபதியிலலாவிடடாலும, பசிபிக போரில அதிககவனம செலுததுகினறனா அதனால அமெரிககாவின இடைவிடாத முயறசி உறுதிபெறறிருககிறது அதன காரணமாக ஐரோபபியப போரை விடடுவிடடு பசிபிக போரில முழுக கவனததையும செலுததத நேரிடலாம அபபடி நோநதால, அமெரிககாவின யுதத நஷடம உசச நிலை யடைநதுவிடும. அபபொழுது முணுமுணுபபுத தோனறிவிடும, சகதி யினமையும புகுநதுவிடும ராணுவத் துறையில நோககினால, யுதத முனைத தொடாபுகள மிகவும விரிவடைநதுவிடும அதனால ராணுவப பிரசனைகளும கஷடஙகளும அதிகரிததுவிடுவதோடு அமெரிககரின தளாசசியையும அதிகபபடுததிவிடும அமெரிக்கா எனறைககுத தனது தளாசசியைக காடடுகிறதோ அனறே அவாகளது முடிவும தொடஙகிவிடும. அது மடடுமலல, ஆங்கிலேய அமெரிககாவின ஐரோபபிய வீழ்சசியும புலர்ந்துவிடும.

சோவியத ருஷயா பறறிய கேளவி ஒனறுதான இபபொழுது பாககி. ஜொமனிககுளளே புகுநது அதன அரசியல கொளகைகளை மாறறும திறமை ருஷயாவுககு இருககிறதா? நேச தேசப பிரசசாரகளின கூறறுபபடி, பொலினை ருஷயாகளால நெருஙகததான இயலுமா? இநதக கேளவிகளுககுப பதில சொலலுமபோது ருஷயாவின யுதத உறபததியையும யுதத நஷடததையும நாம கவனிககவேண்டும். சோவியததுககு உயிா நஷடமும பொருள நஷடமும மிக அதிகமெனபதை எவரும மறுகக முடியாது. அவாகளது முயறசிககும ஓா எலலையுண்டு. எதிா காலததையும அவாகள அளவிடுவாாகள மாாஷல ஸடாலினின சிறநத பிரசசார சகதி, எநதவித நஷடஙகளையும பொருடபடுததாமல யுத்தத்தை நீடித்து நடததுவதறகான மகததான பலததையும உணாசசியையும ருஷயமககளுககு அளிததிருககிறது. அவாகள தஙகள தநதை நாட்டுககாகவும தங்கள சொநத சொத்துச சுகங்களுககாகவும மட்டுமே போரிட்டுக கொணடிருககினறனா ருஷயாவுககு வெளியே அவவளவு உறுதியுடன போரிட அவாகளுககு மனம வராது ஸடாலின கிரேடில ஜொமனியாகளுககு நோநததுதான ருஷயாவுககு வெளியே ருஷயாகளுககும நேரும. ஆகவே, ருஷயாகள அவாகளது 1939ம வருட எலலைககு அபபால செலவதறகு, சோவியத படைகளால இயலுமெனறு எனனால நமபமுடியவிலலை இனனொரு எண்ணமும தோனறுகிறது. பிரிட்டன — அமெரிககா — ருஷயா இம மூனறுககுமிடையே எநதவித ஒபபநதமும ஏறபடாததால், நேச தேசஙகளின வெறறி ஐரோபபாவின தலைவிதியை எபபடி நிாணயிககும? எனபது எவருககும தெரி

யாது பெரும பகுதி ஐரோபபாவில் ஆஙகிலேய அமெரிககரின லடசியமும சோவியததின லடசியமும முரணபட்டிருககின்றன.

மற்றொரு ருசிகரமான விஷயம ஐரோபபாவில தங்கள பிரவேசததைபபற்றி ஆங்கிலேய அமெரிககாகள உரதத குரலில பிரமாதமாக விளமபரம செயதுகொணடிருககிறாகள அதே சமயத்தில, “போாமுனையை அகலப படுததி பிரானஸுககுளளே ஆள பலததையும சாதன பலததையும அளளியிறைகக ஆஙகிலேய அமெரிககாகள பின வாங்கினால, ஜொமன ராணுவததால ஒருநாள அழிவு நோநதே தீரும” என்று, இரணடாம போாமுனை குறிதது சோவியத அயலநாடடுக காரியாலய அறிககை ஆஙகிலேய அமெரிககாகளை எசசரிககையும செயகிறது.

இனனொரு விஷயததையும மனதில வைததுக கொளளவேண்டும. ஆபிரிககாவிலும ஆசியாவிலும, உதாரணமாக பிரானசு வட ஆபிரிககா—ஸிரியா—எகிபது ஈரான ஆகிய இடஙகளபற்றி சோவியததுககிருககும எதிரபபு மனபபானமை, ஆஙகிலேய அமெரிககாகளுககுப பிடிககவிலலை. தவிர போலநது—பினலாநது—பாலகன ஆகிய இடஙகளில சோவியத நடததும போருககு ஆதரவு கொடுகக, ஆங்கிலேய அமெரிககாகளுககு விருபபமிலலை. ஆதலால 1912-ம வருடத துருககி யுத்தததில பாலகன நாடுகளுககு நோநத நிலைமை ஒருககால நேச நாடுகளுககும நேரலாம. அபபொழுது, 1939-ம வருடததிய ருஷய எலலையைத தாணடி சோவியத முன னேறத தொடங்கினால, ஆஙகிலேய அமெரிககருககும சோவியத ருஷயருககுமிடையே வெறுபபும அவநமபிக

கையும் எதிர்பாராத வகையில் தலைவிரித்தாடும். அதோடு பெரும் குழப்பமும் ஏற்படும்

துருக்கி பற்றிய மற்றொரு கேள்வியும் எழுகிறது. துருக்கி தனது பலம் முழுவதையும் நேச நாட்டுக்கு அர்ப்பணிக்கப் போவதாக, பிரிட்டிஷ் பிரசாரகர்கள் உலகத்தையே மாற்றமுயற்சிக்கின்றனர். இந்திய முஸ்லிம்களையும் பிரிட்டிஷ் அபிமானிகளாக்கிவிடலாமென்பது இந்தப் பிரசாரகர்களின் நினைப்பு. நவீனத் துருக்கியைத் தெரிந்து கொண்டவன் எவனும் இந்தப் பிரசாரங்களை நம்பவே மாட்டான். துருக்கியிலே நேசதேச அபிமான வட்டாரங்கள் சில இருக்கின்றன. துருக்கியின் அங்காரா ஒலிபரப்பி, நேச தேச அபிமானத்துடன் முழங்குகின்றது, எனினும் இந்த யுத்தத்தில் எந்தக் கட்சியுடனாவது துருக்கி சேருமா வென்பதற்கு, எவ்வித ஆதாரமோ காரணமோ கிடையாது அப்படியானால் துருக்கியின் நிலைமை என்ன? நடு நிலைமையாகவேதான் இருந்துவரும்.

ஆரம்பத்தில் நான் கூறியதுபோல, நம் எதிரிப் பிரசாரகர்கள் அமெரிக்காவின் யுத்த சாதன உற்பத்தி பற்றிப் பிரமாதமாகப் புகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர் நேசதேசத்தார்களின் மனோ உறுதியைப் பலப்படுத்துவதற்காகவே தான் அந்தப் பிரசாரம். ஆனால் அமெரிக்காவின் யுத்த உற்பத்திப் பெருக்கத்துக்கும் ஓர் எல்லையுண்டென்பதை நாம் மறந்துவிடலாகாது. அமெரிக்காவின் உற்பத்தி ஏற்கனவே உச்சநிலையடைந்து விட்டதால் இனிமேல் அது குறைவுபடுமேயன்றி, மேலும் பெருகுவதற்கு இடமில்லை ஜெர்மனியை எடுத்துக் கொண்டால், விமானத் தாக்குதல்களின் காரணமாக அதன் உற்பத்தி

யில் எவவித தளாசசியும அஙகு காணபபடவில்லை, பல வகைகளில முனனேறியே யிருககிறது. ஆகையால, யுத்ததகதுககுத தேவையான எலலாவறறையும உறபத்தி செய்து கொளளும வசதியை, ஜெர்மனி பெறறிருககிறது.

இபபொழுது ஐரோபபிய நிலைமையைச சுருககமாக அளவிட்டுக கூறுகிறேன —கிழககு யுதத முனையில ருஷயாகளைத் தோறகடிககு ஜொமானியாகளால முடியவிலலை, அதைப போலவே ஜொமானியாகளைத் தோறகடிகக ருஷயாகளாலும இயலவிலலை. சிறிது காலம் பொறுத்து மேறகு ஐரோபபாவில ஜொமானியருககுச சாதகமான நிலைமை ஏறபடலாம அபபொழுது தான் பிரானஸிலிருநது ஆஙகிலேய அமெரிககரைப பினனுககுத தளள ஜொமானியரால முடியும. இத்தாலியின தீபகற்பததைக கடநது வட இத்தாலியில நுழையும் போதுதான, ஜொமானியாகள தஙகள முழுப பாதுகாபபையும அரண செயவாாகள அநத இடததிலிருநது ஜெர்மானியாகளை அபபுறப படுதத நேச தேசததாரால முடியாது, அவவளவு மூாககமான ஜொமன எதிர்ப்பை அவாகள காணபாாகள.

இததாலியிலும, பிரானஸிலும உள்ள போா முனைகளை எடுததுக கொண்டால, நேசதேசததாரின ஆதமீக பலம அமிழநது போவதுவரை ஜொமானியாகளின பிடிவாத ஆவேசம தணியாதெனபது நிசசயம அனறி, ஜொமானியரின ஆதமீகப பலம சிதறுண்டு விடுமெனறு எனனால நமப முடியவிலலை ஆரமபததில ஜொமனிககு கோநத விமானத தாககுதல ஜொமானியாகளின பறககும குண்டு விமானஙகளால முடியடிககபபடடுக குறைவு

படவே, விமான பலததில முனனேறி விட்டனா ஜெர்மானியாகள. ஜொமானியாகளின ஆத்ம பலத்துககும வலிமைககும இது வொனறே போதிய சாட்சியாகும. அடுத்து வரும சில மாதஙகள ஜொமானியருககு ஆபத்து நிறைநத நெருககடியையே கொடுககும ஆனால வெற்றியின எலலைககு பழையபடி ஜொமனி திருமபிவிடும இது என்னுடைய தீாபபு சென்ற யுததச சமயம நோநதது போல இபபொழுதும ஜொமானியரின ஆத்ம பலம குழபபமடைநதால தான, எனது தீாபபு பிரயோசன மறறதாகும. ஆனால அவவித நிகழசசிககான எவவித அறிகுறியையும என்னால காண முடியவிலலை. ருஷயாவில மாாஷல ஸ்டாலின செயததைப போலவே, ஜொமனியிலும உள நாட்டு எதிாபபு சகதிகள அனைததையும சாவாதிகாரி ஹிட்லா முன கூட்டியே ஒழிததுக கட்டி பாதுகாபபை அமைத்துளளாா

இநத ஐரோபபிய யுததம வெறும ஆயுத பல யுததமலல, உணாசசிப பெருககும சமநிலை கொணடிருககிறது உணர்சசிப பெருககின பலம எவரிடம அதிகமாக யிருககிறதோ அவாகளுககுததான வெறறி எதிரிகளின சகதி யெலலாம இநத நீண்ட ஐரோபபியப் போரில ஒருஙகு திரணடு கட்டுபபட்டிருககும இநத நேரம, இநதியாகளுககு கிடைத்தறகரிய உதவியை அளித்துளளது எனபதுதான, பரிசுதத இநதியக கண்கொண்டு பாாபபவாகளுககு நனகு தெரிய வரும இததாலியிலும, பிரானஸிலும ஆஙகில அமெரிககப படைகள சிதறுமலிருநதால, அநத தரைப படை கபபல் படைப பலம் யாவும, இநதியாவுககுளளேயும இதர கிழககாசியப பகுதிகளிலேயும பரநது விரிநதிருககும. அவாகளது ஐரோபபிய

நடவடிககைகள, நமது விடுதலைப போருககு நேரடியான உதவியைத தநதிருககினறன

கடைசியாக, ஐரோபபிய நிலைமையால இநதியாவின சுதநதிரம சாததியமாக இருககிறதென்று, திருமபவும கூற ஆசைபபடுகினறேன. ஐரோபபாவின எதிர காலம எககதி யடைநதாலும நமககுக கவலையிலலை. இநதியாகள தஙகள விடுதலையைப பெறறுக கொளளும பொருட்டு கடவுளதான இநதப பொனனான வாயபபை அளிததிருக கிறார். நமககு ஐரோபபிய நிலைமை உறசாக மூட்டிக கொண்டே தான இருககிறது அதன கதி எககேடு கெட்டாலும அதைப பறறி நாம கவலைபபட வேண்டி யதே யிலலை, நமது சுதநதிரம எட்டிப பிடிககும அளவில தான இருககிறது சநதாபபம வரும போது அதைக கைபபறறிக கொளளுவோமாக! இருமபு பழுததிருககும போது ஓஙகி அறையததானே வேணடும!

ஜேய ஹிநத!

அ. இரத்த அலை

கற்றுக்கொண்ட பாடம்!

[சக்ரவர்த்தி பகதூர் ஷாவின் நினைவு நாளன்று (1944 ஜூலை 11-ம் நாள்) அவரது கல்லறையில் நேதாஜி செய்த சொன்மாரி]

சென்ற வருடம் செப்டம்பரில் மன்னாதி மன்னர் பகதூர் ஷாவின் தினத்தைக் கொண்டாடினோம். இந்தியாவின் முதலாவது விடுதலைப் போரில், அதாவது 1857-ம் வருடப் புரட்சியில், நமது தலைவராக விளங்கியவர் பகதூர்ஷா. சென்ற வருடத்தில் அவரது தினத்தில் இங்கு வந்து கலந்து கொண்ட ஆஸாத் ஹிந்த் ராணுவத்துக்கும் இந்தியச் சுதந்திரப் போருக்கும், சரித்திர சம்பந்தத்தை உண்டாக்கிவிட்டது. சரித்திர சம்பந்தமுடையதென்று ஏன் சொல்லுகின்றேன்? 1857-க்குப் பிறகு, அன்றுதான் முதன் முறையாக இந்தியாவின் புதிய புரட்சி ராணுவம், தனது ஆதிப் புரட்சி ராணுவத் தளபதியின் ஆன்மாவுக்கு மனம் குனிந்து மரியாதை செலுத்தி வணங்கி நின்றது. அன்று தினம், சக்கரவர்த்தி பகதூர் ஷாவின் வேலையைத் தொடர்ந்து செய்வோமென்றும், பிரிட்டிஷ் பிடிப்பிலிருந்து இந்தியாவை விடுவிப்போமென்றும், நாமனைவரும் சபதம் எடுத்துக்கொண்டோம். இப்பொழுது, அந்தச் சபதம் நிறைவேறும் தருணத்துக்கு நாம் வந்து விட்டோமென்பதைத் தெரிவிக்க, மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் அடைகின்றேன். அன்று இங்கு வந்திருந்த ராணுவத்தினருள் பெரும்பாலோர், இன்று இந்திய எல்லைத்தாண்டி தாயகத்தில் போரிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

இவ்வருடம், மன்னர் பகதூர் ஷாவின் நினைவு நாளும் நேதாஜி வார விழாவும் ஒரே காலத்தில் வந்திருக்கிறது. அத்துடன், பூரண சுதந்திரம் பெறும்வரை யுத்தத்தை நீடித்து நடத்துவோமென்று, கிழக்காசியா முழுமையுமுள்ள இந்தியர்கள் தங்கள் பிரதிக்ஞையைப் புதுப்பித்திருக்கும் சந்தர்ப்பமும் சேர்ந்து கொண்டதால், இந்திய வெற்றி மகத்துவம் பெற்றுவிட்டது. முதலாவது சுதந்திரப் போரை நடத்திய தளபதியின் மரண பூமி, கடைசிச் சுதந்திரப் போரை நடத்துவதற்கு அஸ்திவாரமாகி யிருக்கிறது. இதுவும் இறைவன் கருணைதான். இதே பூமியில் — இந்தப் புண்ணிய பூமியிலிருந்து நமது படைகள் தாய்நாட்டை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆதலால்தான், சென்ற வருடச் சபதம் ஓரளவு வெற்றியளித்திருப்பதை யுணரும் சுதந்திர இந்திய ராணுவம், அந்த மாபெரும் தேசாபிமானி — ஒப்பற்ற தலைவரின் ஆத்மாவுக்கு மகிழ்ச்சி தெரிவித்து மரியாதை செய்யவும், வெறுக்கத் தக்க பிரிட்டிஷாரிடமிருந்து இந்தியப் புண்ணிய பூமியை விடுவிப்பதுவரை ஆற்றலைத் தரும்படி வேண்டவுமே, மீண்டும் இங்கு கூடியிருக்கிறது.

1857-ம் வருட நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்வது பொருந்துமென்றே நினைக்கிறேன். 1857-ம் வருடப் போரை, பிரிட்டிஷ் ஊழியத்திலிருந்த இந்தியச் சிப்பாய்களின் கலகமென்று, ஆங்கிலேய சரித்திரக்காரர்கள் அபாண்டமாகத் திரித்துக் கூறிவிட்டனர். உண்மையென்னவென்றால், இந்தியச் சிப்பாய்களும் இந்தியப் பொதுமக்களும் ஒன்றுசேர்ந்து நடத்திய ஓர் தேசியப் புரட்சியே யாகும். இந்தியச் சிற்றரசர்கள் பலர் அந்தப் புரட்சிப் போரில் பங்கு கொண்டிருந்தனர். சில சிற-

றாசாகள அதில பங்கு கொளளாமல ஒதுஙகி நினறது துரதிஷடம எனறுதான சொலல வேண்டும அநத யுதத ஆரமபததில நமககு வெ ற றி மே ல வெறறி கிடைத்தது. இறுதியில எதிரிகளின பலம அதிக சகதி பெறறிருநததால தோல்வியுறறோம. புரடசிச சரிததிரத தில இநதத தோலவி நடககக கூடாததனறு. முதல போரிலேயே வெறறி யடைநதுளள தேசம ஏதேனும உண்டாவெனபதை, உலகச சரித்திரததிலேயே காண்பது மிக அபூாவம சுதநதிரப போா எனபது ஒரு முறை உதிததுவிட்டால, அது தலைமுறை தலைமுறையாக இடை விடாது ஒளிாநது கொண்டேதானிருககும. புரடசியுங்கூட தோலவி யுறலாம, நசுககபபடலாம; ஆனால தறகாலிக மாகவேதான் அநநிலை யிருகக முடியும. அதன பலா பலனகளை எவராலும அழிககமுடியாது. அது கறறுக கொடுத்த பாடங்கள நமமை ஆடகொளளுகினறன; அதிகப பலம பொருந்திய மறறொரு புதிய போருககு வழியையும திறநது விடுகின்றன. அதறகெனச சிறநத தயாரிபபுகளும கைகூடி விடுகினறன 1857-ல நோநத தோல்வி பறறிய பாடங்களைக கறறுவிட்டோம. அநத அனுபவம காரணமாக, இநத யுத்தததுககு நமமைத தயாராககிக கொண்டோம இதுதான இநதிய விடுதலைக காக நடத்தபபடும இறுதிப போா.

1857-ல ஒரு நாள விடியற காலையில, இநதியாகள திடீரென ஆ யு த மே ந தி பிரிட்டிஷாரை எதிாத்துப போரிட்டனரெனறு நினைபபது தவறு. எநதப புரட்சிப போரும அவவளவு அவசரமாகவோ ஒழுங்கீனமாகவோ நடைபெறுவதிலலை நம தலைவாகள, அவாகளால இயனற அளவு யுததத் தேவைகளைத் தயாரிததுக கொண்டுதான

போரில குதித்தாாகள. ஆனால வெறறி யடையுமவரைத தேவையான சாதனங்களின குறைபாடு நோநதுவிடடது. அநதப புனிதப போரில, முககிய தலைவாகளுள ஒருவராகிய நானா சாகிப, ஐரோபபா முழுமையும சுறறுப் பிரயாணம செயது, வெளிநாடடு உதவியையும துணையையும பெறத தன்னாலானமடடும முயறசி செய்தாா. துரதிாஷடவசமாக அவரது முயறசிகளில தோலவி நோநது விடடது. அநதப புரடசி நேரத்தில உலகத்து நாடுகளுடன பிரிட்டன நடபுக கொண்டிருநததால, இநதிய மகாஜனஙகளை நசுககுவதறகு வேணடிய பலததையும சாதனங்களையும அது சேகரிதது வைததிருநதது

சிலகாலம பொதுமககளிடையேயும இநதியச சிப பாயகளிடையேயும, போறறத் தகுநத முறையில் புததி சாலித்தனமான பிரசசாரம இநதியாவுககுளளே நடை பெறறிருநதது அதறகேறப, குறிபபுக காட்டியதும தேசததின பல பாகஙகளிலும ஏக காலததில அநதப புரடசிப போா ஆரமபமாயிறறு வெறறிமேல வெறறி அடைநதனா புரடசி வீராகள வட இநதியாவிலுளள முககிய நகரஙகளெலலாம பிரிடடிஷாரிடமிருநது விடுவிககபபடடன. புரடசி ராணுவம வெறறிக கொடியுடன பவனிவநதது. இபபடியாக எலலா இடஙகளிலும புரட்சியின முதறகடடம சிறபபாக முடிநதது. இரண்டாவது கட்டத்தில எதிரியின எதிா நடவடிககை ஆரமபமாயிறறு. நமது ஆட்களால அதை எதிாதது நிற்கமுடியவிலலை. ஆகவே விரிவான தேசியப போர் முனைகளும, கொண்டு செலுதத திறமை மிகுநத புரட்சி தளபதியும் தேவையாயின. அந்தச சநதர்ப்பத்தில இநதியாவின் சில பகுதிகளிலுள்ள சிற்றரசர்கள், புரட்சியில்

கவலையற்றவர்களாய் ஒதுங்கி நின்றனர். இவர்களது நிலைமைகண்டு மனம் தாங்காமல் மன்னர் பகதூர்ஷா, ஜெயப்பூர் - ஜோதிபுரி - பிகானீர் - ஆள்வார் போன்ற பல சிற்றரசர்களுக்கும் விடுத்த கடிதத்தைப் பாருங்கள்

"எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டேனும் எந்த வழியிலேனும் ஆங்கிலேயர்களை நம் ஹிந்துஸ்தானத்திலிருந்து வெளியே துரத்தியாகவேண்டுமென்பதுதான் எனது மனப்பூர்வமான ஆசை. ஹிந்துஸ்தானம் முழுதும் சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டுமென்பது என் பேரவா. அதற்காகவே நடந்து கொண்டிருக்கும் இந்தப் புரட்சிப் போர் வெற்றிமுடி தரிக்க வேண்டுமானால், இந்த இயக்கத்தின் முழுப்பொறுப்பையும் தானே தாங்கிக் கொள்வதோடு, தேசத்தின் எல்லா சக்திகளையும் ஒருங்கு திரட்டி இந்திய மகா ஜனங்கள் அனைவரையும் தன்பால் அணைத்துக்கொண்டு, வழி நடத்திச் செல்லும் ஆற்றல் படைத்த ஓர் தலைவர் வேண்டும். அவ்வளவு நிர்வாகத் திறமைகொண்ட தலைமை கிடைக்கா விட்டால் வெற்றிமுடி தரிக்க முடியாது போய்விடும். ஆங்கிலேயர்கள் வெளியேற்றப்பட்ட பிறகு, அகில இந்தியாவையும் கட்டியாள நான் விரும்பவில்லை. மன்னர்களே! எதிரியை வெளியே துரத்தும்பொருட்டு, உறையிலிருக்கும் உங்கள் வாட்களை உருவ முன் வருவீர்களாயின், எனது ஏகாதிபத்திய உரிமைகளையெல்லாம் துறந்து விடுவதோடு, உங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பெறும் எந்த இந்திய மன்னரிடமும் எனது அதிகாரத்தை—பதவியை ஒப்படைத்து விடுகிறேன்."

பகதூர் ஷாவின் சொந்தக் கையால் எழுதப்பட்ட இக்கடிதம், எவ்வளவு தியாக சிந்தையையும் தலைசிறந்த

தேச பகதியையும கொணடிருககிறதெனபதை உணரு கினற எந்த இநதியன தான, விடுதலை வேடகை கொணட எவனதான், பகதூா ஷாவுககுத தலைவணஙகி மரியாதை செலுத்தாமலிருகக முடியும?

முதுமையும பலவீனமும உடையவராக இருநததால, அநத யுத்ததநதைத் தானே நடததிச செலவது தன சகதிககு அபபாறபடடதென பகதூா ஷா உணாநதாா ஆகவே மூனறு ராணுவத் தளபதிகள், மூனறு பொது ஜனததலைவாகள், ஆக ஆறுபோ கொணட யுதத சபையை அமைதது அதனிடம பொறுபபு முழுமையும ஒப படைத்தாா. இநதியா பூரண சுதநதிரம பெறுவதற கான சரியான பககுவததை அபபொழுது அடையாத காரணததால, அவருடைய முயறசிகளெலலாம தோலவி யுறறன ஆனால அநத வயோதிகத தலைவரிடம குடி கொண்டிருநத புரடசிக கனலின தனமை உசசநிலை யடைநதிருநதது. ஐககிய மாகாணததைச சோநத பெரைலி நகரின சுவாகளிலே ஒடடபபடடிருநத பகதூா ஷாவின பிரகடனமே அவரது மனபபணபை விளககும

"இநத நமது ராணுவததில உயர்வு தாழ வுககு இடமில்லை, சமததுவமே பிரதிபலிககிறது. இநதப் புனித யுத்ததநதில யாா யாா வாளேநது கிருர்களோ, அவர்கள அனைவரும சம பெருமை யுடையவர்களே எலலோரும சகோதராகள. அவர்களிடையே எவ்வித ஏறறத தாழவும் கிடை யாது. ஆகவே இநதியச் சகோதராகளே! எழுக! போர்ககளததில் குதியுஙகள்! இதுவே நம் தலை சிறந்த கடமை"

இதுதான பகதூா ஷாவின பிரகடனம. இவைகளை யெலலாம எதறகாக நான் குறிப்பிடுகிறேனென்றால்,

நமது ஆஸாத் ஹிநத் பௌஜின அஸதிவாரம, அந்த 1857 லேயே இடபபடடு விட்டதெனபதைக காட்டுவதற்காகததான. இநதக கடைசி யுததததின போது நமமுன அநத 1857-ம வருடததிய முதல யுததம கறறுக கொடுத்த பாடங்களும அதன தோலவியும நம உணர்சசியைத தூணடுவனவாக இருககின்றன.

இநநேரம இறையருள நம பககமே இருககினறது. பல போர்முனைகளில நமது எதிரி உயிருககாகப போராடிககொணடிருககிறான. நம தேசத்தார நனறுக விழிப பெயதியிருககினறனா நமது ஆஸாத ஹிநத் பௌஜு எலலையறற சகதியுளளது தாயநாட்டின விடுதலைககாக நம ராணுவத்தினா அனைவரும பொது லடசியத்தின மீது ஒனறுபடடு நிறகினறனா முழு வெறறியடையும வரை எவவளவு காலம நீடிததாலும, நம ராணுவ அதிகாரிகள நிமிரநது நினறு போராடும ஆறறல பெறறுளளனா. நமது அடிபபடையில ஒழுங்கும நியதியும திறமபட அமைககபபட்டிருககினறன. பகதூர ஷாவின வீரச் செயலகளும உதாரணமும நம நினைவில பதிநது, நமமை ஊககுவிககினறன எனவே, இறுதி வெறறி நமககுத் தான எனபதில ஏதேனும சநதேகம இருகக முடியுமா?

1857-ம வருடப புரட்சி தலைகிழாக வீழசசிபெறற பினனா, பிரிட்டிஷார கையாண்ட அடடூழியங்களைப படிககுமபோதும அவைகளை நினைககுமபோதும, என இரததம கொதிக்கத் தொடஙகுகிறது. நாம மனிதாகளாகயிருநதால, 1857லும் அதற்குப பினனரும நம வீரர்களுககு நேர்நத கதிக்குப் பழி தீரத்துத்தாளுக வேண்டும. பிரிட்டிஷாரின மிருகத்தனத்துககு, அவவீரர்கள ஆளாகி அனுபவித்த துனபங்கள் கொஞ்ச நஞசமலல. அவைகளை

யாராலும் சகிக்க முடியாது. பிரிட்டிஷார் யுத்த காலத்தில் மட்டுமல்ல, பின்னரும்கூட விடுதலை விரும்பிய இந்தியர்களின் இரத்தத்தைச் சிந்தினார்கள்; மனிதத் தன்மையற்ற சித்திரவதை செய்தார்கள். அக்கொடுமைகளுக்கெல்லாம் அவர்கள் பழி கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். இந்தியர் விரும்புவதெல்லாம் பழிக்குப்பழி என்பதுவே. இந்தியர்களாகிய நமக்கு, இன்னும் பகைவன்மீது அவ்வளவு வெறுப்பு வளரவில்லை. உங்கள் தேசத்தார் நிமிர்ந்து நின்று மனித சக்திக்கு மீறிய வீரத்துடன் திகழவேண்டுமென விரும்பினால், நீங்கள் அவர்களுக்குப் பாடம் கற்பிக்க வேண்டும். தேசத்தின்மீது அன்பு செலுத்துவதற்கு மட்டும் கற்றுக்கொடுத்தால் போதாது, பகைவனை வெறுக்கவும் கற்றுக் கொடுத்துத்தானாக வேண்டும்.

ஆகவே, நான் இரத்தம் சிந்துவதற்காக அழைக்கின்றேன். பண்டுசெய்த கொடுமைகளுக்கெல்லாம் அந்தப் பகைவனின் இரத்தம்தான் ஈடுசெய்ய முடியும். நாம் நமது இரத்தத்தைச் சிந்தத் தயாராக இருந்தால்தான், அவர்களின் இரத்தத்தைக் குடிக்க முடியும். எனவே நமது எதிர்காலத் திட்டம் இரத்தம் சிந்துவதேயாகும். இந்த யுத்தத்தில் நம் வீரர்கள் சிந்துகின்ற இரத்த ஆறு நமது பழைய பாவங்களையெல்லாம் அடித்துச் சென்று விடும். நம்வீரர்களின் இரத்தமே, நம் விடுதலைக்குரிய பரிசு. நம் வீரர்களின் இரத்தம்—வீரம்—தைரியம் இவையே அந்த அன்னிய ஆக்ரமிப்புக்கார பிரிட்டிஷாரை வஞ்சம் தீர்த்துப் பழிவாங்க, இந்திய மகாஜனங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் பெரும்பேறுகள்.

ஜெய் ஹிந்த்!

பிழைத் திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
22	12	பிரபவாவதி	பிரபாவதி
,,	25	ரேணஷா	ரேவணஷா
23	2	காரியம	காரியததில
,,	16	1-வது	2-வது
30	1	வெறறிககாக	வெறறிககாக ஆனும்.
43	10	பேராரியா	பேராசிரியா
53	14	ஜதீநதிர	யதீநதிர
82	19	ஜியாதீன	ஜெயதீன
83	6	,,	,,
,,	24	,,	,,
122	26	போராமுரசுயம	போராமுரசும
123	16	முனனே	முன
131	27	வடிகாடட	வழிகாடட
208	3	ஜ-ப	ஜ-லை
,,	6	கொணடாடின	கொணடாடினர்
211	1	இநதிய	இநதியா
233	17	சமாதானத	சமாதானக